

Sri DHAWALAM Vol. 1

**ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமமும்,
திருவுரை ஸ்ரீ தவளாவும்
முதல் சூத்திரம் - ஸ்ரீ பஞ்ச
மந்திரத்துடன் அறிமுகம்**

பகவத் ஆசார்யவர் புஷ்பதந்தர் & பூதபலி அடிகள்

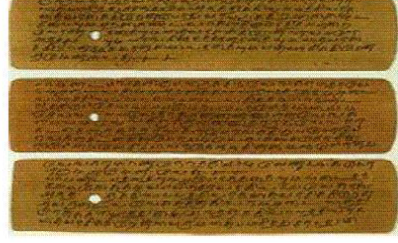
மூடுபித்ரி சமண மடாலயத்தில் உள்ள ஒரு கல் சிற்பம்

**முதலாம்
ஸ்ரீ 1008 பகவான் மஹாவீரர்**

**வழிநூல்
ஸ்ரீ கௌதம கணதரர்**

**சார்பு நூல்
ஆசாரியஸ்ரீயுத
தரஸேனார் - புஷ்பதந்தர் - பூதபலி
வீரஸேனஸ்வாமிகள்**

மூடபித்ரி ஒலைச்சுவடி விவரங்கள்

கால நிர்ணயம்: பொ. ஆ. 12ஆம் நூற்றாண்டு

நூல் பெயர்	மொத்த ஒலைகள்	ஒவ்வொரு ஒலையின் அளவு	வண்ண ஒலைய ஒலைகள்
தவளா - ஷட்கண்டாகமம்	777	75 × 6 செ.மீ	2
ஜயாதவளா	516	68,4 × 7 செ.மீ	14
மகாபந்த / மகாதவளா	219	72.5 × 7 செ.மீ	7

மூடபித்ரியில் - சாவிர கம்பத பசதி (Tribhuvana Tilaka Chudamani Basadi)

ஆயிரத்தூண் பசதியில் உள்ள சிற்பங்கள்

வ.ஆதிதாஸ் ஜெயின்
தோற்றம்: 15.01.1950 மறைவு: 16.02.2025

முதல் புண்ணிய திதி நினைவாக குடும்பத்தினரின் சாஸ்திர தானம்

மனைவி : அம்ஸா ஆதிதாஸ்

மகள் : கவிதா

மருமகன் : சஞ்ஜெயந்தன்

மகன் : செந்தில்குமார்

மருமகள் : கம்சலா தேவி

பேரப் பிள்ளைகள் : ப்ரசன்ஜித்தன், சம்ருத்தா, ப்ரணவஜித்தன்

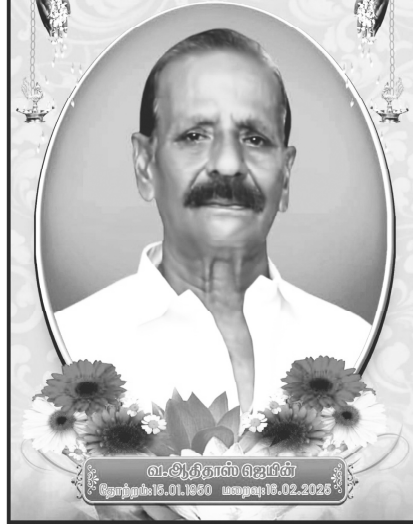

நூல் விவரங்கள்

புலம்	விவரம்
நூல் தலைப்பு	Sri Dhawala ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமமும், திருவுரை ஸ்ரீ தவளாவும்
துணைத் தலைப்பு	முதல் சூத்திரம் - ஸ்ரீ பஞ்ச மந்திரத்துடன் அறிமுகம்
முதலூல்	ஸ்ரீ 1008 பகவான் மஹாவீரர்
வழிநூல்	ஸ்ரீ கௌதம கணதரர்
சார்பு நூல் ஆசிரியர் (பாகதம்)	ஆசாரியஸ்ரீயுத தரஸேனர் - புஷ்பதந்தர் - பூதபலி அடிகள்
பாகத உரை எழுதியவர்	ஸ்ரீ வீரஸேன ஸ்வாமிகள்
தமிழ் மொழிப்பெயர்ப்பாளர்	முனைவர்.சக்ரவர்த்தி தேவகுமார் & திருமதி.சுகந்தி பத்ரபாகு
வெளியீட்டு இடம்	உப்புவேலூர்
வெளியீட்டு ஆண்டு	2026
மொழி / துறை	தமிழ் / சமணம்
ISBN எண்	978-93-5692-097-2
வடிவம் / அளவு	கடின அட்டை, A4 (21 x 29.7 c.m.,)
மொத்தப் பக்கங்கள்	120
புத்தக கட்டமைப்பு	ஸ்ரீ ஜிநகாஞ்சி பதிப்பகம், காஞ்சிபுரம் - 631 501. 94434 83909
அச்சகம்	தரணி பிரிண்டர்ஸ், நெ : 9/1, வேப்பஞ்சாலை தெரு, திண்டிவனம் - 604 001. 9790 440 222

பொருளடக்கம்

வ.எண்	புலன்	பக்க எண்
1.	பதிப்புரை	7
2.	முன்னுரை	9
3.	நன்றியுரை	13
4.	ஸ்ரீ மங்குலாசரணம்	15
5.	பகவான் மகாவீர ஸ்வாமி	17
6.	சுருத ஞானம்	24
7.	சுருத ஞானத்தில் மனம் நிமித்தம்	31
8.	ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமத் தோற்றம்; பாகம் - 01	33
9.	ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமத்தின் ஆசிரியர்கள்	34
10.	பகவான் ஸ்ரீ தரசேனாசார்ய தேவர்	35
11.	ஸ்ரீயுத ஆசார்ய புஷ்பதந்தர் & பூதபலி அடிகள்	40
12.	திருச்சக்கண்டாகமம் - அறிமுகம்	44
13.	திருச்சக்கண்டாகமம் - விரிவான விளக்கம்	45
14.	ஸ்ரீ தவளா உரையாசான் ஆசார்ய ஸ்ரீ வீரசேன சுவாமிகள்	54
15.	ஸ்ரீ தவளாவுக்கு முன்னோடியாக திரு உரைகள்	56
16.	ஸ்ரீ தவளா திருவுரை தொடக்கம்; பாகம் - 02	59
17.	ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகம முதல் சூத்திரம் - ஸ்ரீ பஞ்ச மந்திர விரிவான விளக்கம்	72
18.	ணமோ அரிஹந்தாணம்	94
19.	ணமோ ஸித்தாணம்	98
20.	ணமோ ஆஇரியாணம்	100
21.	ணமோ உவஜ்ஜாயாணம்	102
22.	ணமோ லோஹ ஸவ்வ ஸாஹ்ணம்	102
	பிற்சேர்க்கை	111
23.	சமண தத்துவத்தின் அடித்தளம் அனேகாந்தவாதம்	112
24.	ஸ்ரீ தவளாதி சித்தாந்தங்கள் காகிதப் பிரதிகள் வரலாறு	115

பதிப்புரை

**அணிமதிக்குடை அருகனைத்தொழ
அருவினைப்பயன் அகலுமே!**

திரு.வர்த்தமான நயினார் - திருமதி.ரத்னாபாய் ஆகிய இருவருக்கும் இளைய மகனாக வில்வராய கோத்திரத்தில் 15.01.1950-ல் பிறந்தவர் எங்கள் தந்தை திரு.வ.ஆதிதாஸ் ஜெயின். இவரின் அன்பு சகோதரர் (அண்ணன்) திரு.குபேர நயினார் ஆவார். இவர் தம் மூன்றாம் வயதிலேயே தந்தையை இழந்து வறுமையின் செல்லப்பிள்ளை ஆனார்.

ரத்தினமும் - குபேரரும் இருந்த இல்லத்தில் வறுமையே தழைத்தோங்கியது. இந்த வறுமையின் பிடியிலிருந்து மீள ஒரே வழி கல்வியே என்பதை உணர்ந்து தன்னம்பிக்கையுடன் கல்வியைக் கரம் பிடித்தார். உறவினர்கள், நண்பர்களின் உதவியோடு பள்ளிக் கல்வியை உப்புவேலூரிலும், திண்டிவனத்திலும் முடித்தார். செல்வந்தர்களால் மட்டுமே அணுகி படிக்கக் கூடிய சென்னைக் கல்லூரியில் படிக்க வாய்ப்பு கிட்ட, அங்கு படித்து தம் ஊரின் முதல் பட்டதாரி என்ற சிறப்பிடம் பெற்றார். அரசுப் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் பணியில் சேர்ந்தார். தம் துயரங்கள் நீங்கி மகிழ்ச்சிக் கடலில் நீந்த வேண்டிய காலத்தில் தனக்குத் தகப்பனாக இருந்து தன் உயர்வுக்குத் தோள் கொடுத்த தன் அண்ணனை இழந்து தனி மரமானார்.

11.08.1975-ல் திருமிகு.அம்சா அம்மாள் அவர்களை மணம் புரிந்து தம் அன்புத் துணைவியாகக் கொள்ள சரஸ்வதியுடன் இலக்டியும் கைகோர்த்து இல்லம் நுழைந்தனர். தங்கள் கடின உழைப்பில் சிறிய உரக்கடையை தம் கிராமத்தில் நடத்தி தம் இரு குழந்தைகளையும் பொறியியல் பட்டதாரியாக ஆக்கி மகிழ்ந்தார்.

சுற்று வட்டார கிராமங்களுக்கு போக்குவரத்து வசதி செய்து 80-களின் இறுதியிலேயே தம் கிராமத்திலிருந்து சென்னைக்கு நேரடியாக செல்ல பேருந்து வசதியை செய்து தந்தார். தன் துறையில் பலருக்கும் பணி கிடைத்திட உதவி புரிந்தார். எவ்விதப் பாகுபாடுமின்றி எண்ணில்லா குழந்தைகளுக்கு நகரத்தில் பள்ளி, கல்லூரிகளில் சேர வழிகாட்டி, அவர்களின் கல்வி உயர்வுக்கு பண உதவியும் செய்து வந்தவர்.

எவ்விதம் தன் உழைப்பு, கல்வி, நண்பர்களின் உதவி என தன்னை பசியிலிருந்து, வறுமையிலிருந்து மீள வழி செய்ததோ, அதனை மறக்காது, தம்மைப் போல் வறுமையில் சிக்கித் தவித்து நிற்கும் பலருக்கு உதவியும், வழிகாட்டியும் இந்தச் சமூகத்தில் தான் உயர்ந்த பலனை சமூகத்திற்கு திருப்பிச் செலுத்தினார். தம் குடும்பத்தினரின் சமயம் சார்ந்த தொண்டுகளுக்கு உறுதுணையாக நின்றார்.

கடின உழைப்புடன் நேர்மையாக உயர்ந்து மனித நேயத்துடன் மற்றவர்களுக்கும் உதவி புரிந்து தம் வாழ்வை நிறைவான வாழ்வாக அமைத்துக் கொண்டவர். அவரின் அன்பும், மனித நேயமும் என்றும் நிலைத்து நிற்கும்.

அவரின் அன்புக்கு சமர்ப்பணமாக இந்த ஆகமத்தை அவரின் ஓராண்டு நிறைவு நினைவாக வெளியிட்டு எங்களின் அன்பை பரிபூரணமாக்குகிறோம். இந்த ஆகமத்தினை வெளியிட்டு சமர்ப்பிக்க உதவிய அனைத்து நல்லுள்ளங்களுக்கும் எங்கள் நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றிகள்...

**திருமதி.அம்ஸா ஆதிதாஸ் & குடும்பத்தினர்,
உப்புவேலூர்.**

முன்னுரை

**அணிமதிக்குடை அருகனைத்தொழ
அருவினைப்பயன் அகலுமே!**

திகம்பர ஜைன ஆகமப் பரம்பரையின் எழுத்துரு அடித்தளங்களாகவும், கர்மதத்துவ விளக்கத்தின் உச்ச நிலையாகவும் விளங்குபவை ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமம் மற்றும் ஸ்ரீ கஷாயப் பிரபஞ்சம் ஆகிய இரு மஹா - மூலாகமங்களாகும். இவை திகம்பர மரபின்படி பகவான் ஸ்ரீ மகாவீரரின் நேரடி திருவாணியின் தொடர்ச்சியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் சித்தாந்த ஆகமங்கள். தீர்த்தங்கரரின் உபதேசங்கள் முதலில் பன்னிரண்டு அங்கங் களாகத் தொகுக்கப்பட்டு, நிர்வாணத்திற்குப் பின் சுமார் 160 ஆண்டுகள் வரை வாய் மொழி - மனப்பாட மரபில் பரம்பின. காலப்போக்கில் ஆகம அறிவு சுருங்கிய நிலையில், பொ. ஆ. 7-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பகவான் ஸ்ரீ லோஹார்ய (தரசேன) ஆசார்யர், ஆகம அறிவு அழிவுறும் அபாயத்தை உணர்ந்து, அதனை எழுத்துருவில் நிலைநிறுத்த வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்தார்.

சௌராஷ்டிர தேசத்தின் கிரிநகரத்தில் தவமிருந்த ஸ்ரீ தரசேனர், தென்னிந்திய திகம்பர முனிவர்கள் மஹிமா நகரில் கூடியிருந்த சங்கத்திற்கு செய்தி அனுப்பினார். அந்தச் சங்கத்தின் மூலம், ஆந்திர நாட்டின் பெண்ணா நதிக்கு கரையிலிருந்து அனுப்பப்பட்ட புஷ்பதந்தர் மற்றும் பூதபலி ஆகிய இரு முனிவர்களுக்கு, அவர் தன்னிடம் எஞ்சியிருந்த ஆகம அறிவை உபதேசித்தார். அவர்கள் பெற்ற அறிவை கூத்திர வடிவில் எழுத்தாக்கம் செய்ததே ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமம் ஆகும்; இதுவே “ஸந்த கம்ம பயடி பஹுடம்” என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்நூல், பன்னிரண்டாம் அங்கமான திருஷ்டிவாதத்தின் பூர்வகதம் → அக்ராயணிய பூர்வம் → சயநலப்தி → கம்ம பயடி பஹுடம் எனும் ஆகம வரிசையிலிருந்து உருவானது.

ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமம் ஆறு கண்டங்களை உடையது: ஜீவஸ்தானம், கூடல்பந்தம், பந்த ஸ்வாமித்தவ விசயம், வேதனை, வர்களை, மஹாபந்தம். முதல் ஐந்து கண்டங்களுக்கு விரிவான மஹாவ்யாக்யானமாக அமைந்தது ஸ்ரீ தவளா உரை; ஆறாம் கண்டமான மஹாபந்தத்தை முழுமையாக விளக்கும் தனி உரையே ஸ்ரீ மஹாதவளா ஆகும். ஸ்ரீ தவளா உரை பகவான் ஸ்ரீ ஆசார்ய வீரசேனதேவரால் (பொ. ஆ. 8-ஆம் நூற்றாண்டு) இயற்றப்பட்டு, சுமார் 72,000 - 75,000 ஸ்லோகங்களைக் கொண்டது. ஸ்ரீ மஹாதவளா உரை பகவான் ஸ்ரீ ஆசார்ய பூதபலிதேவரால் (பொ. ஆ. 2-ஆம் நூற்றாண்டு) இயற்றப்பட்டு, சுமார் 30,000 ஸ்லோகங்களைக் கொண்டது.

இத்தருணத்தில் ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமத்தின் மீது பரம்பரையாகவும் இடையறாது பிரவஹித்துக் கொண்டிருக்கும் வியாக்யான - உரைமாலையின் தாரா - ப்ரவாகத்தை நாம் சதா ஸ்மரித்து, இதயத்தில் நிலை நிறுத்தக் கடமைபடுகின்றோம்:

- ஸ்ரீ குந்தகுந்தர் - பொ. ஆ. 2ஆம் நூற்றாண்டு
- ஸ்ரீ சாமகுந்தர் - பொ. ஆ. 3ஆம் நூற்றாண்டு
- ஸ்ரீ தும்புலூராசார்யர் - பொ. ஆ. 3ஆம் நூற்றாண்டு

- ஸ்ரீ சமந்தபத்ரர் - பொ. ஆ. 3ஆம் நூற்றாண்டு
- ஸ்ரீ பூஜ்யபாதர் - பொ. ஆ. 6ஆம் நூற்றாண்டு
- ஸ்ரீ பப்பதேவகுரு - பொ. ஆ. 6ஆம் நூற்றாண்டு
- பகவான் ஸ்ரீ ஆசார்ய வீரசேனதேவர் - பொ. ஆ. 8ஆம் நூற்றாண்டு

இதற்குச் சமகாலமாக, திருஷ்டிவாதத்தின் மற்றொரு பகுதியான ஞானப் பிரவாத பூர்வத்திலிருந்து, பகவான் ஸ்ரீ ஆசார்ய குணதர பட்டாராகர் 780 காதைகளாகப் பாதுகாத்த நூலே ஸ்ரீ கஷாயப் பிராப்தமும் ஆகும். கோபம், மானம், மாயை, லோபம் ஆகிய நான்கு கஷாயங்களின் இயல்பையும், அவை ஆன்மாவை எவ்வாறு கர்மபந்தத்தில் ஆழ்த்துகின்றன என்பதையும் விளக்கும் இந்நூலின் மேல், பகவான் ஸ்ரீ ஆசார்ய வீரசேனதேவரும், அவருடைய சீடரான பகவான் ஸ்ரீ ஜினசேனாசார்யரும் (பொ. ஆ. 8 - 9ஆம் நூற்றாண்டு) இயற்றிய விரிவான உரையே ஸ்ரீ ஜெயதவளா ஆகும்; இதன் ஸ்லோகப் பிரமாணம் சுமார் 60,000 - 65,000 ஆகும்.

இந்த உரை மரபுகளின் மையப் பொருள், ஆன்மா கர்மப் பொருளுடன் எவ்வாறு தொடர்பு கொள்கிறது, கர்மபந்தத்தின் இயல்பு, அதன் நிலை - விளைவு - நிர்ஜரா, இன்ப - துன்பங்களின் காரணம், ஆன்மாவின் குணங்கள், ஆன்மீக நிலைகள், ஜீவராசிகளின் வகைப்பாடு ஆகிய அனைத்தையும் ஒருங்கிணைந்த தத்துவ அமைப்பில் விளக்குவதாகும். அறியாமை மற்றும் பாசங்களால் ஆன்மா கர்மத்தில் பிணைந்து சம்சாரச் சுழலில் சுழல்கிறது; தன்னுள் நிலைத்திருக்கும் தூய ஆன்மாவை உணர்ந்து அனுபவிக்கும் ஸ்வ - ஸம்வேதனமே, சம்யக் தர்ஸனம் - ஞானம் - சாரித்ரம் எனப்படும் மோக்ஷ மார்க்கம் என இம்மூன்று உரைகளும் ஒருமித்தமாகப் போதிக்கின்றன.

ஸ்ரீ தவளா உரையின் அச்சுப் பதிப்பு பணிகள் பொ. ஆ. 1936 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கி, பொ. ஆ. 1995 ஆம் ஆண்டில் நிறைவுற்றன. இந்த பதினாறு பாகங்களாக அமைந்த முழுத் தொகுதியும் சோலாப்பூரைத் தலைமையிடமாகக் கொண்ட ஜைன் ஸம்ஸ்க்ருதி சம்ரக்ஷக சங்கத்தின் முயற்சியால் வெளியிடப்பட்டது.

ஸ்ரீ ஜெயதவளா, திகம்பர ஜைன சித்தாந்த நூலான ஸ்ரீ கசாயபாஹுடம் மீது இயற்றப்பட்ட மாபெரும் மஹாவ்யாக்யானமாக விளங்குகிறது. மூல நூலுடன் கூடிய இவ்வுரை, பதினாறு பாகங்களாக அமைந்து, பொ. ஆ. 1939 முதல் 1959 வரையிலான காலகட்டத்தில், சரியாக இருபது ஆண்டுகள் நீண்ட விமர்சனத் தொகுப்புப் பணியின் பயனாக வெளியிடப்பட்டது. இந்த வெளியீட்டை, மதுராவைத் தலைமையிடமாகக் கொண்ட ஜைனா சாஸ்த்ரார்த்த சங்கம் மேற்கொண்டது. பண்டைய தாளோலைப் பிரதிகளில் பாதுகாக்கப்பட்டிருந்த ஆகமச் செல்வங்களை பொதுமக்களுக்கு எளிதில் அணுகக்கூடிய அச்சு வடிவில் கொண்டு வந்த இந்த முயற்சி, இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஜைன இலக்கிய மறுமலர்ச்சியின் முக்கியமான அத்தியாயமாகக் கருதப்படுகிறது.

இவ்விமர்சனப் பதிப்புப் பணியில் பண்டித ஸ்ரீ ஹீராலால் ஜீ சாஸ்திரி மற்றும் டாக்டர் ஸ்ரீ ஹீராலால் ஜைன் ஆகியோர் முக்கிய ஆசிரியர்களாக அளப்பரிய பங்களிப்பு செய்தனர். மூல சூத்திரங்களையும் ஜெயதவளா உரையையும் சாஸ்திரத் துல்லியத்துடன் நிலைநிறுத்தியதில் இவர்களின் புலமை தீர்மானகரமாக இருந்தது. இம்மாபெரும் திட்டத்திற்கு, சேட் லக்ஷ்மிசந்த்ஜி நிறுவிய ஜைன ஸாஹித்யோத்தாரக அறக்கட்டளை நிதியுதவி வழங்கியது.

ஸ்ரீ மஹாபந்தோ (ஸ்ரீ மஹாபந்தம் அல்லது மகாதவளா) என்பது, திகம்பர ஜைன ஆகம

மரபின் மைய சித்தாந்த நூலாக விளங்கும் ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமத்தின் ஓர் அங்கமாக அமைந்த, ஆசார்ய ஸ்ரீ பூதபலிதேவரால் அருளப்பட்ட உயரிய ப்ரக்ருதி - பந்தாதிகாரம் ஆகும். கர்மபந்தத்தின் நுண்ணிய பரிமாணங்களை ஆழமாக விளக்கும் இந்த அரிய ஆகமப் பகுதி, ஏழு பாகங்களாக தொகுக்கப்பட்டு, நியூ டெல்லியைத் தலைமையிடமாகக் கொண்ட பாரதிய ஞானபீடத்தின் பெரும் சாஸ்திரச் சேவையால் வெளியிடப்பட்டது. இம்மாபெரும் நூலின் விமர்சனத் தொகுப்பு, உரைச் சீராய்வு மற்றும் மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளை, பண்டித் ஸ்ரீ பூல்சந்திர சித்தாந்த சாஸ்திரி அவர்கள் அளவற்ற புலமையுடனும் சிரத்தையுடனும் மேற்கொண்டார். ஆகம மரபின் துல்லியத் தையும் கர்ம சாஸ்திரத்தின் ஆழத்தையும் ஒருங்கிணைத்த இந்தப் பதிப்பு, ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகம உரை மரபில் ஒரு மைல்கல்லாக போற்றப்படுகிறது.

இம்மூன்று உரைகள் கர்மத்தின் கணிதத்தை மட்டுமல்ல, ஆன்மாவின் தத்துவம், அதன் சாதனைப் பாதை, அதன் மோகூ இலக்கு ஆகிய அனைத்தையும் ஒருங்கிணைத்த சித்தாந்தமாக ஜைன மரபை நிறைவு செய்கின்றன.

இவ்வாறு,

- ஸ்ரீ தவளா : 72,000 - 75,000 ஸ்லோகங்கள்
- ஸ்ரீ ஜெயதவளா : 60,000 - 65,000 ஸ்லோகங்கள்
- ஸ்ரீ மஹாதவளா : 30,000 ஸ்லோகங்கள்

என மூன்றையும் ஒன்றிணைத்தால், தவளாத்ரய மூலாகம உரை மரபின் மொத்த ஸ்லோகப் பிரமாணம் சுமார் ஒரு இலட்சத்து அறுபத்தைந்து ஆயிரம் முதல் ஒரு இலட்சத்து எழுபதாயிரம் (1,65,000 - 1,70,000) ஆகும். இந்த ஸ்ரீ தவளாத்ரயத்தின் ஸ்வாத்யாயத்தை முற்றிலும் அனுஷ்டித்து, அதன் தத்துவார்த்தத்தை முழுமையாக அறிந்து கொள்ள, ஒருவரின் முழு ஆயுள் காலமே போதாது.

இந்திய தத்துவ வரலாற்றில் ஒரே மூலாகமத்தின் மேல் உருவான உரைகளில் கர்மசாஸ்திரத்திற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட மிகப் பெரியனவும், மிக ஆழமானவும் ஆன சாஸ்திரத் தொகுப்பாக ஸ்ரீ தவளா - ஸ்ரீ ஜெயதவளா - ஸ்ரீ மஹாதவளா உரை மரபை நிலை நிறுத்துகிறது.

ஆகமப் பரம்பரையின் அகண்டத் தொடர்ச்சியை உறுதி செய்வதும், துறவறச் சாதனைக்கும் உயர் தத்துவப் பயிற்சிக்கும் உறுதியான அடித்தளத்தை வழங்குவதும், பிற்கால திகம்பர ஆசார்ய மரபின் சிந்தனைக்கு அசைக்க முடியாத ஆதாரமாக இருப்பதும் ஆகிய காரணங்களால், இம்மூன்று மஹா - உரைகளும் திகம்பர ஜைன தத்துவத்தின் உயிர்நாடி எனப் பரம மரியாதையுடன் போற்றப்படுகின்றன.

நன்றி மறவாமை

இந்த நூலை வெளியிடத் தூண்டுகோலாக அமைந்து அவர்களின் தந்தையார் நினைவாக பதிப்பித்து உலகிற்கு அளித்த திருமதி கவிதா சஞ்சயந்தன் அவர்களுக்கு எங்களின் மனமார்ந்த

நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். மேலும், இந்நூலுக்குத் தமது பங்களிப்பை வழங்கிய திருவாளர்கள். திருமொழி இளங்கோ, திருமதி. வி. கமலா தேவி மற்றும் திருமதி தேவிகா வைஜயந்தன் அவர்களுக்கும் எங்களின் நன்றியைப் பதிவு செய்கிறோம்.

அவை அடக்கம்

கற்பால் உமிழ்ந்த மணியும் கழுவாது விட்டால்
நற்பால் அழியும் நகை வெண்மதி போல் நிறைந்த
சொற்பால் உமிழ்ந்த மறுவும் மதியால் கழுவிப்
பொற்பா இழைத்துக் கொளல்பாலர் புலமை மிக்கார் (சீ. சி. 3)

என்றாற் போல இந்த தமிழாக்கத்தில் நேர்ந்த குற்றங்குறைகளை நிராகரித்து குணங்களை ஏற்பீராக!

திங்கள் மும்மாரி பெய்க, திருவறம் வளர்க,
செங்கோல் நன்கினி தரசனாள், நாடெலாம் விளைக, மற்றும்
எங்குள அறத்தினோரும், இனிது ஊழி வாழ்க,
எங்கள் புங்கவன் பயந்த, நன்னூல் புகழோடும் பொலிக மிக்கே.

முனைவர். சக்ரவர்த்தி தேவகுமார்
திருமதி. சுகந்தி பத்ரபாகு

நன்றியுரை

மூல தத்துவ அடித்தளமான ஸ்ரீஷட்கண்டாகமம் ஒரு பவித்தரமான நூல். ஆன்மா, பந்தம், மோகமும் போன்ற மேம்பட்ட தத்துவங்களை விவரிக்கும் நூல். கர்ம பந்தத்திலிருந்து விடுபட்டு மோகமற்றதை அடைவதற்கான வழிமுறைகளை தத்துவ ரீதியாக விளக்குகிறது. இக்காலத்தவர்க்கும் ஏற்ற விஞ்ஞான அணுகுமுறையை விவரிக்கிறது.

எண்ணிலா சிறப்புக்களை பெற்ற இந்நூலை முனைவர்.தேவகுமார் சக்ரவர்த்தி, புதுதில்லி அவர்கள் மிகுந்த முனைப்புடன் முதல் முறையாக தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். அன்னாரின் ஆய்வுகளும், விளக்கக் காட்சிகளும், ஒலி வடிவ மொழிபெயர்ப்புகளும், பங்களிப்பும், வழிகாட்டுதலும் இன்றைய சமூக ஊடக தொழில் நுட்பங்களின் வாயிலாக அனைவரின் இல்லம் தேடி எளிதாக சென்றடைகிறது. அவ்வுயர் ஆன்மாவிற்கு எங்களின் சிரம் தாழ்ந்த நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

அன்னாரின் உழைப்பிற்கு உறுதுணை நல்கிய திருமதி.சுகந்தி பத்திரபாகு, திண்டிவனம் அவர்களுக்கும் எங்கள் மனமார்ந்த நன்றிகள்.

இத்திருவாகமத்தினை செவ்வனே அச்சிட உதவிய ஸ்ரீ ஜினகாஞ்சி பதிப்பகம், காஞ்சிபுரம் அவர்களுக்கும், அழகாக அச்சிட்ட திருவாளர். தரணி பிரிண்டர்ஸ், திரு.குமார் அவர்களுக்கும் எங்கள் நெஞ்சார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகுக.

திருமதி.அம்ஸா ஆதிதாஸ் & குடும்பத்தினர்,
உப்புவேலூர்.

ஸ்ரீ மங்க³லாசரணம்

- ஸ்ரீமத்பரம-க³ம்பீ⁴ரம் ஸ்யாத்³வாதா³மோக⁴ - லாஞ்ச²னம் |
ஜ்யாத் த்ரைலோக்ய - நாத²ஸ்ய ஸாஸனம்' ஜின' - ஸாஸனம் || 01
- ஸ: ஸ்ரீமான் த⁴ரஸேன - நாம - ஸுக³ரு: ஸ்ரீஜன - ஸித்³தா⁴ந்த - ஸத்³
வார்த்³தி⁴ர்த⁴ர - புஷ்பத³ந்த - ஸுமுனி: ஸ்ரீபூ⁴தபூர்வோ ப³லி: |
ஏதே ஸன்முனயோ ஜக³த்த்ரய - ஹிதா: ஸ்வர்கா³மரைர்சிதா:
கூர்யுர்மே ஜினத⁴ர்ம - கர்மணி மதிம்' ஸ்வர்கா³பவர்க³ப்ரதே³|| 02
- ஸ்ரீவீரஸேன இத்யாப்த - ப⁴ட்டாரக - ப்ரு'து² - ப்ரத²: |
ஸ ந: புனாது பூதாத்மா வாதி³ - வ்ரு'ந்தா³ரகோ முனி: || 03
- த²வலா பா²ரதீ தஸ்ய கீர்தி ச ஸுசி - நிர்மலாம் |
த²வலீக்ரு'த - நி:ஸேஷ - பு⁴வனாம்'தாம்' நமாம்யஹம் || 04
- பூ⁴யாதா³வீரஸேனஸ்ய வீரஸேனஸ்ய ஸாஸனம் |
ஸாஸனம்' வரிஸேனஸ்ய வீரஸேன - குஸேஸயம் || 05
- ஸித்³தா⁴னாம்' கீர்தநாத³ந்தே ய: ஸித்³தா⁴த - ப்ரஸித்³த⁴ - வாக்
ஸோ(அ)னாத⁴னந்த - ஸந்தான: ஸித்³தா⁴ந்தோ நோ(அ)வதாச்சிரம் || 06

ஸித்³த⁴ மணந்தமணிதி³ யமனு²வமமப்புத்த² ஸோக்க² மணவஜம் |
கேவல பஹோஹ னிஜிய து³ன்னய திமிரம் ஜினம் னமஹ || 01

பா³ரஹ - அங்க³க்³கி³ஜா² வியாலிய - மல - மூட⁴ - த³ம்ஸனுத்திலயா |
விவிஹ - வர - சரண - பூ⁴ஸா பஸியஉ ஸ்ய - தே³வயா ஸ இரம் || 02

ஸயலக³ண உமர வினோ விவிஹத்³தி⁴ விராஇயா வினிஸ்ஸங்கா³ |
னிர்ராயா வி குராயா க³ணஹரதே³வா பஸீயந்து || 03

பஸியஉ மஹு த⁴ரஸேனோ பர - சாஇ - க³ஓஹ - தா³ண - வர - ஸீஹோ |
ஸித்³த⁴ந்தாமிய - ஸாயர - தரங்க³ - ஸங்கா⁴ய - தோ⁴ய - மனோ || 04

பணமாமி புப்ப²த³ந்தம் து³கயந்தம் த³ன்னயந்த⁴யார - ரவிம் |
ப⁴க்³க³ - ஸிவ - மக்³க³ - கண்டயமிஸி - ஸமிஇ - வந ஸயா த³ந்தம் || 05

பணமஹ கய - பூ⁴ய - ப³லிம் பூ⁴யப³லிம் கேஸ - சாஸ - பரிபூ⁴ய - வலிம் |
வினிஹய வம்மஹபஸரம் வடா³விய விமலணாணப³ம்மஹபஸரம் || 06

பகவான் மகாவீர ஸ்வாமி

ஜினவாணியின் ஓட்டம் மந்தமடைந்த காலம்

பரதக்ஷேத்திரத்தின் நிகழ்கால அறுநூல்வரில் 23-ஆம் தீர்த்தங்கரராகிய பகவான் ஸ்ரீ பார்ஷ்வநாதரின் மோட்சத்திற்குப் பின்னர், நூறு ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே ஜினேந்திரவாணியிலிருந்து பரவிய ஞானகங்கையின் பெருக்கம் மெதுவாகச் சுருங்கத் தொடங்கியது. அப்போது இந்தியப் பரப்பெங்கும் விபரீத மதச் சிந்தனைகள் வேருன்றின. பிறமதப் பாகண்டிகள் பொதுமக்களின் மனங்களை ஆட்கொண்டன. சமயக்தவத்தின் ஒளி மங்கித் தளர்ந்து, ஆத்மநெறியின் சுவடு மறையத் தொடங்கிய இருண்ட வேளையில் தான் பரதக்ஷேத்திரத்தின் 24-ஆம் தீர்த்தங்கரராகிய பகவான் ஸ்ரீ மகாவீரஸ்வாமி பிறப்பெடுத்தார். அவர்கள் பிறப்பால், சமயக்தவம் வறண்டு போன பரதபூமி மீண்டும் பசுமையைக் கண்டது. வெறிச்சோடிப் போன ஆத்மபூமி, மகாவீரரின் வருகையால் மீண்டும் மலர்ந்த தோட்டமாயிற்று.

குண்டலபுரத்தின் பெருமை – சித்தார்த்தரும் திரிஷுலையும்

ஜம்பூத்வீபத்தின் பரதக்ஷேத்திரத்தில், மகததேசத்தில் (இன்றைய பீகார்) குண்டலபுரம் என்னும் நகரம் இருந்தது. வாணிப வளத்தால் அது செழித்து, செல்வந்தர்களின் இல்லங்கள் சிறப்பாக விளங்கின. அந்நகரின் அரசன் சித்தார்த்தரை - வீரமும் தீரமும் கொண்ட அந்த மன்னனை மக்கள் “நடமாடும் கருணைக் கடல்” என்று போற்றினர். அவரின் முதன்மை இராணி பிரியகாரிணி (திரிஷுலை) ஆவார்.

தேவ அறிகுறிகள் - பதினாறு கனவுகள்

அச்யுத ஸ்வர்க்க இந்திரனின் ஆயுள் ஆறு மாதம் மீதமிருந்தபோது, அரச இல்லத்தில் தினந்தோறும் மூன்றரை கோடி ரத்தினமழை பெய்யத் தொடங்கியது. தேவி-கணங்கள் வந்து திரிஷுலையைச் சேவித்தனர்.

ஆஷாட சுக்ல ஷஷ்டி, உத்தராட நக்ஷத்திரத்தில், இரவின் இறுதிப் பகுதியில் திரிஷுலை பதினாறு சுப ஸ்வப்னங்கள் கண்டாள். அதன்பின் ஒரு யானை தன் வாயில் நுழைவதைக் கண்டாள். அக்கணமே அந்த அச்யுத இந்திரன் தம் தேவ விமானத்தை விட்டுத் திரிஷுலையின் கருப்பையில் பிரவேசித்தான்.

தீர்த்தங்கரர் பிறப்பின் முன்விதிப்பு

அன்று விடியற்காலையில் திரிஷுலை நீராடி, மன்னன் சித்தார்த்தரிடம் கனவின் பயன் கேட்டாள். அவர் அவதி ஞானத்தால் ஆராய்ந்து கூறினார்: “பிரியே! ஒன்பது மாதம் நிறைவுற்ற பின்பு உன் கருப்பையிலிருந்து தீர்த்தங்கரப் புதல்வன் பிறப்பான். உலகம் முழுவதற்கும் கல்யாணகரமாக இருப்பான்; உயிர்களை ஆத்மநெறியில் நிலைநாட்டுவான்.” அப்பொழுதே தேவர்கள் வந்து கர்ப்பாவதரணக் கல்யாணத்தை கொண்டாடினர்.

ஸ்ரீ வர்த்தமானரின் பிறப்பு - ஜன்மகல்யாணம்

கர்ப்பகாலம் நிறைவுற்ற பின் சைத்ர சூக்ல திரயோதசி, உத்தர-பால்குனி நகூத்திரத்தில், காலை வேளையில் ஜினமாதா திரிஷுலையின் கருப்பையிலிருந்து பகவான் ஸ்ரீ வர்த்தமானர் பிறந்தார். அப்போது சுபசகுனங்கள் பெருகின. தேவர்கள், மனிதர்கள், மிருகங்கள் மட்டுமல்ல - நாரகிகளுக்கும் மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்திரன் குழந்தையை மேரு பர்வதத்திற்குக் கொண்டு சென்று பக்தியுடன் ஜன்மாபிஷேகம் செய்து ஆனந்த விழா நிகழ்த்தினான். தேவராஜன் குழந்தைக்கு “வர்த்தமானன்” என்ற பெயரைச் சூட்டினான்.

ஸ்ரீ சாரணமுனிவர்களின் சான்று - “சன்மதி” பெயர்

ஸ்ரீ சஞ்சயர், ஸ்ரீ விஜயர் என்ற சாரண முனிவர்கள் ஒரு சந்தேகத்தால் கலங்கி வந்தனர். ஆனால் குழந்தை வர்த்தமானரின் தரிசன மாத்திரத்திலேயே அது அகன்றது. அவர்கள் பக்தியோடு திருப்பெயரிட்டனர்: “இக்குழந்தை ‘சன்மதி தீர்த்தங்கரன்’ ஆவான்.” இவ்வாறு “சன்மதி” என்ற திருப்பெயரும் வழங்குகிறது.

இளமையின் மேன்மை - வித்யையும் வீரமும்

ஸ்ரீ வர்த்தமானர் வளர்பிறை போல் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமாக தம் திருப்பெயர்க்கேற்ப வளரலானார். அவரைக் காண்பவரின் கண்கள் ஆனந்தக் கண்ணீரால் நனையும்; மனம் உருகும்; உடல் மயிர்க் கூச்செழுதல் பெறும். குறுகிய காலத்திலேயே அவருக்கு அனைத்து வித்யைகளும் இயல்பாகவே வந்தடைந்தன. ஆழ்ந்த பாண்டித்யமும், வீரமும், தீரமும், சாஹஸமும் அவரிடம் ஒருங்கே விளங்கின.

சங்கமதேவன் சோதனை - “மகாவீர்” என்னும் நாமம்

தேவசபையில் - “இக்காலத்தில் மிகச் சூரவீரன் வர்த்தமானனே” என்ற பேச்சு எழுந்தது. அதைக் கேட்ட சங்கமன் என்ற தேவன் அவரைச் சோதிக்க வந்தான். ஆலமரத்தில் விளையாடிக் கொண்டிருந்த குழந்தை வர்த்தமானரிடம், சங்கமன் ஒரு பெரிய பாம்பின் ரூபம் கொண்டு மரத்தைச் சுற்றிக் கொண்டு பயமுறுத்தினான். மற்ற பிள்ளைகள் அஞ்சி ஓடினர். ஆனால் வர்த்தமானர் - அந்தப் பாம்பின் மீது ஏறி, அச்சமின்றி விளையாடினார்; தாயின் மடியில் விளையாடுவது போலவே. அந்த வீரத்தைப் பார்த்த சங்கம தேவன் வியந்து போற்றிக் கூறினான்: “நீயே மஹாவீரர்!” அன்று முதல் “மகாவீரர்” என்னும் வீரப் பெயர் நிலைத்தது.

முப்பது வயதில் எழுந்த விரக்தி - துறவுநேசம்

முப்பது வயது நிறைவுற்றபோது, மன்னன் சித்தார்த்தர் கூறினார்: “நீ முழு வாலிபனாகி விட்டாய்... உன் திருமணத்தையும் நடத்தி அரசை ஒப்படைக்க விரும்புகிறேன்.” அப்பொழுதே மதி-ஞானாவரண கர்மத்தின் சிறப்பான கூடியோபசமத்தால் அவருக்கு ஆத்மஞானம் வெளிப்பட்டது; அதனுடன் முன்பிறவியின் ஸ்மரணமும் எழுந்தது.

மகாவீரர் கம்பீரமாய் பதிலளித்தார்: “எந்தையே! நீங்கள் விலக விரும்பும் பந்தத்திலேயே என்னை ஏன் கட்டுப்படுத்த விரும்புகிறீர்?... நான் ஆத்மச்வரூப நிலை பெற வேண்டிய பணி இன்னும் மீதி.”

திரிஷுலையின் மகத்தான சம்மதம்

இந்த உரையாடலைக் கேட்ட திரிஷுலை தளர்ந்தாள். ஆனால் மகாவீரர் இனிய சொற்களால் அவளைத் தைரியப்படுத்தி, உலகின் மாயையையும் ஆத்மநெறியின் உயர்வையும் விளக்கினார். திரிஷுலை மகாவீரரின் முகத்தில் ஆத்மகல்யாண ஒளியைக் கண்டாள்... பின்னர் கூறினாள்: “தேவா! வெற்றி பெறுக! நீங்கள் ஆராத்ய தேவன்.” அந்த வேளையில், ஸ்தோத்திரங்களைப் பாடிக்கொண்டே லௌகாந்திக தேவர்கள் வந்து, பகவானை ஸ்துதித்தனர்.

தீக்ஷா கல்யாணம் - பரிக்ரஹத் தியாகம்

மார்கழி மாத சுக்ல தசமி, ஹஸ்த நக்ஷத்திரத்தில், மாலைக் காலத்தில் மகாவீரர் “ஓம் நம: ஸித்தேப்ய:” என்று உச்சரித்து ஆடையணிகலன்களைத் துறந்து ஐந்து முட்டிகளால் (கேசலோசனம்) தலைமுடியைப் பறித்தார்; வெளி / உள் பரிக்ரஹங்களைத் தியாகம் செய்து ஆத்ம தியானத்தில் லயித்தார். விசுத்தி வளர்ந்ததால் அவருக்கு மன:பர்யய ஞானம் விளைந்தது.

கேவலஞானம் - ஞானகல்யாணம்

ஜ்ராம்பிகா கிராமம் அருகில், ருஜுக்ஷலா நதிக்கரையோரம், தேக்கு மரத்தடியில் அமர்ந்து சுக்லத்யானத்தில் அவர் நிலைத்தார். வைகாசி சுக்ல தசமி அன்று... காதியா கர்மங்கள் கூடியமடைந்து அவருக்கு கேவலஞானம் உண்டாயிற்று. தேவர்கள் ஞானகல்யாணம் கொண்டாடினர். இந்திரன் ஆணையால் குபேரன் சமவசரணத்தைச் சாஸ்த்ர விதிகளின்படி அமைத்தான்

கணதரர் வருகை - இந்திரபூதி (கௌதம) வணக்கம்

கேவலஞானம் தோன்றிய பிறகும் 66 நாட்கள் வரை கணதரர் இல்லாமையால் தெய்வீக த்வனி தோன்றவில்லை... குணாவா கிராமத்தில் வசிக்கும் இந்திரபூதி தான் கணதரர் ஆவார் என இந்திரன் அவதி ஞானத்தால் அறிந்தான். அதனால், இந்திரன் வாமன பிராமண வேடம் கொண்டு, இந்திரபூதி அவர்களை சமவசரணத்திற்குக் கொண்டு வர ஒரு உபாயம் செய்தான். அவர்கள் கவனத்தைக் கவர்ந்து பணிவுடன் அவன் கூறினான்:

“நான் பகவான் மகாவீரரின் சீடன். ஒரு ஸ்லோகத்தின் பொருளை அறிய விரும்புகிறேன். என் குரு தற்போது மௌனத்தில் உள்ளார். ஆகையால் அதன் பொருளைத் தங்களிடம் கேட்க வந்தேன்.”

அதற்கு அவர்கள், “ஸ்லோகம் என்ன?” என்று வினவினார்கள்.

த்ரைகால்யம் த்ரவ்யஷட்கம் நவபதஸஹிதம் ஜீவஷட-காய-லேஷ்யா: |

பஞ்சான்யே சாஸ்திகாயா வ்ரத-ஸமிதி-கதி-ஞான-சாரித்ர-பேதா: ||

இத்யேதன்மோக்ஷமூலம் த்ரிபுவனமஹிதே: ப்ரோக்தமர்ஹத்பிரீஷை |

ப்ரத்யேதி ஸ்ரத்ததாதி ஸ்ப்ருஷதி ச மதிமான் ய: ஸ வை ஸூத்த த்ருஷ்டி ||

இந்திரன் கூறிய ஸ்லோகத்தை அவர்கள் கவனமாகக் கேட்டார்கள். அதன் ஆழ்ந்த தத்துவம் பகவான் மகாவீரிடமே விளங்கப் பெறத்தக்கது என்பதை உணர்ந்து, அவர்கள் இந்திரனுடன்

சமவசரணத்திற்குச் சென்றார்கள். சமவசரணத்தில் உள்ள மானஸ்தம் பத்தைத் தரிசித்தவுடன், அவர்களின் நுண்மையான அகந்தை முற்றிலும் நீங்கியது. இந்திரபூதி சமவசரணத்தில் மானஸ்தம்பத்தைக் கண்டவுடன் அகம்பாவம் சிதறியது.

கணதரவாதம்: ஜீவதத்துவ விளக்கம்

ஸ்ரீ கௌதம கணதரர் பேசுகிறார் :

நான் வேதங்களையும் வேதாங்கங்களையும் நன்கு அறிந்தவனாக இருந்தேன். என்னைப் பார்த்த அந்த இந்திரன், ஒரு உபாயத்தின் மூலம் என்னை பகவானின் அருகே அழைத்து வந்து, “நீ ஜீவ தத்துவம் பற்றி கேட்க விரும்பியதை இப்போது கேள்” என்று எனக்கு இந்திரன் ஊக்கமளித்தான்.

ஜீவன் பற்றிய என் கேள்வி

இந்திரனின் சொற்களை கேட்டவுடன் நான் பகவானிடம் கேட்டேன்: ‘பகவான்! ஜீவன்’ என்று ஒரு பொருள் உண்மையில் உள்ளதா?

இருந்தால், அதன் உண்மையான இயல்பை விளக்குங்கள்.”

பகவானின் தெளிவான பதில் - ஜீவன் என்ன?

பவ்யவத்ஸலரான பகவான் கூறினார்: “ஆம், ‘ஜீவன்’ என்ற ஒரு தத்துவம் உள்ளது. அது தான் எடுத்துக் கொண்ட உடலின் அளவுக்கு ஒத்த பரிமாணம் கொண்டது.

ஜீவன் ஒரு திரவ்யம் (நிலையான பொருள்). அது ஒருபோதும் புதிதாக உருவாகுவதும் இல்லை; அழிவதும் இல்லை. ஆனால், பரியாய ரூபத்தில் (மாறும் நிலைகளில்) ஒவ்வொரு கணமும் மாற்றம் அடைகிறது.

உணர்வு (சேதனா) தான் ஜீவனின் அடையாளம்

ஜீவன் செய்பவனும் (கர்த்தா), அனுபவிப்பவனும் (போக்தா).ஆவான். அது பொருள்களின் ஒரு பகுதியையும், முழுப் பகுதியையும் அறியும் அறிவு உடையது.”

ஜீவனின் வகைகள் - சம்சாரி, முக்தன்

பகவான் தொடர்ந்து கூறினார்:

ஜீவன் இரண்டு வகை:

1. சம்சாரி ஜீவன்
2. முக்த ஜீவன்

சம்சாரம் அனாதிகாலமாக (ஆரம்பமில்லாமல்) தொடர்ந்து வருகிறது. ஆனால் மோட்சம் ஒரு ஆரம்பம் கொண்டது (ஸாதி). எந்த ஜீவன் மோட்சத்தை அடைகிறதோ, அது மீண்டும் சம்சாரத்திற்கு திரும்பாது.

அனந்த உயிர்கள் - முடிவில்லா சம்சாரம்

பகவான் மேலும் விளக்கினார்:

சில உயிர்கள் *அபவ்யம் அல்லது தூராபவ்யம்* என்ற தன்மையால், எப்போதும் சம்சாரத்திலேயே தங்கி விடுகின்றனர்.

இந்த உலகில்:

- எண்ணற்ற உயிர்கள் ஏற்கனவே மோட்சம் அடைந்துள்ளனர்.

- இன்னும் எண்ணற்ற உயிர்கள் சம்சாரத்தில் உள்ளனர்.

- மோட்சம் அடையும் போது, சம்சார ஜீவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்தது போலத் தோன்றினாலும், ஜீவர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஒருபோதும் முடிவு இல்லை.

எவ்வாறு ஒரு பொருளில் எண்ணற்ற சக்திகள் உள்ளனவோ, அதுபோல சம்சாரத்திலும் எண்ணற்ற உயிர்கள் உள்ளன.

எனக்குள் ஏற்பட்ட உறுதி (நிச்சயம்)

இவ்வாறு பகவான் யுக்தியுடன், தெளிவாக ஜீவதத்துவத்தை விளக்கினார். பகவானின் உபதேசத்தை உண்மை காரணமாக ஏற்று, காலமும், சூழ்நிலையும் கூடியபோது, எனக்கு ஜீவதத்துவத்தில் உறுதியான நம்பிக்கை ஏற்பட்டது.

துறவறம் ஏற்றல்

அந்த நம்பிக்கையால் நான் பகவானின் சீடனானேன். பின்னர் *சௌதர்ம இந்திரன்* எனக்கு பூஜை செய்தான். அதனால் என் பெயர் **இந்திரபூதி** ஆக வழங்கலாயிற்று. நானும், ஐந்நூறு பிராமணப் சீடர்களுடன் சேர்ந்து ஸ்ரீ வர்த்தமான ஸ்வாமியை வணங்கி துறவறம் ஏற்றோம். அந்தச் சிறப்பான விசுத்தியால், அதே கணத்தில் எனக்கு ஏழு ரித்திகள் உண்டாயின.

அங்கங்கள் - பூர்வங்கள் அறிவு

பகவான் வர்த்தமான ஸ்வாமியின் உபதேசத்தால்,

- ஆவணி தேய்பிறை பிரதிமை நாளில்,
- காலை (பூர்வாஹ்ணம்): அனைத்து அங்கங்களின் அர்த்தமும் பதங்களும் தெளிவாயின.
- மாலை (அபராஹ்ணம்): பூர்வங்களின் அர்த்தங்களும் பதங்களும் தெளிவாயின.
- பகவான் மகாவீரரின் முதல் உபதேசம் வழங்கப்பட்ட அந்த நாள், “**வீரசாசன ஜெயந்தி**” என்ற திருநாளாகப் போற்றிக் கொண்டாடப்படுகிறது.

ஸ்ருதஸ்கந்த ஆகமத்தொகுப்பு

- இவ்வாறு,
- அங்கங்களையும் பூர்வங்களையும் அறிந்தவனாக,
- நான்கு ஞானங்களால் (முதி, ஸ்ருத, அவதி, மனஃபர்யய) நிறைந்தவனாக,
நான்:
- இரவின் முன்பகுதியில் அங்கங்கள்
- பின்பகுதியில் பூர்வங்கள் என்று ஸ்ருதஸ்கந்தத்தை இயற்றினேன்.

அந்த நாளிலிருந்து நான் கிரந்தகர்த்தாவாக - வழிநூல் ஆசானாக ஆனேன்.
இதனால் நான் பகவான் மகாவீரரின் முதல் கணதரர் ஆனேன்.

பிற கணதரர்கள்

பின்னர்: வாயுபூதி, அக்னிபூதி, சுதர்மர், மௌர்யர், மௌந்த்ரயர், புத்ரார், மைத்ரேய, அகம்பனர், அந்தவேலர், பிரபாஸர் என்று பதின்மர் கணதரர்களாக ஆனார்கள்.

இவ்வாறு, ஸ்ரீ வர்த்தமான ஸ்வாமிக்கு மொத்தம் 11 கணதரர்கள் இருந்தனர்.

சங்கத்தின் விரிவு

அவர்களுடன் சேர்ந்து:

311 அங்கதாரிகள்

14 பூர்வதாரிகள்

9,900 சம்யம ஆசிரியர்கள்

1,300 அவதிஞானிகள்

700 கேவலஞானிகள்

900 விக்ரியா ரித்தியாளர்கள்

500 மனஃபர்யய ஞானிகள்

400 அனுத்தரவாதிகள்

மொத்தம் 14,000 முனிஸ்வரர்கள் இருந்தனர்.

நால்வகை சங்கம்

மேலும்:

- சந்தனா ஆர்யிகை தலைமையில் 36,000 ஆர்யிகைகள்
- 1 லட்சம் ஸ்ராவகர்கள்
- 3 லட்சம் ஸ்ராவிகைகள்
- எண்ணற்ற தேவர்கள் - தேவியர்கள்
- எண்ணிக்கையுள்ள திரயஞ்சுகள்

பகவானின் தர்மதேசனை

இவ்வாறு பன்னிரண்டு கணங்களால் சூழப்பட்ட பகவான்,

- சிம்ஹாசனத்தில் அமர்ந்து
 - அர்த்தமாகதி மொழியில்
 - ஆறு திரவ்யங்கள்
 - ஏழு தத்துவங்கள்
 - சம்சாரம் - மோட்சம்
 - ப்ரமாணம், நய, நிக்ஷேபம்
- ஆகியவற்றை விரிவாக உபதேசித்தார்.

உபதேசத்தின் பலன்

பகவானின் உபதேசத்தை கேட்டபின்:

- பலர் சம்யமம் ஏற்றனர்
- பலர் சம்யம - அசம்யமம் (தேசவ்ரதி) ஏற்றனர்
- சிலர் தங்கள் பவ்யத்துவத்தால் விரைவில் சம்யக்தர்ஸனம் அடைந்தனர்

இராஜகிருஹ விஹாரம்

இவ்வாறு தர்மதேசனை செய்து கொண்டே ஸ்ரீ வர்த்தமான ஸ்வாமி முறையே ராஜகிருஹ நகரத்திற்கு வந்து, விபுலாசல திருமலையில் தங்கினர்.

பாவாபுரியில் நிர்வாணம்

பகவான் மகாவீரரின் விஹாரம் பெரும்பாலும் பீகார் பகுதிகளில் நிகழ்ந்தது... ஆயுள் நிறைவுற்ற வேளையில் அவர் பாவாபுரிக்கு வந்தருளினர். அங்கே யோக நிரோதம் செய்து ஆத்மதியானத்தில் நிலைத்து... கார்த்திக கிருஷ்ண சதுர்தசி -அமாவாசை அன்று காலை வேளையில் மோட்சஸ்நீயை அடைந்தார்.

ஆயுள் வகைப்படுத்தல்

மகாவீரரின் ஆயுள் 71 ஆண்டு 3 மாதம் 25 நாள் எனப் பகுக்கப்படுகிறது:

- கர்ப்பகாலம் 9 மாதம் 8 நாள்;
- குமாரகாலம் 28 ஆண்டு 7 மாதம் 12 நாள்;
- சத்மஸ்தகாலம் 12 ஆண்டு 5 மாதம் 15 நாள்;
- கேவலிகாலம் 29 ஆண்டு 5 மாதம் 20 நாள்.

நம: ஸ்ரீ வர்த⁴மானாய!

சுருத ஞானம்

சுருத ஞானத்தின் வரையறை

சுருத ஞானம் என்பது, இந்திரியங்களால் உணரப்படும் ஒரு பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அதனுடன் தொடர்புடைய பிற பொருள்கள் அல்லது அந்தப் பொருளின் அர்த்தத்தை அறிதலாகும். ஒரு பொருளை அறிந்த பின் அதில் இஷ்டம் அல்லது அனிஷ்டம் எனும் மதிப்பீட்டைச் செய்வதோ, புகையைப் பார்த்து தீயை அறிதலோ போன்ற காரண - காரிய அடிப்படையிலான அர்த்தப் புரிதல் சுருத ஞானத்தின் இயல்பாகும். மேலும், சொல்லைக் கேட்டு அல்லது வாசித்து, அந்தச் சொல்லால் குறிக்கப்படும் பொருளின் உண்மை அர்த்தத்தை அறிதலும் சுருத ஞானமே ஆகும். இவ்வாறு, சுருத ஞானம் நேரடி உணர்வைத் தாண்டி, கருத்து மற்றும் அர்த்த நிலைக்கு உயர்ந்த ஞானமாக விளங்குகிறது.

சுருத ஞானத்தின் வகைகள்

சுருத ஞானம் இரண்டு முக்கிய வடிவங்களில் விளங்குகிறது. ஒன்று **அர்த்தலிங்கஜ** சுருத ஞானம்; இது அடையாளம் அல்லது காரணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொருளின் அர்த்தத்தை உணரும் ஞானம். மற்றொன்று **ஷப்தலிங்கஜ** சுருத ஞானம்; இது எழுத்து, சொல், வாக்கியம் முதலியவற்றின் மூலம் உண்டாகி, அவை குறிக்கும் பொருளின் அர்த்தத்தை அறியும் ஞானம். இவ்விரண்டும் உலகியல் நிலையில் லௌகிகமாகவும், ஆகம அடிப்படையிலான உயர்ந்த நிலையில் லோகோத்தரமாகவும் அமையக்கூடியவை. குறிப்பாக, **லோகோத்தர சுருத ஞானம் பன்னிரண்டு அங்கங்கள் மற்றும் பதினான்கு பூர்வங்கள் முதலிய ஆகம வடிவங்களில்** விரிவடைந்து விளங்குகிறது.

மனத்தின் நிமித்தத்தால் உண்டாகும் ஞானம்

சுருத ஞானம் இந்திரியம் சார்ந்தது அல்ல; அது மனதை நிமித்தமாகக் கொண்டு உண்டாகும் அனிந்திரிய ஞானம். இந்திரியங்களால் உண்டாகும் மதி ஞானம், சுருத ஞானம் தோன்றுவதற்கு உபகாரி நிமித்தமாக இருக்கலாம்; ஆனால் அது நேரடி காரணம் அல்ல.

சுருத ஞானத்தின் விஷய வரம்பு

சொற்கள் எண்ணிக்கையுடையவை; ஆனால் திரவியங்களின் பர்யாயங்கள் எண்ணிக்கையற்றவை. ஆகவே, சொற்கள் பொருள்களின் ஸ்தூலமான மற்றும் பொதுவான பர்யாயங்களையே வெளிப்படுத்த முடியும்; எல்லா நுண்ணிய பர்யாயங்களையும் வெளிப்படுத்த முடியாது.

திரிகால விஷயத்துவம்

சுருத ஞானம் நயத்தின் வழியாக கடந்த காலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் ஆகிய மூன்று காலங்களிலும் உள்ள பொருள்களை விஷயமாகக் கொள்கிறது.

ஸப்தலிங்கஜ சுருத ஞானத்தின் பிரதானம்

சுருத ஞானத்தின் வகைகளில், எழுத்து, சொல், வாக்கியம் முதலியவற்றின் மூலம் உண்டாகும் ஸப்தலிங்கஜ சுருத ஞானமே பிரதானமாகக் கருதப்படுகிறது; ஏனெனில் கற்றல், கற்பித்தல், நூலாய்வு,

பரிமாற்றம் போன்ற அனைத்து நடைமுறைகளுக்கும் அதுவே அடித்தளமாக உள்ளது. குறியீடு அல்லது விங்கத்தின் மூலம் உண்டாகும் சுருத ஞானம் உயிர்களில் இருந்தாலும், நடைமுறைப் பயன்பாடு இல்லாததால் அது அப்பிரதானமாகக் கருதப்படுகிறது.

பா⁴வ சுருதத்தின் முதன்மை

சுருத ஞானத்தின் உண்மை ரூபம் பா⁴வ சுருதம், அதாவது உள்ளார்ந்த ஞான வடிவமே ஆகும்; சொல் மற்றும் நூல் வடிவமான சுருதம் கௌணமானதாகும்.

சுருத ஞானம் வெறும் சொல்லறிவு அல்ல

சுருத ஞானம் வெறும் சொல்லை கேட்பதற்கான ஞானம் அல்ல. சொல்லைக் கேட்பது மதி ஞானம்; அந்தச் சொல்லின் அடிப்படையில் பொருளின் உண்மை அர்த்தத்தை அறிதலே சுருத ஞானம். சில சமயங்களில், சொல் இன்றி காரண -காரிய அடிப்படையிலேயும் சுருத ஞானம் உண்டாகலாம்.

கேவலஞானத்திற்குச் செல்லும் பாலம்

இவ்வாறு, சுருத ஞானம் பரோட்சமானதாயினும், மோட்சமார்க்கத்தில் அடிப்படைப் பங்கு வகித்து, கேவலஞானத்திற்குச் செல்லும் அவசியமான பாலமாக விளங்குகிறது.

மோட்சமார்க்கத்தில் பிரதானத்துவம்

மோட்சமார்க்கத்தில் மதி ஞானமும் சுருத ஞானமும் இன்றியமையாத அடித்தளங்களாகும். கேவலஞானத்தின் தோற்றம், முன்னதாக உள்ள முழுமையான சுருத ஞானத்தின் அடிப்படையிலேயே நிகழ்கிறது; எனவே மதி மற்றும் சுருத ஞானம் இன்றி மோட்சம் சாத்தியமில்லை.

சுருத ஞானத்தின் முதன்மை வகைகள்

1. அர்த்தலிங்கஜ சுருத ஞானம் (Arthalingaja): ஒரு பொருளை அறிந்து அதில் இஷ்டம் - அநிஷ்டம் என்பதை உணர்தல்; அல்லது புகையைப் பார்த்து தீயை அறிதல் போன்ற காரண - காரிய அறிவு.

2. ஸப்தலிங்கஜ சுருத ஞானம் (Sabdalingaja): வாக்கியத்தை கேட்டு அல்லது வாசித்து, அதனால் குறிக்கப்படும் பொருளை அறிதல்.

லௌகிக - லோகோத்தர சுருத ஞானம்

லௌகிக சுருத ஞானம் : உலகியல் விஷயங்களைச் சார்ந்த அறிவு.

லோகோத்தர சுருத ஞானம் : ஆகம ஞானம் சார்ந்த உயர்ந்த அறிவு; 12 அங்கங்கள், 14 பூர்வங்கள் முதலிய பல வடிவங்களில் விளங்குவது.

சுருத ஞானம் பெறும் உயிர்களின் தகுதி

முதல் அர்த்தலிங்கஜம் : மிகச் சிறிய உயிர்களிலிருந்து தொடங்கி, படிப்படியாக ரித்தியுடைய முனிகள் வரை வளர்கிறது.

இரண்டாம் அர்த்தலிங்கஜம் & ஸப்தலிங்கஜம் : மனமுள்ள (ஸஞ்ஞ பஞ்சேந்திரிய) ஆற்றிவு உயிர்களுக்கு மட்டும் சாத்தியம்.

சுருத கேவலி : இவ்விரண்டும் அத்தீத சிறப்புடன் (உத்தம நிலையில்) உடையவர்.

ஒரே பார்வையில் சுருக்கம்

சுருத ஞானம் = காரண - காரிய அடிப்படையிலானவும், சொல்லின் வழியானவும் அறிவு. லோகோத்தர சுருத ஞானமே ஆகம மரபின் அடித்தளம். சுருத கேவலி - சுருத ஞானத்தின் உச்ச நிலை.

பன்னிரண்டு அங்கங்களில் (Dvdasanga) உள்ள பதங்களின் எண்ணிக்கை

வரிசை எண்	அங்கத்தின் பெயர்	பதங்களின் எண்ணிக்கை
1	ஆசாராங்கம் (Aacaaraanga)	18,000
2	சூத்ரகிருதாங்கம் (Sutrakrutaanga)	36,000
3	ஸ்தானாங்கம் (Sthananga)	42,000
4	சமவாயாங்கம் (Samavayanga)	1,64,000
5	வ்யாக்யா ப்ரஜ்ஞப்தி (புகவதி சூத்திரம் - ஷ்வேதாம்பர மரபு)	2,28,000 / 84,000
6	ஞாத்ருதர்மகதா (Jnatradharmakatha)	5,56,000
7	உபாசகாத்யயனம் (Upsakadhayayana)	11,70,000
8	அந்தக்ருத்-தசாங்கம் (Antakrutadasanga)	23,28,000
9	அனுத்தரோபபாதிக-தசாங்கம் (Anuttaropapdika-dasanga)	92,44,000
10	ப்ரஷ்ன வ்யாகரணம் (Prasna Vykarana)	93,16,000
11	விபாக சூத்திரம் (Vipka Sutra)	1,84,00,000
12	த்ருஷ்டிவாதம் (Drstivada)	10,86,85,605
-	மொத்த பதங்கள்	11,28,35,805

ஆதார நூல்கள்:

ஹரிவம்சபுராணம் 10.27-45 ; தவளா 1/1,1,2/99-107 ;

தவளா 9/4,1,45/197-203 ; கோம்மடசாரம் (ஜீவகாண்டம்) / ஜீவதத்தவப் பிரதீபிகா

356-360 / 760-770

பூர்வகதத்தின் பதினான்கு வகைகள்

1. **உத்பாதபூர்வம் (Utpada-purva) :** ஜீவம், புத்கலம் முதலிய திரவியங்கள் எங்கு, எப்போது, எவ்வாறு உற்பத்தியாகின்றன என்பதன் முழுமையான விளக்கம்.
2. **அக்ராயணீ பூர்வம் (Agrayanipurva) :** கிரியாவாதம் முதலிய செயல் முறைகள் மற்றும் ஸ்வஸமயம் (சுய தர்மம்) குறித்த விசாரணை.
3. **வீர்யப்ரவாத பூர்வம் (Virya-pravadapurva) :** சத்மஸ்தர் மற்றும் கேவலி யின் சக்திகள், தேவேந்திரர் - அசுரேந்திரர் முதலியோரின் ரித்திகள், நரேந்திரர், சக்கரவர்த்தி, பலதேவர் ஆகியோரின் ஆற்றல், திரவிய லக்ஷணங்கள்.
4. **அஸ்திநாஸ்திப்ரவாத பூர்வம் (Asti-nasti-pravdapurva) :** ஐந்து அஸ்திகாயங்கள், நயங்கள் ஆகியவை அஸ்தி - நாஸ்தி முதலிய பல பர்யாயங்களால் விளக்கப்படுதல்.
5. **ஞானப்ரவாத பூர்வம் (Jnana-pravada purva) :** ஐந்து ஞானங்கள் மற்றும் இந்திரியங்களின் வகைப்பாடு முதலிய விவரம்.
6. **சத்யப்ரவாத பூர்வம் (Satya-pravdapurva) :** வாக் - குப்தி, வாக்கு - ஸம்ஸ்காரம், வாக்குப் பயன்பாடு, 12 வகை மொழிகள், 10 வகை சத்தியங்கள், வாக்காளர் வகைகள்.
7. **ஆத்மப்ரவாத பூர்வம் (Atma-pravda purva) :** ஆத்ம திரவியம் மற்றும் ஆறு ஜீவ நிகாயங்கள் அஸ்தி - நாஸ்தி முதலிய பல பாங்குகளால் விளக்கம்.
8. **கர்மப்ரவாத பூர்வம் (Karma-pravda purva) :** கர்மங்களின் பந்தம், உதயம், உபசமம், நிலை முதலிய நிலைகள்.
9. **பிரத்யாக்யான ப்ரவாத பூர்வம் (Pratyakhyana-pravda purva) :** விரத - நியமம், பிரதிக்ரமணம், தபஸ், ஆராதனை, முனித்துவத்திற்கு காரணமான திரவியத் தியாகம்.
10. **வித்யானுவாத பூர்வம் (Vidyanuvada purva) :** அனைத்து வித்யைகள், எட்டு மகாநிமித்தங்கள், ரஜ்ஜுராசி விதி, கேஷத்ரம், ஷ்ரேணி, லோகப் பிரதிஷ்டா, சமுத்தாதம் முதலியவை.
11. **கல்யாணாவாத பூர்வம் (Kalyanavada purva) :** சூரியன், சந்திரன், கிரகங்கள், நகூத்திரங்கள், அவற்றின் இயக்கம், பலன்கள், அரிஹந்தர், தீர்த்தங்கரர், பலதேவர், வாசுதேவர், சக்கரவர்த்தி முதலியோரின் மகாகல்யாணங்கள்.
12. **பிராணாவாய பூர்வம் (Pranavaya purva) :** அஷ்டாங்க ஆயுர்வேதம், பூதிகர்மம், ஜாங்குலிக கிரமம் (விஷ்வித்யை), பிராணாயாமம்.
13. **கிரியா விஸால பூர்வம் (Kriyavisala purva) :** எழுத்துக் கலை முதலிய 72 கலைகள், பெண்களுக்கான 64 குணங்கள், சிற்பம், காவ்யக் குண-தோஷம், சந்த நிர்மாணம்.
14. **லோகபிந்துசாரம் (Lokabindusara purva) :** எட்டு வியவஹாரங்கள், நான்கு பீஜங்கள், ராசி பரிகர்மம் முதலிய கணிதம் மற்றும் முழு சுருத சம்பத்து.

ஆதார நூல்கள்:

- ஹரிவம்சபுராணம் 10.75–122;
- தவளா 1/1,1,2/114–122;
- கோம்மடசாரம் (ஜீவகாண்டம்) / ஜீவதத்தவப் பிரதீபிகா 665–666 / 778
- தவளா 9/4,1,45/212–224/12

த்ருஷ்டிவாத அங்கத்தின் பிரிவுகள் - பத எண்ணிக்கை

வ. எண்	பிரிவு / பெயர்	பதங்களின் எண்ணிக்கை
1	பரிகர்மம் (Parikarma)	
1.1	சந்திர ப்ரஜ்ஞப்தி (Candra-prajñapti)	36,05,000
1.2	சூர்ய ப்ரஜ்ஞப்தி (Surya-prajñapti)	3,03,000
1.3	ஜம்பூத்வீப ப்ரஜ்ஞப்தி (Jambudvipa-prajñapti)	3,25,000
1.4	தீப - சமுத்திர ப்ரஜ்ஞப்தி (Dvipa-samudra-prajñapti)	52,36,000
1.5	வ்யாக்யா ப்ரஜ்ஞப்தி (Vykyhy-prajñapti)	84,36,000
2	சூத்திரம் (Sutra)	88,00,000
3	ப்ரதமானுயோகம் (Prathamnuyoga)	5,000
4	பூர்வகதம் (Pkrvagata) அடுத்த தலைப்பில் காண்க	
5	சூலிகை (Culika)	
5.1	ஜலகதா சூலிகா	2,09,79,205
5.2	ஸ்தலகதா சூலிகா	2,09,79,205
5.3	ஆகாஷகதா சூலிகா	2,09,79,205
5.4	ரூபகதா சூலிகா	2,09,79,205
5.5	மாயாகதா சூலிகா	2,09,79,205
-	மொத்த பதங்கள்	10,48,96,025

ஆதார நூல்கள்:

- ஹரிவம்சபுராணம் 10.63–71, 124; • தவளா 1/1,1,2/109–113;
- தவளா 9/4,1,45/206–210;
- கோம்மடசாரம் (ஜீவகாண்டம்) / ஜீவதத்தவப் பிரதீபிகா 363–364 / 775

த்ருஷ்டிவாதத்தின் (Drstivada) ஐந்தாம் பிரிவு - ஐந்து சூலிகைகள்

(சூலிகையின் பெயர் தமிழில், லட்சணம் / விளக்கம்)

1. ஜலகதா சூலிகா (Jalagata Culika) : நீரில் நடக்கவும், நீரில் செல்லவும் காரணமான மந்திரம், தந்திரம், தபச்சரணம் (தவச்செயல்) மூலமான அதிசய சக்திகளின் விளக்கம்.

2. ஸ்தலகதா சூலிகா (Sthalagata Culika) : பூமியின் உள்ளே செல்லுதல் (பூமி-பிரவேசம்) நிகழ்வதற்குக் காரணமான மந்திர - தந்திர - தபச்சரண அதிசயங்கள்; வாஸ்து வித்யை மற்றும் நிலம் தொடர்பான சுப - அசுப காரணங்கள்.

3. மாயாகதா சூலிகா (Mygata Culika) : இந்திரஜாலம் (மாயாஜாலம்) போன்ற செயல்களுக்கு காரணமான மந்திரம் மற்றும் தபச்சரணம் பற்றிய விளக்கம்.

4. ரூபகதா சூலிகா (Rupagata Culika) : சிங்கம், குதிரை, மான் முதலிய வடிவங்களாக உருவமாற்றம் பெறச் செய்கின்ற மந்திர - தந்திர - தபச்சரணம்; சித்திரம், மரச் செய்கை, பூச்சு (லேப்ய), கல் வேலை (லேன) போன்ற கர்மங்களின் லட்சணம்.

5. ஆகாஷகதா சூலிகா (Akasagata Culika) : ஆகாயத்தில் பயணம் செய்வதற்குக் காரணமான மந்திரம், தந்திரம், தபச்சரணம் பற்றிய விளக்கம்.

ஆதார நூல்கள்:

- ஹரிவம்சபுராணம் 10.124;
- தவளா 9/4,1,45/209-210;
- கோம்மடசாரம் (ஜீவகாண்டம்) /
- ஜீவதத்தவப் பிரதீபிகா 361-362 / 773/5

சிறு குறிப்புகள்

- த்ருஷ்டிவாதம், பன்னிரண்டு அங்கங்களில் மிகப் பெரிய பதக் களஞ்சியமாக விளங்குகிறது.
- இதில் சூலிகை பிரிவு மட்டும் மிகப்பெரிய அளவு பதங்களை உடையது.
- பூர்வகதம் தனித்த பிரிவாக விரிவாக விவரிக்கப்படுகிறது.

அங்க பாஹ்ய நூல்களின் வகைகள் மற்றும் இலட்சணங்கள்

(அங்க-பாஹ்யத்தின் பெயர் தமிழில் / லட்சணம் / சார விளக்கம்)

1. **ஸாமாயிகம் (Samyika)** : சமதா-பாவம் (சமநிலை மனநிலை) வளர்க்கும் விதிமுறைகள்.
2. **சதுர்விம்ஷதி ஸ்தவம் (Caturvimsati Stava)** : 24 தீர்த்தங்கரர்களின் வணக்க முறை, பெயர்கள், உருவ அமைப்பு, உயரம், ஐந்து மகாகல்யாணகங்கள், 34 அதிசயங்கள், வணக்கத்தின் பலன்.
3. **வந்தனா (Vandan)** : ஒரே ஜினேந்திர தேவனையும், அவரை அடிப்படை யாகக் கொண்ட ஜினாலயத்தையும் வணங்கும் முறை.
4. **பிரதீக்ரமணம் (Pratikramana)** : ஏழு வகை பிரதீக்ரமணங்களின் விளக்கம்.
5. **வைநயிகம் (Vainayika)** : ஐந்து வகை வினய (பணிவு/மரியாதை) முறைகள்.
6. **கிருதிகர்மம் (Krutikarma)** : அரஹந்தர், சித்தர், ஆசாரியர், உபாத்யாயர், சாதுக்கள் - இவர்கள் அனைவருக்கும் செய்யும் பூஜை விதி.
7. **தசவைகாலிகம் (Dasavaikalika)** : **(பத்து வைகாலிகங்கள்)**: முனிகளின் ஆசார விதி மற்றும் கோசர (பிச்சை) விதி.
8. **உத்தராத்யயனம் (Uttardhyayana)** : உபசர்கம் 4 வகைகளை எவ்வாறு சகிக்க வேண்டும், 22 பரிஷுஹங்களைத் தாங்கும் முறை முதலிய கேள்வி - பதில்கள்.
9. **கல்ப்ய வியவஹாரம் (Kalpya-vyavahara)** : சாதுக்களுக்கு ஏற்ற நடத்தை; தவறு ஏற்பட்டால் செய்ய வேண்டிய பிராயச்சித்த விதி.
10. **கல்ப்யாகல்ப்யம் (Kalpyakalpya)** : திரவியம், க்ஷேத்ரம், காலம், பாவம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் முனிகளுக்கு ஏற்றது / ஏற்றதல்லது என்பதன் விளக்கம்.
11. **மகாகல்ப்யம் (Mahakalpya)** : காலம் மற்றும் ஸம்ஹனனத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு, சாதுவிற்கு ஏற்ற திரவியம், க்ஷேத்ரம் முதலியன.
12. **புண்டரீகம் (Pundarika)** : பவனவாசி முதலிய நான்கு வகை தேவர்களில் பிறவிக்குக் காரணமான தானம், பூஜை, தபச்சரணம் முதலிய அனுஷ்டானங்கள்.
13. **மகாபுண்டரீகம் (Mahapundarika)** : அனைத்து இந்திரர் மற்றும் பிரதீந்திரர் களில் பிறவிக்குக் காரணமான விசேஷ தபஸ் மற்றும் ஆசாரம்.
14. **நிஷித்திகா (Nididdhika)** : பலவகையான பிராயச்சித்தங்களை விரிவாகக் கூறும் நூல்.

ஆதார நூல்கள்:

- ஹரிவம்சபுராணம் 10.129-138;
- தவளா 9/4,1,45/188-191;
- கோம்மடசாரம் (ஜீவகாண்டம்) / ஜீவதத்தவப் பிரதீபிகா 367-368 / 789

சுருத ஞானத்தில் மனம் நிமித்தம்

சுருத ஞானத்தின் விஷயம் மனமே. சுருத ஞானம் மனத்தின் மூலமாகவே உற்பத்தியாகும். அதனால் சுருத ஞானம் அநிந்திரிய (இந்திரியமற்ற) தன்மை உடையது.

சுருத ஞானத்தின் விஷயம்

சொற்கள் எண்ணிக்கையுடையவை (வரையறுக்கப்பட்டவை). ஆனால் தீரவியங் களின் பர்யாயங்கள் எண்ணிக்கையற்றவை. எனவே சொற்கள், எண்ணிக்கையற்ற பொருள்களின் அனைத்து பர்யாயங்களையும் முழுமையாக எடுத்துரைக்க முடியாது. அவை பெரும்பான்மையான (ஸ்தூலமான) பர்யாயங்களையே விஷயமாகக் கொள்கின்றன. அதனால், பொருள்களின் முழு ஆழமான பர்யாய அறிவு சொற்களால் மட்டும் கிடைக்காது.

சுருத ஞானத்தின் திரிகாலஞ்சுதா (மூன்று கால அறிவு)

சுருத ஞானம் கடந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் ஆகிய மூன்று காலங்களையும் விஷயமாகக் கொள்ளும். நய (நோக்கு) வழியாக, கடந்த காலப் பொருள்களும், எதிர்காலப் பொருள்களும், நிகழ்காலப் பொருள்களும் சுருத ஞானத்தால் அறியப்படு கின்றன.

மோட்சமார்க்கத்தில் மதி - சுருத ஞானத்தின் பிரதானத்துவம்

கேவலஞானத்தின் தோற்றம். முன்னதாக உள்ள முழுமையான சுருத ஞானத்தின் அடிப்படையிலேயே நிகழ்கிறது. ஆத்ம சித்திக்காக (ஆத்ம உணர்வுக்காக) மதி ஞானமும் சுருத ஞானமும் நிச்சயமான காரணங்கள். உயர்ந்த இரு ஞானங்கள் இல்லாவிட்டாலும் மோட்சம் சாத்தியம்; ஆனால் மதி - சுருத ஞானம் இல்லாமல் மோட்சம் சாத்தியமில்லை.

சுருத ஞானத்தில், ஸப்தலிங்கஜத்தின் பிரதானத்துவம்

எழுத்து, சொல், வாக்கியம் முதலிய சொல் வழியாக உண்டாகும் சுருத ஞானம் பிரதானம். ஏனெனில்: கொடுத்தல் - பெறுதல், நூல் படித்தல், உபதேசம் பெறுதல் போன்ற அனைத்து வ்யவஹாரங்களுக்கும் அடிப்படை இதுவே. சின்னம் அல்லது குறியீட்டின் மூலம் உண்டாகும் சுருத ஞானம் உயிர்களிலே இருந்தாலும், வ்யவஹாரத்திற்கு பயன்படாததால் அது அப்பிரதானம்.

தீரவியசுருத - பாவசுருதத்தில், பாவசுருதத்தின் பிரதானத்துவம்

சுருத ஞானத்தின் உண்மையான முதன்மை வடிவம் → ஞானஸ்வரூபமான பாவசுருதம். சொல் வடிவமான சுருதம் → கௌண (இரண்டாம் நிலை).

சுருத ஞானம் வெறும் சொல் - ஞானம் மட்டுமல்ல

சொல் கேட்பது மட்டும் சுருத ஞானம் அல்ல. சொல் கேட்பது → மதி ஞானம். அந்தச் சொல்லின் அடிப்படையில் பொருளின் உண்மையான அர்த்தத்தை அறிதல் → சுருத ஞானம்.

ஆகவே சுருத ஞானம், சொல் அடிப்படையிலும், சொல் இல்லாத காரண - காரிய அடிப்படையிலும் உண்டாகலாம்.

மதி ஞானம் - சுருத ஞானம் : சுருக்க ஒப்பீடு

அம்சம்	மதி ஞானம்	சுருத ஞானம்
உற்பத்தி	இந்திரியம் + மனம்	மனம் பிரதானம்
தன்மை	நேரடி உணர்வு சார்ந்தது	அர்த்தப் புரிதல் சார்ந்தது
விஷயம்	உடனடி பொருள்	பொருளின் ஆழ்ந்த அர்த்தம்
மோட்சமார்க்கத்தில்	அவசியம்	அவசியம்

ஒரே பார்வைச் சுருக்கம்

- சுருத ஞானம் = மனத்தை நிமித்தமாகக் கொண்ட அர்த்தப் புரிதல் ஞானம்.
- இது திரிகால விஷயகமானது,
- மோட்சமார்க்கத்தில் மிகப் பிரதானமானது
- மற்றும் வெறும் சொல் அறிவு மட்டும் அல்ல.

பாகம் 1

ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகம தோற்றம்

ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமத்தின் ஆசிரியர்கள்

பூமலியசோகனீழல் பொலிந்த வெம்மடிகண் முன்னாள்
ஏமமா மூதனூல் சொல்லக்கணதரரியன்ற பாவாற்
தாமொருவழி நூல் சொல்லச் சார்பு நூல் பிறருஞ்சொல்லத்
தோமிலா மூன்றுநூலுந்துவ மெனவுதித்த வன்றே

- சூடாமணி நிகண்டு

சமண மரபில் ஆகமங்கள் முதல் வழி சார்பென நூல் மூவகையாவன முதல் நூல் “வினையின் நீங்கி விளங்கியவறிவின் முனைவன் கண்டது முதனூலாகும்”. அதாவது வினைகளில் நீங்கி விளங்கிய அறிவினையுடைய தீர்த்தங்கரரால் திவ்யத்வனி வழி வந்தது..

வழி நூல்:

முன்னோர் நூலின் முடிபு ஒருங்கு ஒத்து
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பம் கூறி
அழியா மரபினது வழிநூலாகும்

(நன்னூல் நூற்பா 7)

முன்னோர் நூலின் முடிபுடன் ஒத்து, பின்னோன் வேண்டும் வேறுபாடுகளைக் கூறி அழியாத மரபினது. முதல் நூலைச் சிறுபான்மை ஒத்துப் பெரும்பான்மை வேறுபடுவது.

சார்பு நூல்: முதல் நூலுக்கும் வழி நூலுக்கும் சிறுபான்மை ஒத்துப் பெரும்பான்மை வேறுபட்டு வருவது.

இருவர் நூற்கும் ஒருசிறை தொடங்கித்
தீர்பு வேறு உடையது புடைநூல் ஆகும்.

(நன்னூல் நூற்பா 8)

திரு ஷட்கண்டாகமத்தின் முதல் நூல் ஆசான் பகவான் மஹாவீரர் ஆவார். கௌதம கணதரர் வழி நூல் ஆசான். சார்பு நூல் ஆசிரியர்களைப் பற்றி அறிவோம்.

பகவான் ஸ்ரீ தரசேனாசார்ய தேவர்

மகாவீர பகவானின் ஜிநவாணி மரபில், முதல் சுருதஸ்கந்தம் (Sruthaskantha) என்பதன் பரம்பரைத் தொடர்ச்சியை உறுதிப்படுத்தியவராக பகவான் ஸ்ரீ தரசேனாசார்யர் அடிகள் சித்தாந்த வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெறுகிறார்.

ஆசார்ய ஸ்ரீ தரசேனர் வெற்றிகரமான குருவும் உயரிய ஆசார்யரும் ஆவார். ஆசார்ய ஸ்ரீ வீரசேனர், ஆசார்ய ஸ்ரீ தரசேனரின் புலமை - பாண்டித்யத்தைப் பற்றி வர்ணிக்கும் போது, “பரவாதி (வாதிகள்) என்னும் யானைக் கூட்டத்தின் மதத்தை அழிக்கும் சிறந்த சிங்கம் போன்றவரும், சித்தாந்த ரூபமான சுருத த்தை முழுமையாக மத்தனம் செய்து அதன் சாரத்தை வெளிக்கொணர்பவரும்” என்று கூறுகிறார்.

அது மட்டுமல்ல - ஆசார்யஸ்ரீ தரசேனருக்கு கீழ்க்கண்ட பல சிறப்பியல்புகள் இருந்தன என்று அடிகள் விளக்குகிறார்:

1. அனைத்து அங்கங்களிலும், பூர்வங்களிலும் ஒரு பகுதியை அறிந்தவர்.
2. அஷ்டாங்க மஹாநிமித்தத்தில் முழுமையாகத் தேர்ச்சிபெற்றவர்.
3. எழுத்துக் கலை / நூலெழுத்தில் நிபுணர்.
4. மந்திர - தந்திரம் உள்ளிட்ட சாஸ்திரங்களில் தேர்ந்தவர்.
5. மஹாகம்மபயடி - பாஹுடம் என்னும் நூலில் வல்லவர்.
6. பிரவசனம் அளிப்பதிலும் கற்பித்தல் கலையிலும் மிகத் திறம்பட்டவர்.
7. பிரவச்சனவத்ஸலத்வம் - ஜினவாணி / போதனையை உயிரென நேசித்தவர்.

8. கேள்வி - பதில் (ப்ரஷ்ணோத்தர) முறையில், சந்தேகங்களைத் தீர்த்து விளக்கிக் கற்பிப்பதில் மிகுந்த தேர்ச்சி கொண்டவர்.

ஸ்ரீ தவளா திருவுரை அகச்சான்றின் படி, சௌராஷ்டிர தேசத்தின் கிரிநகர் (தற்போதைய கர்னாட்) பகுதியில் உள்ள சந்திரகுகையில் தங்கி வாழ்ந்த ஸ்ரீ தரசேனாசார்ய அடிகள் அஷ்டாங்க மஹாநிமித்தம் என்னும் நிமித்த-சாஸ்திரத்தில் பாரங்கதராகவும், பிரவசனவத்ஸலம் எனப் போதனையைப் போற்றும் பண்புடையவ ராகவும் விளங்கினார். மேலும் அங்கசுருத மரபு எதிர்காலத்தில் விச்சேதம் (சூண்டிப்பு/முறிவு) அடைந்து விடுமோ என்ற ஆழ்ந்த கவலை அவர்களைத் தொடர்ந்து விழிப்போடு செயல்படச் செய்தது.

இந்நிலையில், ஒரு திருவறவிழா முதலிய காரணங்களால் மஹிமா நகரில் கூடியிருந்த தென்னக நெறி போற்றும் ஆசார்யர்களிடம் அவர் ஒரு செய்தியை அனுப்பினார். அந்தச் செய்தியில், தகுதியான சீடர்கள் தம்மிடம் வந்து தம்மில் உள்ள சிறுபகுதி ஜிநவாணியைக் கற்க வேண்டும் என்ற விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தினார். இந்த நிகழ்வு, சித்தாந்த மரபை பாதுகாக்கும் நோக்கில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு தீர்க்கமான சங்க - கல்விச் செயலாகக் கருதத்தக்கது.

தென்னாட்டு ஆச்சார்யர்களில் முதன்மையானவர் ஸ்ரீ அர்ஹத்பலி அடிகள் ஆவார். அவர் அர்த்தக்ரஹணம் அதாவது மெய்ப்பொருள் மற்றும் நினைவில் தாங்குதல் ஆகியவற்றில் திறனுடையவர்களாகவும், தேச - குல - சீலம் - ஜாதியில் உயர்ந்தவர்களாகவும், கலைகளில் தேர்ந்தவர்களாகவும் இருந்த இரு முனிவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து வேணா நதிக்கரையிலிருந்து - ஸ்ரீ தரசேனாசார்யரிடம் அனுப்பினார்.

இரவில் ஸ்ரீ தரசேனாசார்யருக்கு ஒரு கனவு நிகழ்ந்தது. அதில், இரண்டு அழகிய வலிமைமிகு வெண்ணிற காளைகள் தோன்றின. இதனை அவர் இனிய சகுனமாகக் கொண்டு, “விசேடத் தகுதியுள்ள சீடர்கள் வருகை உறுதி” என உணர்ந்து பேருவகை அடைந்தார். அப்போது அவர் திருவாயிலிருந்து, “சுருத தேவதா ஜயவந்த ஹோ” (சுருததேவதை வெற்றி பெறுக) என்ற மங்கல வாக்கியம் வெளிப்பட்டதாக விவரிக்கப்படுகிறது.

அந்த இரு முனிகளும் வந்து, ஸ்ரீ தரசேனாசார்யருக்கு மூவலம் செய்து, திருவடிகளில் அமர்ந்து விநயப்பூர்வமாக வணங்கினர். ஸ்ரீ தரசேனாசார்யர் அவர்களது அறிவுத் தகுதியைச் சோதித்தார்; தேர்ச்சி பெற்ற பின் சித்தாந்தக் கல்வியை வழங்கினார். அந்த இருவரே பின்னாளில் ஆச்சார்ய புஷ்பதந்தர் (Acharya Pushpadandh) மற்றும் ஆச்சார்ய பூதபலி (Acharya Boodhapali) எனப் புகழ்பெற்றனர்.

கல்வி ஆஷாட சக்ல ஏகாதசி அன்று நிறைவு பெற்றது. அருகில் மழைக்காலம் வந்ததால், ஸ்ரீ தரசேனாசார்யர் அவர்களை அன்றே விடைபெறச் செய்து அனுப்பினார். சீடர்களும் “குரு ஆணை மீற இயலாது” (Ajgna alanganiya) என்ற உறுதியுடன் புறப்பட்டு அங்கலேஸ்வரில் சாதுர்மாஸம் செய்தனர். நந்தி-கிருத சுருதாவதாரம் மற்றும் விபுத ஸ்ரீதர-கிருத சுருதாவதாரம் ஆகிய ஆதாரங்கள் காட்டுவது என்னவெனில், தரசேனாசார்யருக்கு தம் இறுதி நெருங்கியது என்ற உணர்வு இருந்ததாகவும், ஆகையால் வந்த முனிகளுக்கு மனக்கிளேசம் ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக அவர்களை விரைவில் அனுப்பியதாகவும் கூறப்படுகிறது.

தரசேனாசார்யரின் புலமைப் பெருமையை ஆச்சார்ய வீரசேனர் (Acharya Veersena) உரைத்துள்ளார். அவர் தரசேனாசார்யரை, பரவாதிகள் எனும் யானை கூட்டத்தின் மதத்தை அழிக்கும் உத்தம சிங்கம் போலவும், சித்தாந்தம் எனும் சுருதத்தை முழுமையாக மத்தனம் செய்தவர் போலவும்” புகழ்ந்து கூறுகிறார். இதனோடு அவருடைய திறன்கள் பலவாகச் சொல்லப்படுகின்றன: அங்க - பூர்வங்களின் ஒரு பகுதி அறிவு; அஷ்டாங்க மஹாநிமித்த பாரங்கதம்; எழுத்துக் கலைத் தேர்ச்சி; மந்திர - தந்திர வேத்யம்; மஹாக்கம்மபயடிபாஹுட் (Mahakammamayadipahud) போன்ற நூல்களில் வல்லமை; போதனை - கற்பித்தல் கலை; கேள்வி - பதில் முறையில் சந்தேகம் தீர்க்கும் திறமை; ஆழ்ந்த பொருளைச் சுருக்கமாகத் தரும் ஆற்றல்; ஆக்ராயணீய - பூர்வ தொடர்புடைய குறிப்பிட்ட பிராப்துங்களில் வ்யாக்யானத் (Vyagyan) திறன்; மேலும் ஏகாந்த வாழ்வும், அறிவு - தியான நெறியும், சமாதி மரணத் தொழிலும் ஆகியவற்றில் பிரியம்.

குருபரம்பரை விசயத்தில் தவளா-ஈகை தரசேனரின் நேரடி குரு பெயரைத் தெளிவாகத் தரவில்லை. ஆனால் இந்திரநந்தியின் சுருதாவதாரம் நூலில், லோஹார்ய வரை வந்த குருபரம்பரைக்கு பின் வினயதத்த, ஸ்ரீதத்த, சிவதத்த, அர்ஹதத்த ஆகியோர் குறிப்பிடப்பட்டு, அதன் பின்னர் அர்ஹத்பலி, பின்னர் மாஹநந்தி (Mahanandhi) அதன்பின் தரசேன என வரும் தொடரைக் காணலாம். அங்கு குரு - சிஷ்ய உறவு வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனினும் நந்திசங்கத்தின் பிராகிருத பட்டாவலி (Prakrutha Pattawali) யில் அர்ஹத்பலி → மாஹநந்தி →

தரசேன → புஷ்பதந்த → பூதபலி எனத் தொடர்ச்சியான (Uttradhikari) மரபு காணப்படுவதால், தரசேனரின் தாதாகுருவாக அர்ஹத்பலியையும், குருவாக மாஹநந்தியையும் கருதுவது மிகையல்ல. இதற்கிடையில் (Gurvavali)-யில் தரசேன பெயர் இல்லாததால், இவ்வுரிமை முழு உறுதியாகச் சொல்ல இயலாது என்பதும் ஒரு ஆராய்ச்சி எச்சரிக்கையாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸ்ரீ தரசேனாசார்யரின் படைப்புகள் குறித்து, ஷட்கண்டாகமம் மற்றும் யோனிப்ராப்தம் என இரண்டு நூல்கள் மரபில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. கால நிர்ணயம் தொடர்பில் வரலாற்றாசிரியர்கள் சிலர் தரசேனாசார்யரின் காலத்தை சுமார் கி.பி. 1ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பு முதல் 2ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரை (CE. 38–106 CE) என மதிப்பிடுகின்றனர். ஆக, சித்தாந்த மரபின் உயிர்நாடியான ஷட்கண்டாகம உபதேசத்தின் தொடக்கத்தில் தரசேனாசார்யர் வசித்த பங்கு, “சுருத பரம்பரைப் பாதுகாப்பு” வரலாற்றில் ஒரு முன்னோடி அடையாளமாகத் திகழ்கிறது.

பரிபாலை அகராதி

பரிபாலை / அடிக்குறிப்பு அகராதி (Glossary)

1. ஜினவாணி - தீர்த்தங்கரரின் போதனை மரபு
2. சுருதஸ்கந்தம் - சுருத ஆகமத்தின் தொகுதி/கண்டம்
3. அங்கசுருதம் - அங்க ஆகமத் தொகுதி / சுருதம்
4. விச்சேதம் - மரபுத்தொடர் துண்டிப்பு/முறிவு
5. அஷ்டாங்க மஹாநிமித்தம் - எட்டங்க நிமித்த சாஸ்திரம்
6. பிரவசனவத்ஸலர் - போதனையை மிகுந்த பாசத்துடன் போற்றுபவர்
7. தவளா-ஈகை - ஷட்கண்டாகமத் தொடர்புடைய முதன்மை உரை/ விளக்கம்
8. மஹிமா நகரி - நிகழ்வுகள் கூறப்படும் கூடுமிடம்
9. தட்சிணபதம் - தென்னாட்டு பாதை/பிராந்தியம்
10. அர்த்தக்ரஹணம் - பொருள் உணர்தல்/உள்வாங்குதல்
11. தாரணம் - கற்றதை நினைவில் தாங்குதல்
12. பரீட்சை - அறிவுத் தகுதி சோதனை
13. ப்ரதட்சிணை - வலம் வருதல் (மூன்று முறை வலம்)
14. ஷட்கண்டாகமம் - திகம்பர ஆகம மரபின் முக்கிய சித்தாந்த நூல்
15. சித்தாந்தம் - ஆகம/சுருத மரபுச் சார்ந்த தத்துவ - நியமத் தொகுதி
16. ஆஷாட சக்ல ஏகாதசி - ஆகம மரபில் குறிப்பிடப்படும் திதி
17. வர்ஷாகாலம் - மழைக்காலம்
18. சாதுர்மாஸ் - மழைக்கால நியமவாசம் (4 மாதத் தவம்)
19. சுருதாவதாரம் - சுருத மரபின் வரலாற்று - பரம்பரை விவர நூல்
20. பிராகிருத பட்டாவலி - பிராகிருத மொழியில் மரபுப் பட்டியல்/ பீடாரோஹண தொடர்ச்சி
21. குர்வாவலி - குருபரம்பரைக் குறிப்பு பட்டியல்
22. உத்தராதிகாரி - மரபுத் தொடரின் வாரிசு / தொடர்ச்சி ஆச்சார்யர்

23. மந்திர - வ்யாகரணம் - மந்திர அமைப்பு/அக்ஷர சீர்திருத்தத்தில் இலக்கண அடிப்படை
24. சமாதிமரணம் - சமாதி நிலையில் உயிர் நீத்தல் (உயர்ந்த இறுதி நிலை)
25. யோனிப்ராபுரத் - மரபில் தரசேனருக்குச் சொல்லப்படும் ஒரு நூல்

கால நிர்ணயம் (38-106 CE)

தரசேனாசார்யரின் கால நிர்ணயம் குறித்து மரபு நூல்கள் நேரடியாகத் தேதி தருவதில்லை. ஆகையால், இது வரலாற்றாசிரியர்கள் அளிக்கும் மதிப்பீடு (historical estimation) ஆகவே குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

முடிவுரை

இவ்வுரையின் வழி தெளிவாகப் புலப்படும் மையக் கருத்து ஒன்று உண்டு: அங்ககருத மரபு விச்சேதம் ஏற்படாமல் காத்தல். தரசேனாசார்யர் தகுதி சீடர்களை நாடினார்; அவர்களது அறிவுத் தகுதியைச் சோதித்தார்; மந்திர - வ்யாகரணத் தேர்வின் வழி நுண்ணறிவை உறுதிப்படுத்தினார்; மேலும் சித்தாந்தத்தை உரிய நேரத்தில் கற்பித்தார். இவ்வாறு, ஷட்கண்டாகம உபதேசத்தின் தோற்றத்தில் ஸ்ரீ தரசேனாசார்யர் அடிகள் அருளிய பங்கு என்பது ஒரு நூல் தொடக்கம் மட்டும் அல்ல - அது கருத பரம்பரையை நிறுவிய ஒரு மரபு - பாதுகாப்புத் திட்டம் எனக் கருதப்பட வேண்டியது. எனவே, “முதல் சுருதஸ்கந்தத்தின் நிறுவுநர்” என்ற ஸ்ரீ தரசேனாசார்யரின் நிலை, சித்தாந்த வரலாற்றில் நீங்காத முன்னோடி அடையாளமாகத் திகழ்கிறது.

ஸ்ரீயுத ஆசார்ய புஷ்பதந்தர் & பூதபலி அடிகள்

பதினான்கு பூர்வங்களில் இரண்டாம் பூர்வமான அக்ராயணிய பூர்வத்தின் ஒரு பகுதியை அறிந்தவராகிய ஆசார்யஸ்ரீ தரசேனர் அவர்களின் ஞானத்தை, மிகக் கூர்மையான புத்தியால் உறுதியாகக் கற்றுத் தாங்கிய இரு மஹாசார்யர்கள் பகவான் ஸ்ரீ புஷ்பதந்தர் மற்றும் ஆசார்ய பூதபலி அடிகளின் வரலாற்றை முன்னறிவிப்பு போன்ற ஒரு நிகழ்வுரையாக ஆசார்யஸ்ரீ இந்திரநந்தி அடிகள் இயற்றிய ஸ்ரீ ஸ்ருதாவதாரம் என்னும் நூல் கீழ்வருமாறு வர்ணிக்கிறது:

பரதக்ஷேத்திரத்தின் பிரம்மதேசம் என்னும் பகுதியில் வசந்தரா என்ற நகரம் இருந்தது. அந்நகரின் அரசன் நரவாஹன், அரசி சுருபா. மகன் இல்லாத காரணத்தால் இருவரும் மிகுந்த வருத்தத்தில் இருந்தார்கள். அப்போது சுபுத்தி என்ற செல்வந்தர், அவர்களுக்கு ஜினபூஜை செய்யுங்கள் என்று அறிவுரை கூறினார். அந்த பூஜையின் பலனாக அரசனுக்கு ஒரு மகன் பிறந்தான்; அந்தக் குழந்தைக்கு 'பத்மன்' என்று பெயர் வைத்தார்கள்.

பின்னர் அரசன் சஹஸ்ரகூட சைத்யாலயம் ஒன்றைக் கட்டுவித்தான்; மேலும் ஆண்டுதோறும் தீர்த்த யாத்திரை மேற்கொண்டான். அந்தச் செல்வந்தரும் அரசரின் ஆதரவால் பல இடங்களில் ஜினசைத்யாலாயங்களைக் கட்டுவித்தார்.

இந்நிலையில், வசந்த காலத்தில் சமஸ்த சங்கமும் அந்நகரில் கூடினார்கள். அரசனும் செல்வந்தரும் சேர்ந்து ஜினபூஜை செய்து தேர் விழா நடத்தினார்கள். அதே நேரத்தில் அரசர், தனது நண்பரான மகத பேரரசன் ஒரு முனிவராகியதைக் கண்டு தாமும் விரக்தி கொண்டு, சுபுத்தி செல்வந்தருடன் சேர்ந்து, அர்ஹபலீ ஆசார்யர் தங்கியிருந்த புண்ட்ரவர்த்தனபுரத்தை அடைந்து தீட்சை பெற்று உடனே அவருடன் மஹிமாநகர் சென்றார். அங்குதான் அர்ஹத்பலி ஆசார்யர் மிகப் பெரிய யதி மாநாட்டை கூட்டியிருந்தார்.

ஸ்ரீ தரசேனாசார்யர் அழைப்பு - தேர்வு - ஞானம் பயிற்சி

மஹிமா நகரில் இருந்த யதிசங்கத்துக்கு தரசேனாசார்யரின் செய்தி கிடைத்த போது, அர்ஹத்பலி ஆசார்யர், சுருத பாதுகாப்பு (Srutaraksha) நோக்கை உணர்ந்து சங்கத்திலிருந்து இரண்டு சாதுக்களை தேர்ந்தெடுத்தார்.

அவர்கள் இருவரும்

- ஞானத்தை கற்றுக்கொள்ளவும் நினைவில் நிலைநிறுத்தவும் திறன் வாய்ந்தவர்கள்,
- மிகுந்த பணிவு உடையவர்கள், நற்குணச் செல்வம் கொண்டவர்கள்,
- தேச - குல - ஜாதி ஆகியவற்றில் தூய்மையானவர்கள்,
- பல கலைகளில் தேர்ச்சியுடையவர்கள்.

அவர்களை கிரிநகர் / கிரிநார் (Girnar) நோக்கி ஸ்ரீ தரசேனாசார்யரிடம் அனுப்பினார்.

ஸ்ரீ தரசேனாசார்யர் அவர்களை சோதனை செய்தார்.

ஒருவருக்கு அதிக அக்ஷரி (Adhigakkshari) மந்திரவியை, மற்றொருவருக்கு குறைந்த அக்ஷரி (Hinakkshari) மந்திரவியை வழங்கி, அவற்றை ஷஷ்டோபவாச (Sashtopavasa)

மூலம் ரித்தி (Riddhi) செய்யச் சொன்னார்.

சித்தி பெற்றபோது

- ஒரு தேவியை பெரிய பற்களுடன்
- இன்னொரு தேவியை ஒரு கண் குறையுடன் (காணி)

அவர்கள் காண்கிறார்கள். அப்போது அந்த புத்திசாலி சாதக முனிகள், மந்திரத்தில் ஏதோ சிறு பிழை இருப்பதை உணர்ந்தனர். அவர்கள் தாங்களே சிந்தித்து மந்திரத்தை திருத்தி, மீண்டும் சாதனை செய்தார்கள். இம்முறை தேவிகள் இயல்பான மென்மையான வடிவில் தோன்றின.

அவர்களின் இந்த திறமையைக் கண்ட தரசேனாசார்யர் -

“இவர்கள் இருவரும் சித்தாந்தத்தை கற்கவும் காக்கவும் தகுதியான பாத்திரங்கள்” என்று தீர்மானித்து, ஒழுங்காக அனைத்து சித்தாந்தங்களையும் கற்றுத் தந்தருளினர்.

இந்த ஸ்ருதாப்யாஸம் ஆஷாட சுக்ல ஏகாதசி நாளில் நிறைவுற்றது. அதே நேரம் தேவர்கள் மலர் காணிக்கைகளால், சங்கம் - தூரியம் - வாத்ய ஒலிகளோடு ஒரு முனிவருக்கு மிகுந்த பூஜை செய்தனர்; அதனால் அவருக்கு ‘**பூதபலி**’ எனப் பெயர் வந்தது.

மற்றொரு முனிவரின் பற்கள் வரிசை சீர்குலைந்திருந்ததை தேவர்கள் சரி செய்தனர்; அதனால் அவருக்கு ‘**புஷ்பதந்தர்**’ எனப் பெயர் நிலைத்தது.

முன்பு கூறியது போல **கிர்னார்** திருமலையில் குகையில் தங்கி இருக்கும் **ஸ்ரீ தரசேன** முனிஸ்வரர் அக்ராயணிய பூர்வத்தின் ஐந்தாம் வஸ்துவின் நான்காம் பிராப்ருத சாஸ்திர ஓதலைத் தொடங்கி சில நாட்களில் **நரவாஹன்** மற்றும் **சுபுத்தி** என்ற இரு முன்னாயஸ்ரம பெயரினான முனிவர்கட்கு சுவாத்யாயம் பயிற்றுவித்து, ஆஷாட சுக்ல ஏகாதசி நாளில் அந்தச் சாஸ்திர போதனையை நிறைவு செய்தார். அந்த இருவரில் ஒருவருக்கு இரவில் பூத கண தேவன் மலர்களால் அர்ச்சித்தான் (இறைப்பலி) செய்தான்; மற்றொருவரின் நான்கு பற்களையும் அழகாகச் சீராக்கினான்.

ஆகவே பூத-பலியின் தாக்கத்தால் ஒருவருக்கு ‘**பூதபலி**’ என்றும், நான்கு பற்கள் சீரானதால் மற்றொருவருக்கு ‘**புஷ்பதந்த**’ என்றும் சிறப்புப் பெயர்கள் வழங்களாயின. இவ்விருவரின் தீட்சைபெயர் முதலில் வேறாக இருந்தாலும், புகழ்பெற்ற சம்பவத்தின் படி அவர்கள் ‘**பூதபலி**’ மற்றும் ‘**புஷ்பதந்த**’ என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

மேலும் அவர் மன்னர் ஜினபாலித அவர்களின் சமகாலத்தவர்; அவருக்கு மாமனார் (மாமா) என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இதனால் ஜினபாலிதரின் தலைநகரம் அல்லது இவரின் பிறந்த இடம் **வனவாஸ** (wanvasa) நகரம் எனக் கொள்ளப்படுகிறது. இவ்விருவரே பின்னர் ஷட்கண்டாகமத்தின் கர்த்தாக்களானார்கள்.

அங்கலேஸ்வரில் சாதுர்மாசம் - உபதேச ஆழ்வு

குருவிடமிருந்து ஞானம் பெற்ற **புஷ்பதந்தர்** - **பூதபலி** இருவரும், **தரசேன குருவின்** ஆணைப்படி பணிவுடன் விடைபெற்று, ஆஷாட சுக்ல 11ஆம் நாள் மலை இறங்கி வந்தனர். பின்னர் அருகிலுள்ள **அங்கலேஸ்வர்** (Ankleshwar, Gujarat) நகரில் சாதுர் மாசம் செய்தனர். அந்த காலத்தில் இருவரும் உபதேச விஷயங்களை மிக ஆழமாக விவாதித்து, கற்ற சித்தாந்தத்தை மனதில் பதித்தனர்.

பின்னர் நடந்த இயக்கம் - 'பீசதீ கூத்திரம்' - சுருத பஞ்சமி

பிறகு

- ஸ்ரீ புஷ்பதந்த ஆசார்யர் வனவாஸ நகரம் சென்றார்.
- ஸ்ரீ பூதபலி ஆசார்யர் சிறிது காலம் அங்கலேஸ்வர் பகுதியில் விஹாரித்து பின்னர் மதுரையை சென்றார்.

ஸ்ரீ புஷ்பதந்த ஆசார்யர் தனது மருமகன் மன்னர் ஜினபாலித அவர்களுக்கு தீட்சை வழங்கி, சித்தாந்தம் கற்றுத் தந்தார். அந்த பயிற்சிக்காக 'பீசதீ கூத்திரம்' (Beesathi Sutra) என்ற ஒரு நூலை இயற்றினார். அதை பார்வைக்காக ஸ்ரீ பூதபலிஅடிகளிடம் அனுப்பினார்.

கதை வழக்கில் இன்னொரு செய்தியும் உள்ளது. அங்கலேஸ்வர் அருகே சஜோத் காடு பகுதியில் பூதபலி அடிகள் தங்கியிருந்தபோது, ஸ்ரீ புஷ்பதந்தர் அடிகள் அனுப்பிய 'பீசதீ கூத்திரம்' (Beesathi Sutra) அவருக்கு அங்கே கிடைத்தது. ஸ்ரீ புஷ்பதந்தரின் ஆயுள் குறைவு என்பதை உணர்ந்த பூதபலி அடிகள், மஹாகர்ம ப்ரக்ருதி பாஹுடம் துண்டிப்பு ஏற்படக்கூடாது என்ற பயத்தில், நூல் நிர்மாணத்தை விரைவுபடுத்தி ஜ்யேஷ்ட சக்ல பஞ்சமி நாளில் நூல் அமைப்பை நிறைவு செய்தார்.

அதனால் அந்த நாளில் நான்கு வகைச் சங்கமம் (சாது - சாத்வி - ஷ்ராவக - ஷ்ராவிகா) கூடி ஷட்கண்டாகம சுருத பூஜை செய்து மாபெரும் உற்சவம் கொண்டாடினர். இதுவே 'ஸ்ருத பஞ்சமி' திருவிழா எனப் பெருமையுடன் இன்று வரை கொண்டாடப்படுவதற்கான காரணமாகக் கூறப்படுகிறது.

இன்றும் அங்கலேஸ்வரில் பூதபலி ஆசார்யரின் பிரதிமை இருப்பதாக மரபு சொல்கிறது. பின் ஜினபாலித முனிவருடன் பூதபலி அடிகள் அந்த முழு நூலையும் புஷ்பதந்தரிடம் அனுப்பினார். அதை பார்த்த புஷ்பதந்தர் மிக மகிழ்ந்து, அங்கும் ஷட்கண்டாகமப் பூஜை உற்சவம் நடைபெற்றது.

ஸ்ரீ புஷ்பதந்தர் - ஸ்ரீ பூதபலி அடிகள் கால வரிசை

திகம்பர் பட்டவழிகளில் ஸ்ரீ தரசேனாசார்யருக்குப் பிறகு

- ஸ்ரீ புஷ்பதந்த அடிகள் காலம் 30 ஆண்டுகள் என்று காட்டப்படுகிறது.
- அதன் பின் ஸ்ரீ பூதபலி அடிகள் காலம் காட்டப்படுகிறது.

இதனால் புஷ்பதந்த ஆசார்யர் பூதபலியைவிட மூத்தவர் என்று தெரிகிறது.

கசாய பாஹூடம் & ஷட்கண்டாகமம் - வேறுபாடு

கசாய பாஹூடம் (Kshaya Pahudam) போலவே ஷட்கண்டாகமமும் மிகப் பழமையான சித்தாந்த நூலாகும். ஆனால் இரண்டின் உருவாக்க முறை வேறுபடும்:

கணதரர்கள் இயற்றிய 12 அங்க + 14 பூர்வங்களில், ஸ்ரீ கசாயபாஹூடம் 5-ஆம் பூர்வமான 'ஞானப்ரவாத பூர்வம்' அடிப்படையில் வந்தது. ஆனால் ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமம் முக்கியமாக 2-ஆம் பூர்வமான 'அக்ராயணீய பூர்வம்' (Agraayaniya purva) அடிப்படையில் வந்தது.

- கசாய பாஹூடம் : உயிரின் பரிணாமம் + மோஹனீய கர்மம் தொடர்பு.

• **ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமம்** : உயிரின் பரிணாமம் + எட்டு கர்மங்கள் அனைத்தும் தொடர்பான விரிவான ஆய்வு.

• **கசாய பாஹூடம் உரை** : உரை: ஜயதவளா

• **ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமம் உரை** : தவளா

6-ஆம் கண்டத்தின் உரை : மஹாதவளா

• **கசாய பாஹூடம்** : பத்ய (வெண்பா போன்ற) அமைப்பு

• **ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமம்** : கத்ய (உரைநடை) அமைப்பு

பிறப்பு - குரு வரலாறு & கால நிர்ணயம்

கால நிர்ணயத்தில் பல்வேறு கருத்துகள் இருந்தாலும், குறிப்பாக இவ்விருவரின் காலம்:

புஷ்பதந்தர் : வீ.நி. 593-633 (பொ. ஆ. 66-106)

பூதபலி: வீ.நி. 593-683 (பொ. ஆ. 66-156) என்பது பொருத்தமானதாகத் தெரிகிறது.

திருச்சக்கண்டாகமம் (ஷட்கண்டாகமம்) : முன்னுரை

ஜைன மரபில் பகவான் மகாவீரர் உபதேசித்ததை ஆகமங்களாக உருவாக்கி யருளியவர் கௌதம கணதர பரமேட்டிகளாவர். பன்னிரண்டு அங்கங்களைக் கொண்ட ஆகமக் கட்டமைப்பு, இந்தியத் தத்துவ வரலாற்றில் மிகப் பழமையானதும் முக்கிய மானதுமான ஒரு அறிவுத் தொகுப்பாகும். இப் பன்னிரண்டு அங்கங்களும் காலப் போக்கில் பகவான் மகாவீரர் பரிநிர்வாணத்திற்குப் பிறகு 683 ஆண்டுகள் அளவில் ஒரு சிற்றளவு மட்டுமே எஞ்சியிருந்தது. இந்த ஆகம இழப்பு காலச் சுழற்சியின் இயல்பான விளைவாகவும், வரலாற்றுச் சத்தியமாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

பகவான் மகாவீரரின் திருவாக்கு - உபதேசங்களின் நேரடி இறுதிச் சுவடுகளாக இன்றும் நிலைத்திருப்பவை இரண்டு. அவை : “ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமம்” மற்றும் “ஆசார்யஸ்ரீ குணதர பட்டாரகர் அடிகள் அருளிய ஸ்ரீ கஷாய ப்ராப்ருதம்” ஆவன. திரு ஷட்கண்டாகமம் பன்னிரண்டு அங்கங்களில் குறிப்பாக பன்னிரண்டாவது அங்கமான திட்டிவாதம் மற்றும் ஐந்தாவது அங்கத்தின் சில கூறுகள் ஆகியவற்றிலிருந்து எஞ்சிய தத்துவ அறிவின் எழுத்தாக்கமாகவே மதிக்கப்படுகிறது. இத் தருணத்தில், தவத்திரு ஆசார்ய தரசேனர் அடிகள் என்பவர் ஆகம அறிவு முற்றிலும் மறைந்து போகும் அபாயத்தை உணர்ந்து, தம்மிடம் எஞ்சியிருந்த ஆகமப் பகுதிகளை எழுத்து வடிவில் பாதுகாக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டார். தவத்திரு புஷ்பதந்தர் அடிகள் மற்றும் தவத்திரு பூதபலி அடிகள் ஆகிய இரு முனிவர்கள் வழியாக, வாய்மொழியாகப் பரம்பரையாகக் காக்கப்பட்ட இந்த அறிவு, சூத்திர வடிவில் பதிவு செய்யப்பட்டது. இவ்வாறு உருவான ஆறாயிரம் சூத்திரங்களைக் கொண்ட தொகுப்பே திரு ஷட்கண்டாகமமாகும்.

ஆறு கண்டங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ள இந்த நூல், ஜைன கர்மத் தத்துவத்தை மையமாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. முதல் மூன்று கண்டங்கள், கர்ம பந்தத்திற்குக் காரணமான ஜீவனின் நிலையை ஆராய்கின்றன; பின்வரும் மூன்று கண்டங்கள், கர்மங்களின் இயல்பு, உருவாக்கம், அளவு மற்றும் அனுபவம் ஆகியவற்றை விவரிக்கின்றன. இவ்வமைப்பு, ஜைன தத்துவத்தின் நுண்ணிய கர்மக் கோட்பாட்டை முறையாகவும் விஞ்ஞானப் போக்குடனும் விளக்கும் ஒரு தனித்துவமான தத்துவச் சட்டகமாக விளங்குகிறது.

ஆசார்யஸ்ரீ புஷ்பதந்த அடிகள் முதல் 177 சூத்திரங்களை உருவாக்கி மதுரையில் (தென்னகம், தமிழ்நாடு) வீற்றிருந்த ஆசார்யஸ்ரீ பூதபலி அடிகட்கு அனுப்பியருளினார். ஆசார்யஸ்ரீ பூதபலி அடிகள் எஞ்சிய 5823 சூத்திரங்களை உருவாக்கி இந்த சித்தாந்த பரமாகமத்தை உலகிற்கு அருள்பாரித்தார்.

திரு ஷட்கண்டாகமத்தின் சூத்திரங்கள் மிகச் சுருக்கமானவையாக இருப்பதால், அவற்றை விளக்கும் உரைவிளக்க மரபு விரைவிலேயே உருவானது. தவத்திரு ஆசார்ய வீரசேன சுவாமிகள் இயற்றிய திரு தவளா மற்றும் அதனைத் தொடர்ந்து அமைந்த திரு ஜயதவளா ஆகிய உரைகள், ஆகம அறிவு மரபின் விமர்சனப் பரிணாமத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. இவ்வுரைகளில், மாறுபட்ட கருத்துகள் வெளிப்படையாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன; சரி - தவறு என்ற இறுதித் தீர்ப்பு வாசகனின் அறிவுக்கும் பாரம்பரியப் பரிசீலனைக்கும் விடப்படுகிறது. மொழிநிலையைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது, திரு ஷட்கண்டாகமத்தின் சூத்திரங்களும் பல செய்யுள்களும் பிராகிருத மொழியில் அமைந்துள்ளன; உரை விளக்கங்களில் பிராகிருதமும் சமஸ்கிருதமும் கலந்து பயன்படுகின்றன. இந்த மொழி மாற்றம் தத்துவ மாற்றத்தை அல்ல; மாறாக, காலப் போக்கில் ஏற்பட்ட கல்வி மற்றும் இலக்கியச் சூழல் மாற்றத்தை மட்டுமே சுட்டிக் காட்டுகிறது.

ஆக, திரு ஷட்கண்டாகமம் திகம்பர ஜைன மரபில், மறைந்த ஆகமத்தின் நினைவுச் சின்னமாகவும், கர்ம தத்துவத்தின் அடிப்படை ஆதாரமாகவும், வரலாற்றுணர்வும் தத்துவ ஆழமும் ஒருங்கிணைந்த அரிய நூலாகவும் திகழ்கிறது. ஜைன தத்துவ வரலாற்றை ஆய்வுசெய்யும் எவ்வித முயற்சிக்கும், இந்த நூல் தவிர்க்க முடியாத மைய ஆதாரமாக விளங்குகிறது.

ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமம் பற்றி விரிவான விளக்கம்

தவளாகாரர் (ஆசாரிய ஸ்ரீ வீரசேனஸ்வாமிகள்) நூலின் அறிமுகப் பகுதியில் நூலின் மங்கலம், நிமித்தம், ஹேது, பரிமாணம், நாமம், கர்த்தா ஆகிய ஆறு அறிய வேண்டிய அங்கங்களை அறிமுகப்படுத்துகிறார். அங்கு அவர் இந்த நூலை “**கண்டசித்தாந்தம்**” என்று குறிப்பிடுகிறார்; மேலும் இதன் கண்டங்களின் எண்ணிக்கை ஆறு என்று விளக்குகிறார். அவர்கள் இதனுடன், சித்தாந்தமும் ஆகமமும் ஒரே பொருளுடைய சொற்கள் என்றும் கூறியுள்ளார்.

தவளாகாரருக்குப் பிறகு இந்த நூல்கள் ஆகமம், பரமஆகமம், ஷட்கண்டாகமம் என்ற பெயர்களாலேயே பெரிதும் புகழ்பெற்றன. அபர்மச்ச மொழியில் ஸ்ரீ மகாபுராணத்தின் ஆசிரியர் ஸ்ரீ புஷ்பதந்த அடிகள் ஸ்ரீ தவளாவையும், ஸ்ரீ ஜயதவளாவையும் ஆகம சித்தாந்தம் என்று அழைத்தார்; ஸ்ரீ கோமடசாரத்தின் உரையாசிரியர் இதனை பரமஆகமம் என்று பெயரிட்டார்; ஸ்ருதாவதாரத்தின் ஆசிரியர் ஸ்ரீ இந்திரநந்தி அடிகள் இதனை ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமம் என்று கூறினார். மேலும் இந்த நூல்களை ஆகமம் என்று அழைப்பதற்கு மிகப் பெரிய பொருத்தமும் ஆழமும் இருப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது.

சித்தாந்தமும் ஆகமமும் பொதுவாக சமச்சொற்களாகக் கருதப்பட்டாலும், சொல்-வேரியல் நோக்கிலும் நுண்பொருள் நோக்கிலும் அவற்றில் வேறுபாடு உண்டு. எந்த உறுதியான, நிலைபெற்ற கருத்தும் சித்தாந்தம் என்று கூறப்படலாம். ஆனால் ஆகமம் என்பது நம்பத்தகுந்த வாக்கியமாகவும் முன்னோர் பரம்பரையில் இருந்து வந்ததாகவும் உள்ள சித்தாந்தமே. இவ்வாறு எல்லா ஆகமங்களையும் சித்தாந்தம் என்று சொல்லலாம்; ஆனால் எல்லா சித்தாந்தங்களையும் ஆகமம் என்று சொல்ல இயலாது. சித்தாந்தம் என்பது சிறப்புப் பெயர்; ஆகமம் என்பது பொதுப் பெயர்.

இந்த பரிசீலனை அடிப்படையில் இங்கு வழங்கப்படும் இந்த நூல் முழுமையாக ஆகமசித்தாந்தமே ஆகும். ஸ்ரீ தரசேன ஆசாரியர் ஸ்ரீ புஷ்பதந்தருக்கும் ஸ்ரீ பூதபலிக்கும் தமக்குமுன் இருந்த ஆசாரியர்களிடமிருந்து பெற்ற ஆகம சித்தாந்தங்களையே போதித்தார்; அதன் பரம்பரை மகாவீர ஸ்வாமியிலிருந்து தொடர்கிறது. ஸ்ரீ புஷ்பதந்தரும் ஸ்ரீ பூதபலியும் அவற்றையே நூலுருவில் பதித்தனர். உரையாசிரியரும் அவற்றை முன்னைய மரபு நம்பிக்கைகளுக்கும் முன்னாசாரியர்களின் உபதேசங்களுக்கும் ஏற்பவே விளக்கியுள்ளார் என்பது உரையின் பல இடங்களில் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. ஆகமத்தின் இன்னொரு சிறப்பு என்னவெனில், அதில் காரணவாதம் செல்லாது என்று கூறப்படுகிறது; ஏனெனில் ஆகமம் அனுமானம் முதலியவற்றை எதிர்பார்ப்பதில்லை; அது தன்னையே நேரடி அறிதலுக்குச் சமமான சான்றாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆகவே ஸ்ரீயுத புஷ்பதந்த - பூதபலி அடிகளின் இயற்றலும், அதன்மீது ஸ்ரீ வீரசேனரின் உரையும், முன்னோர் பரம்பரையின் பரம்பரை விதியை முழுமையாகத் தாங்கி நிற்கின்றன. எனவே தான் ஸ்ரீ இந்திரநந்தி அடிகள் அதை ஆகமம் என்று கூறினார்; நாமும் அந்தச் சார்த்தகத்தைக் கருத்தில் கொண்டு இந்திரநந்தி குறிப்பிட்ட “ஷட்கண்டாகமம்” என்ற பெயரையே ஏற்றுக்கொண்டோம்.

ஸ்ரீ ஷட்கண்டங்களில் முதல் கண்டத்தின் பெயர் “ஜீவட்டாணம்” ஆகும். அதன் கீழ் “ஸத், ஸங்க்யா, கேஷத்ரம், ஸ்பர்ஸனம், காலம், அந்தரம், பா⁴வம், அல்பபஹுத்வம்” என்ற எட்டு அனுயோக

த்வாரங்களும், மேலும் “ப்ரக்ருதி சமுத்கீர்த்தனை, ஸ்தான சமுத்கீர்த்தனை, மூன்று மகாதண்டகம், ஜகன்ய ஸ்திதி, உத்க்ருஷ்ட ஸ்திதி, ஸம்யகத்வோத்பத்தி, கதி - ஆகதி” என்ற ஒன்பது சூலிகைகளும் உள்ளன. இந்தக் கண்டத்தின் பரிமாணம் பதினெட்டாயிரம் பதங்கள் என்று தவளாகாரர் கூறியுள்ளார். மேற்கூறிய எட்டு அனுயோகத்வாரங்களிலும் ஒன்பது சூலிகைகளிலும், குணஸ்தானங்கள் மற்றும் மார்கணைகள் ஆகியவற்றின் ஆதாரத்தைக் கொண்டு இங்கு விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இரண்டாம் கண்டம் “குத்தாபந்தம்” அல்லது “கூழல்லகபந்தம்” ஆகும். இதில் பதினொன்று அதிகாரங்கள் உள்ளன: ஸ்வாமித்துவம், காலம், அந்தரம், பங்கவிசயம், த்ரவ்யப்ரமானானுகமம், கேஷத்ரானுகமம், ஸ்பர்ஸனானுகமம், நானா/ பல / பலவகை / ஜீவகாலம், நானா ஜீவஅந்தரம், பாகாபாகானுகமம், அல்பபஹுத்வானுகமம். இந்தக் கண்டத்தில் இந்த பதினொன்று ப்ரூபணைகள் வழியாக கர்மபந்தம் செய்கின்ற ஜீவன், கர்மபந்தத்தின் பேதங்களுடன் விளக்கப்படுகின்றன.

மூன்றாம் கண்டத்தின் பெயர் “பந்தஸ்வாமித்துவ விசயம்” ஆகும். எத்தனை ப்ரக்ருதிகள் எந்த ஜீவனுக்கு எவ்வளவு வரையிலும் பந்தமாகின்றன, எவற்றுக்கு ஆகாது, எத்தனை ப்ரக்ருதிகள் எந்த பந்தஸ்வாமித்துவக் குணஸ்தானத்தில் வ்யுச்சித்தி பெறுகின்றன, சுய உதய வடிவ ப்ரக்ருதிகள் எத்தனை, பர உதய ரூபம் எத்தனை என்றாற் போல கர்மபந்தம் தொடர்பான பல விஷயங்கள் பந்தக ஜீவனின் எதிர்பார்ப்பில் இந்தக் கண்டத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

நான்காம் கண்டத்தின் பெயர் “வேதனா” ஆகும். இதன் தொடக்கத்தில் மறுபடியும் மங்கலாசரணம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கண்டத்தின் உள்ளடக்கத்தில் க்ருதி மற்றும் வேதனா ஆகிய அனுயோகத்வாரங்கள் உள்ளன. ஆனால் வேதனையின் கூறுதலுக்கு முதன்மை கிடைத்ததாலும் (வேதனையின் வகைப்பாடு விரிவாகச் சொல்லப்படுவதாலும்) இந்தக் கண்டத்திற்கு “வேதனா” என்ற பெயர் வழங்கப்பட்டுள்ளது. க்ருதி பகுதியில், ஓளதாரிகம் முதலிய ஐந்து உடல்களின் சங்காதனமும் (உடல் உருவாக்கம்) பரிஹாதனமும் (உடல் சிதைவு) என்ற க்ருதியும், ப⁴வ முதல் மற்றும் அப⁴வ முதல் சமயங்களில் நிலைபெறும் ஜீவர்களின் க்ருதி, நோக்ருதி, அவத்தவ்யம் என்ற எண்ணிக்கைகளும் விவரிக்கப்படுகின்றன. க்ருதிக்கு ஏழு வகைகள்: நாமம், ஸ்தாபனை, த்ரவியம், கணனை, க்ரந்தம், கரணம், பாவம்; இவற்றில் கணனைக் க்ருதி மிக முக்கியமாகக் கூறப்படுகிறது. வேதனா பகுதி பதினாறு அதிகாரங்களால் விளக்கப்படுகிறது: நிகேஷபம், நயம், நாமம், த்ரவியம், கேஷத்ரம், காலம், பாவம், ப்ரத்யயம், ஸ்வாமித்துவம், வேதனை, கதி, அனந்தரம், ஸன்னிகர்ஷம், பரிமாணம், பாகாபாகானுகமம், அல்பபஹுத்வானுகமம். இந்தக் கண்டத்தின் பரிமாணம் பதினாறாயிரம் பதங்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

ஐந்தாம் கண்டத்தின் பெயர் “வர்கணை” ஆகும். இந்தக் கண்டத்தில் பந்தனீயப் பகுதியின் கீழ் வர்கணை அதிகாரம் முதலியவற்றுடன், கூடுதலாக ஸ்பர்ஸம், கர்மம், ப்ரக்ருதி, மேலும் பந்தனத்தின் முதல் பேதமான பந்தம் ஆகிய அனுயோகத்வாரங்களும் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஸ்பர்ஸத்தில் நிகேஷபம், நயம் முதலிய பதினாறு அதிகாரங்கள் மூலம் பதின்மூன்று வகையான ஸ்பர்ஸங்கள் கூறப்பட்டு, குறிப்பாக கர்ம ஸ்பர்ஸத்தின் பயன் சுட்டப்படுகிறது. கர்மத்தில் அதே பதினாறு அதிகாரங்களால் நாமம், ஸ்தாபனை, த்ரவியம், ப்ரயோகம், ஸமவதானம், அதஃ, ஈர்யாபதம், தபம், க்ரியை, பாவம் ஆகிய பத்து வகை கர்மங்கள் விளக்கப்படுகின்றன. ப்ரக்ருதி பகுதியில், சீலம் ஸ்வபாவமும் ப்ரக்ருதியின் சமச்சொற்களாகக் கூறப்பட்டு, அதன் நாமம், ஸ்தாபனை, த்ரவியம், பா⁴வம் என்ற நான்கு பேதங்களில், கர்மத்ரவ்யப் ப்ரக்ருதி பதினாறு அதிகாரங்களால் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கண்டத்தின் பிரதான அதிகாரம் பந்தனீயமாகும்; இதில் இருபத்துமூன்று வகை வர்ணனைகள் விளக்கப்பட்டு, அவற்றில் கர்மபந்தத்துக்கு ஏற்ற வர்கணைகள் சிறப்பாக விரிவுபடுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஸ்ரீ இந்திரநந்தி அடிகள் ஸ்ரீ ஸ்ருதாவதாரத்தில் கூறுவதாவது: ஸ்ரீ பூதபலி, ஸ்ரீ புஷ்பதந்த அடிகள் இயற்றிய ஐந்து கண்டங்களின் சூத்திரங்களை, மேலும் ஆறாவது கண்டம் உட்பட ஆறாயிரம் சூத்திரங்களை இயற்றிய பின்பு, ஸ்ரீ பூதபலி அடிகள் ஆறாம் கண்டத்திற்கு “மகாபந்தம்” எனப்படும் முப்பதாயிரம் சுலோக அளவில் சிறப்புரையை இயற்றியருளினர்.

ஸ்ரீ தவளாவில் வர்கணைக் கண்டம் முடிந்த இடத்தில் இவ்வாறு அறிவிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது: பந்தவிதானம் நான்கு வகை; அவை ப்ரக்ருதிபந்தம், ஸ்திதிபந்தம், அனுபாகபந்தம், ப்ரதேசபந்தம். இந்த நான்கு வகை பந்தங்களின் விதானத்தை பூதபலி பட்டாரகர் மகாபந்தத்தில் விரிவாக எழுதியுள்ளார். இவ்வாறு மகாபந்தத்தின் முழு ப்ரரூபணம் முடிவடைந்த பின் பந்தவிதானமும் நிறைவடைகிறது.

ஸ்ரீ இந்திரநந்தி அடிகள் ஸ்ரீ ஸ்ருதாவதாரத்தில் மேலும் கூறுவது: ஸ்ரீ வீரசேன ஆசாரியர் ஏலாசாரியரிடம் சித்தாந்தம் கற்ற பின், நிபந்தனம் முதலிய பதினெட்டு அதிகாரங்கள் வழியாக “சத்கர்மம்” எனப்படும் சத்கர்மப் பாஹுடம் என்ற ஆறாம் கண்டத்தைச் சுருக்கமாக விதானம் (அதாவது விரிவாக அல்லாமல், முக்கிய அம்சங்களை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லி ஒழுங்குமுறைப்படி அமைத்துக் கூறுதல்) செய்தார்; இவ்வாறு ஆறு கண்டங்களின் எழுபத்திரண்டாயிரம் க்ரந்தப் பரிமாணமான உரை உருவானது.

ஸ்ரீ தவளாவில் வர்கணைக் கண்டம் முடிந்ததும், மேலே கூறிய ஸ்ரீ பூதபலி அடிகள் இயற்றிய ஸ்ரீ மகாபந்தம் பற்றிய குறிப்பும் வந்த பின், நிபந்தனம், ப்ரக்ரமம், உபக்ரமம், உதயம், மோட்சம், ஸங்க்ரமம், லேஷ்யா, லேஷ்யாகர்மம், லேஷ்யாபரிணாமம், ஸாதாஸாதம், தீர்க - ஹ்ரஸ்வம், பவதாரணீயம், புத்கலாத்மா, நிதத்த - அநிதத்தம், நிகாசித - அநிகாசிதம், கர்மஸ்திதி, பச்சிமஸ்கந்தம், அல்பபஹுத்வம் என்ற பதினெட்டு அனுயோகத்வாரங்கள் கூறப்பட்டு, இந்த முழுப் பகுதி “கூலிகை” என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்திரநந்தியின் இந்தக் குறிப்பின் படி, இதுவே சுருக்கமாக ஆறாம் கண்டம் எனத் தோன்றுகிறது; இதன் பெயர் சத்கர்மம் எனத் தெரிகிறது; இதனுடன் தவளா - ஷட்கண்டாகமம் எழுபத்திரண்டாயிரம் சுலோகப் பரிமாணம் ஆக நிறைவு பெறுகிறது. விபுத ஸ்ரீதரர் கருத்துப்படி ஸ்ரீ வீரசேன அடிகள் இயற்றிய எழுபத்திரண்டாயிரம் பரிமாணமுள்ள ஸ்ரீ தவளா உரையின் பெயரே சத்கர்மம் ஆகும்.

மகாகர்மப்ரக்ருதி பாஹுடத்தின் இருபத்து நான்கு அனுயோகத்வாரங்களில் இருந்து க்ருதி மற்றும் வேதனை ஆகியவை வேதனைக் கண்டத்தில்; ஸ்பர்ஸம், கர்மம், ப்ரக்ருதி, பந்தனம் ஆகியவை வர்கணைக் கண்டத்தில்; மேலும் பந்தவிதானம் என்ற அனுயோகத்வாரம் குத்தாபந்தத்தில் விரிவாக முன்னமே கூறப்பட்டுவிட்டது. இவற்றில் மீதமுள்ள பதினெட்டு அனுயோகத்வாரங்கள் அனைத்தும் சத்கர்மத்தில் ப்ரரூபிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனாலும் அவை மிக ஆழ்ந்தவை என்பதால், அவற்றின் கடினமான புதங்களின் பொருள் இங்கு பஞ்சிகை வடிவில் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதனால் மகாதவளாவின் மூலநூல் சத்கர்மம் எனப்படும் ஒரு மூலமாக அமைந்திருக்கிறது என்றும், மகாகர்மப்ரக்ருதி பாஹுடத்தின் இருபத்துநான்கு அனுயோகத்வாரங்களில் வேதனை மற்றும் வர்கணைக் கண்டங்களில் கூறப்பட்ட முதல் ஆறு அதிகாரங்களைத் தவிர்த்து, மீதமுள்ள நிபந்தனம் முதலிய பதினெட்டு அனுயோகத்வாரங்களின் ப்ரரூபணம் அதில் உள்ளதாகவும் தெரிய வருகிறது.

இந்த ஸ்ரீ மகாதவளா அல்லது சத்கர்மம் தொடர்பான பஞ்சிகை எப்போது, யார் எழுதியது என்றால், அது நிச்சயமாகத் தெரியாமல் இருந்தாலும், சமந்தபத்ரருக்கும் முன்பே தும்புலூராசாரியர் ஏழாயிரம் சுலோக அளவில் இயற்றியதாக இந்திரநந்தி கூறிய அதே பஞ்சிகையாக இருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது. ஆனால் ஜயதவளாவில் ஒரு இடத்தில் தெளிவாகச் சொல்லப்படுகிறது: “சத்கர்ம மஹாதிகாரம்” என்னும் பகுதிக்குள் க்ருதி, வேதனை முதலிய இருபத்துநான்கு அனுயோகத்வாரங்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன; அவற்றில் “உதயம்” என்னும் அர்த்த அதிகாரம்,

ப்ரக்ருதியுடனும் ஸ்திதி, அனுபாகம், ப்ரதேசம் ஆகியவற்றுடனும் தொடர்புடைய உதயத்தின் சிறப்புக் கூறுகளான உத்க்ருஷ்டம், அநுத்க்ருஷ்டம், ஜகன்யம், அஜகன்யம் ஆகியவற்றின் ப்ரரூபணத்தில் செயல்படுகிறது. இதனால் க்ருதி, வேதனை முதலிய இருபத்துநான்கு அனுயோகத்வாரங்களின் தொகுப்பிற்கே “சத்கர்ம மஹாதிகாரம்” என்ற பெயர் என்று அறியப்படுகிறது. மேலும் இந்த இருபத்துநான்கு அதிகாரங்களும் மூன்றாம் கண்டமான பந்தஸ்வாமித்துவ விசயத்தின் பின்னர் வரிசையாகக் கூறப்பட்டுள்ளதால், அந்த முழுப் பிரிவின், அதாவது இறுதி மூன்று கண்டங்களின் பெயரே சத்கர்மம் அல்லது சத்கர்மப் பாஹுடம் மஹாதிகாரம் என்று முடிவு செய்யப்படுகிறது.

எனினும், பின்னர் தெரிய வரும் போல், இதே இருபத்துநான்கு அனுயோகத்வாரங்களில் இருந்து ஜீவட்டாணத்தின் ஒரு சிறிய பகுதியைத் தவிர்த்து, மீதமுள்ள முழு ஷட்கண்டாகமத்தின் உற்பத்தியும் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகவே ஜயதவளாவின் குறிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டால், முழு நூலின் பெயரே சத்கர்ம மஹாதிகாரம் எனவும் நிறுவப்படுகிறது. இந்த அனுமானம், இந்நூலில் காணப்படும் இரண்டு குறிப்புகளால் மேலும் உறுதியாகிறது.

மேலும் இது பொருத்தமானதே; ஏனெனில், முன்னோர் நூல்களில் அந்த இருபத்துநான்கு அனுயோகத்வாரங்களின் பெயர் மகாகர்மப்ரக்ருதி பாஹுடம் ஆகும். அதையே ஸ்ரீ தரசேன குரு ஸ்ரீ புஷ்பதந்த - ஸ்ரீ பூதபலி அடிகளால் உத்தாரம் (முறைந்து கிடந்ததை மீண்டும் வெளிப்பாட்சி) செய்தார் என்பதும், ஜீவட்டாணத்தின் முடிவிலும் குத்தாபந்தத்தின் தொடக்கத்திலும் வரும் ஒரு காத்தையால் வெளிப்படுகிறது. மகாகர்மப்ரக்ருதி என்றும் சத்கர்மம் என்றும் ஒரே பொருளைக் குறிப்பவை. ஆகவே இந்த முழு ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமத்தின் பெயர் ஸ்ரீ சத்கர்மப் ப்ராப்ருதம் என்று நிறுவப்படுகிறது. மேலும் அதன் பெரும்பகுதி ஸ்ரீ தவளா உரையில் பிரசித்தமாக இருப்பதால், முழு தவளாவையும் சத்கர்மப் ப்ராப்ருதம் என்று கூறுவதும் தவறன்று. அதே போல மகாபந்தம் அல்லது நிபந்தனம் முதலிய பதினெட்டு அதிகாரங்களும் இதன் ஒரு கண்டமாக இருப்பதால் அவையும் சத்கர்மம் எனலாம். கண்டப் பிரிவின் நோக்கில் க்ருதியை வேதனைக் கண்டத்திலும், பந்தனத்தின் முதல் பேதமான பந்தத்தை வர்களைக் கண்டத்திலும் சேர்த்துக் கொண்டதைப் போலவே, பதினெட்டு அதிகாரங்களையும் மகாபந்தம் என்ற கண்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் எனக் கூறும் தவளாந்தர்கத பஞ்சிகையின் வாக்கியமும் இவ்வாறு பொருள் பெறுகிறது.

இவ்வாறு ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமம் மற்றும் அதன் ஸ்ரீ தவளா உரை அமைப்பைக் கவனித்தால், இதற்கு பிரதானமாக இரண்டு பிரிவுகள் உள்ளன என்று அறியப்படுகிறது. முதல் பிரிவில் ஜீவட்டாண, குத்தாபந்தம், பந்தஸ்வாமித்துவ விசயம் ஆகிய மூன்று கண்டங்கள் வருகின்றன. அவற்றின் மங்கலாசரணம் மற்றும் ஸ்ரீ ஸ்ருதாவதாரம் முதலியவை ஜீவட்டாணத்தின் தொடக்கத்தில் ஒருமுறை மட்டுமே செய்யப்பட்டுள்ளன; அவற்றின் பொருளும் ஜீவன் அல்லது பந்தகன் என்பதே முதன்மையாகும். ஜீவட்டாணத்தில் குணஸ்தானம், மார்களை ஆகியவற்றின் எதிர்பார்ப்பில் ஸத், ஸங்க்யா முதலிய வடிவில் ஜீவ தத்துவம் ஆராயப்படுகிறது. குத்தாபந்தத்தில் பொதுமையாக பந்தகன், பந்தஸ்வாமித்துவ விசயத்தில் சிறப்பாக பந்தகன் விரிவாக விளக்கப்படுகிறது. இரண்டாம் பிரிவின் தொடக்கத்தில் மறுபடியும் மங்கலாசரணம் மற்றும் ஸ்ருதாவதாரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் க்ருதி, வேதனை முதலிய இருபத்துநான்கு அதிகாரங்கள் வரிசையாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த முழுப் பிரிவிலும் கர்மங்களின் எல்லா நிலைகளும் முதன்மையாக விவரிக்கப்படுவதால் இதற்கு சத்கர்மப் ப்ராப்ருதம் என்ற சிறப்புப் பெயர் பொருந்துகிறது. அந்த இருபத்துநான்கில் இரண்டாம் அதிகாரமான வேதனை மிக விரிவாகச் சொல்லப்பட்டதனால் அதற்கு சிறப்பு முதன்மை கிடைத்து, “வேதனா” என்ற பெயரால் நான்காம் கண்டம் உருவாகிவிட்டது. அதேபோல் பந்தனத்தின் மூன்றாம் பேதமான பந்தனீயத்தில் வர்களைகள் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டு அதற்கு முக்கியத்துவம் ஏற்பட்டதால்

“வர்களை” என்ற ஐந்தாம் கண்டம் உருவானது. மேலும் பந்தனத்தின் நான்காம் பேதமான பந்தவிதானம் மிக விரிவாக விளக்கப்பட்டதால், “மகாபந்தம்” என்ற ஆறாம் கண்டம் உருவானது; மீதமுள்ள பதினெட்டு அதிகாரங்கள் அவற்றின் அருகிலுள்ள பொருள்களாகத் தங்கி விட்டன.

திகம்பர சம்பிரதாயத்தின் ஒப்புதலின்படி, ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமமும் ஸ்ரீ கஷாயப் ப்ராப்ருதமும் மட்டுமே ஸ்ரீ மகாவீரஸ்வாமியின் த்வாதசாங்க வாணியுடன் நேரடி தொடர்புடைய நூல்கள் எனக் கருதப்படுகின்றன. மற்ற எல்லா ஸ்ருதஞானமும் அதற்கு முன்பே படிப்படியாக அழிந்து, துண்டுநுண்டு, சிதறி விட்டது. த்வாதசாங்க ஸ்ருதத்தின் பன்னிரண்டாகத் தன்மை குறித்த விரிவான அறிமுகம் முன்பே வழங்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் பன்னிரண்டாம் அங்கத்தைத் தவிர, மீதமுள்ள எல்லா அங்கங்களின் பெயர்க்கு ஏற்ற அங்கப்பந்தங்கள் ச்வேதாம்பர சம்பிரதாயத்தில் இன்றும் காணப்படுகின்றன. ச்வேதாம்பர ஆகமங்களில் உள்ள பதினொன்று அங்கங்கள் திகம்பர் ஆகமங்களில் இல்லை. மேலும் ச்வேதாம்பர ஆகமங்களில் முற்றிலும் இல்லாத பன்னிரண்டாம் அங்கமான “த்ருஷ்டிவாதம்” என்பதே இங்கு கூறப்படும் சித்தாந்த நூல்களின் உற்பத்தி இடமாகும்.

வம்சவிருட்சங்கள் மூலம், ஷட்கண்டாகமத்தின் த்வாதசாங்க ஸ்ருதத்துடனான தொடர்பு தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது; அதனுடன் அந்த த்வாதசாங்க வாணியின் இலக்கியப் பரப்பளவையும் ஓரளவு கணிக்க முடிகிறது. பன்னிரண்டாம் த்ருஷ்டிவாதத்தின் உட்பிரிவுகளாக பரிகர்மம், சூத்திரம், ப்ரதமானுயோகம், பூர்வகதம், சூலிகை என்ற ஐந்து பிரபேதங்கள் கூறப்படுகின்றன. இதில் பூர்வகதத்தின் பதினான்கு பேதங்களில், இரண்டாம் அக்ராயணிய பூர்வத்திலிருந்து ஜீவட்டாணத்தின் பெரும்பகுதியும், மீதமுள்ள ஐந்து கண்டங்களும் முழுமையாக வெளிப்பட்டன. அக்ராயணிய பூர்வத்தின் சயனலப்தி அதிகாரத்தின் நான்காம் பேதமான கர்மப்ரக்ருதி பாஹுடத்தின் இருபத்துநான்கு அனுயோகத்வாரங்களிலிருந்து நான்கு கண்டங்கள் உருவாயின. அதே இருபத்துநான்கில் உள்ள பந்தன அனுயோகத்வாரத்தின் ஒரு பேதமான பந்தவிதானத்திலிருந்து ஜீவட் டாணத்தின் பெரும்பகுதியும், மூன்றாம் கண்டமான பந்தஸ்வாமித்துவ விசயமும் எவ்வாறு உருவாயின என்பதும் வம்சவிருட்சங்களால் தெளிவாகி விடும்.

ஆறு கண்டங்கள் - சுருக்க அட்டவணை

1. ஜீவட்டாணம் : 8 அனுயோகத்வாரம், 9 சூலிகை; ஜீவ தத்துவ விவரம்; 18,000 பதங்கள்
2. குத்தாபந்தம் : 11 அதிகாரங்கள்; கர்மபந்தம் செய்கின்ற ஜீவன் விவரம்
3. பந்தஸ்வாமித்துவ விசயம் : கர்மபந்தத் தொடர்பான ப்ரக்ருதி-பந்தம் முதலிய ஆய்வு
4. வேதனை : க்ருதி மற்றும் வேதனை; 16 அதிகாரங்கள்; 16,000 பதங்கள்
5. வர்களை : ஸ்பர்ஸம், கர்மம், ப்ரக்ருதி, பந்தம், பந்தநீயம்; வர்களை விரிவு
6. மகாபந்தம் / சத்கர்மம் : பந்தவிதானம் (4 பந்தங்கள்) மற்றும் நிபந்தனம் முதலிய 18 அனுயோகத்வாரம்

பரிபாஷைச் சொற்கள் - சொல்விளக்க அகராதி (Glossary)

1. ஆகமம்

பொருள்: ஆப்தர் (மெய்யறிவினர்) வாக்காகவும், முன்னோர் பரம்பரையாகவும் வந்த

சித்தாந்தம்.

சித்தாந்தப் பொருள்: அனுமான-நியாயங்களை எதிர்பார்க்காமல், தன்னையே நேரடி சான்றாகக் கொள்ளப்படும் மரபுநூல்.

2. சித்தாந்தம்

பொருள்: உறுதிப்பட்ட/நிலைபெற்ற கருத்து, கொள்கை.

சித்தாந்தப் பொருள்: ஒரு நிர்ணயமான தத்துவக் கோட்பாடு; ஆனால் அது பரம்பரையான ஆப்தவாக்காக இருப்பின் “ஆகமம்” எனும் சிறப்புப் பெயர் பெறும்.

3. உத்தானிகை

பொருள்: நூல் தொடக்க அறிமுகப் பகுதி.

பயன்பாடு: நூலின் மங்கலம், நோக்கம், காரணம், அளவு, பெயர், ஆசிரியர் முதலியவற்றைச் சுருக்கமாக அறிவிக்கும் முன்னுரை.

4. மங்கலம்

பொருள்: நல்வாழ்த்து / மங்களாசரணம்.

பயன்பாடு: நூல் தொடக்கத்தில் அருள், நன்மை, தடையின்மை ஆகியவற்றுக்காகச் செய்யப்படும் வணக்கப் பகுதி.

5. நிமித்தம்

பொருள்: காரணம் / கும்பிலைத் தூண்டுதல்.

பயன்பாடு: “இந்நூல் ஏன் எழுதப்பட்டது?” என்ற பின்னணி காரணத்தைச் சுட்டுவது.

6. ஹேது

பொருள்: நோக்கம் / அடிப்படை காரணம்.

பயன்பாடு: நூலின் உள்நோக்கம், பயன், தத்துவக் குறிக்கோள்.

7. பரிமாணம்

பொருள்: அளவு.

பயன்பாடு: நூல் எத்தனை பதங்கள் / சுலோகங்கள் கொண்டது என்பதைக் காட்டும் அளவுக் குறிப்புகள்.

8. நாமம்

பொருள்: பெயர்.

பயன்பாடு: நூலின் அதிகாரப் பெயர், கண்டப் பெயர், நூற்பெயர் ஆகியவற்றைத் தெளிவுபடுத்தும்.

9. கர்த்தா

பொருள்: நூலாசிரியர் / இயற்றியவர்.

பயன்பாடு: சூத்திரகர்த்தா, உரையாசிரியர், தொகுப்பாளர் முதலிய செயற்பாட்டு ஆளுமையைச் சுட்டும் சொல்.

10. அனுயோகத்வாரம்

பொருள்: விளக்கத் துவாரம் / ஆராய்ச்சி வாயில்.

சித்தாந்தப் பொருள்: ஒரு விஷயத்தை ஒழுங்குபடுத்தி விரிவாக விளக்க உதவும் அதிகார - அமைப்பு; பல துவாரங்கள் வழியாக பொருள் “ப்ரஸுபணை” செய்யப்படும்.

11. சூலிகை

பொருள்: துணை இணைப்பு / உட்பிரிவு.

பயன்பாடு: முக்கியக் கண்டத்துடன் இணைந்து வரும் கூடுதல் விளக்கப்பகுதி; சிலசமயம் “சுருக்கப்பகுதி” யாகவும் அமையும்.

12. குணஸ்தானம்

பொருள்: ஆன்மீக முன்னேற்ற நிலைகள்.

சித்தாந்தப் பொருள்: ஜீவன் கர்மநிலைகளைக் கடந்து சம்யக்த்வம் முதலிய தர்மநிலைகளில் வளர்கின்ற படிநிலைகள் (மரபில் 14).

13. மார்க்கணை

பொருள்: வகைப்படுத்தும் அளவுகோல் / விசாரணை வழி.

பயன்பாடு: ஜீவர்களின் தன்மைகள் (அறிவு, பாவம், நிலை, கர்மவகை) முதலியவற்றை “வகைப் பிரிப்பால்” காட்டும் ஆய்வு முறை.

14. ப்ரக்ருதி

பொருள்: கர்மத்தின் இயல்பு / வகை.

சித்தாந்தப் பொருள்: கர்மங்கள் தம் தனித்த இயல்பின்படி வகைப்படும் அடிப்படை வகைப்பாடு; கர்மக் கட்டமைப்பின் முதன்மையான கூறு.

15. ஸ்திதி

பொருள்: நிலை / காலநீட்சி.

சித்தாந்தப் பொருள்: ஒரு கர்மம் ஜீவனோடு எத்தனை காலம் நிலைக்கும் என்பது.

16. அனுபாகம்

பொருள்: அனுபவ வலிமை / பலன் தீவிரம்.

சித்தாந்தப் பொருள்: கர்மம் உதயமான போது பலன் தரும் “தீவிரத் தன்மை” (இன்ப / துன்ப அளவின் வலிமை).

17. ப்ரதேசம்

பொருள்: அலகு / பகுதி / பரப்பு - அளவு.

சித்தாந்தப் பொருள்: கர்மம் ஜீவனில் கட்டப்படும் போது சேர்ந்த “கர்மத் துகள்களின் அளவுக் கூட்டம் / அலகுக் கணக்கு” என்ற கருத்துடன் தொடர்புடையது.

18. பந்த விதானம்

பொருள்: கர்மபந்தத்தின் ஒழுங்குமுறை அமைப்பு.

சித்தாந்தப் பொருள்: கர்மபந்தம் எவ்வாறு நிகழ்கிறது என்பதை நான்கு வகைகளாக முறையிட்டு விளக்கும் அமைப்பு - ப்ரக்ருதிபந்தம், ஸ்திதிபந்தம், அனுபாகபந்தம், ப்ரதேசபந்தம்.

19. மகாபந்தம்

பொருள்: பெரிய பந்தவிளக்கம் / பந்தத்தின் பெருநூல்.

பயன்பாடு: பந்தவிதானம் முதலிய கர்மபந்தப் பொருட்களை மிக விரிவாகச் சொல்லும் கண்ட / பகுதி என மரபில் கூறப்படுகிறது.

20. சத்கர்மம்

பொருள்: கர்மநிலை முழுத்தொகுதி / கர்ம விவரப் பெரு அதிகாரம்.

சித்தாந்தப் பொருள்: கர்மங்களின் உதயம், மோக்ஷம், ஸங்க்ரமம், லேஷ்யை முதலிய ஆழ்ந்த பகுதிகள் அடங்கிய பெரும் துறைமுகமாக (மஹாதிகாரம்) அமைந்த பகுதி/கண்டம்.

21. ஜீவட்டானம்

பொருள்: ஜீவனைப் பற்றி முதன்மையாக விளக்கும் முதல் கண்டம்.

பயன்பாடு: ஸத், ஸங்க்யா, க்ஷேத்ரம், ஸ்பர்ஸனம், காலம், அந்தரம், பாவம், அல்பபஹுத்வம் முதலிய விசாரணைத் துவாரங்கள் உட்படும் பகுதி.

22. குத்தாபந்தம்

பொருள்: கூல்லக பந்தம் என்றும் கூறப்படும் இரண்டாம் கண்டம்.

பயன்பாடு: கர்மபந்தம் செய்கின்ற ஜீவனின் பந்தநிலைகளை 11 அதிகாரங்களால் விவரிக்கும் பகுதி.

23. பந்த ஸ்வாமித்துவ விசயம்

பொருள்: பந்தத்தின் உரிமை / பந்த-உரித்தான விசாரணை.

சித்தாந்தப் பொருள்: எந்த ஜீவனுக்கு எந்த கர்மப்ரக்ருதி எவ்வளவு வரை பந்தமாகும், எங்கு நிற்கும், எங்கு நிற்காது என்பன போன்ற நுண் விசாரணை செய்யும் மூன்றாம் கண்டம்.

24. வேதனை

பொருள்: அனுபவம் / வலி - இன்ப அனுபவ விளக்கம்.

பயன்பாடு: வேதனையின் வகைகள், அதிகாரங்கள், நிஷேபம் - நயம் முதலிய ஆய்வு அடுக்குகளால் விரிவாகச் சொல்லப்படும் பகுதி; இதன் காரணமாக நான்காம் கண்டமே “வேதனை” என அழைக்கப்படுகிறது.

25. வர்களை

பொருள்: புத்கலக் கூட்டங்கள்/ துகள்ச் சேர்மக் குழுக்கள்.

சித்தாந்தப் பொருள்: கர்மபந்தத்திற்கு ஏற்புடைய துகள்க் குழுக்களின் வகைகள்; ஸ்பர்ஹும், கர்மம், ப்ரக்ருதி, பந்தம், பந்தனீயம் ஆகியவற்றோடு இணைந்து கர்மக் கட்டமைப்பை விளக்கும் கண்டம்.

திரு தவளா உரையாசான் ஆசார்ய ஸ்ரீ வீரசேன சுவாமிகள்

பகவத் ஆசார்ய ஸ்ரீ வீரசேன ஸ்வாமி அடிகளின் நிர்மலமான கீர்த்தி திகம்பர பரம்பரையில் ஒளிமிகு வடிவில் பிரகாசித்து வருகிறது. அடிகள் தமது காலத்தில் ஒப்பற்ற மாபெரும் வித்வான். அடிகளுடைய புலமையைப் பின்வந்த ஆசாரியர்கள் அளவற்ற முறையில் போற்றியதோடு மட்டுமல்ல; அவருடைய சமகாலத்தவரான **ஆசார்ய ஸ்ரீ ஜினசேனஸ்வாமி (முதல்)** அவர்களும் கூட “சுய - பரசமய ஜயீ = வெற்றியாளர்” போன்ற உயர் உவமைகளால் அடிகளை அலங்கரித்து சிறப்பித்துள்ளனர்.

ஜினேந்திர பகவான் பிரருபித்த சித்தாந்தங்களில் அடிகள் ஆழ்ந்த பாண்டித்யம் பெற்றதால், ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமத்திற்கு முழுமையாக 72,000 சுலோகப் பரிமாணமான ஸ்ரீ தவளா திருவுரையையும், மேலும் பகவத் குணதர பட்டாரகர் இயற்றியருளிய ஸ்ரீ கஷாய ப்ராப்ருத (KasVya-Parbhrtā) ஆகமத்திற்கு 20,000 சுலோகப் பரிமாணமான திருவுரையையும் அடிகள் எழுதியருளினார். அடிகள் சமாதி அடைந்த பின்னர், அந்தக் கிரந்தத்தில் மீதமிருந்த 40,000 சுலோகப் பரிமாணமான ஸ்ரீ ஜயதவளா திருவுரையை **ஆசார்யஸ்ரீ ஜினசேனஸ்வாமி (இரண்டாம்)** அவர்கள் பூர்த்தி செய்தருளினார்.

ஒரே மனிதர் ஒரு இலட்சம் சுலோகப் பரிமாணம் கொண்ட இத்தகைய திருவுரை களை இயற்றியிருப்பதிலிருந்து கீழ்க்கண்ட சிறப்புகள் தெளிவடைகின்றன:

ஆறு கண்டங்களிலும் செலுத்திய பரத சக்கரவர்த்தியின் ஆணையுடன் ஒப்பீடு

எவ்வாறு பரத சக்கரவர்த்தியின் ஆணை ஆறு கண்டங்களிலும் பரவி செல்வந் தர்களை மகிழ்வித்ததோ, அதுபோல ஆசார்ய பகவான் வீரசேனஸ்வாமி அவர்களின் மதுரவாணி எல்லா உயிர்களையும் மகிழ்விக்கும் வண்ணம் இடையறாது பாய்ந்தது. அவரது குஷாக்ர புத்தி வடிவமான “ஆணை” எல்லா துறைகளிலும் - சித்தாந்தம், இலக்கணம், நியாயம், சோதிடம், காப்பியம், கணிதம், ஆகமம் முதலிய சர்வவிஷய - காமினி (அனைத்துத் துறைகளிலும் வல்லமை) ஆக இருந்தது. எனவே ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமம் என்னும் பரமாகமத்தின் அனைத்துப் பொருள்களிலும் அவர்கள் கூறியது விவாதமின்றி ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஆணையுரையாக இருந்தது.

விரிவும் தத்துவ ஆழமும் - தர்க்கரீதியான நுட்பம்

ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் அவர் விளக்கிய விதம் மிக விரிவானது, தர்ஸனப் பூர்வமானது, பாரம்பரிய ஒப்புமையையும் பெற்றது. அதேசமயம், அந்தந்த விஷயத்துக் குரிய பொருளின் ஸ்வரூபம், ப்ரக்ருதி, குண - தோஷங்கள் ஆகிய பார்வைகளில் தர்க்கபூர்வமாகவும் சமாலோசனா பூர்வமாகவும் அமைந்தது. அவரது அனுபவச் செறிவும், விஷயப் புலமையின் முதிர்ச்சியைப் பார்க்கும்போது அக்கால அறிஞர்களுக்கு “சர்வஜ்ஞனின் உண்மை” பற்றிய சந்தேகம் கூட நீங்கியது. ஏனெனில் - ஒரு சத்மஸ்த (chhaatmastha) மனிதன் ஆகமத்தின் அடிப்படையால் இவ்வளவு பெரும் ஞானியாக இருக்க முடிகிறதே என்றால், அதீந்திரிய - பிரத்யக்ஷ ஞானம் உடைய சர்வஜ்ஞ பகவான் எல்லாப் பொருட்களையும் அறிவார் என்பதில் என்ன ஆச்சரியம்?

கேவலி / ஸ்ருதகேவலி இல்லாதபோதும் - ஸ்ருதகேவலி எனப் போற்றப்பட்டவர்

கேவலி அல்லது ஸ்ருதகேவலி இல்லாதபோதும், அடிகள் த்வாதசாங்கி ஆகம-ப்ரஜ்ஞையை நோக்கி வித்வத் உலகம் உங்களை “சுருதகேவலி”, “ப்ரஜ்ஞா-சமணர்களில் சிறந்தவர்” என இன்றும்

கருதுகிறது. அடிகளின் ப்ரஜ்ஞா - சக்தியின் (மெய்யறிவு ஆற்றலின்) வெளிப்பாடு திருவுரைகளில் பதம் பதமாய் காணப்படுகிறது. இப் ‘பட்டாரகர்’ உவமையைப் பெற்ற - அனைத்துக் கல்விகளிலும் கரைகடந்தவர். கேவலி போன்று அனைத்துக் கல்விகளிலும் பாரகாமி (கரைகடந்தவர்) ஆக விளங்கியவர்.

அடிகள் அளித்த விளக்கத்திற்கு மறுப்பு இயலாதது

திருவுரைகளில் அடிகள் எந்த விஷயங்களை எவ்வளவு தெளிவாக அமைத்தார் களோ, அவற்றை மறுத்து இடிக்கும் சக்தி யாரிடமும் இல்லை. சூத்திரத் தேர்வு இயலாத நிலையில் - அழுக்காறு அஞ்சி இரண்டையும் விளக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். சூத்திரங்களில் எது அவசியம், எது அவசியமல்ல என்று தீர்மானிக்க முடியாது. ஆகவே சூத்திர அவமதிப்பு அச்சத்தினால் இரு சூத்திரங்களையும் விளக்குவது அவசியம். அத்துடன் ஸ்ரீ கௌதமஸ்வாமி பிரதிபாதித்த அபிப்ராயத்தையே வழியுறுத்தினர். சரியான தேர்வு நேராதக்கண் “இது சூத்திரம்; இது சூத்திரமல்ல” - என்று கூற வேண்டுமெனில், ஆகமத்தில் நிபுணத்துவம் கொண்டவர்கள் உபதேசம் பெற்றபின் சொல்லட்டும். இப் பிரஸங்கத்தில் நாங்கள் எதுவும் சொல்ல இயலாது; ஏனெனில் இது குறித்த உபதேசம் எமக்கு இல்லை.” என்ப.

பஞ்சஸ்தூப சங்கத்தின் பரம்பரையில் அடிகள் ஆசார்ய ஆர்யநந்தி அவர்களின் சிஷ்யர்; அடிகள் தாதாகுரு ஆசார்ய சந்திரசேனார் ஆவார். அடிகள் வித்யாகுரு பகவான் ஏலாசார்யர். தேவனிடமே வீரசேனஸ்வாமி சித்தாந்த - சிஷ்யரையே பெற்றார். பின்னர் அடிகள் தாமே ஆசார்ய ஜினசேன (இரண்டாம்) அவர்களின் குருவாக விளங்கினார்.

சித்ரகூட நிவாசியான பகவான் ஏலாசார்யரிடம் சித்தாந்தக் கிரந்தங்களின் பயிற்சியை மேற்கொண்ட பின்பு, அடிகள் வடகிராமம் (வடோதரா) வந்தார்கள். (குறிப்பு- Vadodara (வடோதரா) என்ற நகரப் பெயர், அப்பகுதியில் ‘Vad’ (வடு / வட்டம் = Banyan tree) ஆல மரங்கள் மிகுதியாக இருந்ததாலேயே ஏற்பட்டது என்று பொதுவாக ஏற்கப்படுகிறது.) அந்நாளில் வடோதரா நகரம் பாவாகட் வரை விரிந்திருந்தது; மேலும் ஆனதேந்திரனால் கட்டப்பட்ட ஜினாலயங்கள் பாவாகட்டிலும் பல இருந்தன. பாவாகட் ஆலயத்திலிருந்து ஆசார்ய வீரசேனஸ்வாமி அவர்கள், ஸ்ரீ தவளா மற்றும் ஸ்ரீ ஜயதவளா திருவுரைகளை பாவாகட் - அதாவது வடகிராமக் காட்டுப் பகுதியிலேயே எழுதியதாகவும் கூறப்படுகிறது.

அங்கு ஆனதேந்திரன் கட்டிய ஜினாலயத்தில், ஸ்ரீ பப்பதேவர் இயற்றிய ஷட்கண்டாகமம் மற்றும் கஷாயபாஹுடம் ஆகியவற்றின் விளக்கத்தை ஆழ்ந்து நோக்கி அதனால் ஊக்கமுற்று, அடிகள் வித்யாகுருவின் ஆணையைத் தலை மேற்கொண்டு, முதலில் ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமத்திற்கு பிராக்ருத - ஸம்ஸ்கிருத கலப்பான ஸ்ரீ தவளா திருவுரையை முழுமைப்படுத்தினர். அதன் பின்பு ஸ்ரீ கஷாயபாஹுடத்தின் திருவுரையான ஸ்ரீ ஜயதவளா எழுதத் தொடங்கினார்.

அதில் முதலில் சுமார் 20,000 சுலோகப் பரிமாணம் இயற்றிய பின் அடிகள் சமாதி அடைந்தார்கள்.

திருவுரைகளில் பல கிரந்தங்களின் பிரமாணங்கள் இடையிடையே எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இதனால் அடிகள் ஆகமப் பிரியர் மட்டுமல்ல; ஆகமங்களில் ஆழ்ந்த பயிற்சி பெற்றவர் என்பதும் தெளிவாகிறது. அவரது உரைநடை ஐயம் - தீர்வு இல்லாதது; எளிமை, தூய்மை, ஆடம்பரமின்மை ஆகியவற்றுடன், ஆகமப் பிரமாணம், அனுபவத் தர்க்கம், ந்யாயம் என்பனவற்றால் உறுதியானதாகவும் நடுநிலை யுடனும் விளங்குகிறது. பல்வேறு வாய்ப்புகளை முன்வைத்து விஷயத்தை ஆராய்ந்து,

இறுதியில் நிச்சயமான தீர்மானம் வழங்குவது அவரது சிறப்பு. மேலும் பல திசைகளிலிருந்தும் உண்மைகளைத் தேர்ந்து, உதாரணங்களால் விளக்கி வாசகனுக்கு சிஷ்யர் போல் அமர்த்திக் கற்பிப்பது போலச் செய்திருப்பது அவரது திருவுரைகளின் தனிச்சிறப்பு. எனவே, இது தன்னிறைவு பெற்ற தனித்துவமான படைப்பாக திகழ்கிறது.

அடிகள் காலம் பொ. ஆ. 770 முதல் 827 வரை என கருதப்படுகிறது.

**ஸ்ரீ தவளாவுக்கு முன்னோடியான
ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகம - கஷாயப்ராப்ருத திரு உரைகள்**

ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமம் மற்றும் ஸ்ரீ குணதர பட்டாரகர் அடிகள் அருளிய ஸ்ரீ கஷாயபாஹுடம் ஆகிய இரு சித்தாந்த நூல்கள் பகவான் மகாவீரசுவாமி அருளிய ஜினவாணியின் மூல அம்சங்கள் ஆவன. ஈண்டு ஸ்ரீ தவளா மற்றும் ஸ்ரீ ஜயதவளா திருவுரைகட்கு முன் வந்த திருவுரைகள் பற்றிய விவரம் தரப்பெறுகிறது.

ஆசார்யஸ்ரீ இந்திரநந்தி அடிகள் அருளிய ஸ்ரீ ஸ்ருதாவதாரம் இரு சித்தாந்த நூல்களுக்கும் முன்பே எழுதப்பட்ட பல திரு உரைகளை குறிப்பிடுகிறது. இதன் அடிப்படையில், ஸ்ரீ தவளாவுக்கு முன்பிருந்த உரைகள் பற்றிய அறிமுகத் தகவல்கள் இங்கு வழங்கப்படுகின்றன.

1. ஆசாரிய ஸ்ரீ குந்தகுந்த அடிகள் ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமத்தின் முதல் மூன்று காண்டங்களுக்கு பரிகர்மம் என்ற ஒரு திரு உரையை பாகத மொழியில் எழுதியருளினர். இதன் அளவு 12,000 ஸுலோகங்கள் என்று உரை கூறுகிறது. இந்த விருத்தி உரை தற்போது கிடைக்கவில்லை. எனினும் ஸ்ரீ தவளாவில் இந்த உரை பல இடங்களில் ஆளப்படுகிறது.

2. ஸ்ரீ ஷாமகுண்ட ஆசாரியரின் திரு உரை: “பத்ததி”

ஆசார்யஸ்ரீ இந்திரநந்தி அடிகள் குறிப்பிடும் இரண்டாவது உரை, ஸ்ரீ ஷாமகுண்ட ஆசாரியர் எழுதியதாக கூறுகிறது. இது ஆறாம் கண்டத்தைத் தவிர்த்து முதல் ஐந்து காண்டங்களுக்கு எழுதப்பட்டது. அடிகள் இரண்டாம் சித்தாந்த நூலுக்கும் (ஸ்ரீ கஷாயப்ராப்ருதம்) உரை எழுதியருளினர். அதுவும் பத்ததி வடிவில் இருந்தது. “பத்ததி” என்றால்: விருத்தி சூத்திரத்தில் உள்ள விசம பதங்களைப் பகுத்து விளக்கும் விவரணம் என்று உரை விளக்குகிறது. “விசம பதங்கள்” என்றால் உரையிலும் சூத்திரத்திலும் வரும் எளிதில் புரியாத, கடினமான / சிக்கலான சொற்கள் அல்லது சொற்றொடர்கள் என்று பொருள். இந்த உரையின் பரிமாணம் 12,000 சுலோகங்கள் என்றும், அதன் மொழி பிராகிருதம் + சமஸ்கிருதம் + கன்னடம் ஆகிய மூன்று மொழிகள் கலந்ததாகவும் குறிப்பிடுகிறது. தற்போது இது கிடைக்கவில்லை.

3. ஆசார்யஸ்ரீ இந்திரநந்தி அடிகள் குறிப்பிடும் மூன்றாவது உரை தும்பலூர் ஆசாரியர் எழுதியது. அவர்கள் தும்பலூர் என்ற அழகிய கிராமத்தில் இருந்ததால் அந்தப் பெயரால் அறியப்பட்டதாக உரை குறிப்பிடுகிறது. அவர்கள் ஆறாம் காண்டத்தைத் தவிர்த்து இரு சித்தாந்தங்களுக்கும் “சூடாமணி” என்ற பெரிய உரை எழுதியதாக அறிகிறோம். அதன் அளவு 84,000 சுலோகங்கள் என்றும், அதன் மொழி கன்னடம் என்றும் உரை கூறுகிறது. ஆறாம் கண்டத்திற்கு மட்டும் 7,000 அளவில் “பஞ்சிகா” அதாவது குறிப்பு எழுதியதாக உரை கூறுகிறது. எனவே இதன் மொத்த அளவு 91,000 சுலோகங்கள் ஆகும்.

4. தும்பலூர் ஆசாரியருக்குப்பின் ஸ்ரீ சமந்தபத்ர ஸ்வாமி தோன்றினர். ஆசார்யஸ்ரீ இந்திரநந்தி அடிகள் அவர்களை “தார்க்கி கார்க்க” (தர்க்க சூரியன்) என்று அழைத்ததாக உரை கூறுகிறது.

அவர்கள் இரு சித்தாந்தங்களையும் பயின்று, ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமத்தின் ஐந்து காண்டங்களுக்கு உரை 48,000 சுலோகங்கள் அளவில் எழுதியதாக குறிப்பிடுகிறது. மொழி அழகிய, நுண்ணிய, மென்மையான சமஸ்கிருதம் என்றும் அறிய வருகிறது.

5. பப்பதேவகுரு உரை உருவாக்கம்.

ஸ்ரீ சுபநந்தி - ரவிநந்தி என்ற இரு முனிவர்கள் ஸ்ரீ பப்பதேவகுரு அவர்களிடமிருந்து சித்தாந்தத்தை சிறப்பாகக் கற்றனர் என்று உரை கூறுகிறது. அந்த உரைக் கல்வி நடந்த இடம்: பீமரதி - கிருஷ்ணமேக நதிகளுக்கிடை; உற்கலிகா கிராமத்தின் அருகில்; மகணவல்லி கிராமத்தில் நிகழ்ந்தது. ஸ்ரீ பப்பதேவகுரு, ஆறாங்கண்டம் தவிர மற்ற ஐந்து கண்டங்களுக்கு “வ்யாக்யா ப்ரஜ்ஞப்தி” என்ற உரையை எழுதினார். ஸ்ரீ கஷாய ப்ராப்ருத்திற்கும் பப்பதேவகுரு உரை இயற்றினார் என்று உரை குறிப்பிடுகிறது. ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமத்தின் முதல் ஐந்து கண்டங்களுக்கான உரையும், கஷாய ப்ராப்ருத்த உரையும் சேர்த்து மொத்தப் பரிமாணம் அறுபதாயிரம் சுலோகங்கள் என்று ஆசார்யஸ்ரீ இந்திரநந்தி அடிகள் (ஸ்ருதாவதாரம்) தெரிவிக்கிறார். மேலும், ஆறாம் கண்டமான மகாபந்தம் தொடர்பான உரையின் பரிமாணம் “ஐந்து அதிகமான எட்டாயிரம் சுலோகங்கள்” என்று உரை கூறுகிறது. இவ்வுரைகளின் மொழி பாகதம் ஆகும்.

6. காலக்கணிப்பு

ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமம் நூலாக்க காலம்

● விக்ரம 2-ஆம் நூற்றாண்டு → வீரநிர்வாண 6-ஆம் நூற்றாண்டு. (வீர நி. 571-670)

ஸ்ரீ தவளா உருவான காலம்

● விக்ரம 9-ஆம் நூற்றாண்டு → வீரநிர்வாண 13 - 14ஆம் நூற்றாண்டு (வீர.நி. 1271-1370)

ஸ்ரீ உரையாசிரியர் வரிசை:

ஸ்ரீ குந்தகுந்தர் - விக்ரம 2-ஆம் நூற்றாண்டு → வீரநிர்வாண 6-ஆம் நூற்றாண்டு (571-670)

ஸ்ரீ ஷாமகுண்டர் - விக்ரம 3-ஆம் நூற்றாண்டு → வீரநிர்வாண 7-ஆம் நூற்றாண்டு (671-770)

ஸ்ரீ தும்புலூர் - விக்ரம 4-ஆம் நூற்றாண்டு → வீரநிர்வாண 8-ஆம் நூற்றாண்டு (771-870)

ஸ்ரீ சமந்தபுத்ரர் - விக்ரம 5-ஆம் நூற்றாண்டு → வீரநிர்வாண 9-ஆம் நூற்றாண்டு (871-970)

ஸ்ரீ பப்பதேவர் - விக்ரம 6 முதல் 8-ஆம் நூற்றாண்டுகள் → வீரநிர்வாண 10 முதல் 13-ஆம் நூற்றாண்டுகள் (971-1270)

7. பழைய உரைகள் மறைந்த நிலை: பதிவான தகவல்

இத்தனை திருவுரைகள் எங்கே சென்றன? ஏன் அவற்றின் வாசிப்பு - பயிற்சி நிறுத்தப்பட்டது? இதற்கான பதிவான விளக்கம்: ஸ்ரீ வீரசேனாசாரியரின் ஸ்ரீ தவளா உரை மிக விரிவாகவும், முன்னோர் நிலைப்பாடுகள் மற்றும் முரண்பாடுகளை முழுமை யாகச் சேர்த்து விமர்சித்து தீர்த்ததாலும், பழைய உரைகள் வாசகர் பார்வையில் ஒழிந்தன என்று உரை குறிப்பிடுகிறது. பின்னர் ஆசார்யஸ்ரீ நேமிசந்திர சித்தாந்த சகரவர்த்தி அடிகள் ஸ்ரீ தவளாவின் சாரமாக எளிய வடிவில் “ஸ்ரீ கோம்மடசாரத்தை உருவாக்கினர்” என்று உரை கூறுகிறது. இதனால் ஸ்ரீ தவளாவின் நேரடி வாசிப்பும் - பயிற்சியும் குறைந்தது என்று உரை குறிப்பிடுகிறது.

கடந்த 7-8 நூற்றாண்டுகளில் ஸ்ரீ தவளாவின் ஸ்ருத பயன்பாடு காணப்படவில்லை என்றும், ஒரே பிரதியெனும் நிலை பூஜைப் பொருளாக மூடுபத்ரி சித்தாந்த பஸ்தியில் காக்கப் பெற்று வருகிறது. ஸ்ரீ சரவணபெலிகுளத்தில் சித்தாந்த பஸ்தி-யிருந்ததை அறிகிறோம்.

தமிழ் நாட்டில் தமிழ் மற்றும் மணிப்ரவாளத்தில் பழைய ஏட்டு உரைப் பிரதிகள் இன்னும் எங்கோ களஞ்சியங்களில் இருக்கக்கூடும்.

பாகம் 2

ஸ்ரீ தவளா திருவுரை தொடக்கம் -

ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகம முதல் சூத்திரம் -

ஸ்ரீ பஞ்ச மந்திர விரிவான விளக்கம்

ஸிரிப⁴க³வந்த புப்ப²த³ந்த பூ⁴த³ப³லி பணீதே³
 ச²க்க²ண்டா³க³மே ஜீவட்டாணம் என்ற முதல் கண்டத்தின்
 ஸிரி வீரஸேனாசாரிய விரசித த⁴வளா உரை

ஸித்³த⁴மணந்தமணிதி³யமனுமமம்புத்த² ஸோக்க² மணவஜம் |
 கேவல பஹோஹ னிஜிய து³ண்ணய திமிரம் ஜினம் னமஹ || 1 ||

அனந்த ஸ்வரூபம் கொண்டவர்களாய், நிரிந்திரியர்களாய், ஒப்பற்றவர்களாய், தம்மிலிருந்து தாமே எழும் ஆனந்தத்தை (ஆத்மோத்பன்ன சுகத்தை) அனுபவித்துத் திளைப்பவர்களாய்; குற்றமற்ற, நிரவத்ய - நிர்தோஷர்களாய் இருந்து, கேவலஞான சூரிய ஒளியின் பிரபா புஞ்சத்தால் குநய ரூப அந்தகாரத்தை வென்றதுடன், எல்லாக் கர்ம - சத்ருக்களையும் ஜெயித்து அதனால் 'ஜினர்' என்ற மகத்தான பெயரைப் பெற்றவர்களாகிய சித்த பரமேட்டிகளை வணங்குவோம்.

குறிப்பு- (ஆதியில் 'ஸ'கரப் பிரயோகம் சுகதம்) நூலின் தொடக்கத்தில் 'ஸ' எனும் எழுத்து வரும் சொல்லைப் பயன்படுத்துவது நன்மை தருவது. "ஸித்தர்" என்பது கர்மங்களை முழுதும் சுட்டெரித்து, நிவ்ருதியை அடைந்து, குணநிறைவடைந்து, நித்திய நிலையைப் பெற்ற பரமதூய ஆத்மா என்பதே. அதனால் பூஜ்ய ஆசார்யர்கள், மஹத்தான சாஸ்திராரம்பத்தின் மங்கலார்த்தமாக, 'ஸித்த' என்ற சொல்லைத் தொடக்கத்தில் பயன்படுத்துவர்.

சிறப்புரை

'சித்தர்' என்ற சொல்லின் பொருள் 'க்ருதக்ருத்யர்' என்பதாகும் - அதாவது செய்ய வேண்டியவற்றையெல்லாம் செய்து நிறைவேற்றியவர். தமது ஆன்மிகப் பயணத்தில் அவர் ஆற்ற வேண்டிய எல்லாக் காரியங்களையும் முடித்தவர். ஆதியில்லா கால முதலே கட்டிப் பிணைத்திருந்த ஞானாவரணாதி கர்மங்களை, தீவிரமான சுகலத் தியானம் என்னும் அக்கினியால் சுட்டெரித்து சாம்பலாக்கி விட்டவர். இவ்வாறு கர்மப் பிரபஞ்சத்திலிருந்து முற்றிலும் விடுபட்ட ஜீவனையே 'சித்தர்' என்று சித்தாந்தம் கூறுகிறது.

மேலும் அர்ஹந்த பரமேஷ்டியும் நான்கு காதியா யா கர்மங்களை அழித்திருப்பதால், அவர்களும் காதியா யா கர்ம - கூடிய நிலையில் சித்தர்கள் எனக் கூறப்படுவர்.

இவ்விசேஷணங்கள் மூலம், "ஈசுவர் ஆதியில்லா கால முதலே கர்மத்தால் தொடப்படாதவன்" என்று கருதும் சிலரது கருத்தும் மறுக்கப்படுகிறது.

இன்னொரு விளக்கமாக, 'ஷிது'⁴ என்னும் தாது (வேர்ச்சொல்) "செல்வது / அடைதல்" என்ற பொருளும் தருவதால், 'சித்த' என்பதற்கு - சித்த சிலாவை அடைந்து அங்கிருந்து மீண்டும் திரும்பாதவர் என்ற அர்த்தமும் உண்டாகிறது. இதன் வழியாக முக்த ஜீவர்கள் மறுபடியும் திரும்பி வரலாம் என்ற கொள்கை நிராகரிக்கப்படுகிறது.

மேலும் 'விது'⁴ என்னும் தாது "ஸம்ராதன" (முற்றுநிறைவு / சாதனை) என்ற பொருளிலும் வருவதால், தன் ஆத்மீய குணங்களைச் சம்யகமாகப் பெற்று நிறைவு செய்தவர் என்பதும் இதன் கருத்து. அதாவது - அவருடைய ஆத்மாவில் இயல்பான அனந்த குணங்களின் முழுவிகாசம் விளங்குகிறது.

இந்த விளக்கத்தின் மூலம், சிலர் கொள்கையும் மறுக்கப்படுகிறது. அதாவது - "தீபம் அணைந்த பின் அது கீழே பூமியிலும் செல்லாது; மேலே ஆகாயத்திலும் செல்லாது; எந்தத் திசையிலும்

செல்லாது; எந்த விதிசையிலும் செல்லாது; எண்ணெய் தீர்ந்து விட்டதால் அது வெறும் அமைதியையே - அதாவது அழிவையே அடைகிறது. அதுபோல முக்தியை அடையும் ஜீவனும் எங்கும் செல்லாது; ராகப் பரிணதி என்னும் பற்றற்ற பின் அது வெறும் அழிவு மட்டும் அடைகிறது” என்று கூறுவோர் கருத்தைச் சித்தாந்தம் ஏற்றுக் கொள்ளாது; அது முக்தி என்பது நாசமல்ல - கர்மக் கட்டுக்கள் நீங்கி, தன் இயல்பான பர மநிலையை வெளிப்படுத்தல் என்பதையே வலியுறுத்துகிறது.

அனந்த (Ananta) பலவகை விளக்கம் :

அனந்த என்றால் - எதற்கு ‘அந்தம்’ (முடிவு) இல்லை, அதாவது அழிவு இல்லை என்பதே முதலான பொருள்.

அல்லது, ‘அந்த’ என்ற சொல் எல்லை எனும் அர்த்தத்தையும் குறிக்கும். ஆகையால் எல்லையற்றதையும் அனந்த என்று கூறுவர்.

அல்லது, அனந்தமான மிகப்பல பொருட்களை அறிந்து கொள்ளும் ஒருவரையும் “அனந்தன்” என்று சொல்வர்.

அல்லது, அனந்த கர்மங்களின் அம்சங்களையும் (பாகங்களையும்) ஜெயிப் பவரையும் “அனந்தன்” என்று கூறுவர்.

அல்லது, அனந்த ஞானம் முதலான குணங்களால் யுக்தராக இருப்பதாலேயும் “அனந்தன்” என்ற பெயர் வழங்கப்படுகிறது.

அநிந்திரிய - புலன்கள் இல்லாதவர். மேலும் விளக்கம்

அவர்கள் சத்மஸ்த நிலையை மீறி (உல்லங்கனம் செய்து) கேவலஞானத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர் ஆக இருப்பதால், அவர்கள் அநிந்திரியர் எனப்படுகின்றனர்.

பா⁴வேந்திரியங்கள் போலவே, இவ்விரு பரமாத்மாக்களுக்கும் (சித்த-அர்ஹந்த) பாவ-மனமும் இல்லை. ஏனெனில் 13-ஆம் குணஸ்தானத்தில் கூடியோபஸமிக ஞானங்கள் இல்லை.

அல்லது, ‘அணித்ய’ (anidiya) என்ற பதம் ‘அநிந்திரிக’ (atheendriya) என்ற பொருளிலும் வருகிறது. அதனால் இதன் கருத்து - எங்கள் இந்திரியங்களில் இருந்து பிறக்கும் ஞானத்தால் அவர்களை அறிய இயலாது; அதாவது, அந்த இரு பரமாத்மாக்களும் இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாதவர்கள் ஆவர்.

மேலும் ‘அணித்ய’ (anidiya) பதத்திற்கு ‘அநிந்தித’ (anindita) என்ற பொருளும் உண்டு. இதன் தாத்பரியம் - சித்தரும் அர்ஹந்த பரமேஷ்டியும் நிர்தோஷர் என்பதால் எல்லோராலும் நிந்திக்கப்படாதவர். எதில் ஏதோ ஒரு குறை காணப்படுகிறதோ, அல்லது யாருடைய நடத்தை பிறருக்கு தீங்கு செய்யுமோ - அவரையே நிந்திப்பர். ஆனால் இவ்விரு பரமேஷ்டிகளும் காமாதி தோஷங்களிலிருந்து விடுபட்டவர் என்பதால் யாராலும் அவர்களை நிந்திக்க இயலாது; ஆகவே அவர்கள் அநிந்திதர்.

அனுபம (anubama) - உவமையின்மை

ஒவ்வொரு பொருளும் அநந்த - தர்மாத்மகமே ஆகும். அதன் ஸ்வரூப-நிர்ணயத்திற்கு நாம் எத்தகையதாவது உதாரணம் காட்டி, சொல்லின் வழியாக அளவிட்டு விளக்க முயல்வதைத் தான் உவமை என்பர்.

‘உப’ என்றால் உபசாரம் / சார்பு - விவரம்; அதனால் செய்யப்படும் ‘மா’ (அளவிலல்) என்பதே உபமா. உபசாரத்தின் வழியாக அளவிடுதல் என்றால் என்ன?

ஒரு பொருளின் குண - தர்மங்கள் இன்னொரு பொருளில் அப்படியே கிடைக்காது. ஆகவே வடிவம், ஒளிச்சுடர், இயல்பு முதலிய சில அம்சங்களில் சற்றே ஒற்றுமை இருந்தாலும், ஒரு பொருளைக் கொண்டு மற்றொன்றை முற்றிலும் துல்லியமாகச் சொல்ல முடியாது. ஆயினும் ஒரு உதாரணம் மூலம், அந்தப் பொருளைப் பற்றிய சிறிதளவு அனுபவமும் அறிமுகமும் நமக்கு உண்டாகிறது; அதனால் தான் இச்செயல் உபமா என்று கருதப்படுகிறது.

ஆனால் இந்த உபமா முறையானது இந்திரியங்களுக்கு புலப்படும் பொருட்களில் தான் பொருந்தும். சித்த பரமேஷ்டி முழுவதும் அதீந்திரிகர். அர்ஹந்த பரமேஷ்டியின் தேகம் இந்திரியங்களுக்கு புலப்பட்டாலும், அவரின் புனித ஆத்மாவை நம் போன்ற சம்ஸாரிகள் இந்திரியஞானம் கொண்டு நேரடியாகச் சாட்சாத்காரம் செய்ய இயலாது.

எனவே உவமையின் வழியாக அவர்களை அளவிடுவதும், பரீட்சை செய்வதும் இயலாது. யாருக்காவது அவர்களுக்குச் சமமான முறையான உவமையை வழங்க இயன்றால், அது கூட அவர்களுக்கே வழங்கலாம்; ஏனெனில் அவர்கள் எப்போதும் சத்மஸ்த ஞானிகளுக்கே முழுமையாகப் புலப்படாதவர். அதனால் சித்தரும் அர்ஹந்தரும் “அனுபமர்” (உவமையற்றவர்) என்று கூறுவது முற்றிலும் யுக்தியோடு கூடியது.

மேலும் ‘உப’ என்பதற்கு “அருகில் / சமீபத்தில்” என்ற பொருளும் உண்டு. அதாவது, உபமையாகக் கொள்ளப்படும் பொருள் அருகாமையாய் - அதற்கு சரியான அறிவைத் தருவதாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் உலகில் அது போன்ற ஒரே ஒரு பொருளையும் கண்டுபிடிக்க முடியாது - அதன் மூலம் சித்த - அர்ஹந்த பரமேஷ்டிகளின் ஸ்வரூபத்தை ஒப்பிட்டு அளந்து விளக்க இயலுமாறு ஆகா - அவர்கள் அனுபமர்.

ஆத்மோத்பன்ன சுகம்

எதனால் ஆத்மா சாந்தி, ஸந்தோஷம் அல்லது ஆனந்தத்தை நீண்ட காலமாக அனுபவிக்குமோ, அதையே சுகம் என்பர். ஆனால் உலக உயிரினம் மென்மையான தொடுதலில், பல்வேறு சாறுகள் நிறைந்த சுவையான உணவின் சுவையில், பல்வேறு வகையான பூக்கள், வாசனை திரவியங்கள், எண்ணெய்கள் போன்றவற்றின் வாசனையை அனுபவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறது. வளிமண்டலத்தை நறுமணமாக்கும் நறுமணப் பொருட்கள், அழகான வடிவங்களைக் கவனிப்பதில், காதுக்கு இனிமையான இசையைக் கேட்பதில், மனதில் மகிழ்ச்சியை உருவாக்கும் பல்வேறு வகையான விஷயங்களைப் பற்றி சிந்திப்பதில், மேலும் அவற்றின் காரணமாக தன்னை மகிழ்ச்சியாகக் கருதுவதில் மகிழ்ச்சி என்று அழைக்கப்படுவதை அடைய முடியும். ஆனால் உண்மையில் பார்த்தால், அதை ‘மகிழ்ச்சி’ என்று அழைக்க முடியாது. ‘மகிழ்ச்சி’ என்று அழைக்கப்பட வேண்டியதை பதட்டம் இல்லாத போது மட்டுமே அடைய முடியும்.

இது ஏன் எனில், முதலாவதாக, புலன் இன்பத்திற்குக் காரணமான பொருட்களைப் பெறுவது சாத்தியமற்றது, இது பதட்டத்திற்கு வழி வகுக்கிறது. தற்செயலாக, அத்தகைய பொருட்கள் கிடைத்தாலும், அவற்றை நீடித்து நிலைக்கச் செய்து, அவற்றை ஒருவரின் சொந்தத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றிக்கொள்ள ஒருவர் முயற்சி செய்ய வேண்டும். இவை அனைத்தையும் மீறி, இந்த பொருட்களால் உருவாகும் மகிழ்ச்சி என்றென்றும் நீடிக்கும் என்று சொல்ல முடியாது, ஏனென்றால் இந்த உலகில் யாருக்கும், எந்த உயிரினத்திற்கும், நீடித்த மகிழ்ச்சி இருந்ததில்லை. மேலும், நோய்,

துக்கம், அன்புக்குரியவர்களைப் பிரிதல், மற்றும் பாதகமான சூழ்நிலைகள் காரணமாக இந்த மகிழ்ச்சியை நூற்றுக்கணக்கான தடைகள் தொடர்ந்து எழுகின்றன. இது பொருள் இன்பத்தையே வேதனையான ஒன்றாக மாற்றுகிறது. இது மட்டும் போதுமானதாக இருந்தால், அது நன்றாக இருக்கும். ஆனால் அத்தகைய மகிழ்ச்சி பாவத்தின் விதை. ஏனென்றால், இந்த உலகில் மகிழ்ச்சிக்கான பொருட்கள் குறைவாகவே உள்ளன. மேலும், அதன் வாடிக்கையாளர்கள் அல்லது அதைத் தேடுபவர்கள் எண்ணற்றவர்கள். எனவே தேவையான அளவு மகிழ்ச்சியை குவிப்பவர் உண்மையில் மற்றவர்களின் நியாயமான பங்கை கொள்ளையடிக்கிறார்கள். எனவே இந்த மகிழ்ச்சி பாவத்தின் விதை. ஆரம்ப காரணத்திற்காக பல உயிரினங்களுக்கு வன்முறையை ஏற்படுத்திய பின்னரே இந்த மகிழ்ச்சி அடையப்பெறுகிறது. எனவே இது கர்மத்தின் அடிமைத்தனத்திற்கும் காரணமாகும். எனவே புலன்களிலிருந்து எழும் இந்த மகிழ்ச்சியானது மகிழ்ச்சி அல்ல. ஆனால் உண்மையில் அது சோகம். ஆனால் வெளிப்புற விஷயங்களை எதிர்பார்க்காமல் ஆன்மாவிலிருந்து மட்டுமே எழும் சுதந்திரமான மகிழ்ச்சி, அமைதி, தடைகளிலிருந்து விடுபட்டது, உடைக்கப்படாத நீரோட்டத்தில் பாய்ந்து என்ஹென்றும் நீடிக்கும், புதிய கர்ம பிணைப்புகளை விதிக்காது, மற்றவர்களின் உரிமைகளைப் பறிப்பதன் மூலம் பாவத்தின் விதைகளை உருவாக்காது, அதை மட்டுமே உண்மையான மகிழ்ச்சி என்று அழைக்க முடியும். எனவே, அத்தகைய சுயமாக உருவாக்கப்பட்ட, நித்திய மகிழ்ச்சி சித்தர் மற்றும் அரஹந்த் பரமேஷ்டிக்கு மட்டுமே சாத்தியமாகும். எனவே, மேற்கண்ட பண்புத்தொகை (விசேஷணம்) வழங்குவது அர்த்தமுள்ளதாகவும் பொருத்தமானதாகவும் இருக்கும்.

அநவத்யம் (குற்றமின்மை)

அநவத்யம் என்ற சொல்லில் உள்ள “அவத்யம்” என்பது பாவம் அல்லது தோஷம் (குறை) என்று பொருள்.

குணஸ்தானக்கிரமத்தின் படி ஆத்மா படிப்படியாக வளர்ந்து உயரும் முறையை கவனித்தால், ஒரு உண்மை தெளிவாகப் புரியும்:

ஆத்மா விசுத்தி மார்க்கத்தில் முன்னேற முன்னேற, அதிலிருந்து மோகம், ராகம், த்வேஷம், காமம், கோபம், மானம், மாயை, லோபம், முதலிய விகாரப் பரிணதிகள் தானாகவே மெதுவாகத் தணிந்து, சுருங்கி, அழிந்து போகத் தொடங்குகின்றன. இவ்வாறு தொடர்ந்து வளர்ச்சி பெற்ற ஆத்மாவுக்கு ஒருநாள் ஒரு நிலை வருகிறது. அந்நிலையில் அது அந்த எல்லா விகாரங்களிலிருந்தும் முற்றிலும் விடுபட்டு, குற்றமற்ற தூய நிலையாக விளங்குகிறது.

அந்தத் தூய நிலையையே ஆசாரியர் “அநவத்யம்” (குற்றமின்மை) அல்லது “நிர்தோஷம்” (தோஷமின்மை) என்ற சொற்களால் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

“கேவல ப்ரபௌக நிர்ஜித துர்நய திமிரம்” - பொருள் விளக்கம்

பிற பார்வை வேறுபாடுகளை கணக்கில் கொள்ளாமல், ஒரே ஒரு பார்வை வேறுபாட்டையே பற்றிக் கொண்டு நிற்கின்ற நிலையை “துர்நயம்” என்று கூறுவர். அதனால் ஒரு பொருளைப் பற்றிய ஓரளவு அறிவு கிடைத்தாலும், அந்த அறிவு ஒருபக்கப் பிடிப்பான (பக்ஷக்ராஹி) அறிவாகவே இருக்கும். ஆகவே உயிர்கள், அந்தப் பொருளின் சமீபீனத்தையும் (முற்று முறையான தகுதியையும்) சரிவர அனுபவிக்க இயலாது.

இதனால், ஒரு பொருளை அறிந்தபடியே இருப்பினும், அந்தப் பொருளை அறிபவர் குருடர் போல் தான் இருந்து விடுகிறார். ஏனெனில் அந்த ஒரே பார்வை வேறுபாட்டால் பொருள் எந்த

அளவு வெளிப்படுகிறதோ, பொருள் அவ்வளவே மட்டும் அல்ல; அது பொருளின் ஒரு நிலை (ஒரு அவஸ்தை) மாத்திரமே. பொருள் என்பது, அறிந்த அந்த அங்கத்தைக் கடந்தும் இன்னும் பலவாக உள்ளது.

ஆனால் அந்த துர்நயப் பார்வை, பொருளின் பிற அங்கங்களை எதிர்பார்க்கவே இல்லை; மாறாக, தன்னால் பற்றிக் கொள்ளப்பட்ட அந்த ஒரே அங்கத்தையே முழுப் பொருளாக எண்ணிக் கொள்கிறது. அதனால், அது பொருளைப் “ஒளிப்படுத்துவது போல” தோன்றினாலும், உண்மையில் அது இருளைப் போன்றதே ஆகிறது. எனவே மங்கலகரர், பிற பார்வை வேறுபாடுகளைப் பொருட்படுத்தாமல் ஒரே பார்வை வேறுபாட்டையே பிடித்துக் கொண்ட அந்தக் குறுகிய பார்வைக்கு “துர்நயம்” என்று வழங்கியுள்ளார்.

இந்தத் துர்நய இருள் (துர்நய திமிரம்) என்பதையே சித்தரும், அரஹந்த பரமேஷ்டியும், தங்களது கேவலஞான ரூப சூரியனின் ப்ரபா - புஞ்சத்தால் முற்றிலும் வென்று அழித்துள்ளனர். ஏனெனில் கேவலஞான ரூப சூரியத்தில் - ஒத்திசைவு செய்யப்படாத (சமன்வயம் செய்யப்படாத) எந்தப் பார்வை வேறுபாடும் இல்லை; அதில் எல்லாப் பார்வை வேறுபாடுகளும் சமன்வயமாகி நிற்கின்றன. ஆகவே அது பொருளின் முழுமையான பிரகாசகர்.

சூரியன் உதயமானவுடன் இருள் கரைந்து ஒழிவதுபோல, கேவலஞான ரூப சூரியத்தின் ஒளிக்குவியலின் முன் அந்தத் துர்நயப் பார்வைகள் நிலை நிற்க முடியாது. ஆகவே, கேவலஞானத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சித்த - அரஹந்த பரமேஷ்டிகளுக்கு “**கேவலப்ரபௌக நிர்ஜித துர்நய திமிரம்**” என்ற அடைமொழியை - விசேஷணத்தை வழங்குதல் முற்றிலும் யக்தியுடனும் பொருத்தத்துடனும் கூடியதே.

ஜினம்

மோகம் அல்லது மித்யாத்வம் ஆத்மாவிற்கு மிகப் பெரிய தீங்கை (அஹிதத்தை) விளைவிப்பது. அதனாலேயே இந்த ஜீவன் அனாதிகாலம் முதல் தன் ஆத்ம -ஸ்வரூபத்தை மறந்து, சம்ஸாரத்தில் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஜீவனுக்கு உபதேசம் முதலிய நிமித்தங்கள் கிடைத்து, அதனால் தான் யார் “பிற” என்ன? “ஹிதம்” என்ன? “அஹிதம்” என்ன? என்ற உண்மை தெளிந்து, ஆத்ம - கல்யாணப் பாதையில் அது பிரவேசிக்க தொடங்குகிறது.

பரிணாமங்களில் (உள் நிலைகளில்) இத்தகைய தூய்மை அதிகரிக்கும் போது - தன் சுயநலத்தைப் பெருக்குவதற்காகவே பிறரின் நியாயமான உரிமைகளை பறித்து விடுவதில் கூட அது கிளேசமும் கிலானியையும் (எனக்கு துன்பமாக இருக்கிறது - மன வேதனை, என் செயல் தவறு; எனக்கே வெட்கமாக / வருத்தமாக உள்ளது. குற்றவுணர்வு) அனுபவிக்கத் தொடங்குகிறது. முன்பே கட்டுண்டிருந்த கர்மங்கள் இலகுவாகத் தளரத் தொடங்கும்; புதிய கர்மங்களின் ஸ்திதியும் (நிலைத்திருக்கும் காலமும்) குறையத் தொடங்கும். உலகியல் காரியங்களைச் செய்தபோதும், அவற்றில் இயல்பாகவே அருசி (விருப்பக் குறைவு) தோன்றும். அப்போது தான் - இவ்வுயிர் சம்யக் தர்ஸனத்தின் சன்முகமாக (முன்னோக்கி) நகர்கிறது என்று உணர வேண்டும். ஆயினும், மேலே கூறிய காரணங்கள் அனைத்தும் சம்யக்தர்ஸனத்தின் உற்பத்திக்குச் (உதயத்திற்குச்) தானாகவே போதுமான காரணங்கள் அல்ல.

இவை இருக்கும்போது கூட, மித்யாத்வம் அல்லது மோகம் உபஷமம் செய்ய வல்லதாகிய அதஃகரண, அபூர்வகரண, அனிவ்ருத்திகரண என்னும் கரண - ரூப பரிணாமங்கள் தோன்றினால் மட்டுமே, இவ்வுயிர் சம்யக்தர்ஸனத்தை அடைய முடியும்; ஏனெனில் மித்யாத்வத்தை நாசப்படுத்தும்

சக்தி இப்பரிணாமங்களிலேயே இருக்கிறது.

இவ்வாறு இந்த ஜீவன் அதஃகரண - ரூப பரிணாமங்களைத் தாண்டி, அபூர்வ கரண - ரூப பரிணாமத்தை அடையும் பொழுது - அது ஜினன் ஆகும் தன்மையின் முதல் படிக்கட்டில் காலடி எடுத்து வைக்கிறது என்று அறிய வேண்டும். இங்கிருந்தே - “கர்ம-ரூப சத்ருக்களை வென்றவன் ஜினன்” என்ற விளக்கத்தின் படி ஜினத்துவம் ஆரம்பமாகிறது.

அதற்குப் பின்னர், கர்ம - சத்ருக்கள் எவ்வளவு எவ்வளவாகக் குறைந்து அழிகின்றனவோ, அவ்வளவு அவ்வளவாக ஜினத்துவ - தர்மத்தின் பிராதுர் பாவமும் (வெளிப்பாடும்) அதிகரிக்கிறது. பன்னிரண்டாம் குணஸ்தானத்தின் இறுதியில், இந்த ஜீவன் சமஸ்த காதியா யா கர்மங்களையும் நாசம் செய்து முடிக்கும்போது, அது முழுமையாகவே “ஜினன்” என்ற ஸஞ்ஞையை (சிறப்புப் பெயரைப்) பெறுகிறது.

சித்த பரமேஷ்டி எல்லாக் கர்மங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவர். ஆகவே அரஹந்த பரமேஷ்டியும், சித்த பரமேஷ்டியும் - கர்ம சத்ருக்களை ஜெயித்ததினால் - சாக்ஷாத் “ஜினர்” என்று அறிய வேண்டும்.

இவ்விதமாக, சாஸ்திரத்தின் ஆரம்பத்தில் அனந்த முதலிய விசேஷணங்களால் யுக்தராகிய அரஹந்தர் - சித்தர் எனும் இரு பரமேஷ்டிகளுக்கும் நமஸ்காரம் செய்யப்பட்டுள்ளது. || 1 ||

பகவதி சுருத தேவதை - மங்கலப் பிரார்த்தனை

பா¹ரஹ - அங்க³க்³கி³ஜ்ஜா² வியாலிய - மல - மூ⁴ -த³ம்ஸனுத்திலயா |

விவிஹ - வர - சரண - பூ⁴ஸா பஸியஉ ஸய - தே³வயா ஸூஇரம் || 2 ||

பன்னிரண்டு அங்கங்களாகிய பிரசித்தமான சுருத ஞானத்தின் வாயிலாகப் பெறத் தக்கதாய் - அதாவது பன்னிரண்டு அங்கங்களின் கூட்டமே உடலாக விளங்குவதாகவும், எல்லாவித மலங்கள் (அதீசாரங்கள்) மற்றும் மூன்று மூடத்துவங்கள் (தேவமூடம், குருமூடம், லோகமூடம்) இல்லாத சம்யக்தர்ஸனம் என்ற உயரிய திலகத்தால் பொலிவுறுவதாயும், பலவகை நிர்மல சரித்ரங்களே அலங்காரங்களாக அமைவதாகவும் விளங்கும் பகவதி சுருத தேவதை நீண்ட காலம் ப்ரஸன்னமாக இருப்பதாக! || 2 ||

கணதர - தேவர் - மங்கலப் பிரார்த்தனை

ஸயகை³ண உமர விணோ விவிஹத்³தி⁴ விராஇயா விணிஸ்ஸங்கா³ |

ணீராயா வி குராயா க³ணஹரதே² வா பஸீயந்து || 3 ||

எல்லாவகை கணங்கள், முனி கணங்கள் - அதாவது ரிஷி, யதி, முனி, அனகார எனும் நான்கு வகை சங்கங்களாகிய தாமரைகளுக்கு சூரியன் போல் விளங்குபவராய், பலமும் புத்தியும் முதலிய பலவகை ரித்திகளால் ஒளிர்வராய், அந்தரங்கமும் (அகமும்) பஹிரங்கமும் (புறமும்) எனும் இருவகை பரிக்ரஹமின்றி விளங்குபவராய், மேலும் வீதராகியாயினும் சமஸ்த பூமண்டலத்தின் ஹிதைஷியாக (பிறரின் நன்மையை நாடுபவராக) விளங்கும் கணதர - தேவர் ப்ரஸன்னமாக இருக்கட்டும்.

இம்மங்கல காதையில் “ணீராயா வி குராயா” என்ற பதத்தில் விரோதாபாஸ அலங்காரம் உள்ளது. “நீராகன்” (வீதராகன்) ஆன ஒருவருக்கு குராகன் (குற்றமுடைய/போலி ராகம்) எப்படி உண்டாகும்? எனும் எதிர்மறைத் தோற்றத்தை நீக்க, இதனை இவ்வாறு பொருள் கொள்ள வேண்டும்:

கணதர - தேவர் வீதராகி இருந்தபோதிலும், பூமண்டலத்தில் வாழும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஹிதைஷியாக இருக்கிறார்.

அல்லது, வீதராகி இருந்தபோதிலும் அவர் இன்னும் பூமண்டலத்தில் பிரத்தியக்ஷமாக வீற்றிருக்கிறார்; மோக்ஷத்திற்கு இன்னும் செல்லவில்லை. || 3 ||

ஸ்ரீ தரசேன ஆசார்யர் - மங்கலப் பிரார்த்தனை

பஸியஉ மஹு த⁴ரஸேனோ பரசாகி³ - ஓஹதா³ண வரஸீஹோ |
ஸித்³த⁴ந்தாமிய - ஸாயர - தரங்க³ ஸங்கா⁴யதோ⁴ ய - மனோ || 4 ||

பரமத வாதிகளெனும் யானைக் கூட்டத்தின் மதத்தை (அஹங்காரத்தை) அழிப்பதற்கு சிறந்த சிங்கம் போல் விளங்குபவர். எவ்வாறு சிங்கத்தின் முன் மதோன்மத்த (மதம் பிடித்த) யானையும் நிலை நிற்க முடியாமல் மதம் தளர்ந்து ஓடி விடுமோ; அவ்வாறே ஜினரின் முன் பிற மதங்களைச் சார்ந்தோர் தாமாகவே அகம்பாவம் தளர்ந்து விடுகிறார்கள்.

சித்தாந்த - ரூப அம்ருதசாகரத்தின் அலைக்கூட்டத்தால் (ஆழ்ந்த அவகாஹ னத்தால்) விவேகம் பெறுமாறு அவரது மனம் தூய்மையடைந்தவர்.

இத்தகைய ஸ்ரீ தரசேன ஆசார்யர் என்மீது ப்ரஸன்னமாக இருப்பாராக! || 4 ||

ஸ்ரீ புஷ்பதந்த ஆசார்யர் வணக்கம்

பணமாயி புப்ப²த³ந்தம் து³கயந்தம் த³ண்ணயந்த⁴ யார - ரவிம் |
ப⁴க்³க³ - ஸிவ - மக்³க³ - கண்டயமிஸி - ஸமிஇ - வஈ ஸயா த³ந்தம் || 5 ||

பாவங்களெனும் துஷ்க்ருதத்தின் முடிவைச் செய்பவர்; துர்நயம் எனும் அந்தகாரத்தை அழிக்க சூரியன் போல விளங்குபவர்; மோக்ஷமார்க்கத்தின் முள்ளெனும் மித்யோபதேசாதி தடைகளைக் களைந்தவர்; ரிஷிகளின் சபைக்குரிய அதிபதி; மேலும் இடைவிடாது பஞ்சேந்திரியங்களைத் தமனம் செய்வோர் - இத்தகைய புஷ்பதந்த ஆசார்யரை நான் பணிந்து வணங்குகிறேன். || 5 ||

ஆசாரியஸ்ரீ பூதபலி அடிகள் - வணக்கம்

பணமஹ கய-பூ⁴ய-ப³லிம் பூ⁴யப³லிம் கேஸ - சாஸ - பரிபூ⁴ய - வலிம் |
விணிஹய வம்மஹபஸரம் வடா³விய விமலணாணப³ம்மஹபஸரம் || 6 ||

பிராணி மாத்திரத்தாலும் வணங்கப்பட்டவர்; அல்லது “பூத” என்னும் பெயருடைய வ்யந்தர தேவகணங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவர்; கேசபாஷம் எனும் ஒழுங்குபட்ட அழகிய கூந்தலினால், முதுமையாதி காரணமாக உருவாகும் பலித்வம் (சோர்வு / தளர்ச்சி) என்பதைத் தாழ்த்தி வென்றவர்; காமதேவப் பரவலை நாசம் செய்தவர்; மேலும் நிர்மல ஞானத்தின் மூலம் பிரம்மச்சரியத்தின் விரிவை வளர்த்தவர் - இத்தகைய பூதபலி என்னும் ஆசார்யரை வணங்குக. || 6 ||

சிறப்புரை: பூதபலி ஆச்சார்யர் தமது குரு ஸ்ரீ தரசேன ஆசார்யரிடமிருந்து சித்தாந்த கிரந்தத்தைப் படித்து முடித்த தருணத்தில், “பூத” என்னும் வ்யந்தர தேவகணம் அவர்களைப் பூஜித்தது. இதன் குறிப்பு தவளா உரையில் தெளிவாகச் சொல்லப் பட்டுள்ளது.

ஆறு அதிகாரங்கள் - சாஸ்திர விளக்கத்தின் முறை

மங்க³ல - ணிமித்த - ஹேஊ பரிமாணம் னாம தஹ ய கத்தாரம் |

வாக³ரிய ச⁴ப்பி பச்சா² வக்கா²னை ஸத்த² மாகிரியோ || 7 ||

மங்கலம், நிமித்தம், ஹேது, பரிமாணம், நாமம், கர்த்தா - இந்த ஆறு அதிகாரங்களின் விளக்கத்தை முடித்த பின்பு தான், ஆசார்யர் சாஸ்திரத்தின் விரிவுரையைத் தொடங்க வேண்டும்.

சிறப்புரை : சாஸ்திரத்தின் ஆரம்பத்தில் முதலில் மங்கலாசரணம் செய்ய வேண்டும். அதன் பின், எந்த நிமித்தத்தால் சாஸ்திரம் இயற்றப்பட்டது எனும் நிமித்தத்தைச் சொல்ல வேண்டும். பின்னர் சாஸ்திர - ப்ரணயத்தின் நேரடி ஹேதுவும் பரம்பரை ஹேதுவும் விளக்கப்பட வேண்டும். அதன் பின் நூலின் பிரமாணம் (அளவு) தெரிவிக்கப்பட வேண்டும். அடுத்ததாக கிரந்தத்தின் நாமம், மேலும் ஆம்னாயக் கிரமத்தின் (ஆசார்ய பரம்பரை மரபில் வந்த வரிசை முறையின்) படி அதன் மூலகர்த்தா, உத்தரகர்த்தா, பரம்பரைக் கர்த்தா முதலியோரின் குறிப்பும் இடம் பெற வேண்டும். இவற்றின் பின் கிரந்த விளக்கம் செய்வதே முறை.

ஆசார்யப் பரம்பரையிலிருந்து வந்துள்ள இந்த ந்யாயத்தை மனத்தில் உறுதியாகத் தாங்கிக் கொண்டு, மேலும் முன்னைய ஆசார்யர்களின் ஆசாரம், அதாவது வ்யவஹாரப் பரம்பரையைப் பின்பற்றுதல் என்பதே ரத்நத்ரயம் (சம்யக் தர்ஸனம் - சம்யக் ஞானம் - சம்யக் சாரித்ரம்) உண்டாகக் காரணம் என்று தெளிந்து, ஸ்ரீ புஷ்பதந்த ஆசார்யர் மங்கலம் முதலிய ஆறு அதிகாரங்களையும் காரணத்தோடு விளக்குவதற்காக மங்கல கூத்திரத்தை அருளுகிறார்.

பரிபாஷிக சொற்கள் - தமிழ் அகரவரிசை Glossary

அங்கங்கள்

மூலவடிவம்: அங்க (Anga)

அர்த்தம்: ஐசுவர்ய ஆகமத்தின் பிரிவுகள் (12).

அதஃகரண

மூலவடிவம்: அதஃகரண (Adhah - karana)

அர்த்தம்: மித்யாத்வ உபஷமத்திற்குரிய உள் பரிணாமம்.

சமயக்தர்ஷனம் பெற இவை அவசியம்.

அதீந்திரிக

மூலவடிவம்: அதீந்திரிய (Atindriya)

அர்த்தம்: இந்திரிய ஞானத்தால் அறிய இயலாதது.

“இந்திரியங்களில் இருந்து பிறக்கும் ஞானத்தால் அவர்களை அறிய இயலாது (அகோசரம்)”.

அநவத்யம்

மூலவடிவம்: அநவத்ய (Anavadyam)

அர்த்தம்: குற்றமின்மை; பாவ / தோஷம் இல்லாமை.

குணஸ்தான வளர்ச்சியால் ராகாதியா விகாரங்கள் தணிந்து அழிந்து இறுதியில் நிர்தோஷ நிலை.

அநிந்திரிய

மூலவடிவம்: அநிந்திரிய (Anindriya)

அர்த்தம்: இந்திரிய சார்பின்றி / இந்திரியங்களுக்கு அகோசரமாக இருப்பவர்.

கேவலஞான அலங்காரம்; 13-ஆம் குணஸ்தானத்தில் கூடியோபஷமிக ஞானம் இல்லை என்பதால் பாவ-மனம் / பாவேந்திரியம் இல்லை.

அனந்த-ஸ்வரூபம்

மூலவடிவம்: அனந்த-ஸ்வரூப (Ananta-svarupa)

அர்த்தம்: எல்லையற்ற, முடிவற்ற சுயரூபம்; அழிவில்லாத இயல்பு.

பலவகை விளக்கம் தருகிறது: அந்தம் / எல்லை இல்லை; அனந்த குண-யுக்தம் முதலியவை.

அநிவ்ருத்திகரணம்

மூலவடிவம்: அநிவ்ருத்திகரண (Anivrtti-karana)

அர்த்தம்: மித்யாத்வ நாசம் / பரிணாம உச்ச நிலையைச் சார்ந்த உள் கரணம்.

கரண - மூலம் மித்யாத்வ நாச சக்தி விளங்குகிறது.

அனுபமம்

மூலவடிவம்: அனுபம (Anupama)

அர்த்தம்: உவமையற்றது; ஒப்புமையால் அளவிட இயலாதது.

உபமா முறை இந்திரிய கோசரப் பொருட்களுக்கு; சித்தர் அதீந்திரிகர்; அர்ஹந்தரின் ஆத்மா அளவிட இயலாது.

அபூர்வகரணம்

மூலவடிவம்: அபூர்வகரண (Apurva-karana)

அர்த்தம்: ஜினத்துவத்தின் வளர்ச்சித் தொடக்கத்துக்கு அடையாளமான உள் பரிணாமம்.

“அபூர்வகரண-ரூப பரிணாமத்தை அடையும் பொழுது - அது ஜினன் ஆகும் தன்மையின் முதல் படி”.

ஆத்மோத்பன்ன சுகம்

மூலவடிவம்: ஆத்மோத்பன்ன சுக (Atmotpanna sukha)

அர்த்தம்: ஆத்மாவிலிருந்து தானே எழும் தடையற்ற, நித்திய ஆனந்தம்.

இந்திரிய சுகம் பதற்ற / தடை / பாவவிதை; ஆத்மோத்பன்ன சுகம் சித்த - அர்ஹந்தருக்கே.

ஆறு அதிகாரங்கள்

மூலவடிவம்: மங்கலம், நிமித்தம், ஹேது, பரிமாணம், நாமம், கர்த்தா.

அர்த்தம்: சாஸ்திர விளக்க முறை: மங்கலம், நிமித்தம், ஹேது, பரிமாணம், நாமம், கர்த்தா.

காதை 7-ல் இவ்வாறு விளக்கி பின்னரே உரை தொடங்க வேண்டும் என்று நிர்ணயம்.

உபமா / உவமை

மூலவடிவம்: உபமா (Upama)

அர்த்தம்: உதாரணம் கொண்டு அளவிட்டு விளக்கும் முறை.

“உப (உபசாரம் / சார்பு) + மா (அளவிடல்)” என்ற பகுப்பு.

கணதரர்

மூலவடிவம்: கணதர (Ganadhara)

அர்த்தம்: தீர்த்தங்கரரின் முதன்மை சிஷ்யர்; சங்கத் தலைவர்.

கணதர-தேவர் மங்கலப் பிரார்த்தனை.

காதியா யா கர்மம்

மூலவடிவம்: காதியா கர்மம் (Ghati-karman)

அர்த்தம்: ஆத்ம குணங்களைத் தடுக்கும் கர்மங்கள் (4).

அர்ஹந்தர் 4 காதியா கர்மங்களை அழித்ததால் காதியா கர்ம-ஹய நிலை.

கேவலஞானம்

மூலவடிவம்: கேவலஞான (Kevala-jnana)

அர்த்தம்: முழுமையான, தடையற்ற, சர்வவிஷய ஞானம்.

கேவலஞான சூரியன்; அதில் எல்லாப் பார்வைகள் சமன்வயமாகி நிற்கின்றன.

க்ருதக்ருத்யர்

மூலவடிவம்: க்ருதக்ருத்ய (Krtakrtya)

அர்த்தம்: செய்ய வேண்டியவற்றையெல்லாம் செய்து நிறைவேற்றியவர்.

“சித்தர் என்ற சொல்லின் பொருள் க்ருதக்ருத்யர்” என நேரடியாகக் கூறுகிறது.

சமன்வயம்

மூலவடிவம்: சமன்வய (Samanvaya)

அர்த்தம்: ஒருங்கிணைவு; பல பார்வைகளின் இணக்கம்.

கேவலஞானத்தில் ஒத்திசைவு செய்யப்படாத பார்வை வேறுபாடு இல்லை.

சமயக்தர்ஸனம்

மூலவடிவம்: சமயக்தர்ஸன் (Samyakdarshan)

அர்த்தம்: சரியான தத்துவ நம்பிக்கை.

சமயக்தர்ஸனம் = உயரிய திலகம் என உவமை.

சுக்லத்தியானம்

மூலவடிவம்: சுக்லத்தியான் (Sukla-dhyana)

அர்த்தம்: கர்ம நாசத்திற்கு வல்ல மிகத் தூய தியானம்.

“சுக்லத்தியானம் என்னும் அக்கினியால் கர்மங்களை சுட்டெரித்து...”.

ஜினம் / ஜினன்

மூலவடிவம்: ஜின (Jina)

அர்த்தம்: கர்மரூப சத்ருக்களை வென்றவர்.

அபூர்வகரணப் பரிணாமத்திலிருந்து ஜினத்துவம் வளர்ச்சி; 12-ஆம் குணஸ்தான இறுதியில் முழு ஜினன்.

துர்நய திமிரம்

மூலவடிவம்: துர்நய திமிர (Durnaya-timira)

அர்த்தம்: துர்நயம் உருவாக்கும் அறிவிருள் / அந்தகாரம்.

உரை: கேவலஞான சூரிய ஒளிக் குவியலால் இந்த திமிரம் வெல்லப்படுகிறது.

துர்நயம்

மூலவடிவம்: துர்நய (Durnaya)

அர்த்தம்: ஒருபக்கப் பிடிப்பு; மற்ற பார்வைகளை நிராகரிக்கும் குறுகிய நோக்கு.

“பிற பார்வை வேறுபாடுகளை கணக்கில் கொள்ளாமல்...” என வரையறை.

நயம்

மூலவடிவம்: நய (Naya)

அர்த்தம்: பொருளை ஒரு பார்வை / கோணத்தில் அணுகும் முறை.

நயம் = பார்வை வேறுபாடு; ஒரே நயம் பிடித்தால் துர்நயம்.

நிர்தோஷம்

மூலவடிவம்: நிர்தோஷ (Nirdosa)

அர்த்தம்: தோஷமின்மை; ராக - த்வேஷ - மோகாதியா குற்றமின்மை.

அநவத்யம் / நிர்தோஷம் என்ற சொல்லால் அந்தத் தூய நிலையை ஆசாரியர் வெளிப்படுத்தினர்.

பகவதி சுருத தேவதை

மூலவடிவம்: - பகவதி சுருத தேவதை (Bagavathi srutadevata)

அர்த்தம்: 12 அங்க சுருத ஞானத்தின் தெய்வீக வடிவம் / அதிஷ்டானம்.

“12 அங்கங்களின் கூட்டமே உடலாக” என்ற வரி.

பரிக்ரஹம்

மூலவடிவம்: பரிக்ரஹ (Parigraha)

அர்த்தம்: பற்றுதல் / உடைமை (அக + புற).

“அந்தரங்கமும் பஹிரங்கமும்... பரிக்ரஹமின்றி”.

பா⁴வ - மனம்

மூலவடிவம்: பா⁴வ மன (Bhava-manas)

அர்த்தம்: மனக் கருவி எனும் உள்நிலை (internal mind).

13-ஆம் குணஸ்தானத்தில் கூடியோபஷ்டமிக ஞானங்கள் இல்லை எனக் காரணம்.

பா⁴வேந்திரியம்

மூலவடிவம்: பா⁴வேந்திரிய (Bhavendriya)

அர்த்தம்: ஆத்மாவின் உள்ளார்ந்த அறிவுக் கருவி / அறிவுப்பாதை.

சித்த - அர்ஹந்தருக்கு பாவேந்திரியங்களும் பாவ -மனமும் இல்லை என்று கூறுகிறது.

ப்ரபாபுஞ்சம்

மூலவடிவம்: ப்ரபாபுஞ்ச (Prabhapunja)

அர்த்தம்: ஒளிக்குவியல் / ஒளிப்பொதி.

“கேவலஞான ரூப சூரிய ஒளியின் பிரபாபுஞ்சம்”.

மித்யாத்வம்

மூலவடிவம்: மித்யாத்வ (Mithyatva)

அர்த்தம்: தவறான நம்பிக்கை / மோகம்; ஆத்ம - அஹிதக் காரணம்.

மித்யாத்வம் நாசம் செய்ய கரண-ரூப பரிணாமங்கள் அவசியம்.

மூடத்துவம்

மூலவடிவம்: மூடத்துவ (Mudhatva)

அர்த்தம்: தவறான நம்பிக்கை / மயக்கம்.

தேவமூடம், குருமூடம், லோகமூடம் என மூன்று.

விரோதாபாஸ அலங்காரம்

மூலவடிவம்: விரோதாபாஸ அலங்கார (Virodhabhasa)

அர்த்தம்: வெளிப்படையில் முரணாகத் தோன்றும் ஆனால் பொருளால் ஒழுங்காகும் அலங்காரம்.

“இந்த பதத்தில் விரோதாபாஸ அலங்காரம் உள்ளது” என்று கூறுகிறது.

வீதராகம்

மூலவடிவம்: வீதராக (Vitaraga)

அர்த்தம்: ராகமற்றவர்.

“ணீராயா” என்ற சொல்லின் பொருள் விளக்கம்.

சுருத ஞானம்

மூலவடிவம்: சுருத ஞான (sruta-jnana)

அர்த்தம்: ஆகம / சாஸ்திர வழி பெறும் அறிவு.

12 அங்க சுருதம் எனக் குறிப்பிடுகிறது.

ஸித்³த / சித்த

மூலவடிவம்: ஸித்³த / சித்த (Siddha)

அர்த்தம்: அனைத்துக் கர்மங்களையும் முற்றிலும் அழித்து முக்த நிலையை அடைந்த பரமசுத்த ஜீவன்.

“கர்மங்களை முழுதும் சுட்டெரித்து... நித்திய நிலையைப் பெற்ற பரமதூய ஆத்மா” என விளக்குகிறது

ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமத்தின் முதல் சூத்திரம்

ணமோ அரிஹந்தாணம்,
ணமோ ஸித்³தா⁴ணம்,
ணமோ ஆஇரியாணம் .
ணமோ உவஜ்ஜா²யாணம்,
ணமோ லோஏ ஸவ்வ ஸாஹ^௧ணம் |1|

ஸ்ரீ கவளா உரை (ஸ்ரீதவளா)

அரிஹந்தர்களை வணங்குகிறேன், சித்தர்களை வணங்குகிறேன், ஆசிரியர்களை (ஆச்சார்யர்களை) வணங்குகிறேன், உபாத்யாயர்களை வணங்குகிறேன், உலகில் உள்ள அனைத்து ஸாது பரமேட்டிகளையும் வணங்குகிறேன். 'லோஏ', அதாவது உலகில், மற்றும் 'ஸவ்வ', அதாவது அனைத்தையும், இதன் கடைசி பகுதியில் வந்தவை, 'ணமோ அரிஹந்தாணம்' போன்ற ஒவ்வொரு மந்திர சொற்றொடருடனும் தொடர்புடையதாக இருக்க வேண்டும்.

கேள்வி : இந்த சூத்திரம் மங்கலம், நிமித்தம், ஏது, பரிமாணம், பெயர் மற்றும் செய்பவர் ஆகியவற்றை நேர்மறையாக உருவாக்குவது எப்படி சாத்தியம்? அதாவது இந்த சூத்திரத்தில் இஷ்ட தேவதாக்களை மட்டுமே வணங்கப்படும்போது, நிமித்தம் போன்ற மற்ற ஐந்து அதிகாரங்களை எவ்வாறு விளக்க முடியும்?

பதில் : தால - ப்ரலம்ப³ம் சூத்திரத்தைப் போலவே, இந்த மங்கல சூத்திரம், மங்கலம் முதலிய ஆறு அதிகாரங்களை நேர்மறையாக உருவாக்குகிறது,

இது எங்ஙனம்? (எனில்), அதிகாரப் பொருள்களிலுள்ள அனைத்தையும் ஒரு பகுதியின் (ஒரே கூறின் (ஒருங்கே கூறின்) குறிப்பினால் அறிவிக்குமாறு அமைக்கும் சூத்திரம் தேசாமர்ஷக சூத்திரம் எனப்படுகிறது. ஆகவே, தாலப்ரலம்ப சூத்திரத்தைப் போலவே இம்மங்கல சூத்திரமும் தேசாமர்ஷகத் தன்மையுடையதாகும்.

மூலாகம கல்பசூத்திரம் என்னும் நூலில், கல்பயாகல்ப்ய என்ற முதல் அதிகாரத்தின் முதல் சூத்திரத்தில் 'தாலப்ரலம்ப' என்னும் பதம் இடம் பெறுகிறது. அதன் பொருள் யாதெனில் - தால (பனை) மரத்தை ஆதியாகக் கொண்டு உள்ள அனைத்து தாவர வகைகளிலும், முறியாத (அபின்ன) நிலையில் இருக்கும், மேலும் பக்குவமடையாத (அபக்வ) அல்லது பச்சை நிலையில் உள்ள - அதாவது சசித்த (உயிரோடு உள்ள) வேர்கள், இலைகள், பழங்கள், மலர்கள் ஆகியவற்றைத் தெரிவிக்கும் அனைத்திற்கும் அந்தச் சூத்திரத்தில் 'தாலப்ரலம்ப' என்ற ஒரே பதமே வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், அதை உபலட்சணம் (பிரதிநிதிக் குறிப்பு) எனக் கொண்டு, அதன்மூலம் முழுமையான மரவகைகளும் அவற்றின் இலை - மலர் முதலான கூறுகளும் அனைத்தும் குறிக்கப்படுகின்றன. (அதாவது தாலப்ரலம்ப என்ற ஒரு சொல்லில் அவற்றின் உட்கூறுகள் அனைத்தும் ஒருங்கே சேர்த்து அமைந்திருப்பது)

அதே போன்று, இந்த நமஸ்கார சூத்திரமும் தேசாமர்ஷகமாக இருப்பதால், மங்கலம் என்பதுடன் சேர்ந்து அதற்குரிய நிமித்தம் (சந்தர்ப்பம்), ஹேது (காரணம்), பரிமாணம் (அளவு), நாமம் (பெயர்) மற்றும் கர்த்தா (செய்யுநர்) (செய்பவர்) ஆகிய அனைத்தையும் அறிவிக்கும் தன்மை பெற்றதாக விளங்குகிறது. இது பஞ்ச மந்திரத்தின் பெருமையாகும்.

மங்கலத்தின் தாதுவியல் விளக்கம்

மங்கலம் முதலிய ஆறு அதிகாரங்களில், முதலில் தாது, நிஷேபம், நயம், ஏகார்த்தம், நிருக்தி, அனுயோகம் ஆகிய வழிகளால் 'மங்கலம்' என்பதின் இயல்பும் வடிவமும் விளக்கப்படுகிறது. அவற்றில் 'பூ' (poo) என்னும் தாது சத்தா (இருப்பு / அஸ்தித்துவம்) என்ற பொருளைக் குறிக்கிறது. (தாது: ஒரு வேர்ச்சொல்) இது ஒரு செயலை உணர்த்தும். உதாரணம்: 'நட' என்பது தாது. இதிலிருந்து 'நடந்தான்', 'நடை', 'நடத்தல்' போன்ற பல சொற்கள் உருவாகும். சத்தா: ஒரு பொருளின் நிலை, இருப்பு அல்லது சாராம்சத்தைக் குறிக்கிறது பெயர்ச் சொல். உதாரணம்: 'நட' என்ற தாதுவில் இருந்து உருவான 'நடை' என்பது அந்தச் செயலின் நிலையைக் குறிக்கிறது.)

இதனை ஆதியாகக் கொண்டு, பொருளை உணர்த்தும் அனைத்து சொற்களுக்கும் மூலக் காரணங்களாக இருப்பவை தாதுக்கள் எனப்படுகின்றன. அந்தத் தாதுகளில் 'மாங்' (mang) என்னும் தாதுவிலிருந்து மற்றும் 'மார்க்' (marga) என்னும் தாதுவிற்கு 'அலச்' (alach) என்ற பிரத்யயம் சேர்க்கப்படுவதால் மங்கலம் என்ற சொல் உருவாகிறது. (இலக்கணத்தில் பிரத்யயம் (Pratyaya) என்பது ஒரு வேர்ச்சொல்லுடன் இணைந்து, அதன் பொருளை மாற்றி அல்லது புதிய சொல்லை உருவாக்கும் ஒரு இணைப்பு அல்லது பின்னொட்டு (Affix / Suffix) ஆகும்; இது இந்தி மற்றும் சமஸ்கிருத இலக்கணங்களில் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு சொல் உருவாக்கும் முறையாகும், தமிழில் விசுதி (Suffix) அல்லது புடைப்பெயர் போன்ற பின்னொட்டுகளைப் போலவே செயல்படுகிறது. இது சொற்களின் பொருளை விரிவுபடுத்தி அல்லது வேறுபடுத்தி புதிய அர்த்தங்களை உருவாக்க உதவுகிறது.)

கேள்வி : இந்த கிரந்தம் சித்தாந்தப் பொருள்களை விளக்கும் நூல்; ஆகையால் இதில் தாதுக்களைப் பற்றிய விளக்கம் தேவையில்லை; அது இலக்கண சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட வேண்டியது தானே?

விளக்கம் : தாதுக்களை அறியாத - அதாவது எந்தத் தாதுவிலிருந்து எந்தச் சொல் உருவாகிறது என்பதைக் கவனிக்காத - மாணவருக்கு, தாதுவின் அறிமுகமின்றி அந்தச் சொல்லின் நோக்கமுடைய பொருளை அறிதல் இயலாது. குறிப்பிட்ட சொல்லின் அர்த்தத்தை அறிவித்தல் அவசியம். ஆகவே இங்கே தாதுவின் நிரூபணம் அருளப்பட்டுள்ளது. இதனை ஆதரித்து சாஸ்திரங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஸப்³தா³த் பத³ப்ரஸித்³தி⁴: பத³ஸித்³தே⁴ரர்த்² நிர்ணயோ ப⁴வதி |

அர்தா²த்தத்தவஞானம் தத்வஞானாந்பரம் ஸ்ரேய: ||

| - 2 - |

அதாவது, சொல்லிலிருந்து பதம் தெளிவாகிறது; பதத்தின் சித்தியிலிருந்து அதன் பொருள் நிர்ணயம் ஏற்படுகிறது; பொருள் நிர்ணயத்தினால் தத்துவஞானம் - அதாவது ஹேய - உபாதேய (அல்லது - நல்லது என்ற) விவேகம் - பெறப்படுகிறது; அந்தத் தத்துவஞானத்தினாலே உத்தமமான ஆன்ம கல்யாணம் (பரம நன்மை) விளங்குகிறது.

|| 2 ||

ஒரு குறிப்பிட்ட நிச்சயம் அல்லது தீர்மானம் நோக்கி ஒரு பொருளைச் செலுத்துவது - அதாவது, இதுவரை தீர்மானிக்கப்படாத பொருளை அதன் பெயர் முதலியவற்றின் மூலம் உறுதிப்படுத்தி விளக்குவது - நிஷேபம் எனப்படுகிறது. அது நாமம், ஸ்தாபனா, திரவியம், ஷேத்திரம், காலம், பா⁴வம் என்ற வேறுபாடுகளால் ஆறு வகைப்படும். அந்த நிஷேபத்தின் தொடர்பினாலேயே மங்கலமும் ஆறு வகையாக அமைகிறது: நாமமங்கலம், ஸ்தாபனமங்கலம், திரவியமங்கலம், ஷேத்திரமங்கலம், காலமங்கலம், பா⁴வமங்கலம்.

உச்சாரியமத்த² பத³ம் னிக்கே²வம் வா கயம் து த³ட்டண |

அத்த²ம் னாயந்தி தச்சதமிதி³ ததோ³ தே னாயா பா⁴னியோம் || -3-

உச்சரிக்கப்பட்ட அர்த்தப் பதத்தையும், அதில் செய்யப்படும் நிஷேபத்தையும் கவனித்து (புரிந்து), பொருளைத் துல்லியமான தீர்மானத்திற்குக் கொண்டு செலுத்து வனவாக இருப்பதால், அவை நயங்கள் எனப்படுகின்றன. || 3 ||

சிறப்புரை :

ஆகமங்களில் உள்ள எந்தச் சுலோகம், காதை, வாக்கியம் அல்லது பதம் ஆகிய வற்றிலிருந்தும், மேலே கூறிய முறைப்படி, அந்தப் பொருளில் செய்யப்பட்ட நிஷேபத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அர்த்த (பொருள்)-நிர்ணயம் நிகழ்கிறது; அங்கேயே நயத்தின் பிறப்பு ஏற்படுகிறது.

நயம் என்றால் என்ன?

பல குணங்களுடனும் பல பரியாயங்களுடனும், அல்லது அவைகளின் வழியாக, ஒரு பரிணாமத்திலிருந்து மற்றொரு பரிணாமத்திற்கு, ஒரு ஷேதத்திலிருந்து மற்றொரு ஷேதத்திற்கு, ஒரு காலத்திலிருந்து மற்றொரு காலத்திற்கு - அழிவற்ற சுவபா⁴வமாக நிலைத்து நிற்கும் திரவியத்தை எவ்வாறு எடுத்துச் செல்கிறது, அதாவது எவ்வாறு அதன் அறிவை ஏற்படுத்துகிறது - (ஏற்படுத்துகிறதோ அதனை) அவ்வாறே அறிவிக்கின்றதையே நயம் என்ப. || 4 ||

சிறப்புரை :

ஆகமங்களில் திரவியத்தின் இலக்கணம் இரண்டு விதமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

‘குணபர்யாயவத் தர்வ்யம்’ - குணங்களும் பரியாயங்களும் உள்ளதையே திரவியம் எனலாம்.

‘உத்பாத - வ்யய - த்ரௌவ்யயுக்தம் ஸத்’ என்றும் ‘ஸத் திரவியலக்ஷணம்’ என்றும் - உத்பத்தி, நாசம், நிலைமை என்ற இயல்புகளை உடையதையே ஸத் என்றும், அந்த ஸத்தே திரவியத்தின் இலக்கணம் என்றும் கூறப்படுகிறது. (இதை விவரமாக ஸ்ரீ சர்வார்த்த சித்தியிலிருந்து அறியவும்.)

யதி⁴ தி யோ ப⁴னிஓ ப³ஹ்ஹி கு⁴ண - பஜ்ஜஹி ஜம் த⁴வ்வம் |

பரிணாம - கே²த்த - காலந்தரேஸு அவிண: ஸம்பா⁴வம் || - 4 -

இங்கே நயத்தின் நிருக்தி (தோற்றம்) விளக்கப்படும்போது, திரவியத்தின் இந்த இரு இலக்கணங்களையும் கருத்தில் கொண்டு விளக்கம் அளிக்கப்பட்டிருப்பது தெளிவாகிறது. நயம், எப்போதும் ஒரு குறிப்பிட்ட கூற்றின் வழியே திரவியத்தை அறிவிக்கிறது. இந்த நய இலக்கணத்திற்கான சுட்டிக்காட்டாக (எடுத்துக்காட்டாக) ‘குணபஜ்ஜஹி’ என்ற பதமும் அமைகிறது. அந்தப் பதம் மூன்றாவது வேற்றுமை உருபுடன் இருப்பதால், அதனை திரவிய இலக்கணத்திலும், நிருக்தியுடன் இணைந்த நய இலக்கணத்திலும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். || 4 ||

தித்த⁴யர - வயண ஸங்க³ஹ ⁴- விஸேஸ - பத்தா²ர - மூல - வாயரணீ |

த³வ்வடி⁴ஓ ய பஜ்ஜய: னாயோ ய ஸேஸா வியப்பா ஸிம்: || || 5 ||

தீர்த்தங்கரர்களின் உபதேசங்களில் உள்ள பொது - விரிவாக்கத்தின் அடிப்படை விளக்கத்தை வழங்குவது திரவ்யார்த்திக நயம் ஆகும்; அதே உபதேசங்களில் உள்ள சிறப்பு - விரிவாக்கத்தின்

அடிப்படை விளக்கத்தை வழங்குவது பரியாயார்த்திக நயம் ஆகும். மீதமுள்ள அனைத்து நயங்களும், இவ்விரு நயங்களின் பிரிவுகள் ஆகும்.

|| 5 ||

விசேஷார்த்தம்:

ஜினைந்திர தேவன் தீவ்யத்வனி மூலமாக அளித்த அனைத்து உபதேசங்களையும், அபேதம் - அதாவது சாமான்யத்தை முதன்மையாகக் கொண்டு விளக்குவது த்ரவ் யார்த்திக நயம்; அதே உபதேசங்களை பேதம் - அதாவது பரியாயத்தை முதன்மை யாகக் கொண்டு விளக்குவது பரியாயார்த்திக நயம் ஆகும். இவ்விரு நயங்களும் அனைத்து சிந்தனைகளுக்கும், சாஸ்திரங்களுக்கும் அடித்தளமாக இருப்பதால், இங்கு அவை மூல விளக்கக்காரர்கள் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. சங்க்ரஹ, வ்யவஹார, ருஜுகுத்திர, சப்த முதலிய பிற நயங்கள் அனைத்தும், இவ்விரு நயங்களின் மேல் பிரிவுகள் ஆகும். || 5 ||

சங்க்ரஹ நயத்தின் (நயம்) நிரூபணத்தை தன்னுடைய பொருளாகக் கொள்ளுதல், திரவ்யார்த்திக நயத்தின் (நயம்) சுத்த இயல்பு ஆகும்; மேலும், பொருளின் ஒவ்வொரு பிரிவிற்கும் ஏற்ப சொல் - பொருள் தீர்மானத்தைச் செய்தல் அதன் வ்யவஹாரம் ஆகும். ஆகவே, வ்யவஹார நயத்தின் நிரூபணத்தை பொருளாகக் கொள்ளுதல், த்ரவ்யார்த்திக நயத்தின் அசுத்த இயல்பு எனப்படுகிறது. || 6 ||

விசேஷார்த்தம்:

ஒரு பொருள், சாமான்ய - விசேஷ இயல்புகளைக் கொண்டதாகும். அவற்றில் சாமான்ய தர்மத்தை பொருளாகக் கொள்வது த்ரவ்யார்த்திக நயம்; விசேஷ தர்மத்தை (அதாவது பரியாயத்தை) பொருளாகக் கொள்வது பரியாயார்த்திக நயம் ஆகும். இவற்றில், சங்க்ரஹம் மற்றும் வ்யவஹாரம் என்ற இரு பிரிவுகளால் த்ரவ்யார்த்திக நயம் இரு வகைப்படுகிறது.

அபேதத்தை பொருளாகக் கொள்வது சங்க்ரஹ நயம்; பேதத்தை பொருளாகக் கொள்வது வ்யவஹார நயம். இவ்விருண்டும் முறையே திரவ்யார்த்திக நயத்தின் சுத்த மற்றும் அசுத்த இயல்புகள் ஆகும்.

த³வ்வட்டி²ய-னாய-பயஃ ஸுத்³தா⁴ ஸங்க்³ஹ - பருவணா - விஸயோ |
படி³ருவம் புண வயணத்த² - னிச்ச⁴ யோ தஸ்ஸ வவஹாரோ || - 06-

திரவ்யார்த்திக நயம், குடம், துணி போன்ற தனிப்பட்ட வேறுபாடுகளைச் செய்யாமல், 'திரவியம் சத் - ஸ்வரூபம்' என்ற வகையில், திரவியத்தை அபேதமாகப் பற்றிக் கொள்ளும் வரையில், அது அதன் சுத்த இயல்பு எனக் கொள்ள வேண்டும். இதுவே சங்க்ரஹ நயம் ஆகும். அதே சத் - ஸ்வரூபமான திரவியத்தில், ஜீவன் மற்றும் அஜீவன் என இரு பிரிவுகள் உள்ளன. ஜீவன், சம்சாரி மற்றும் முக்தன் என இருவகைப்படுகிறது. அஜீவன், புத்தகம், தர்மம், அதர்மம், ஆகாசம், காலம் என ஐந்து பிரிவுகளாக அமைகிறது. இவ்வாறு, மேன் மேலும் உருவாகும் துணைப் பிரிவுகளின் அடிப்படையில், அபேதத்தைத் தொடர்ந்தபடியே பொருளை பேதமாகப் பற்றிக் கொள்கையில், அது அதன் அசுத்த இயல்பு எனக் கருதப்பட வேண்டும். இதுவே வ்யவஹார நயம் ஆகும் இங்கே ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை உணர வேண்டும்: பொருளில் எத்தனை வகையான பிரிவுகள் செய்தாலும், அவை காலத்தால் உருவான (காலக்ருத) பிரிவுகளாக இருக்கக் கூடாது. ஏனெனில், பொருளில் காலக்ருதப் பேதம் முதன்மையாக விளங்கும் போதே பரியாயார்த்திக நயத்தின் உருவாக்கம்

நிகழ்கிறது. திரவ்யார்த்திக நயத்தின் அசுத்த இயல்பில், திரவியப் பேதம் அல்லது சத்தா பேதம் மட்டுமே விரும்பத்தக்கது; காலக்ருதப் பேதம் விரும்பத்தக்கதல்ல.

|| 6 ||

ருஜுகுத்திர நயம், பரியாயார்த்திக நயத்தின் மூல அடித்தளம்

மூல-னிமேணே பஜ்ஜவ - னாயஸ்ஸ உஜாஸுத்³த³ - வயண - விச்சே²தோ³ |
தஸ்ஸ து³ஸதா³தீ³யா ஸாஹ - பஸாஹா ஸஹாம - பே⁴யா || 7 ||

ருஜுகுத்திர நயத்தின் அடிப்படை, வாக்கியத்தைப் பகுத்தறியும் போது வெளிப்படும் நிகழ்காலப் பொருள் ஆகும். இதுவே பரியாயார்த்திக நயத்தின் மூல ஆதாரம் ஆகும். சப்தம் முதலான நயங்கள், அதன் கிளைகள் மற்றும் துணைக் கிளைகள் போன்று, அதிலிருந்து மேலும் மேலும் நுணுக்கமாகப் பிரியும் வகைகளாக அமைந்துள்ளன.

|| 7 ||

விசேஷார்த்தம்:

நிகழ்காலத்தில் நிலவும் பரியாயத்தை (தற்போதைய நிலையை) பொருளாகக் கொள்வதே ருஜுகுத்திர நயம். ஆகவே, திரவியத்தில் உள்ள பிரிவுகளின் (த்ரவ்ய பேதங்களின்) முதன்மை மட்டும் நிலவும் வரை வ்யவஹார நயம் செயல்படுகிறது. ஆனால், காலத்தால் உண்டாகும் பேதம் தொடங்கியவுடன், அந்நேரத்திலிருந்தே ருஜுகுத்திர நயத்தின் அவதாரம் நிகழ்கிறது.

சப்த, சமபிரூட, ஏவம்பூத என்ற மூன்று நயங்களின் பொருளும், நிகழ்காலப் பரியாயமே ஆகும். இருப்பினும், அவற்றில் ருஜுகுத்திர நயத்தில் குறிக்கப்படும் பொருளைச் சுட்டும் சொற்களின் முதன்மை காரணமாக, அவற்றின் பொருள் ருஜுகுத்திரத்தைக் காட்டிலும் முறையே நுண்ணியது, இன்னும் நுண்ணியது, மிக நுண்ணியது எனக் கருதப்படுகிறது.

அதாவது -

- ருஜுகுத்திர நயத்தின் பொருளில், லிங்கம் (திணை) முதலியவற்றால் வேறுபாடு (செய்யப்படுவதே) சப்த நயம்;
- சப்த நயத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட லிங்கம், வசனம் முதலிய சொற்களில், வ்யுத்தபத்தி (சொற்பிறப்பியல் (etymology), வேர்ச்சொல் தோற்றம் அல்லது ஒரு சொல் உருவாகி வந்த விதம் என்ற) வேறுபாட்டினால் பொருள் வேறுபாட்டை வெளிப்படுத்துவது சமபிரூட நயம்;
- பரியாயச் சொல்லை, அதனால் வெளிப்படும் செயல்நிலை - காலத்திலேயே வாக்கியத்துக்குரியதாகக் கருதுவது ஏவம்பூத நயம்.

இவ்வாறு, சப்தம் முதலிய நயங்கள், ருஜுகுத்திர நயத்தின் கிளை - துணைக் கிளைகள் என்பதும் தெளிவாகிறது. ஆகையால், ருஜுகுத்திர நயம் பரியாயார்த்திக நயத்தின் மூல ஆதாரம் என ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. || 7 ||

பரியாயார்த்திக நயமும் த்ரவ்யார்த்திக நயமும் - உற்பத்தி, நாசம், நிலை

உப்பஜந்தி வியந்தி ய பா⁴வா னியமேண பஜ்ஜவ - னாயஸ்ஸ |
த³வடி⁴யஸ்ஸ ஸவ்வம் ஸதா³ அனுப்பண்ணமவினஹும் || 8 ||

பரியாயார்த்திக நயத்தின் பார்வையில், பொருள்கள் நியமமாக உற்பத்தி அடைகின்றன மற்றும் நாசத்தை அடைகின்றன. ஏனெனில், ஒவ்வொரு திரவியத்திலும் ஒவ்வொரு கணமும் புதிய புதிய பரியாயங்கள் தோன்றுகின்றன; முன்னிருந்த பரியாயங்கள் அழிகின்றன.

ஆனால், த்ரவ்யார்த்திக நயத்தின் பார்வையில், அவை எப்போதும் உற்பத்தி அடையாதவை, அழியாதவை ஆகும். அவற்றிற்கு ஒருபோதும் உற்பத்தியும் இல்லை, நாசமும் இல்லை; அவை நிலைத்த இயல்புடன் எக்காலமும் நிலவுகின்றன. || 8 ||

விசேஷார்த்தம்:

உற்பத்தி இரண்டு வகையாகவும், அதுபோலவே நாசமும் இரண்டு வகையாகவும் கூறப்படுகிறது:

1. ஸ்வநிமித்த உற்பத்தி - நாசம்,
2. பரநிமித்த உற்பத்தி - நாசம்.

ஒவ்வொரு திரவியத்திலும், ஆகமப் பிரமாணத்தின் படி, அனந்த அகுருலகு குணங்கள் அவிபாக - பிரதிச்சேதம் (பிரிக்க முடியாத மிகச் சிறிய இறுதிப் பகுதி / இறுதி அலகு) ஆக நிலவுகின்றன; அவை ஆறு வகை குறைதலும் ஆறு வகை வளர்ச்சியுமாக இடையறாது நடைபெற்று வருகின்றன. இவற்றின் அடிப்படையில் திரவியத்தில் உற்பத்தி - நாசம் நிகழ்வது ஸ்வநிமித்த உற்பத்தி - நாசம் எனப்படுகிறது.

அதேபோல், பரநிமித்தத்தின் அடிப்படையிலும் திரவியத்தில் உற்பத்தி - நாசம் கூறப்படுகிறது. உதாரணமாக, பொற்கொல்லன், ஒரு வளையத்திலிருந்து குண்டலம் உருவாக்குகிறான். இங்கு, வளைய வடிவ தங்கத்தின் பரியாயம் நாசமடைந்து, குண்டல வடிவப் பரியாயம் உற்பத்தியாகிறது; இதில் பொற்கொல்லன் பரநிமித்தம் ஆக இருப்பதால், இதனை பரநிமித்த உற்பத்தி - நாசம் எனக் கொள்ள வேண்டும்.

அதே போல், ஆகாயம் முதலிய செயலற்ற திரவியங்களிலும், பரநிமித்த உற்பத்தி - நாசம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. ஏனெனில், ஆகாசம் முதலிய திரவியங்கள், பிற பொருள்களின் அவகாஹனம், கதி முதலிய செயல்களுக்கு காரணமாகின்றன; அவற்றில் தொடர்ந்து வேறுபாடு காணப்படுவதால், காரணங்களும் வேறுபட்டதாக இருக்க வேண்டும். இவ்வாறு, அவகாஹ்யமான பொருள்களின் வேறுபாட்டினால், ஆகாயத்திலும் பேதம் நிரூபிக்கப்படுகிறது; ஆகவே, ஆகாயத்திலும் பரநிமித்த உற்பத்தி - நாசம் கூறப்படுகிறது. இதே விதி, தர்மம் முதலிய திரவியங்களுக்கும் பொருந்தும்.

இதனால், பரியாயார்த்திக நயத்தின் பார்வையில், பொருள்கள் உற்பத்தி அடைகின்றன என்றும், நாசத்தை அடைகின்றன என்றும் உறுதியாகிறது. இவ்வாறு, அனந்த காலமாக அனந்த பரியாயங்களாக மாறிக் கொண்டிருந்தாலும், திரவியம் ஒரு போதும் அழிவதில்லை; ஒரு திரவியத்தின் குண - தர்மங்கள் மாறி, வேறு திரவியமாக மாறுவதும் இல்லை. ஆகவே, த்ரவ்யார்த்திக நயத்தின் பார்வையில், பொருள்கள் எப்போதும் நிலைத்த இயல்புடையவை ஆகும். || 8 ||

நயங்கள், நிக்ஷேபங்கள் மற்றும் அவற்றின் பொருத்தம்

ணாம ட²வணா த³விஏ த்தி ஏஸ த³வட்டி² யஸ்ஸ னிக்கே² வோ |
பா⁴வோ து²பஜ்வஹிய - பருவணா ஏஸ பரமட்டி² || 9 ||

ஏழு நயங்களில், நைகம, சங்க்ரஹ, வ்யவஹார - இம்மூன்று நயங்களிலும் நாம, ஸ்தாபனா முதலிய அனைத்து நிக்ஷேபங்களும் நிகழ்கின்றன. ஏனெனில், இந் நயங்களின் பொருளாக உள்ள தத்பவ - சாமான்யம் மற்றும் சாத்ருஷ்ய - சாமான்யம் ஆகியவற்றில் எல்லா நிக்ஷேபங்களும் சாத்தியமாகின்றன.

கேள்வி : த்ரவ்யார்த்திக நயத்தில் பா⁴வ நிக்ஷேபம் எவ்வாறு சாத்தியம்? பா⁴வ நிக்ஷேபம் என்பது தற்போதைய பரியாயத்தைச் சுட்டும்; ஆனால் த்ரவ்யார்த்திக நயம் சாமான்யத்தைப் பொருளாகக் கொள்கிறது, பரியாயத்தை அல்ல. ஆகையால், த்ரவ்யார்த்திக நயத்தில் பா⁴வ நிக்ஷேபம் சாத்தியமல்ல அல்லவா?

பதில் : இக்கேள்வி பொருந்தாது. ஏனெனில், தற்போதைய பரியாயத்துடன் கூடிய திரவியமே 'பா⁴வம்' எனப்படுகிறது; அந்த பரியாயமும், திரவியத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்து இறுதி வரையிலான பரியாயங்களின் வரிசையில் அடங்கியே உள்ளது. மேலும், திரவியமே - அதாவது சாமான்யமே - த்ரவ்யார்த்திக நயத்தின் பொருள்; அதில் மூன்று காலங்களிலும் நிலவும் பரியாயங்கள் உள்ளடக்கமாகவே உள்ளன. ஆகையால், த்ரவ்யார்த்திக நயத்திலும் பா⁴வ நிக்ஷேபம் நிகழ்கிறது. இங்கு, பரியாயத்தின் கௌணத்தையும், திரவியத்தின் முதன்மையையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

அதேபோல், சுத்த த்ரவ்யார்த்திக நயமான சங்க்ரஹ நயத்திலும், பா⁴வ நிக்ஷேபம் முரண்பாடாகாது. ஏனெனில், அனைத்து விசேஷ சத்தை இருப்பு (உள்ளதன்மை)களையும் தன்னுள் அடக்கி, எப்போதும் ஒரே ரூபமாக நிலவும் மஹாசத்தையிலேயே 'பா⁴வம்' - அதாவது பரியாயம் - இருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. பொருள் அபேதமாகப் பற்றிக் கொள்ளப்படும் போதும், அது நிகழ்காலப் பரியாயத்துடன் இணைந்தே இருக்கும்; ஆகையால், சங்க்ரஹ நயத்திலும் பா⁴வ நிக்ஷேபம் உள்ளடங்குகிறது.

சன்மதிதர்க்கம் கூறுவது போல, “நாம, ஸ்தாபனா, திரவியம் - இவை த்ரவ்யார்த்திக நயத்தின் நிக்ஷேபங்கள்; பா⁴வம் பரியாயார்த்திக நயத்தின் நிக்ஷேபம்” என்றாலும், அங்கே பரியாயத்தை தனித்துப் பார்க்கும் நோக்கில் கூறப்பட்டுள்ளது; இங்கே, பரியாயத்தை திரவியத்திலிருந்து அபின்னமாகக் கொண்டு விளக்கம் அளிக்கப்படுவதால், எந்த முரண்பாடும் இல்லை. || 9 ||

நய நிரூபணத்தின் அவசியம்

ப்ரமாண - நய - நிக்ஷேபையோ(அ)ர்தோ² நாமி⁴ ஸமீக்ஷயதே |
யுக்தம் சாயுக்தவத்³ பா⁴தி தஸ்யாயுக்தம் ச யுக்தவத் || 10 ||

எந்த ஒரு பொருளையும்,

- பிரமாணங்களின் (பிரத்தியக்ஷம் முதலியவை) வழியாகவும்,
- நைகமம் முதலிய நயங்களின் வழியாகவும்,
- நாமம் முதலிய நிக்ஷேபங்களின் வழியாகவும்,

நுண்ணிய பார்வையுடன் ஆராயாமல் விட்டால், அந்தப் பொருள் சில நேரங்களில் சரியானதாக இருந்தும் தவறாகத் தோன்றும், சில நேரங்களில் தவறாக இருந்தும் சரியானதாகத் தோன்றும். இதனாலேயே இங்கு நயங்களின் விரிவான நிரூபணம் செய்யப்பட்டுள்ளது. || 10 ||

பிரமாணம் - நயம் - நிக்ஷேபம்: பொருள் தீர்மானத்தின் மூல யுக்தி மற்றும் நாம நிக்ஷேபத்தின் (நாம மங்கலம்) விளக்கம்

ஞானம் ப்ரமானமித்யாஹுருபாயோ ந்யாஸ உச்யதே |

நயோ ஜ்ஞாதூரபி⁴ப்ராயோ யுக்திதோ(அ)ர்த² - பரிக்³ரஹ: || 11 ||

வித்வான்கள், சம்யக்ஞானத்தை பிரமாணம் என்ப; பெயர் முதலிய வழிகளால் ஒரு பொருளில் வேறுபாடுகளை நிறுவும் முறையை ந்யாஸம் அல்லது நிக்ஷேபம் என அழைக்கின்றனர்; மேலும், அறிஞரின் நோக்கத்தை நயம் என்ப. இவ்வாறு, யுக்தியின் அடிப்படையில் - அதாவது பிரமாணம், நயம், நிக்ஷேபம் ஆகிய மூன்றின் வழியாக - ஒரு பொருளை பற்றிக் கொள்ளவும் அல்லது தீர்மானிக்கவும் வேண்டும்.

|| 11 ||

ஆகையால், நயத்தின் நிரூபணம் அவசியமானது ஆகும்.

இதன் பின், நாமம் முதலிய நிக்ஷேபங்களை விளக்குகின்றோம். அவற்றில், வேறு எந்த நிமித்தங்களையும் சாராமல், ஒருவனை அல்லது ஒன்றை 'மங்கலம்' என பெயரிட்டு அழைப்பதையே நாம மங்கலம் என்ப. நாம நிக்ஷேபத்தில், பெயரிடுதலுக்கான நான்கு நிமித்தங்கள் உள்ளன: ஜாதி, திரவியம், குணம், கிரியா.

அந்த நான்கு நிமித்தங்களில், தத்பவம் மற்றும் சாத்ருஷ்ய லக்ஷணம் ஆகியவற்றைக் கொண்ட சாமான்யமே ஜாதி எனப்படுகிறது.

விசேஷார்த்தம்:

ஒரு விவக்ஷித திரவியத்தில் உள்ள கடந்த, நிகழ், எதிர் காலங்களைச் சார்ந்த பரியாயங்கள், அன்வய ரூபத்தில் தொடர்ச்சியாக இணைந்து இருப்பதான சாமான்யம், அல்லது ஒரே திரவியத்தின் மூன்று காலங்களிலும் பரவியிருக்கும் பல பரியாயங்களில் நிலவும் அன்வயம், தத்பவ - சாமான்யம் அல்லது ஊர்த்வதா - சாமான்யம் எனப்படுகிறது.

உதாரணமாக, மனிதன் என்பவன் குழந்தை, இளைஞன், முதியவன் என்ற நிலைகளில் மாறினாலும், அவற்றில் அனைத்திலும் மனிதத்துவம் என்ற சாமான்யத்தின் அன்வயம் காணப்படுகிறது. அதேபோல், ஒரே காலத்தில், பல தனிப்பட்ட பொருள்களில் ஒத்த இயல்புகளின் அடிப்படையில் காணப்படும் சாமான்யம், சாத்ருஷ்ய - சாமான்யம் அல்லது திர்யக் - சாமான்யம் எனப்படுகிறது.

உதாரணமாக, நிறம், உருவம் முதலியவற்றில் வேறுபாடு கொண்ட பல்வேறு பசுக்களில், (பசுத்தன்மை) என்ற சாமான்யத்தின் அன்வயம் காணப்படுகிறது.

திரவிய - நிமித்தத்தின் வகைகள்

திரவிய - நிமித்தம் இரண்டு வகைப்படும்:

1. சம்யோக திரவியம்,
2. சமவாய திரவியம்.

தனித்தனி அஸ்தித்துவத்தைக் கொண்ட திரவியங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்வதால் உருவாகுவது சம்யோக - திரவியம் எனப்படுகிறது. ஒரு திரவியத்திலேயே உட்புகுந்து, ஏதோ ஒரு வகையில் தாதாத்மயம் (ஒற்றுமை) கொண்டிருப்பது சமவாய - திரவியம் எனப்படுகிறது.

பரியாயங்களுடன் ஒருபோதும் முரண்படக்கூடியதாகவும், அல்லது முரண்படாததாகவும் இருப்பது குணம் எனப்படுகிறது.

விசேஷார்த்தம்:

உத்பத்தி - நாசம் என்ற நோக்கில் பார்க்கும்போது, குணம், பரியாயங்களிலிருந்து ஏதோ ஒரு வகையில் வேறுபட்டது எனக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால், த்ரௌவ்ய (நிலைத்தன்மை) நோக்கில், பங்கோத்கீர்ண ந்யாயம் (ஒரே கல்லில் செதுக்கியது போலப் பிரிக்க இயலாத தன்மை) படி, அபின்னம் என்றும் கருதப்படுகிறது.

பரிஸ்பந்தம் - அதாவது அசைவு, இயக்கம் போன்ற நிலையையே கிரியா என்ப.

நாம நிக்ஷேபத்தின் நான்கு நிமித்தங்கள்

அந்த நான்கு நிமித்தங்களில் இருந்து உருவாகும் பெயர்கள்:

• ஜாதி - நிமித்த பெயர்கள்:

பசு, மனிதன், குடம், துணி, தூண், வேல் முதலியவை. (ஏனெனில், பசு, மனிதன் முதலிய ஜாதிகளில் பிறந்ததாலேயே இப்பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன.)

• சம்யோக - திரவிய நிமித்த பெயர்கள்:

தடி, குடை, கிரீடம் முதலியவை தனித்தனி சத்தையுடையவை; அவைகளுடன் சேர்வதால் இப்பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

• சமவாய - திரவிய நிமித்த பெயர்கள்:

கழுத்திலுள்ள கட்டி, கண்ணற்றவன், கூனன் முதலியவை. (இவை அந்த மனிதனிடமிருந்து தனித்த சத்தையுடையவை அல்ல.)

• குண - நிமித்த பெயர்கள்:

கருப்பு, சிவப்பு முதலியவை. (அந்தக் குணங்களின் காரணமாகவே பெயர்கள் வழங்கப்படுகின்றன.)

• கிரியா - நிமித்த பெயர்கள்:

பாடகர், நடனக் கலைஞர் முதலியவை. (பாடுதல், நடனம் போன்ற செயல்களின் காரணமாக இப்பெயர்கள் வழக்கில் வருகின்றன.)

இவ்வாறு, ஜாதி முதலிய இந்த நான்கு நிமித்தங்களைத் தவிர, பெயர் உருவாக வேறு எந்த நிமித்தமும் இல்லை.

நாமமங்கலம் மற்றும் அதன் ஆதாரங்கள்

வாச்யார்த்தம் (சொற்பொருள்) சாராமலே, 'மங்கலம்' என்ற சொல்லை வழங்குவது நாமமங்கலம் ஆகும். அந்த நாமமங்கலத்திற்கு எட்டு வகையான ஆதாரங்கள் உள்ளன:

1. ஒரு ஜீவன்
2. பல ஜீவன்கள்
3. ஒரு அஜீவன்
4. பல அஜீவன்கள்
5. ஒரு ஜீவன் + ஒரு அஜீவன்
6. பல ஜீவன்கள் + ஒரு அஜீவன்
7. ஒரு ஜீவன் + பல அஜீவன்கள்
8. பல ஜீவன்கள் + பல அஜீவன்கள்

விசேஷார்த்தம்:

மங்கலத்திற்கு உரிய ஆதாரம் எட்டு வகையாக விளங்குகிறது:

1. ஒரே ஜினேந்திர (அல்லது ஒரே ஜின - யதி) ஆச்ரயமாக (சார்பாக மங்கலம் செய்தல்) - ஒரு ஜீவ ஆச்ரித மங்கலம்.
2. பல யதிகள் ஆச்ரயமாக - பல ஜீவ ஆச்ரித மங்கலம்.
3. ஒரே ஜினேந்திர தேவனின் பிரதிமை ஆச்ரயமாக - ஒரு அஜீவ ஆச்ரித மங்கலம்.
4. பல ஜின - பிரதிமைகள் ஆச்ரயமாக - பல அஜீவ ஆச்ரித மங்கலம்.
5. ஒரே ஜினேந்திர தேவனும், அவரின் ஒரே பிரதிமையும் ஒரே நேரத்தில் - ஒரு ஜீவ + ஒரு அஜீவ ஆச்ரித மங்கலம்.
6. பல யதிகள் மற்றும் ஒரே ஜின - பிரதிமை - பல ஜீவ + ஒரு அஜீவ ஆச்ரித மங்கலம்.
7. ஒரே ஜினேந்திர தேவன் மற்றும் பல ஜின - பிரதிமைகள் - ஒரு ஜீவ + பல அஜீவ ஆச்ரித மங்கலம்.
8. பல யதிகள் மற்றும் பல ஜின - பிரதிமைகள் - பல ஜீவ + பல அஜீவ ஆச்ரித மங்கலம்.

ஸ்தாபனா நிக்ஷேபம் (ஸ்தாபனா மங்கலம்)

ஒரு பெயரைத் தாங்கிய வேறு ஒரு பொருளை, “இது அதுவே” என்று நிறுவுவதை ஸ்தாபனா - நிக்ஷேபம் என்ப. அது இரண்டு வகைப்படும்:

1. சத்பா⁴வ ஸ்தாபனா
2. அசத்பா⁴வ ஸ்தாபனா

நிறுவப்படும் பொருளின் உருவத்தைத் தாங்கிய பொருளில் செய்யப்படுவது சத்பா⁴வ ஸ்தாபனா; அந்த உருவமின்றி செய்யப்படுவது அசத்பா⁴வ ஸ்தாபனா.

எழுதுதல், வரைதல், செதுக்குதல், கட்டுதல், பூசுதல், அச்சில் ஊற்றுதல் முதலிய முறைகளால் உருவாக்கப்பட்ட மூர்த்திகளில், புத்தியின் மூலம் மங்கலப் பொருளைச் சுட்டும் குணக்குழுக்களை கற்பனை செய்து, மங்கலப் பரியாயமாக மாறிய ஜீவனின் உருவத்தை நிறுவுவது சத்பா⁴வ ஸ்தாபனா - மங்கலம் ஆகும்.

அதேபோல், நமஸ்காரம் செய்கின்ற ஜீவனின் உருவமின்றி, சதுரங்கக் காய்கள், கவுடிகள் (கவுடி = ஒரு பண்வகை / ஒரு இராகம்) போன்ற பொருள்களில், மங்கல பரியாயமான ஜீவனின் குணங்களை புத்தியால் கற்பனை செய்து நிறுவுவது அசத்பா⁴வ ஸ்தாபனா - மங்கலம் ஆகும்.

விசேஷார்த்தம்:

சதுரங்க விளையாட்டில் ராஜா, மந்திரி போன்ற பதவிகளையும், கவுடி - பாசைகளில் எண்ணிக்கையையும் ஆரோபணம் செய்வதைப் போல, மங்கலப் பரியாயமான ஜீவனும் அதன் குணங்களும் புத்தியால் நிறுவப்படுவதையே அசத்பா⁴வ ஸ்தாபனா - மங்கலம் என அறிய வேண்டும்.

இப்போது திரவிய மங்கலத்தின் விளக்கம் கூறப்படுகிறது.

எதிர்காலத்தில் நிகழவிருக்கும் பரியாயத்தை நோக்கி நிற்கும் திரவியத்தை - அந்தப் பரியாயத்தின் எதிர்பார்ப்பில் - திரவிய நிக்ஷேபம் என்ப. அல்லது, தற்போதைய பரியாயத்தை விவரிக்காமல் உள்ள திரவியமே திரவிய நிக்ஷேபம் எனப்படுகிறது. அந்த திரவிய நிக்ஷேபம், ஆகமம் மற்றும் நோ - ஆகமம் என்ற வேறுபாட்டால் இரண்டு வகை ஆகும்.

ஆகமம், சித்தாந்தம், ப்ரவசனம் - இம்மூன்றும் ஒரே பொருள் உடைய சொற்கள். ஆகமத்திலிருந்து வேறுபட்டவற்றை நோ - ஆகமம் என்ப.

மங்கல பிராப்து - அதாவது மங்கலப் பொருளை விளக்கும் சாஸ்திரத்தை அறிந்திருந்தும், தற்போதில் அதைப் பயன்படுத்தாத ஜீவன் ஆகம - திரவிய மங்கலம் எனப்படுகிறது. அல்லது, மங்கலப் பொருளை விளக்கும் சாஸ்திரத்தின் சொல் - அமைப்பும், அந்தச் சாஸ்திரத்தை நிறுவும் எழுத்துரு வடிவ அமைப்பும் ஆகம - திரவிய மங்கலம் எனக் கூறப்படுகிறது.

விசேஷார்த்தம்:

எதிர்காலப் பரியாயத்தின் நோக்கில், அல்லது தற்போதைய பரியாயத்தை விவக்ஷிக்காமல் - அதாவது கடந்த அல்லது வருங்காலப் பரியாயத்தின் நோக்கில் - திரவியத்தை திரவிய நிக்ஷேபம் என்று கூறி, அதனுடன் தொடர்புடைய அறிவை ஆகமம் எனக் கூறுகிறோம். இதன் பொருள்: தற்போது மங்கல சாஸ்திரத்தைப் பயன்படுத்தாதவனும் ஆகம - திரவிய மங்கலம் ஆவான்.

இங்கே, மங்கல சாஸ்திரத்தின் சொல் - அமைப்பு அல்லது எழுத்துரு நிறுவல் ஆகியவை ஆகம - திரவிய மங்கலம் எனக் கூறப்படுவது உபசாரமாக (பிரத்யக்ஷ மல்லாத விதமாக) தான் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்; ஏனெனில் சாஸ்திர அறிவிற்கு இவையே முக்கிய நிமித்தங்கள். உடல் முதலிய பிற துணை காரணங்கள் இருந்தாலும், அவை முக்கியமல்லாததால் நோ - ஆகமம் எனக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

நோ - ஆகம திரவிய மங்கலம்

நோ - ஆகம திரவிய மங்கலம் மூன்று வகை:

- 1. ஞாயக சரீரம்,
- 2. பவ்ய (எதிர்கால) ஜீவன்,
- 3. பிற (குத்வ்யதிரிக்கு).

அவற்றில் ஞாயக சரீர நோ - ஆகம திரவிய மங்கலம் மீண்டும் மூன்று வகை:

- 1. எதிர்கால சரீரம்,
- 2. நிகழ்கால சரீரம்,
- 3. கடந்த கால சரீரம்.

மங்கல சாஸ்திரம் அல்லது கேவல ஞானம் போன்ற மங்கலப் பயன் அடைவதற்கான ஆதாரமாக இருப்பதால், இம்மூன்றும் ஞாயக - சரீர நோ - ஆகம திரவிய மங்கலமாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

கேள்வி : தற்போதைய மங்கலப் பரியாயம் இல்லாத கடந்த அல்லது வருங்கால உடலுக்கு மங்கலம் எனும் பெயர் எவ்வாறு பொருந்தும்?

பதில் : அரசுப் பரியாயத்தின் ஆதாரம் காரணமாக, கடந்த - வருங்கால ஜீவனிலும் “அரசன்” என்ற நடைமுறை இருப்பது போல், மங்கலப் பரியாயத்தின் ஆதாரமாக இருப்பதால், கடந்த மற்றும் வருங்கால உடல்களிலும் மங்கல நடைமுறை பொருந்தும்.

விசேஷார்த்தம்:

உடல் ஆகம அறிவிற்கு துணைக் காரணமாக இருப்பதால் நோ - ஆகமம் எனப்படுகிறது; மேலும், அதில் அன்வயப் பிரத்தியயம் (தொடர்ச்சி அடையாளம்) இருப்பதால் திரவியம் எனப்படுகிறது. இவ்விரண்டும் கடந்த, நிகழ், வருங்கால - மூன்று உடல்களிலும் பொருந்துவதால், அவற்றில் மங்கல நடைமுறை சாத்தியம்.

அதீத (கடந்த) உடலின் மூன்று வகைகள்

அதீத உடல் மூன்று வகை:

- 1.ச்யுத உடல்,
- 2.ச்யாவித உடல்,
- 3.த்யக்த உடல்.

ச்யுத உடல்:

ஆயுள் கர்மம் நிறைவடைந்து, பழுத்த கனிபோல் தானாகவே விழும் உடல்.

ச்யாவித உடல்:

கதலீகாத (அகால மரணம்) மூலம் ஆயுள் துண்டிக்கப்பட்டு விடுபடும் உடல்.

த்யக்த உடல்:

மூன்று விதமான சமாதி மரணத்தால் விடுபடும் உடல்:

- ப்ராயோபகமன விதி,
- இங்கிணி விதி,
- பக்த - ப்ரத்யாக்யான விதி.

ப்ராயோபகமன சமாதி:

தன் மற்றும் பிறரின் உதவியை நாடாமல், முற்றிலும் அசையாமல் நிகழும் சமாதி மரணம்.

இங்கிணி சமாதி:

தன்னால் செய்யப்படும் உதவியை மட்டும் ஏற்று, பிறரின் உதவியின்றி நிகழும் சமாதி மரணம்.

பக்த - ப்ரத்யாக்யான சமாதி:

படிப்படியாக உணவு முதலியவற்றைத் துறந்து, தன் மற்றும் பிறரின் உதவியுடன் நிகழும் சமாதி மரணம்.

இது குறைந்த, நடுத்தர, உயர்ந்த என மூன்று வகை.

நிறைவு குறிப்புகள் :

ஸித்³த⁴த்த² - புண்ண - கும்போ⁴ வந்த³ னாமாலா ய மங்க³லம் ச²த்தம் |
ஸேதோ³ வண்ணோ ஆத³ஸனோ ய கண்ணா ய ஜச்சஸ்ஸா || 13 ||

- எதிர்காலத்தில் மங்கல சாஸ்திரத்தை அறியவிருக்கும் ஜீவன் பவ்ய நோ - ஆகம திரவிய மங்கலம்.

- கர்மத்தை சார்ந்த மற்றும் நோ - கர்மத்தை சார்ந்த வேறுபாடுகளால், தத்வ்யதிரித்த நோ - ஆகம திரவிய மங்கலம் வகைப்படுத்தப்படுகிறது.

- லௌகிக மங்கலம் மூன்று வகை: சசித்த, அசித்த, மிசர்.

- மஞ்சள் கடுகு, நீர்க்கலசம், மாலை, குடை, வெண்மை, கண்ணாடி முதலியவை அசித்த மங்கலங்கள்.

- குழந்தை, கன்னி, உயர்ந்த குலக்குதிரை முதலியவை சசித்த மங்கலங்கள். || 13 ||

ஜத்த² ப³ஹுஜாணிஜோ அவரிமித³ம் தத்த² னிக்கி²வே னியமா |
ஜத்த² ப³ஹுவம் ன ஜானதி³ சஉ²யம் னிக்கி²வே தத்த² || 14 ||

விசேஷார்த்தம்:

ஸ்ரீ பஞ்சாஸ்திகாய என்னும் ஆகமத்தின் திருவுரையிலும் ஆசார்யர் ஸ்ரீ ஜயசேன அடிகள் இப்பொருட்களை மங்கல ரூபமாக ஏற்றுக்கொள்ளக் காரணங்களைத் தனித்தனியாக விளக்கியுள்ளார். அவை இவ்வாறு:

ஜிணேந்திரதேவர் விரதங்கள் முதலியவற்றின் மூலம் பரமார்த்தத்தை அடைந்து, சித்தர் என்ற நிலையைப் பெற்றனர்; ஆகையால், உலகில் சித்தார்த்தம் (மஞ்சள் கடுகு) மங்கலமாகக் கருதப்பட்டது.

ஜிணேந்திரதேவர் அனைத்து மனோரதங்களாலும், அல்லது கேவலஞானத்தாலும் நிரம்பியவராக இருப்பதால், பூர்ணகலசம் மங்கலமாகப் பிரசித்தி பெற்றது.

வெளியேறும் போதும், உள்ளே நுழையும் போதும் வாயிலில் இருபத்துநான்கு தீர்த்தங்கரர்களே வணக்கத்திற்குரியவர்கள் என்பதால், பரதச் சக்கரவர்த்தி வந்தன மாலையை நிறுவினார்.

அரஹந்த பரமேஷ்டி அனைத்து ஜீவன்களுக்கும் கல்யாணத்தை அளிப்பவர் என்பதால், அவர் உலகிற்கு குடை போன்று பாதுகாப்பாக விளங்குகிறார்; அல்லது சித்தலோகமும் குடை வடிவுடையதாக இருப்பதால், குடை மங்கலமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

தியானம், சுக்லலேஷ்யை முதலியவை வெள்ளை நிறத்துடன் தொடர்புடையவை என்பதால், வெள்ளை நிறம் மங்கலமாகக் கருதப்பட்டது.

ஜிணேந்திரதேவரின் கேவலஞானத்தில் உலகமும் அலகமும் எவ்வாறு தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கிறதோ, அதுபோல கண்ணாடியிலும் நம் உருவம் தெளிவாகப் பிரதிபலிக்கிறது; ஆகவே

கண்ணாடி மங்கலமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

வீதராக, சர்வஜ்ஞரான ஜிணேந்திரதேவர் உலகில் மங்கல ரூபமாக இருப்பதுபோல, ராகபா⁴வமற்ற பாலகன்னியும் உலகில் மங்கலமாகக் கருதப்படுகிறாள்.

ஜிணேந்திரதேவர் வினைப்பகைகளை வென்றது போல, உத்தம ஜாதிக் குதிரையாலும் பகைவர்கள் வெல்லப்படுவதால், உத்தம ஜாதிக்குதிரை மங்கலமாகக் கருதப்படுகிறது. || 13 11

அலங்காரங்களுடன் கூடிய கன்னி முதலியவை ‘மிசர் மங்கலம்’ என அறிய வேண்டும். இங்கு அலங்காரம் அசித்தம் (உயிரற்றது) என்றும், கன்னி சசித்தம் (உயிருள்ளவர்) என்றும் இருப்பதால், அலங்காரத்துடன் கூடிய கன்னி மிசர் மங்கலம் ஆகிறது.

லோகோத்தர மங்கலம்

லோகோத்தர மங்கலமும் சசித்த, அசித்த, மிசர் என மூன்று வகைப்படும்.

அரஹந்தர் முதலியோரின் ஆதியற்ற, அனந்த சுவரூபமுடைய ஜீவ திரவியமே சசித்த லோகோத்தர நோ - ஆகம தத்வ்யதிரித்த திரவிய மங்கலம் ஆகும்.

அவக³ய-ணிவாரணஹும் பயத³ஸ்ஸ பருவணா-ணிமித்தம் ச |
ஸம்ஸய-விணாஸனடம் தச்சத்த்யவதா⁴ரணஹம் ச || 15 ||

இங்கே கேவலஞானம் முதலிய மங்கல பரியாயங்களுடன் கூடிய அரஹந்தரை எடுத்துக் கொள்ளாது அவர்களின் பொது ஜீவ திரவியத்தையே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில், நிகழ்கால பரியாயத்துடன் கூடிய திரவியம் பா⁴வ நிக்ஷேபத்தில் அடங்குகிறது; ஆகவே கேவலஞானம் முதலியவற்றுடன் கூடிய அரஹந்தரின் ஆத்மா பா⁴வ நிக்ஷேபத்தில் சேரும்; திரவிய நிக்ஷேபத்தில் சேராது. இதேபோல், கேவலஞானம் முதலிய பரியாயங்களும், பா⁴வரூபமானதால், இவ்வகை லோகோத்தர திரவிய மங்கலத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை.

கிருத்ரிம மற்றும் அகிருத்ரிம சைத்யாலயங்கள் முதலியவை அசித்த லோகோத்தர நோ - ஆகம தத்வ்யதிரித்த திரவிய மங்கலம் ஆகும். அவ்வாலயங்களில் உள்ள பிரதிமைகள் இங்கு சேர்க்கப்படக் கூடாது; ஏனெனில் அவை ஸ்தாபனா நிக்ஷேபத்தில் அடங்குகின்றன.

கேள்வி : அகிருத்ரிம (இயற்கை) பிரதிமைகளில் ஸ்தாபன நிக்ஷேபம் எவ்வாறு சாத்தியம்?

பதில் : ஏனெனில், புத்தியால் பிரதிநிதித்துவம் ஏற்றுக்கொண்டால், அகிருத்ரிம பிரதிமைகளிலும் “இவர்கள் ஜிணேந்திர தேவரே” என்ற முதன்மையான நடைமுறை நிகழ்கிறது. அல்லது, தீயைப் போன்ற பாலகனை “அக்னி” என அழைப்பதைப் போல, கிருத்ரிம பிரதிமைகளில் உள்ள ஸ்தாபனைக்குச் சமமாக இங்கும் ஸ்தாபன நடைமுறை நிகழ்வதால், அகிருத்ரிம ஜின பிரதிமைகளிலும் ஸ்தாபனை சாத்தியம்.

மேலே கூறிய சசித்த மற்றும் அசித்த மங்கலங்கள் இரண்டும் சேர்ந்து மிசர் மங்கலம் ஆகின்றன.

கேடத்ர மங்கலம்

குணங்களில் பரிணமித்த ஆசன - கேடத்திரம், அதாவது யோகாசனம், வீராசனம் முதலிய பல ஆசனங்களின் மூலம் யோகாப்யாசம், ஜிதேந்திரியத்வம் போன்ற பல குணங்கள் பெறப்பட்ட இடங்கள் - பரிநிஷ்க்ரமண கேடத்திரம், கேவல ஞானோத்பத்தி கேடத்திரம், நிர்வாண கேடத்திரம் முதலியவை கேடத்ர மங்கலம் எனப்படுகின்றன.

உதாரணமாக,

ஊர்ஜயந்தம் (கிரீனார் மலை), சம்பாபுரி, பாவாபுரி முதலிய நகரங்கள் கேஷத்ர மங்கலங்கள். அல்லது, மூன்றரை முழம் முதல் 525 வில் வரை உள்ள உடலில் நிலவி, கேவலஞானம் முதலியவற்றால் வியாபித்த ஆகாயப் பகுதிகளும் கேஷத்ர மங்கலம் ஆகும். அல்லது, லோகப்பிரமாண ஆத்மப் பகுதிகளால், லோகபூரண சமுத்தகாத நிலையில் முழு உலகையும் வியாபித்த ஆகாயப் பகுதிகளும் கேஷத்ர மங்கலம் எனப்படுகின்றன.

கால மங்கலம்

ஜீவன் கேவலஞானம் முதலிய நிலைகளை அடையும் காலம், பாபரூபமான மலத்தை உருக்குவதால், கால மங்கலம் எனப்படுகிறது.

உதாரணமாக, தீக்ஷா கல்யாணம், கேவலஞான உத்பத்தி நாள், நிர்வாண நாள், மேலும் ஜின மஹிமை சார்ந்த ஆஷ்டாஹ்ணிகம் போன்ற காலங்கள் கால மங்கலங்கள்.

பா⁴வ மங்கலம்

நிகழ்கால பரியாயத்துடன் கூடிய தீரவியம், பா⁴வம் (பா⁴வ மங்கலம்) எனப்படுகிறது.

அது ஆகம பா⁴வ மங்கலம், நோ-ஆகம பா⁴வ மங்கலம் என இரு வகை.

ஆகமம் என்பது சித்தாந்தம் என்பதால், மங்கல சாஸ்திரத்தை அறிந்தவராக இருந்து, தற்போது அதில் பயன்பாட்டுடன் இருப்பவர் ஆகம பா⁴வ மங்கலம் ஆவார்.

நோ - ஆகம பா⁴வ மங்கலம்

- 1. உபயுக்த,
- 2. தத்பரிணத என இரு வகை.

ஆகமமின்றியே மங்கல அர்த்தத்தில் பயன்பட்டிருப்பவர் உபயுக்த நோ - ஆகம பா⁴வ மங்கலம்;

ஜினேந்திரதேவர் முதலியோரின் வந்தனை, பா⁴வஸ்துதி முதலிய மங்கல பரியாயத்தில் பரிணமித்த ஜீவன் தத்பரிணத நோ-ஆகம பா⁴வ மங்கலம் ஆகும்.

நிறை விளக்கம்

கேள்வி : இந்த நிக்ஷேபங்களில், எது முக்கியம்?

பதில் : இங்கே தத்பரிணத நோ - ஆகம பா⁴வ மங்கலமே முக்கியம். ஆனால், அப்ரக்ருத (குற்பனையான) விஷயத்தை நீக்க, ப்ரக்ருத (இயற்கையான) விஷயத்தை விளக்க, சந்தேகத்தை நீக்க, தத்துவார்த்தத்தை உறுதி செய்ய, நிக்ஷேபங்களின் விளக்கம் அவசியம் என ஆகமம் கூறுவதால் இங்கு அனைத்தும் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

||14 - 15 ||

மங்கலத்தின் ஒரே பொருள் உடைய பெயர்கள்

மங்கலம், புண்யம், பூதம், பவித்ரம், பிரசஸ்தம், சிவம், சுபம், கல்யாணம், ப⁴த்ரம், செளக்கியம் முதலியவை அனைத்தும் மங்கலத்தின் ஒரே பொருள் உடைய பெயர்கள் ஆகும்.

காரணம்:

மங்கல அர்த்தம் பல சொற்களால் சொல்லப்படுவதால், மாணவர்களுக்கு சந்தேக மின்றி அவை அனைத்தும் விளங்கவே ஆசார்யர்கள் இவ்வாறு பல பெயர்களை எடுத்துரைத்தனர்.

இப்போது “மங்கல” என்பதற்கான நிருக்தி வேற்று மூலப் பொருள் கூறப்படுகிறது. எது “மலம்” (மாக்) ஒன்றை வடித்து நீக்குமோ, அழிக்குமோ, கொல்லுமோ, எரியச்செய்யுமோ, நாசம் செய்யுமோ, சுத்தி செய்யுமோ, முழுமையாக அழிக்குமோ - அதை “மங்கலம்” என்று கூறுவர்.

மலம் என்பது திரவ்யமலம் மற்றும் பா⁴வமலம் என்ற வேறுபாட்டால் இரண்டு வகை.

1. திரவ்யமலம்

திரவ்யமலம் கூட இரண்டு வகை:

1. பாஹ்ய திரவ்யமலம் (வெளிப்புறப் பொருள்-மாக்)
2. ஆப்யந்தர திரவ்யமலம் (உள்புறப் பொருள்-மாக்)

இதில்,

வியர்வை, தூசி, மலம் முதலியவை - பாஹ்ய திரவ்யமலம் ஆகும்.

மேலும்,

அடர்த்தியாகவும் கடினமாகவும் ஜீவனின் பிரதேசங்களில் பிணைக்கப்பட்டு, பிரக்ருதி, ஸ்திதி, அனுபாக, பிரதேச என்ற பேதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்ட, ஞானாவரணம் முதலிய எட்டு வகைக் கர்மங்கள் - இவை ஆப்யந்தர திரவ்யமலம் ஆகும்.

2. பா⁴வமலம்

அஞ்ஞானம், அதர்ஷனம் முதலிய பரிணாமங்கள். அல்லது, அர்த்தம், மலம் மேலும் மூன்று வகையாகும்.

முன்பு கூறப்பட்ட பாஹ்ய திரவிய மலம், ஆப்யந்தர திரவிய மலம் மற்றும் பா⁴வமலம் ஆகியவையே அர்த்தமலம் என்று அறிய வேண்டும்.

மலத்தை உணர்த்தும் சொற்களை அபிதானமலம் என்ப. அர்த்தமலமும் அபிதானமலமும் குறித்து உண்டாகும் புத்தியை ப்ரத்யயமலம் என்ப. அல்லது, நாமமலம், ஸ்தாபனமலம், திரவிய மலம், பாவமலம் என்ற வேறுபாட்டால் மலம் நான்கு வகையாகும். அல்லது, இதேபோல் விரிவு வேறுபாட்டின்படி மலம் பல வகையாகவும் அமையலாம்.

இவ்வாறு மேலே கூறப்பட்ட மலை (மலம்) உருக்கி, அழித்து, நாசம் செய்து, வித்வம்சம் செய்பவையே மங்கலம் ஆகும்.

மங்க³ ஸப்³தோ³(அ)யமுத்³தி³ஷ்ட: புண்யார்த² ஸ்யாமி⁴ தா⁴யக: |

தல்லாதீத்யுச்யதே ஸத்³மி⁴ர்மங்க³லம் மங்க³லார்தி²மி⁴: || 16 ||

அல்லது, ‘மங்க’ என்ற சொல் சுகத்தை உணர்த்தும் சொல். அந்த சுகத்தை கொண்டு வருவதை அல்லது அடையச் செய்வதை மங்கலம் என்ப.

இதுகுறித்து ஆகமம் கூறுகிறது:

‘மங்க’ என்ற சொல் புண்யரூபமான அர்த்தத்தை உணர்த்துவதாகக் கருதப்படுகிறது.

அந்தப் புண்யத்தை எவன் கொண்டு வருகிறானோ, அவனை, மங்கலத்தை விரும்பும்

சத்புருஷர்களை ‘மங்கலம்’ என அழைக்கிறார்கள். || 16 ||

பாபம் மலமிதி ப்ரோக்த முபசார ஸமாஷ்ரயாத் |

தத்³தி⁴கா³ லயதீத்யுக்தம் மங்க³லம் பண்டி³தைர்ஜனை: || 17 ||

உபசாரமாக, பாபத்தையும் மலம் எனக் கூறுவர். ஆகையால், அந்தப் பாபத்தை உருக்கி, நாசம் செய்பவையும் பண்டிதர்கள் மங்கலம் எனக் கூறுகின்றனர். || 17 ||

அல்லது, கர்த்தா - அதாவது, ஒரு குறிப்பிட்ட செயலுக்காகக் குறிக்கப்படுபவன், அவனால் அல்லது அவன் செய்யப்படுவதால் அந்தச் செயலின் சித்தி உண்டாகிற தானால், அவனையும் மங்கலம் எனக் கூறுவர்.

இவ்வாறு, மங்கலம் என்ற சொல்லின் அர்த்தம் குறித்த உறுதியை உண்டாக்குவதற்காக மங்கலத்தின் நிருக்தி கூறப்பட்டது.

மங்கலத்தின் அனுயோகம்

அனுயோகம் - விளக்கம்

ஜிணேந்திரர் கூறிய ஆகமத்தின் பூர்வ - அபர (முன் - பின்) தொடர்புகளை ஒன்றோடொன்று இணைத்து, பொருந்துமாறு விளக்கம் செய்வதையே அனுயோகம் என்ப. அல்லது, சூத்திரத்தையும், அதன் வாச்யரூபமான விஷயத்தையும் தொடர்புபடுத்துவதே அனுயோகம் ஆகும். அல்லது, ஒரே பகவத் - ப்ரோக்த சூத்திரத்திற்கு அனந்தமான அர்த்தங்கள் இருப்பதால், அந்த சூத்திரம் ‘அணு’ என அழைக்கப்படுகிறது. அந்த சூட்சுமரூப சூத்திரத்தின், அர்த்தரூபமான விரிவுடன் உள்ள தொடர்பை விளக்குவதே அனுயோகம் எனப்படுகிறது.

கிம் கஸ்ஸ கேண கத்த²வ கேவசிரம் கதி³விதோ⁴ ய பா⁴வோ தி |

ச²ஹி அணிஓக³தா³ ரேஹி ஸவ்வே பா⁴வானுக³ந்தவ்வா || 18 ||

- பொருள் என்ன?
- யாருடையது?
- யாரால் நிகழ்கிறது?
- எங்கே நிகழ்கிறது?
- எத்தனை காலம் நிலவுகிறது?
- எத்தனை வகை?

- இவ்வாறு இந்த ஆறு அனுயோக - வாயில்களின் மூலம் அனைத்து பொருள் களையும் அறிய வேண்டும். || 18 ||

மங்கலம் என்றால் என்ன?

ஜீவனே மங்கலம். ஆனால், ஜீவனை மங்கலம் என்று கூறுவதால், அனைத்து ஜீவன்களும் மங்கலரூபமாகிவிட மாட்டார்கள். ஏனெனில், த்ரவ்யார்த்திக நயத்தின் எதிர்பார்ப்பில், மங்கலப் பரியாயத்தில் பரிணமித்த ஜீவன், அதாவது மங்கலம் செய்கின்ற ஜீவன், மங்கலமாகக் கொள்ளப்படுகிறான். பரியாயார்த்திக நயத்தின் எதிர்பார்ப்பில், கேவலஞானம் முதலிய பரியாயங்களே மங்கலமாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

மங்கலம் யாருக்குரியது?

தர்வ்யார்த்திக நயத்தின் எதிர்பார்ப்பில், நித்தியத்தைக் கொண்டவன், அதாவது எக்காலமும் ஒரே சுவரூபத்தில் நிலவும் ஜீவன், மங்கலத்திற்கு உரியவன்.

பரியாயார்த்திக நயத்தின் எதிர்பார்ப்பில், உத்பத்தி - வ்யய ரூபமான பரியாயத்திற்கே மங்கலம் உரியது.

இங்கு, “தேவதத்தனுக்குரிய போர்வை” என்றாலும், போர்வை தேவதத்தனிடமிருந்து வேறுபட்டதாக இருப்பதைப் போல, ஜீவனுக்கும் அதன் மங்கலரூப பரியாயத்துக்கும் வேறுபாடு இல்லை. ஏனெனில், “இந்த மோதிரம் தங்கத்தினது” என்ற இடத்தில், மோதிரரூப பரியாயம் தங்கத்திலிருந்து அபின்னமாக இருந்தாலும், ஷஷ்டி விபக்தி (ஆறாம் வேற்றுமை) வேறுபாட்டைக் காட்டுவதாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

அதேபோல, ‘ஜீவஸ்ய மங்கலம்’ என்ற இடத்திலும், அபேதத்திலேயே ஷஷ்டி விபக்தியை உணர வேண்டும். இதனால், சம்பந்த காரகத்தில் (சார்பு - தொடர்பில்) அனேகாந்தம் உள்ளது என்பது விளங்குகிறது. அதாவது, சில இடங்களில் பேதம் இருந்தாலும் சம்பந்த காரகம் உண்டு; சில இடங்களில் அபேதம் இருந்தாலும் சம்பந்த காரகம் பயன்படுகிறது. எந்த காரணத்தால் மங்கலம் உண்டாகிறது?

ஜீவனின் ஒளதயிக, ஒளபசமிக, கூடிய, கூடியோபசமிக முதலிய பா⁴வங்களால் மங்கலம் உண்டாகிறது.

விசேஷார்த்தம்

கர்மங்களின் உபசமம், கூடியம், கூடியோபசமம் மூலம் சம்யக்தர்சனம் முதலியவை உண்டாகுவதால், அவற்றிலிருந்து மங்கலம் உண்டாகிறது என்று கூறுவது சரியானதே. ஆனால், ஒளதயிக பாவத்தால் மங்கலம் உண்டாகாது என்று தோன்றலாம். இதற்கான தீர்வு இதுவாகும்:

அனைத்து ஒளதயிக பா⁴வங்களும் மங்கலத்திற்குக் காரணமல்ல. ஆயினும், தீர்த்தங்கர நாமகர்மத்தின் உதயத்தால் உண்டாகும் ஒளதயிக பாவம் மங்கலத்திற்குக் காரணம் ஆகிறது. அதன் எதிர்பார்ப்பில், ஒளதயிக பா⁴வமும் மங்கல காரணங்களில் சேர்க்கப்படுகிறது.

மங்கலம் எதில் உண்டாகிறது?

ஜீவனிலேயே மங்கலம் உண்டாகிறது.

“குவியலில் உள்ள நெல்லும், குவியலும் வேறு அல்ல” என்பது போல, ஜீவனிலிருந்து மங்கலப் பரியாயம் வேறுபட்டது அல்ல.

“ஸாரே ஸ்தம்பஃ” - அதாவது, மரத்தின் சாரத்திலேயே தூண் உள்ளது. அதைப் போல, ‘ஜீவே மங்கலம்’ என்ற இடத்திலும், அபேதத்திலேயே ஸப்தமி விபக்தி (ஏழாம் வேற்றுமை)யை உணர வேண்டும்.

இதனால், அதிகரண(இடம்) காரகத்திலும் அனேகாந்தம் உள்ளது என்பது நிரூபிக்கப்படுகிறது. அதாவது, சில இடங்களில் பேதத்திலும், சில இடங்களில் அபேதத்திலும் அதிகரண விபக்தி (ஏழாம் வேற்றுமை) பயன்படுகிறது.

மங்கலம் எவ்வளவு காலம் நிலவுகிறது?

பல ஜீவன்களின் எதிர்பார்ப்பில், எப்போதும் மங்கலம் நிலவுகிறது.

ஒரு ஜீவனை எதிர்பார்ப்பில், மங்கலம்

- அனாதி - அனந்த,
- ஸாதி - அனந்த,
- ஸாதி - ஸாந்த

என மூன்று வகையாக அமைகிறது. அனாதி - அனந்தம் குறித்த

கேள்வி : ஒரு ஜீவனின் மங்கலத்திற்கு அனாதி - அனந்த தன்மை எவ்வாறு சாத்தியம்?

பதில் : த்ரவ்யார்த்திக நயத்தினால் ஜீவன் அனாதி காலத்திலிருந்து அனந்த காலம் வரை ஒரே சுவரூபத்தில் நிலவுகிறது. மங்கலரூப பரியாயம் அந்த ஜீவனிலிருந்து முழுமையாக வேறுபட்டதல்ல. ஆகவே, மங்கலத்திற்கும் அனாதி - அனந்த தன்மை ஏற்படுகிறது.

மித்யாத்ருஷ்டி நிலை

கேள்வி : மித்யாத்ருஷ்டி நிலையில் உள்ள ஜீவனுக்கும் மங்கலத்தன்மை ஏற்படுமா?

பதில் : இதில் எந்தத் தோஷமும் இல்லை; இத்தகைய விளைவு எங்களுக்கு ஏற்றது தான். ஆனால், மித்யாத்வம், அவிரதி, ப்ரமாதம் முதலியவை மங்கலமாகிவிட முடியாது; ஏனெனில், அவற்றில் ஜீவத்துவம் இல்லை. மங்கலம் என்பது ஜீவனே; அந்த ஜீவன் கேவலஞானம் முதலிய அனந்த தர்மங்களைக் கொண்டது.

மங்கலத்தில், ஒரே ஜீவனை எதிர்பார்த்தால் அனாதி - அனந்த தன்மை எவ்வாறு ஏற்படுகிறது? அதாவது, ஒரே ஜீவனுக்கு அனாதி காலத்திலிருந்து அனந்த காலம் வரை மங்கலம் இருப்பது எவ்வாறு சாத்தியம்?

தீர்வு : த்ரவ்யார்த்திக நயத்தின் முதன்மையால், மங்கலத்திற்கு அனாதி - அனந்த தன்மை ஏற்படுகிறது. அதாவது, த்ரவ்யார்த்திக நய நோக்கில், ஜீவன் அனாதி காலத்திலிருந்து அனந்த காலம் வரை எப்போதும் ஒரே சுவரூபத்தில் நிலைத்திருப்பது; மங்கலரூபமான பரியாயம் அதனிடமிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டதல்ல. ஆகவே, மங்கலத்திற்கும் அனாதி - அனந்த தன்மை ஏற்படுகிறது.

இவ்வாறு கருதினால், மித்யாத்ருஷ்டி நிலையிலும் ஜீவனுக்கு மங்கலத்தன்மை ஏற்படுமா?

இதில் எந்தத் தோஷமும் இல்லை; ஏனெனில், அத்தகைய நிலை நமக்கு ஏற்றதே. ஆயினும், இதனால் மித்யாத்வம், அவிரதி, ப்ரமாதம் முதலியவை மங்கலமாகிவிடாது. காரணம், அவற்றில் ஜீவத்துவம் இல்லை. மங்கலம் என்பது ஜீவனே; அந்த ஜீவன் கேவலஞானம் முதலிய அனந்த தர்மங்களைக் கொண்டது. ஆவரண நிலையிலாவது, அதாவது கேவலஞானாவரண முதலிய கர்மபந்த நிலையில், மங்கலரூபமான கேவலஞானம் முதலியவற்றின் அபா⁴வம் இருப்பதாகத் தோன்றலாம்; அதாவது, அந்த நிலையில் அவை முற்றிலும் இல்லை எனக் கூறப்படலாம். அப்படி கூறினால், கர்மங்களால் மறைக்கப்பட்ட கேவலஞானம் முதலியவற்றின் அபா⁴வத்தில், அவற்றை ஆவரிக்கும் கர்மங்களின் இருப்பும் நிரூபிக்க முடியாததாகிவிடும். மேலும், ஜீவனின் லக்ஷணமான ஞானம் மற்றும் தர்சனத்தின் அபா⁴வத்தை ஏற்றுக் கொண்டால், அந்த லக்ஷணத்தால் அறியப்படும் ஜீவனின் அபா⁴வமும் தோன்றும். ஆனால் இவ்வாறு அல்ல; ஏனெனில், பிரத்யக்ஷம் முதலிய பிரமாணங்களால் ஜீவனின் இருப்பு மறுக்கப்படுவதில்லை; மாறாக, அவை மூலமாகவே ஜீவன் அறியப்படுகிறது. இங்கு, சாம்பலால் மூடப்பட்ட அக்கினியுடன் ஒப்பிடும் போது ஏற்படும் வியபிசார (ஒழுங்கு தவறும் காரண) தோஷமும் இல்லை; ஏனெனில், அங்கும் வெப்பமும் ஒளியும் இருப்பது அனுமானம் முதலிய பிரமாணங்களால் அறியப்படுகிறது.

ஆவரண நிலையிலும் கேவலஞானம் முதலியவை உள்ளன; ஏனெனில், அவை ஜீவனின் குணங்கள். அந்த நிலையில் அவற்றின் அபா⁴வத்தை ஏற்றால், ஜீவனின் அபா⁴வத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதாகிவிடும். இதை முன்னிட்டு, சாம்பலால் மூடப்பட்ட அக்கினியில் அக்கினி அனுமானாதி பிரமாணங்களால் உறுதியாக அறியப்படுகின்றன.

கேவலஞானம் முதலியவை பரியாய ரூபமானவை என்பதால், ஆவரண நிலையில் அவற்றின் இருப்பு சாத்தியமில்லை என்ற சந்தேகமும் ஏற்படலாம். இதுவும் பொருந்தாது; ஏனெனில், ஒருபோதும் முறியாத ஞானஸந்தானத்தின் எதிர்பார்ப்பில், கேவலஞானத்தின் இருப்பை ஏற்றுக் கொள்வதில் எந்த விரோதமும் இல்லை. அல்பஞானிகளான சத்மஸ்தர்களின் ஞானம் மற்றும் தர்சனம் அல்பமாக இருப்பதால் மட்டுமே அவை அமங்கலமாகிவிடாது. ஞானம் மற்றும் தர்சனத்தின் ஒரு பகுதியிலாவது மங்கலத்தன்மையை மறுத்தால், அவற்றின் அனைத்து அவயங்களையும் அமங்கலமாகக் கருத வேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

ஆவரணத்துடன் கூடிய ஜீவன்களின் ஞானமும் தர்சனமும், மங்கலரூபமான கேவலஞானம் மற்றும் கேவலதர்சனத்தின் அவயங்களாக இருக்க முடியாதா என்ற கேள்வி எழலாம். இதுவும் சரியல்ல; ஏனெனில், கேவலஞானம் மற்றும் கேவலதர்சனம் ஆகியவற்றைத் தவிர்த்து தனித்த ஞான - தர்சனங்கள் என்ற ஒன்று இல்லை. மதி ஞானம் முதலியவை ஞானகுணத்தின் பெயர்களே; சகூ⁵ தர்சனம் முதலியவை தர்சன குணத்தின் நிலை பெற்ற பெயர்களே. உண்மையில், இந்த எல்லா நிலைகளிலும் நிலவும் ஞானமும் தர்சனமும் ஒன்றே.

கேவலஞானம் மற்றும் கேவலதர்சனத்தின் அங்குர (முளை) ரூபமாக உள்ள சத்மஸ்தர்களின் ஞானமும் தர்சனமும் மங்கலமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டால், மித்யா த்ருஷ்டி ஜீவன்களும் மங்கல ரூபமாவார்கள்; ஏனெனில், அவர்களிடமும் அந்த அங்குரங்கள் உள்ளன. இதற்குப் பதில் - அப்படியென்றால், மித்யாத்ருஷ்டி ஜீவன்களுக்கு ஞானம் மற்றும் தர்சனரூபத்தில் மங்கலத்தன்மை இருப்பதாக ஏற்றுக் கொள்ளலாம்; ஆனால் அதனால் மித்யாத்வம், அவிரதி முதலியவை மங்கலமாகிவிடாது. ஆகவே, மித்யாத்ருஷ்டிகள் சுகதியை அடைய முடியாது; ஏனெனில், சம்யக்தர்சனம் இல்லாமல், அவர்களின் ஞானத்தில் சமீகீனத்தன்மை (முறைமை - பொருத்தப் பண்பு) ஏற்படாது; சமீகீனத்தன்மை இல்லாமல் சுகதி கிடைக்காது.

அப்படியென்றால், மித்யாத்ருஷ்டிகளின் ஞானமும் தர்சனமும் எவ்வாறு மங்கலமாகும்? - ஆப்தனின் சுவரூபத்தை அறிந்தும், சத்மஸ்தர்களின் ஞான - தர்சனங்களை கேவலஞான - கேவலதர்சனத்தின் விஷயரூபமாக நிச்சயித்தும், ஆவரணமற்ற அனந்தஞான - அனந்ததர்சன சக்தியுள்ள ஆத்மாவை நினைவு கூரும் சம்யக்த்ருஷ்டிகளின் ஞான - தர்சனங்களில் பாபநாசகத்தன்மை இருப்பதைப் போலவே, மித்யாத்ருஷ்டிகளின் ஞான - தர்சனங்களிலும் பாபநாசகத் தன்மை உள்ளது. ஆகவே, அவற்றையும் மங்கலமாகக் கருதுவதில் எந்த விரோதமும் இல்லை.

அல்லது, நோஆகம - பா⁴வி - த்ரவ்ய மங்கலத்தின் எதிர்பார்ப்பில், மங்கலம் அனாதி - அனந்தம் ஆகும். அதாவது, தற்போதைய மங்கலப் பரியாயத்தில் இல்லாத ஆத்மாவும், எதிர்காலத்தில் மங்கலப் பரியாயத்தில் நிலைபெறக்கூடிய சக்தி கொண்டதால், அந்த சக்தியின் எதிர்பார்ப்பில் மங்கலம் அனாதி - அனந்தமாகிறது.

மூன்று ரத்தினங்களைத் தாங்கி, எப்போதும் அழிவில்லாத ரத்தினமய சுவரூபத்தை அடைந்த சித்தனின் சுவரூபத்தை எதிர்பார்த்தால், நைகம் நயத்தின் பார்வையில் மங்கலம் ஸாதி - அனந்தமாகும். ஸாதி என்பது ரத்தினத்திரயப் பிராப்தியால் உண்டாகிறது; அனந்தம் என்பது அதன்

பின்னர் எப்போதும் முடிவில்லாமல் நிலை பெறுவதால் ஆகும். இவ்விரு தர்மங்களையும் ஒன்றாகக் கருதும் நைகம நயத்தின் எதிர்பார்ப்பில், மங்கலம் ஸாதி - அனந்தம் ஆகும்.

சமயக்தர்சனத்தின் எதிர்பார்ப்பில், மங்கலம் ஸாதி - ஸாந்தம் ஆகும். அதன் குறைந்தபட்ச கால அளவு அந்தர்முஹூர்த்தம்; உச்சபட்ச கால அளவு, அறுபத்து ஆறு சாகரங்களுக்குச் சிறிது குறைவானது.

மங்கலம் எத்தனை வகை? மங்கல - சாமான்யத்தின் எதிர்பார்ப்பில், மங்கலம் ஒன்று. முக்கிய - கௌண வேறுபாட்டால் இரண்டு. சமயக்தர்சனம், சமயக்ஞானம், சமயக்சாரித்ரம் என்ற வேறுபாட்டால் மூன்று. தர்மம், சித்தர், சாதுக்கள், அர்ஹந்தர் என்ற வேறுபாட்டால் நான்கு. ஞானம், தர்சனம், மூன்று குப்திகள் என்ற வேறுபாட்டால் ஐந்து. அல்லது 'ஜினேந்திர தேவனுக்கு நமஸ்காரம்' முதலிய வகைகளால் பலவகையாகும்.

அல்லது, மங்கலத்தின் விஷயத்தில் ஆறு அதிகாரங்களின் மூலம் விவரிக்க வேண்டும். அவை:

1. மங்கலம், 2. மங்கலக்காரர், 3. மங்கலக்கரணீயம், 4. மங்கல - உபாயம், 5. மங்கல - பேதம், 6. மங்கல - பலன்.

இவ்வாறு ஆறு அதிகாரங்களின் பொருள் கூறப்படுகிறது. மங்கலத்தின் அர்த்தம் முன்பே விளக்கப்பட்டது. பதினான்கு வித்யா ஸ்தானங்களையும் கடந்த ஆச்சார்ய -பரமேஷ்டிகள் மங்கலக்காரர்கள். பவ்ய ஜனங்கள் மங்கலம் செய்யத் தகுதியானவர்கள். ரத்தினத்திரயத்தை சாதிக்கும் சாதனப் பொருட்கள் மங்கல - உபாயமாகும். ஒன்று, இரண்டு முதலிய வகைகளால் மங்கல - பேதங்கள் முன்பே கூறப்பட்டன. இவ்வாறு கூறப்பட்ட மங்கலங்களால் பெறப்படும் அப்யுதயம் மற்றும் மோக்ஷ - சுகமே மங்கல - பலன் ஆகும். அதாவது, ஜீவன் எவ்வளவு அளவு மங்கல - சாதனங்களைச் சேர்த்துக் கொள்கிறதோ, அதற்கேற்ப அதற்கு யோக்யமான அப்யுதயமும் நிஃஸ்ரேயஸ - சுகமும் கிடைப்பதே அதன் மங்கல - பலன் ஆகும்.

ஆத்³வஸாண-மஜே² பண்ணத்தம் மங்க³லம் ஜினிந்தே³ஹிம் |

தோ கய-மங்க³ல - வினயோ வி னாமோ - ஸுத்தம் பவஸ்கா²மி || 19 ||

இத்தகைய மங்கலம், கிரந்தத்தின் ஆதி, மத்தியம், அந்தம் - இம்மூன்று இடங்களிலும் கூறப்பட வேண்டும். இதற்காகவும் கூறப்பட்டுள்ளது: ஜினேந்திர தேவன் ஆதி, அந்தம் மற்றும் மத்தியத்தில் மங்கலம் செய்ய வேண்டுமென விதித்துள்ளார். ஆகையால், மங்கல - விநயத்தைச் செய்து கொண்டே ணமோகார - சூத்திரத்தின் விளக்கத்தை நான் ஆரம்பிக்கிறேன் || 19 ||

ஆத்³ம்ஹி ப³த்³த³ - வயணம் ஸிஸ்ஸா லஹு - பாரயா ஹவந்து த்தி |

மஜே² அப்³போ³ச்சி²தி ய விஜ்ஜா விஜாப²லம் சரிமே || 20 ||

விக்⁴னா: ப்ரணஸ்யந்தி ப⁴யம் ந ஜாது ந து³ஷ்டதே³வா: பரிலங்க⁴யந்தி |

அர்தா²ன்யதே²ஷ்டாம்ஸ்ச ஸதா³லப⁴ந்தே ஜினோத்தமானாம் பரிகீர்தனேன:

|| 21 ||

ஆதௌ³ மத்⁴யே(அ)வஸானே ச மங்க³லம் பா⁴ஷிதம் பு³தை⁴: |

தஜ்ஜினேந்த்³ர கு³ணஸ்தோத்ரம் தத³விக்⁴ன ப்ரஸித்³த⁴ யே || 22 ||

கிரந்தத்தின் ஆதி, மத்தியம், அந்தம் ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் மங்கலம் செய்ய வேண்டும் என ஏன் உபதேசிக்கப்படுகிறது?

இதற்கான தீர்வு: மங்கலத்துடன் தொடர்புடைய அவசிய செயல்களைச் செய்வோரும், மங்கலத்துடன் தொடர்புடைய ப்ராயச்சித்தங்களைச் செய்வோரும் - அதாவது, மங்கலத்திற்காக இனி ஆரம்பிக்கப்படவுள்ள செயல்களில் துஃஸ்வப்னம் முதலிய காரணங்களால் மனத்தில் சஞ்சலமோ தடையோ ஏற்படாமல் இருக்க - ப்ராயச்சித்த ரூபமாக மங்கலிகமான தயிர், அக்ஷதம், சந்தனம் முதலியவற்றை முன்னிலையில் வைத்துக் கொண்டு, விநயத்தைப் பெற்ற மாணவர்கள், அத்யேதா (புடிப்போர்), ஷ்ரோதாக்கள் (கேட்போர்) மற்றும் வக்தாக்கள் (விளக்குவோர்) அனைவரும் ஆரோக்யத்துடனும் நிர்விக்கனமாகவும் வித்யையையும் அதன் பலனையும் அடைய வேண்டுமென்பதற்காக, மூன்று இடங்களிலும் மங்கலம் செய்ய உபதேசிக்கப்படுகிறது.

மாணவர்கள் எளிதில் ஆரம்பித்த கிரந்தாத்யயன முதலிய செயல்களில் பாரங்கதராக வேண்டும் என்பதற்காக, ஆரம்பத்தில் P^4 த்திரவசனம், அதாவது மங்கலாசரணம் செய்ய வேண்டும். ஆரம்பிக்கப்பட்ட செயல் இடையூறும் அடையாமல் இருக்க மத்தியத்தில் மங்கலாசரணம் செய்ய வேண்டும். வித்யையும் வித்யா - பலனும் பெறுவதற்காக இறுதியில் மங்கலாசரணம் செய்ய வேண்டும். || 20 ||

ஜினேந்திர தேவனின் குணங்களைப் பாடுவதால், விக்னங்கள் நாசமடைகின்றன; எவ்விதப் பயமும் உண்டாகாது; துஷ்ட தேவதைகள் தாக்க இயலாது; மேலும், இடையறாது இச்சித்த பொருட்கள் கிடைக்கின்றன.

ஆகையால், ஆரம்பிக்கப்படும் எந்தச் செயலிலும் அதன் ஆதி, மத்தியம், அந்தம் - இம்மூன்று இடங்களிலும் மங்கலம் செய்ய வேண்டும் என வித்வான்கள் விதித்துள்ளனர். அந்த மங்கலம் என்பது, நிர்விக்கனமாக செயல் சித்தி பெறுவதற்காக ஜினேந்திர பகவானின் குணங்களைப் பாடுவதே ஆகும்.

நிபத்த - மங்கலமும் அநிபத்த - மங்கலமும்

அந்த மங்கலமானது இரு வகையாகும்: நிபத்த - மங்கலம் மற்றும் அநிபத்த - மங்கலம்.

ஒரு கிரந்தத்தின் ஆதியில், கிரந்தகரனால் தன் இஷ்டதேவதைக்கு செய்யப்படும் நமஸ்காரம், ச்லோகம் முதலிய வடிவங்களில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டு (நிபத்தமாக) அமைக்கப்பட்டிருந்தால், அதனை நிபத்த - மங்கலம் என்று கூறுவர்.

கிரந்த கர்த்தாவால் தேவதைக்கு நமஸ்காரம் செய்யப்பட்டினும், அதனைச் ச்லோகம் முதலிய வடிவங்களில் தொகுத்து அமைக்காமல் விட்டிருந்தால், அதனை அநிபத்த - மங்கலம் என்று கூறுவர்.

இவற்றில், 'ஜீவஸ்தானம்' எனப்படும் முதற் கண்டத்தில் ஆகமம் நிபத்த - மங்கலமாகும். ஏனெனில், 'இமேஸிம் சோஇஸண்ணம் ஜீவஸமாஸாணம்' முதலிய ஜீவஸ்தான சூத்திரத்திற்கு முன்பாகவே, 'ணமோ அரிஹந்தாணம்' முதலிய தேவதா - நமஸ்காரம் நிபத்த வடிவில் காணப்படுகிறது.

கேள்வி : சூத்திர - கிரந்தமே தன்னிச்சையாக மங்கலரூபமா அல்லது அமங்கலரூபமா?

சூத்திரம் தன்னிச்சையாக மங்கலமல்ல எனில், மங்கலமில்லாதது பாபத்திற்குக் காரணமாக இருப்பதால், அதனைச் சூத்திரம் எனக் கூறுவதற்கே விரோதம் உண்டாகும். மாறாக, சூத்திரமே மங்கலரூபமாயின், அதில் தனியாக மங்கலம் செய்வதற்கான அவசியம் என்ன?

ஏனெனில், மங்கலரூபமான ஒரு சூத்திர - கிரந்தத்தினாலேயே காரிய நிறைவு ஏற்படும். மேலும், "இது சூத்திரமல்ல" என்றும் எங்கும் சொல்லப்படவில்லை. ஆகவே, இது சூத்திரமே ஆகும்;

பரிசேஷ நியாயத்தின்படி (எஞ்சியதை வைத்து தீர்மானித்தல்) இது மங்கலமும் ஆகும். அப்படியிருக்க, இதில் ஏன் தனியாக மங்கலம் செய்யப்பட்டது?

பதில் : சூத்திரத்தின் ஆதியில் மங்கலம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதாலேயே, மேற்கண்ட தோஷம் ஏற்படுவதில்லை. ஏனெனில், சூத்திரத்தாலும் மங்கலத்தாலும் இரண்டினாலும் தனித்தனியாகப் பாபநாசம் நிகழ்வது காணப்படுகிறது.

நிபத்த - மங்கலமும் அநிபத்த - மங்கலமும் - காரியம்

இவை கிரந்தம் படிக்கும் போது ஏற்படும் விக்னங்களை நீக்குகின்றன. சூத்திரம், ஒவ்வொரு சமயத்திலும் அசங்க்யாத - குணித - ஷ்ரேணி முறையில் பாபங்களை நாசம் செய்து, அதன் பின்னர் முழுக் கர்ம ஷட்யத்திற்குக் காரணமாகிறது.

கேள்வி : தேவதா - நமஸ்காரமும் இறுதி நிலையில் முழுக் கர்மஷட்யத்திற்குக் காரணமாகிறதே! அப்படியிருக்க, மங்கலமும் சூத்திரமும் இரண்டும் ஒரே காரியத்தைச் செய்கின்றன என்றால், அவற்றின் காரியங்கள் ஏன் வேறுபடுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளன?

பதில் : அவ்வாறு கருதுதல் சரியல்ல. ஏனெனில், சூத்திரத்தில் கூறப்பட்ட பொருளின் பரிமாணமின்றி, வெறும் தேவதா - நமஸ்காரத்தினால் மட்டும் கர்ம ஷட்யத்திற்கான முழுச் சக்தி ஏற்படாது. மோஷடம் சகல் த்யானத்தினால் பெறப்படுகிறது; ஆனால், தேவதா - நமஸ்காரம் சகலத்யானம் அல்ல.

விசேஷார்த்தம் :

சாஸ்த்ரஞானம் - சகலத்யானத்திற்கு சாஷடாத் காரணம்.

தேவதா - நமஸ்காரம் - சகலத்யானத்திற்கு பரம்பரைக் காரணம். அதனால், இவ்விரண்டின் காரியங்கள் தனித்தனியாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. அடுத்து தேவதா - நமஸ்கார சூத்திரத்தின் அர்த்தத்தைச் சொல்கிறோம்.

‘ணமோ அரிஹந்தாணம்’ - அரிஹந்தர்களுக்கு நமஸ்காரம்

“ணமோ அரிஹந்தாணம்” அரிஹனநாத³ரிஹந்தா |

நரகதீர்யகுமானுஷ்ய ப்ரேதாவாஸக³ தாஸேஷது³:க²

ப்ராதிநிமித்தத்வாத³ ரிந்தமாஹ: |

ததா² ச ஸேஷகர்மவ்யாபாரோ வைப²ல்யமுபேயாதி³ தி சேன்ன

ஸேஷகர்மணாம் மோஹதந்தத்வாத் ||

ந ஹி மோஹமந்தைண ஸேஷகர்மாணி ஸ்வகார்யநிஷ்பத்ததௌ

வ்யாப்ருதான்யுபலப்⁴யந்தே யேன தேஷாம் ஸ்வாதந்தர்யம் ஜாயேத |

மோஹே விநஷ்ட(அ)பி கியந்தமபி காலம் ஸேஷகர்மணாம்

ஸத்வோபலம்பா⁴ன்ன தேஷாம் தத்தந்த்ரத்வமிதி சேன்ன விநஷ்டேரௌ ||

ஜன்மமரணப்ரப³ந்த⁴ லக்ஷணஸம்ஸாரோத்பாத³ னஸாமர்த்²யமந்தரேண

தத்ஸத்த்வஸ்யாஸத்த்வஸமானத்வாத் கேவலஜ்ஞாநாத்⁴யஸேஷாத்ம

கு³ணாவிர்பா⁴வப்ரதிப³ந்த⁴ னப்ரத்யயஸமர்த்⁴த்வாச்ச |

தஸ்யாரேஹனநாத³ரிஹந்தா⁴ |.. ரஜோஹனநாத்³வா அரிஹந்தா |

ஜ்ஞானஹகா³ வரணானி ரஜாம்ஸீவ

ப³ஹிரங்கா³ந்தரங்கா³ ஸேஷத்ரிகாலகோ³சரானந்தார்த²வ்யஞ்ஜனபரிணா
மாத்மகவஸ்துவிஷயபோ³தா⁴னுப⁴வ ப்ரதிப³ந்த⁴ கத்வாத்³ரஜாம்ஸி |

மோஹோ(அ)பி ரஜ: ப⁴ஸ்மைஜஸா பூரிதானனாநாமிவ பூ³யோ
மோஹாவருத்³தா⁴த்மனாம் ஜிஹ்மபா⁴வோபலம்பா⁴த் |
கிமிதி த்ரிதயஸ்யைவ விநாஸ உபதி³ஸ்யத இதி சேன்ன,
ஏதத்³விநாஸஸ்ய ஸேமகர்ம விநாஸாவிநாபா⁴வித்வாத் |
தேஷாம் னநாத³ரிஹந்தா |

ரஹஸ்யாபா⁴வாத்³வா அரிஹந்ததா| ரஹஸ்யமந்தைய: தஸ்ய
ஸேகா⁴தித்ரிதயவிநாஸாவிநாபா⁴ வினோப்⁴ ரஷ்டபீ³ ஜவந்நி: ஸக்தீக்ருதா
கா⁴திகர்மணோ ஹனநாத³ரிஹந்தா |

அதிஸயபூஜார்ஹத்வாத்³வாஹந்த: |
ஸ்வர்கா⁴வதரணஜன்மாபி⁴ஷேகபரிநிஷ்க்ரமணகேவலஜ்ஞானோத்பத்தி
பரிணிவானேஷ தே³வக்ருதானாம் பூஜானாம்
தே³வாஸுரமானவப்ராப்தபூஜாப்⁴யோ(அ)தி⁴கத்வாத்³திஸயாநாமஹத்வா
த்³யோக்³ யத்வாத்³ஹந்த: |

ஆவிர்யு⁴தானந்த ஜ்ஞானத⁴ர்ஸனஸுக²வீர்ய விரதிஷ்டாயிகஸம்யக்த்வதா,
னலாப⁴போ⁴கோ³பபோ⁴கா³த்³யனந்த கு³ணத்வாதி³ ஹைவாத்மஸாத்க்ருதா
ஸித்³த⁴ஸ்வரூபா: ஸ்ப²டிகமணிமஹீத⁴ரக³ர்போ⁴த்³ப⁴வாதி³த்யவிம்வ
வதே³தீ³ப்ய மானா: ஸ்வஸரீரபரிமாணா அபி ஜ்ஞானேன
வ்யாப்தவிஷ்வரூபா: ஸ்வஸ்தீ²தாஷேஸப்ரமேயத்வத: ப்ராப்த -
விஷ்வரூபா: நிர்க³தாஸேஷாமயத்வதோ நிராமயா:
விக³தாஸேஷபாபாஞ்ஜன புஞ்ஜத்தவன நிரஞ்ஜனா:
தோ³ஷகலாதீதத்வதோ நிஷ்கலா: |
தேப்⁴யோ(அ)ர்ஹத்³ப⁴யோ நம: இதி யாவத் |

‘அரி’ என்பது பகை என்ற பொருளுடையது. அந்த அரிகளை ‘ஹனனாத்’, அதாவது நாசம் செய்வதனால், ‘அரிஹந்த’ என்ற பெயர் பெறப்படுகிறது.

நரகம், திர்யஞ்சம், குமனுஷ்யம் மற்றும் பிரேதம் ஆகிய இந்தப் பர்யாயங்களில் வாசம் செய்வதனால் ஏற்படும் அனைத்து துக்கங்களின் அடிப்படை நிமித்தக் காரணமாக இருப்பதால், மோகத்தை ‘அரி’, அதாவது பகைவன் என்று கூறுகின்றனர்.

கேள்வி : மோகத்தை மட்டும் ‘அரி’ என்று ஏற்றுக் கொண்டால், மீதமுள்ள கர்மங்களின் செயல்பாடு பயனற்றதாக ஆகிவிடுமல்லவா?

பதில் : அவ்வாறு கருதுதல் சரியல்ல. ஏனெனில், மீதமுள்ள அனைத்து கர்மங்களும் மோகத்தின் ஆதீனமாகவே உள்ளன. மோகம் இல்லாமல், மற்ற கர்மங்கள் தத்தம் செயல்களை உருவாக்குவதில் சுயமாகச் செயல்படுவதாகக் காணப்படுவதில்லை. ஆகையால், உண்மையான அரி - மோகம் தான், மற்ற கர்மங்கள் அனைத்தும் அதன் கட்டுப்பாட்டிலேயே உள்ளன.

மேலும் ஒரு கேள்வி : மோகம் நாசமடைந்த பின்னரும், சில காலம் வரை மற்ற கர்மங்களின் சத்தா (இருப்பு) காணப்படுகின்றதே; அப்படியிருக்க, அவற்றை மோகத்தின் ஆதீனமாகக் கருதுவது எவ்வாறு சரியாகும்?

பதில் : மோக ரூபமான அரி நாசமடைந்த பின்பு, பிறப்பு - மரணம் என்ற தொடர்ச்சியான சம்சார உத்பத்திக்கான சக்தி மீதமுள்ள கர்மங்களில் இல்லாததால், அந்த கர்மங்களின் சத்தா அசத்தாவைப் போன்றதாகவே ஆகிவிடுகிறது.

மேலும், கேவலஞானம் முதலிய முழுமையான ஆத்ம குணங்கள் வெளிப்படுதலைத் தடுக்கும் முக்கிய காரணமாக இருப்பதாலும், மோகம் பிரதான சத்துரு ஆகும். அதன் நாசத்தினால் தான் 'அரிஹந்த' என்ற அரும்பெரும் பெயர் பெறப்படுகிறது.

வேறொரு வகையில் 'ரஜ', அதாவது ஆவரண கர்மங்களின் நாசத்தினாலும் 'அரிஹந்த' என்ற தகுதி பெறப்படுகிறது. ஞானாவரண மற்றும் தர்ஸனாவரண கர்மங்கள், தூசி போன்றவையாக இருந்து, புறமும் அகமும் என மூன்று காலங்களுக்கும் உரிய அனந்த அர்த்த - பர்யாயங்கள் மற்றும் வ்யஞ்சன - பர்யாயங்களாகிய பொருட்களை அறியும் போதம் (அறிவுணர்வு) மற்றும் அனுபவத்தைத் தடுப்பதால், அவை 'ரஜ' என அழைக்கப்படுகின்றன. மோகத்தையும் 'ரஜ' எனக் கூறுகின்றனர்.

ஏனெனில், எவ்வாறு ஒருவரின் முகம் சாம்பலால் மூடப்பட்டால் ஜிஹ்மபா⁴வம் (நேர்மையற்ற போக்கு), அதாவது செயலின் மந்தநிலை தோன்றுகிறதோ, அதேபோல், மோகத்தால் ஆத்மா ஆட்கொள்ளப்பட்டவர்களிடமும் அவர்களின் சுயஅனுபவத்தில் கலுஷம், மந்தம் அல்லது கோணல் காணப்படுகிறது.

கேள்வி : இங்கு ஏன் மோகனீயம், ஞானாவரணம், தர்ஸனாவரணம் என்ற இந்த மூன்று கர்மங்களின் நாசம் மட்டுமே கூறப்படுகிறது?

பதில் : இவ்வாறு கருதக் கூடாது. ஏனெனில், மீதமுள்ள அனைத்து கர்மங்களின் நாசமும், இந்த மூன்று கர்மங்களின் நாசத்துடன் அவினாபா⁴வியாக (அவசியமாக இணைந்ததாக) உள்ளது. அதாவது, இந்த மூன்று கர்மங்கள் நாசமடைந்தால், மீதமுள்ள கர்மங்களின் நாசமும் தவிர்க்க முடியாதது.

மற்றொரு விளக்கம்

'ரஹஸ்ய' அந்தராயம் (இடையூறு) இல்லாமையாலும் அரிஹந்த சங்க்ளை (திருப்பெயர்) பெறப்படுகிறது. ரஹஸ்யம் என்பது அந்தராய கர்மம் ஆகும். அந்தராய கர்மத்தின் நாசம், மீதமுள்ள மூன்று காதியா கர்மங்களின் நாசத்துடன் அவிநாபா⁴வியாக உள்ளது.

அந்தராய கர்மம் நாசமடைந்த பின், அகாதியா கர்மங்கள் பாழடைந்த விதையைப் போல சக்தியற்றவையாக ஆகிவிடுகின்றன. அத்தகைய அந்தராய கர்ம நாசத்தினால் அரிஹந்த சங்க்ளை பெறப்படுகிறது.

மேலும் ஒரு வகையில்,

ஸாதீசய பூஜைக்கு உரியவராக இருப்பதாலும், 'அர்ஹன்' என்ற சங்க்ளை பெறப்படுகிறது.

ஏனெனில், கர்ப்பாவதரணம், ஜன்மாபிஷேகம், தீக்ஷை, கேவலஞானம் மற்றும் பரிநிர்வாணம் என்ற ஜந்து கல்யாணங்களில், தேவர்கள் செய்யும் பூஜைகள் தேவர்கள், வித்யாதரர்கள், மனிதர்கள் பெறும் பூஜைகளைக் காட்டிலும் மிகுந்த அதிசயமானவை. ஆகையால், இந்த அதிசயங்களுக்கு உரியவராக இருப்பதால் 'அர்ஹன்' என்ற சங்க்ளை பொருந்துகிறது.

அரிஹந்தர்களின் மஹிமை

அனந்த ஞானம், அனந்த தர்ஸனம், அனந்த சுகம், அனந்த வீர்யம், அனந்த விரதி, ஷடாயிக சம்யக்த்வம், ஷடாயிக தானம், ஷடாயிக லாபம், ஷடாயிக போகம் மற்றும் ஷடாயிக உபபோகம் முதலியன வெளிப்பட்டு, அனந்த குண ஸ்வரூபமாக விளங்குபவர்கள், இங்கேயே சித்த ஸ்வரூபத்தை அடைந்தவர்கள் ஸ்படிக மணி மாலையினிலிருந்து எழும் சூரிய பிம்பத்தைப் போல பிரகாசமாய் ஒளிர்பவர்கள்,

தமது உடல் அளவுக்குள் இருந்தபோதும் தமது ஞானத்தினால் முழு உலகையும் வியாபித்தவர்கள், அனைத்து பிரமேயங்களும் தமது ஞானத்திலேயே பிரதிபலிப்பதால் விஸ்வரூபத்தைக் கொண்டவர்கள்,

அனைத்து ஆமயங்கள் (ரோகங்கள்) நீங்கியதால் நிராமயர்கள்,

அனைத்து பாபரூப அஞ்சனக் குழுக்கள் நாசமடைந்ததால் நிரஞ்சனர்கள்,

அனைத்து தோஷங்களும் இல்லாததால் நிஷ்கலர்கள் -

அத்தகைய அரிஹந்தர்களுக்கு நமோஸ்து, நமோஸ்து நமோஸ்து.

அரிஹந்த பரமேஷ்டிகள் மோக ரூபமான மரத்தை எரித்தவர்கள், விரிந்த அஞ்ஞான ரூபமான சமுத்திரத்தைத் தாண்டியவர்கள், தமது விக்னக் கூட்டத்தை அழித்தவர்கள், பலவிதத் தடைகளிலிருந்து விடுபட்டவர்கள், அசையாதவர்கள், காமதேவனின் பிரதாபத்தை அடக்கியவர்கள், மூன்று காலங்களையும் அறியும் மூன்று நேத்திரங்களால் அனைத்து பொருட்களின் சாரத்தையும் கண்டவர்கள், மோக, ராக, த்வேஷம் (காமம், வெகுளி, மயக்கம்) எனும் திரிபுரத்தை முழுமையாக எரித்தவர்கள், முனிவதீ - அதாவது திகம்பர், அல்லது முனிவர்களின் ஈஸ்வரர் ஆகியவர்கள், சம்யக்தர்ஸனம், சம்யக்ஞானம், சம்யக் சாரித்ரம் என்ற மூன்று இரத்தின ரூபமான திரிகூலத்தை தரித்து, மோக ரூபமான அந்தகாசுரனின் கபந்தக் கூட்டத்தை அழித்தவர்கள், முழு ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அடைந்தவர்கள், துர்நயத்தின் முடிவைச் செய்தவர்கள் - அத்தகையவர்கள் தான் அரிஹந்த பரமேஷ்டிகள்.

மோஹ - தருணோ வித்தி²ண்ணாணா - ஸாயருத்திண்ணா |

ணிஹய - னிய - விக்³க⁴வக்³கா³ப⁴ஹ - பா³ஹ - வினிக்³க³யா அயலா || 23 ||

த³லிய - மயன ப்யாவா திகால - விஸரஹி தீஹி னயணேஹி |

தி³ட்ட² - ஸயலட்ட² - ஸாரா ஸுத³த³த⁴ - தீஉரா முனி - வ்வணோ || 24 ||

திரயன - திஸீலதா⁴ரிய மோஹந்தா⁴ஸூர - கப³ந்த⁴ - பி³ந்த³ - ஹரா |

ஸித்³த⁴ - ஸயலப்ப - ருவா அரஹந்தா து³ண்ணய - கயந்தா || 25 ||

விசேஷார்த்தம்

சைவ மதத்தில், மகாதேவன் எனும் சிவபெருமான் காமதேவனை அழித்தவன், மூன்று கண்களால் அனைத்துப் பொருட்களின் சாரத்தைக் காண்பவன், திரிபுரத்தை அழித்தவன், முனிவதி (திகம்பர்), திரிகூலம் தாங்கியவன், அந்தகாசுரனின் கபந்தக்

கூட்டத்தை அழித்தவன் என்று வர்ணிக்கப்படுகிறான்.

மகாதேவனுக்குரிய இந்த விசேஷணங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு, மேலுள்ள இரண்டு காதைகள் இயற்றப்பட்டுள்ளன.

இதன் மூலம், உண்மையான மகாதேவன் அரிஹந்த பரமேஷ்டியே என்பது தெளிவாக நிறுவப்படுகிறது.

‘னாமோ ஸித்தானம்’ - சித்தர்களுக்கு நமோஸ்து

“னாதமா ஸித்தா³னம்” ஸித்தா³தா⁴: நிஷ்டி²தா: க்ருதக்ருத்யா:
ஸித்த³தா⁴ஸாத்⁴யா: நஷ்டாஷ்டகர்மாண: | ஸித்த³தா⁴நாமர்ஹதாம் ச கோ
பே⁴த³இதி சேன்ன, நஷ்டாஷ்டகர்மாண: ஸித்த³தா⁴:
நஷ்டகா⁴திகர்மாதணா(அ)ர்ஹந்த இதி தயோர்பே⁴த³: | நஷ்டேஷு

கா⁴திகர்மஸ்வாவிர்பூ⁴தாஸேஷாத்மகு³ னாத்வான்ன
கு³ணக்ருதஸ்தயோர்பே⁴த³ இதி சேன்ன
அகா⁴திகர்மோத³யஸன்சோபலம்பா⁴த் | தானி
ஸுக்லத்³யாநாக்³னினார்த⁴த³த³த⁴வாத்ஸந்த்யமி ந ஸ்வகார்ய -

கர்த்ருணீதி சேன்ன, மின்ட³னிபாதாபா⁴வான்யதா²னுபபத்தித:
ஆயுஷ்யாதி³ஸேஷகர்மோத³ய ஸ்தித்வஸித்³தே⁴: | தத்கார்யஸ்ய
சதுர ஸீதிலக்ஷதயான்யாத்மகஸ்ய ஜாதிஜராமரணாபலக்ஷிதஸ்ய
ஸம்ஸாரஸ்யாஸத்வாத்நேஷாமாத்மகு³ணகா⁴தனஸாமர்த்²யாபா⁴வாச
ந தயோர்பே⁴த³ இதி சேன்ன,

ஆயுஷ்யவேத³னீயோத³யயோர்ஜீவோர்த்⁴ வக³மனஸுக²ப்ரதிப³ந்த⁴ கயோ:
ஸத்வாத் | நோர்த்⁴வக³மனமாத்மகு³ணஸ்தத³ பா³வே சாத்மனோ
விநாஸப்ரஸங்காத் | ஸுக³மமி ந கு³ணஸ்தத ஏவ | ந
வேத³னீயோத³ யோ து³:க² ஜனக: கேவலினி

கேவலித்வான்யதா²னுபபத்தரிதி சேத³ஸ்த்வேவமேவ
ந்யாயப்பாபத்த்வாத் | கிந்து ஸலேபனிலேபத்வாய்யாம் தே³ஸபே⁴தா³ச்ச
ததயார்பே⁴த³ இதி ஸித்³த⁴ம் | தேப்⁴ய: ஸித்³தே⁴ப்⁴யோ நதமா இதி
யாவத் |

னிஹய விவிஹட்டகம்மா தீஹுவண - ஸிர - ஸேஹரா விஹுவ துக்கா² |
ஸுஹ ஸாயர மஜ்ஜ² - க³யா னிரஞ்ஜணா னிச்ச அஹ - கு³ணா || 26 ||

அணவஜ்ஜா கய கஜ்ஜா ஸவ்வாவயவேஹி தி³ட்ட² - ஸவ்வட்டா² |
வஜ்ஜ-ஸிலத்த³ப்³ப⁴க்³ய படி³மம் வாபே⁴ஜ்ஜ - ஸண்டா²ணா || 27 ||

மானுஸ ஸண்டா²ணா வி ஹுஸவ்வாவயவேஹி னோ கு³ணேஹி |
ஸமா ஸவிதி³ யாண விஸயம் ஜமேக³ - தே³ஸே விஜாணந்தி || 28 ||

எவர்கள் நிஷ்டிதர், அதாவது முழுமையாகத் தமது சொரூபத்திலேயே நிலைத்திருப்பவர்கள், க்ருதக்ருத்யர், தமது சாத்யத்தை முற்றிலும் சாதித்தவர்கள், மேலும் ஞானா வரணம் முதலிய எட்டு கர்மங்களும் நாசமடைந்தவர்கள், அவர்கள் சித்தர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றனர்.

கேள்வி : சித்தர்களுக்கும் அரிஹந்தர்களுக்கும் என்ன வேறுபாடு?

பதில் : எட்டு கர்மங்களையும் நாசம் செய்தவர்கள் சித்தர்கள்; நான்கு காதியா கர்மங்களை மட்டும் நாசம் செய்தவர்கள் அரிஹந்தர்கள். இதுவே இவர்களுக் கிடையிலான வேறுபாடு.

கேள்வி : நான்கு காதியா கர்மங்கள் நாசமடைந்தபின், அரிஹந்தர்களின் ஆத்மாவின் அனைத்து குணங்களும் வெளிப்படுகின்றன; அப்படியிருக்க, சித்தர் மற்றும் அரிஹந்த பரமேஷ்டிகளில் குணக்ருத வேறுபாடு எவ்வாறு இருக்க முடியும்?

பதில் : ஏனெனில், அரிஹந்தர்களில் அகாதியா கர்மங்களின் உதயம் மற்றும் சத்தா இரண்டும் காணப்படுகின்றன. ஆகையால், இந்த இரண்டு பரமேஷ்டிகளுக்கும் குணக்ருத வேறுபாடும் உண்டு.

கேள்வி : அகாதியா கர்மங்கள், சுக்லத்யான ரூபமான அக்னியால் பாதியாக எரிந்தவையாக இருப்பதால், உதயம் மற்றும் சத்தா ரூபமாக இருந்தாலும் தமது காரியத்தைச் செய்ய இயலாதவையாக இல்லையா?

பதில் : அவ்வாறு கூட இல்லை. ஏனெனில், உடல் வீழ்ச்சி (புதனம்) இல்லாமை வேறு விதமாக நிரூபிக்க முடியாது. அதனால், அரிஹந்தர்களில் ஆயுள் முதலிய மீதமுள்ள கர்மங்களின் உதயம் மற்றும் சத்தா நிச்சயமாக உள்ளன.

அதாவது, ஆயுள் முதலிய கர்மங்கள் தமது காரியத்தில் அசமர்த்தமாக இருந்தால், உடல் வீழ்ச்சி நிகழ வேண்டியதாகும். ஆனால் உடல் வீழ்ச்சி நிகழ்வதில்லை; ஆகையால், ஆயுள் முதலிய கர்மங்கள் தமது காரியத்தைச் செய்கின்றன என்பது தெளிவாகிறது.

கேள்வி : கர்மங்களின் காரியம் என்பது எண்பத்து நான்கு லட்சம் யோனிகளாகிய பிறப்பு, மூப்பு, மரணம் உடைய சம்சாரம் ஆகும். அது, அகாதியா கர்மங்கள் இருந்தபோதும் அரிஹந்த பரமேஷ்டிகளில் காணப்படுவதில்லை. மேலும், கர்மங்கள் ஆத்மாவின் அனுஜீவி குணங்களை அழிக்க இயலாதவையாகவும் உள்ளன. அதனால், அரிஹந்தரும் சித்தரும் குணக்ருத வேறுபாடு இல்லை என்று கருதலாமே?

பதில் : அவ்வாறு அல்ல. ஏனெனில், ஜீவனின் ஊர்த்வ கமன (மேனோக்கி செல்லும்) ஸ்வபாவத்தைத் தடுக்கும் ஆயுள்கர்மத்தின் உதயம், மற்றும் சுககுணத்தைத் தடுக்கும் வேதனீய கர்மத்தின் உதயம் அரிஹந்தரிடம் காணப்படுகிறது. ஆகையால், அரிஹந்தர் மற்றும் சித்தர்களுக்கு குணக்ருத வேறுபாடு உள்ளது என்று ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

கேள்வி : ஊர்த்வ கமனம் ஆத்மாவின் குணம் அல்ல; அதை ஆத்மாவின் குணம் என ஏற்றுக் கொண்டால், அதன் அபாவத்தில் ஆத்மாவின் அபாவமும் ஏற்படும். அதே காரணத்தால், சுகமும் ஆத்மாவின் குணம் அல்ல. மேலும், வேதனீய கர்மத்தின் உதயம் கேவலியில் துக்கத்தை உண்டாக்குவதில்லை; இல்லையெனில், வேதனீய கர்மத்தை துக்க உத்பத்தி காரணம் என ஏற்றால், கேவலி பகவானின் கேவலித்துவமே நிலைநிறுத்த முடியாததாகி விடும் அல்லவா?

பதில் : அப்படியானால், விடுங்கள். அதாவது, அரிஹந்தர் மற்றும் சித்தர்களுக்கு குணக்ருத வேறுபாடு நிரூபிக்கப்படவில்லை என்றாலும் பரவாயில்லை, ஏனெனில் அது நியாயமானதே. எனினும், சலேபத்துவம் - நிர்லேபத்துவம் (ஒட்டுதல் / ஒட்டாதிருத்தல்) என்ற அபேகையாலும், தேசபேத அபேகையாலும், இந்த இரு பரமேஷ்டிகளுக்கிடையில் வேறுபாடு நிரூபிக்கப்படுகிறது.

விசேஷார்த்தம்

அரிஹந்தர் மற்றும் சித்தர்களிடையே அனுஜீவி (சார்ந்து நிற்கும்) குணங்களின் அபேக்ஷையில் (ஒப்பீட்டு-நோக்கில்) வேறுபாடு இல்லை. ஆனால், ப்ரதிஜீவி குணங்களின் அபேக்ஷையில் வேறுபாடு கூறலாம்.

ஆயினும், ப்ரதிஜீவி குணங்கள் ஆத்மாவின் பா⁴வஸ்வரூப தர்மங்கள் அல்ல என்பதால், அவற்றின் அடிப்படையில் கூறப்படும் வேறுபாடு முக்கியத்துவம் பெறுவதில்லை.

அதனால், சலேபத்துவம் - நிர்லேபத்துவ அபேக்ஷை அல்லது தேசபேத அபேக்ஷை மூலமே அரிஹந்தர் - சித்தர் வேறுபாட்டை உணர வேண்டும்.

மேலும், “ஊர்த்வகமனம் மற்றும் சுகம் ஆத்மாவின் குணங்கள் அல்ல” என்று கூறப்பட்ட இடத்தில், அந்த இரண்டும் ப்ரதிஜீவி குணங்களைச் சுட்டுகின்றன. ஊர்த்வகமனம் என்பதன் மூலம் அவகாஹனத்துவம், சுகம் என்பதன் மூலம் அவ்யாபாத குணம் என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஏனெனில், மற்ற கிரந்தங்களில் ஆயுள் மற்றும் வேதனீய கர்மங்களின் அபாவத்தால் தோன்றும் குணங்களை அவகாஹனமும் அவ்யாபாதமும் எனக் கூறியுள்ளதை, இங்கே ஊர்த்வகமனம் மற்றும் சுகம் என்ற பெயர்களால் விவரிக்கின்றனர்.

அத்தகைய சித்தர்களுக்கு நமஸ்காரம்.

சித்தர்களின் மஹிமை

நானாவித பேதங்களுடைய எட்டு கர்மங்களையும் நாசம் செய்தவர்கள், மூன்று லோகங்களின் மஸ்தகத்திற்குச் சிகரமாக இருப்பவர்கள், துக்கமற்றவர்கள், சுக ரூபமான சாகரத்தில் மூழ்கியவர்கள், நிரஞ்சனர்கள், நித்தியர்கள், எட்டு குணங்களால் யுக்தர்கள், அனவத்யர் (நிர்தோஷர்), க்ருதக்ருத்யர்கள், அனைத்து அங்கங்களோடு அல்லது அனைத்து பர்யாயங்களோடு கூடிய முழுப் பொருள்களையும் அறிந்தவர்கள், வஜ்ரசிலையால் செய்யப்பட்ட உடைக்க முடியாத பிரதிமையைப் போன்ற அபேத்ய ரூபத்தை உடையவர்கள், புருஷாகாரமாக இருந்தாலும் குணங்களில் புருஷனைப் போன்றவர்கள் அல்ல;

ஏனெனில், புருஷன் அனைத்து இந்திரிய விஷயங்களையும் விவித வகைகளில் அறிகிறான், ஆனால், ஒரு பிரதி ப்ரதேசத்திலேயே அனைத்தையும் அறிபவர்கள் சித்தர்கள் ஆவர்.

“**னமோ ஆஹிரியாணம்**” - ஆசார்ய பரமேஷ்டிக்கு நமஸ்காரம்.

“**னமோ ஆஹிரியாணம்**” பஞ்சவித⁴மாசாரம் சரந்தி சாயரந்தீத்யாசார்யா:

சதுர்த³ஸவித³யாஸ்தா²னபாரகா³: ஏகாத³ஸாங்க³த⁴ரா: |

ஆசாராங்க⁴த⁴ ரோ வா தாத்காலிகஸ்வஸமய பரஸமயபாரகோ³ வா

மேருரிவ நிஸ்சல: கூபிதிரிவ ஸஹிஷ்ணு: ஸாக²ர இவ

ப³ஹி: கூபிதமல: ஸப்தமய விப்ரமுத்த: ஆசார்ய: |

எவர்கள்

தர்ஸனம், ஞானம், சாரித்ரம், தவம், வீர்யம் என்னும் இந்த ஐந்து ஆசாரங்களையும் தாமே அனுஷ்டித்து, மேலும் மற்ற சாதுக்களையும் அவற்றை அனுஷ்டிக்கச் செய்பவர்கள், ஆசார்யர்கள் எனப்படுகின்றனர்.

எவர்கள்

பதினான்கு வித்யாஸ்தானங்களில் பாரங்கதர்கள் ஆகவும், பதினொன்று அங்கங்களின் தாரிகள் ஆகவும், அல்லது ஆசாராங்கம் மட்டுமே தாரிகள் ஆகவும், அல்லது அந்தக் காலத்திற்குரிய ஸ்வஸமயம் மற்றும் பரஸமயம் இரண்டிலும் பாரங்கதர்கள் ஆகவும், மேரு மலையைப் போல அசையாதவர்கள், பூமியைப் போல சகிப்புத்தன்மை உடையவர்கள், சமுத்திரம் போல மலம் (அதாவது தோஷங்கள்) அனைத்தையும் வெளியே எறித்தவர்கள், ஏழு வகை பயங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவர்கள் - அவர்களை ஆசார்யர்கள் என அழைக்க வேண்டும். பிரவசன ரூபமான சமுத்திரத்தின் ஜலத்தில் நடுவே குளித்தது போல, அதாவது பரமாகமத்தின் பரிபூரண அப்யாசம் மற்றும் அனுபவத்தின் மூலம் எவர்களின் புத்தி நிர்மலமாகி விட்டதோ,

எவர்கள், குற்றமற்ற முறையில் ஆறு ஆவசியங்களை அனுஷ்டிக்கிறார்களோ, சூரவீரர்களோ, சிங்கத்தைப் போல நிர்பயர்களோ, வர்யர்கள் (அதாவது சிறந்தவர்கள்), தேசம், குலம், ஜாதி ஆகியவற்றால் சுத்தமானவர்கள், செளம்ய மூர்த்தியுடையவர்கள், உட்புறமும் வெளிப்புறமும் பரிக்கரஹமற்றவர்கள், ஆகாயத்தைப் போல நிர்லேபமானவர்கள் -இத்தகையவர்களே ஆசார்ய பரமேஷ்டிகள் ஆவர்.

எவர்கள், சங்கத்தின் சங்க்ரஹம் (அதாவது தீக்ஷை வழங்குதல்) மற்றும் நிக்ரஹம் (அதாவது கல்வி அளித்தல் அல்லது பிராயச்சித்தம் கொடுத்தல்) இவற்றில் நிபுணர்கள் ஆகவும்,சுத்திரம், அதாவது பரமாகமத்தின் அர்த்தத்தில் விசாரதர்கள் ஆகவும், அவர்களின் கீர்த்தி எங்கும் பரவி நிற்பவர்களாகவும், சாரணம் (ஆசாரத்தை நிலை நிறுத்துதல்), வாரணம் (நிஷேதம் செய்தல்), சாதனம் (சாதுக்களைப் பாதுகாக்கும் செயல்கள்) என்னும் இக்கிரியைகளில் எப்போதும் இடைவிடாது முயற்சியுடன் ஈடுபட்டிருப்பவர்களாகவும் இருப்பவர்கள் - அவர்களை ஆசார்ய பரமேஷ்டிகள் என அறிய வேண்டும்.

பவயண ஜலஹி ஜலோயர ஹாயாமல - பு³த்³தி⁴ - ஸு³த்³த⁴ - சா²வாஸோ |
மேரு வ்வ னிப்பகம்போ ஸு³ரோ பஞ்சாணனோ வஜ்ஜோ || 29 ||

தே³ஸ - குல ஜா³இ - ஸு³த்³தோ⁴ ஸோமங்கோ³ ஸங்க³ - ப⁴ங்க³ - உம்முக்கோ |
க³யண வ்வ னிருவலேவோ ஆஇரியோ ஏரிஸோ ஹோஈ || 30 ||

ஸங்க³ஹ - னிக்³க³ஹ குஸலோ ஸுத்தத்த² - விஸாரஹ பஹிய - கித்தீ |
ஸாரண வாரண - ஸாஹண - கிரியுஜுத்தோ ஹு ஆஇரியோ || 31 ||

ஏவம் விதே⁴ப⁴ய ஆசார்யேப்⁴யோ நம இதீ யாவத் |

அத்தகைய ஆசார்யர்களுக்கு நமஸ்காரம்.

குறிப்பு: ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமம் - ஆஇரியாணம் என்ற திருப்பதத்தைப் பயன்படுத்துகிறது, ஆனால் மாற்றாக ஆயரியாணம் என்பர். தற்காலத்தில் இந்த மந்திரம் பிரபலமாக தென்படும். இதில் உள்ள வேற்றுமை யாதெனில் இகரம் உயிரெழுத்தாகும்; இலக்குமியைக் குறிக்கும் அட்சரம் என்ப.

மேலும் ஆஇரியாணம், ஆஈரியாணம் என்பதன் இலக்கண உருவமாகும். அதாவது ஈரியாபதத்தை ஆக்குபவர் என்ற பொருளைக் குறிக்கும். ஈரியாபதம் சாம்பாராய கு-மார்கத்தின் எதிர்மறையாகும். ஈரியாபத மார்கத்தில் கஷாயம் இல்லை.

மந்திரத்தின் மகிமை அதன் சரியான உச்சரிப்பில் வாசம் வீசும்.

அதனால் ஆஇரியாணம் என துதிக்கவும்.

**‘ணமோ உவஜ்ஜாயாணம்’ -
உபாத்யாய பரமேஷ்டிகட்கு நமஸ்காரம்.**

ணமோ உவஜ்ஜாயாணம் சதுர்த³ஸவித்³யாஸ்தா²நவ்யாக்²யாதார:
உபாத்⁴யாயா: தாத்தாலிக - ப்ரவசநவ்யாக்²யாதாரோ வா
ஆசார்யஸ்யோக்தாஸேஷலக்ஷணஸமன்விதா:
ஸங்க்³ரஹானுக்³ரஹாதிக்³ணஹீனா: |

சோத³ஸ புத்ர மஹோய ஹிமஹிக்³ம்ம ஸிவ-த்தி² ஓ ஸிவத்தீ²ணம் |
ஸீலந்த⁴ராண த³த்தா
ஹோஓ முனீஸோ உவஜ்ஜாயோ || 32 ||

ஏதேப்⁴ய உபாத்⁴யாயேப்⁴யோ நம இதீ யாவத் |

பதினான்கு வித்யாஸ்தானங்களின் விளக்கத்தை வழங்குவோர் உபாத்யாயர்கள் ஆவர்;

அல்லது, அந்த அந்த காலத்தில் நிலவும் பரமாகமத்தின் விளக்கத்தை வழங்குவோரும்
உபாத்யாயர்கள் எனப்படுகின்றனர்.

அவர்கள், முன்னர் கூறப்பட்ட ஆசார்யரின் அனைத்துப் பண்புகளையும் உடையவர்களாகவே
இருப்பார்கள்; ஆனால் சங்க்ரஹம், நிஷக்ரஹம் முதலான சில குறிப்பிட்ட பொறுப்புகளை மட்டும்
விலக்கி இருப்பார்கள்.

எந்த சாதுக்கள் பதினான்கு பூர்வங்களாகிய சமுத்திரத்தில் பிரவேசித்து, அதாவது பரமாகமத்தின்
அப்யாசத்தைச் செய்து, மோக்ஷ மார்க்கத்தில் நிலைபெற்று,

மேலும் மோக்ஷத்தை விரும்பும் சீலவந்தர்கள், அதாவது முனிவர்களுக்கு உபதேசம்
வழங்குகிறார்களோ -

அத்தகைய முனிஸ்வரர்களையே உபாத்யாய பரமேஷ்டிகள் என அழைக்க வேண்டும்.

சோத³ஸ புவ்வ மஹோய ஹிமஹிக்³ம்ம ஸிவ-த்தி²ஓ ஸிவத்தீ²ணம் |
ஸீலந்த⁴ராண த³த்தா ஹோஓ முனீஸோ உவஜ்ஜாயோ || 32 ||

இத்தகைய உபாத்யாயர்களுக்கு நமோஸ்து நமோஸ்து நமோஸ்து

ணமோ லோஏ ஸவ்வ ஸாஹ்ணம்

ணமோ லோஏ ஸவ்வ ஸாஹ்ணம்

அனந்தஜ்ஞாநாதிக்³ ஸுத்³தாத்மஸ்வரூபம் ஸாத⁴யந்தீதி ஸாத⁴வ: |

பஞ்சமஹாவ்ரத த⁴ராஸ்த்ரிக்³ப்திக்³ப்தா:

அஷ்டாத³ ஸஸீலஹஸ்ரத⁴ரா: சதுர ஸீதிஸதஸஹஸ்ரத³னாத⁴ராஸ்ச
ஸாத⁴வ: |

ஸீஹ-க³ய-வஸஹ-மிய-பஸு - மாருத³ - ஸ்ருவஹி - மந்த³ரிந்து³ - மணீ |
கீ²தி² - உரக³ம்ப³ர - ஸரிஸா பரம - பய - விமக்³க³யா ஸாஹ் || 33 ||

ஸகலகர்மபூ⁴மீபூத்பன்னேப்⁴யஸ்த்ரிகாலகோ³சரேப்⁴ய: ஸாது⁴ப்⁴யோ நம:

லோஏ அதாவது ‘உலகத்தில்’ மற்றும் ஸ்வவ எனப்படுவது - இரண்டரை த்வீபத்தில் வீற்றிருக்கும் அனைத்து சாதுக்களுக்கும் நமஸ்காரம்.

அனந்தஞானம் முதலிய வடிவில் உள்ள தூய ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை சாதிப்பவர்களே ‘சாது’ எனப்படுவர்.

எவர்கள்

- ஐந்து மஹாவ்ரதங்களை தாங்கி,
- மூன்று குப்திகளால் பாதுகாக்கப்பட்டு,
- பதினெட்டு ஆயிரம் சீல-பேதங்களை தாங்கி,
- என்பத்து நான்கு இலட்சம் உத்தர - குணங்களை அனுஷ்டிக்கிறார்களோ

அவர்கள் சாது பரமேஷ்டிகள் ஆவர்.

சாதுக்கள் -

- சிங்கத்தைப் போல பராக்கிரமமுடையவர்கள்,
- யானையைப் போல ஸ்வாபிமானமும் உயர்வும் உடையவர்கள்,
- மான் போல எளிமையானவர்கள்,
- பசுவைப் போல நிரீஹமான (எதிர்பார்ப்பின்றி) கோசரி - விருத்தி யுடையவர்கள்,
- காற்றைப் போல பற்றின்றி எங்கும் தடையின்றி சஞ்சரிப்பவர்கள்,
- சூரியனைப் போல தேஜஸ்விகளாக அனைத்து தத்துவங்களையும் பிரகாசிப்பவர்கள்,
- சாகரத்தைப் போல கம்பீரமானவர்கள்,
- மந்தராசல (சுமேரு) மலை போல பரீஷஹங்களும் உபஸர்கங்களும் வந்தாலும்

அசையாதவர்கள்,

- சந்திரனைப் போல சாந்தியை அளிப்பவர்கள்,
- மணியைப் போல பிரபா - புஞ்சம் உடையவர்கள்,
- பூமியைப் போல எல்லா தடைகளையும் சகிப்பவர்கள்,
- பாம்பைப் போல பிறர் அமைத்த நிலையற்ற வாசஸ்தலங்களில் வசிப்பவர்கள்,
- ஆகாயத்தைப் போல நிராலம்பியும் நிர்லேபியும் ஆனவர்கள்,
- எப்போதும் பரமபதம், அதாவது மோக்ஷத்தைத் தேடுபவர்கள் -

இத்தகையவர்களே சாதுக்கள் ஆவர்.

ஸீஹக³ - ய - வஸஹ - மிய - பஸு - மாருத³ - ஸ்ருவஹி - மந்த³நிந்து³ - மணீ |
கி²தி³ - உரக³ம்ப³ர - ஸரிஸா பரம - பய - விமக்³க³ யா ஸாஹு || 33 ||

ஸகலகர்மபூ⁴மீபூத்பன்னேப்⁴யஸ்த்ரிகாலகோ³சரேப்⁴ய:ஸாது⁴ப்⁴யோ நம: |

அனைத்து கர்மபூமிகளிலும் தோன்றிய, மூன்று காலங்களிலும் நிலைக்கும்
சாதுக்களுக்கும் நமோஸ்து நமோஸ்து நமோஸ்து.

‘சர்வ’ - ‘லோக’ பதங்களின் விளக்கம்

இந்த ணமோகார மந்திரத்தில் உள்ள ‘சர்வ’ மற்றும் ‘லோக’ என்ற பதங்கள் அந்தக் தீபகங்கள் (இறுதி விளக்குகள்) ஆகும்.

எனவே, மூன்று காலங்களிலும், எல்லா சேஷத்ரங்களிலும் இருக்கும் அரிஹந்தர் முதலிய பரமேஷ்டிகளோடு, அதாவது ஒவ்வொரு நமஸ்கார பதத்துடனும் இவை இணைக்கப்பட வேண்டும்.

ஐயம் - தீர்வு : ஆசார்யாதிகள் கடவுளர்களா?

ஐயம்: ஆத்ம-ஸ்வரூபத்தை அடைந்த அரிஹந்தர், சித்தர் நமஸ்காரத்திற்குத் தகுதியானவர்கள். ஆனால் ஆசார்யர் முதலிய மூன்று பரமேஷ்டிகள் ஆத்ம-ஸ்வரூபத்தை அடையவில்லை; ஆகையால் அவர்களில் இறைத்தன்மை இல்லை; எனவே அவர்களுக்கு நமஸ்காரம் பொருந்தாதல்லவா?

தீர்வு : அவ்வாறு அல்ல. தத்தம் பேதங்களால் உருவான அனந்த - பேத உருவமான இரத்தன்த்ரயம் தான் தெய்வம். ஆகவே இரத்தன்த்ரயம் உடைய ஜீவன்களும் இறைவர்களே.

இல்லையெனில், இரத்தன்த்ரயத்தின் அடிப்படையில் தெய்வத்தன்மை இல்லை எனக் கொண்டால், அனைத்து ஜீவன்களும் தெய்வம் ஆகிவிடும் என்ற (குற்றச்சாட்டு) ஏற்படும்.

ஆகவே, ஆசார்யர் முதலியவர்களும், இரத்தன்த்ரயத்தை யதாயோக்யமாகத் தாங்கியுள்ளதால் தெய்வங்களே.

அரிஹந்தர் - சித்தர் ஆகியோரில் உள்ள இரத்தன்த்ரயம், ஆசார்யர் முதலியோரில் உள்ள இரத்தன்த்ரயத்திலிருந்து வேறுபட்டது அல்ல. ஒரு அளவு இரத்தன்த்ரயத்தின் அடிப்படையிலும் தெய்வத்துவம் உண்டு.

(இங்கு காரண - கார்ய, பரோக்ஷ - ப்ரத்யக்ஷ, அவயவ - அவயவி பேதங்களும் நய - விசாரத்தால் நிராகரிக்கப்படுகின்றன.)

ஐயம் : எல்லாக் கர்மலேபமும் அற்ற சித்தர் இருக்க, அகாதியா கர்மம் உள்ள அரிஹந்தருக்கு முதலில் நமஸ்காரம் ஏன்?

தீர்வு : இது குற்றமல்ல.

- சித்தர்களின் மேல் உச்சமான நம்பிக்கை அரிஹந்தரை நிமித்தமாகக் கொண்டே உண்டாகிறது.

- ஆப்த, ஆகம, பொருள் - பரிஞானம் அரிஹந்தர் இல்லையெனில் கிடைக்காது.

- உபகாரத்தின் அடிப்படையிலும் முதலில் அரிஹந்தருக்கே நமஸ்காரம் செய்யப்படுகிறது.

இது பக்ஷபாதம் அல்ல; குணங்களின் பிரதானத்தால் நிகழும் நமஸ்காரம்.

ஜஸ்ஸந்தியம் த⁴ம்மவஹ னிக³ச்சே²தஸ்ஸந்தியம் வேணஇயம் பஉஞ்சே |
ஸக்காரஶ தம் ஸிர - பஞ்ச ஏண காரண வாயா மணஸா வி னிச்சம் || 34 ||

இத்துடன் - மங்கலத்தின் காரணம் முழுமையாக விளக்கப்பட்டது.

அருஞ்சொற்பொருள்

A. மந்திரம் / பரமேஷ்டிகள் சார்ந்த சொற்கள்

அரிஹந்த (Arihant)

மோக முதலிய அரிகளையும் (புகைகளையும்) நாசம் செய்தவர்; நான்கு காதியா கர்மங்களை (ஞானாவரணம், தர்சனாவரணம், மோகனீயம், அந்தராயம்) க்ஷயித்தவர்.

அரி (Ari)

பகை. இங்கு முக்கியமாக மோகம் (மோகனீய கர்மம்) அரி எனக் கொள்ளப்படுகிறது.

சித்தர் / ஸித்த (Siddha)

எட்டு கர்மங்களையும் முழுதாக நாசம் செய்து, சித்த - சுவரூபத்தில் நிலைத்தவர்; சித்தலோகத்தில் நிலைபெற்றவர்.

ஆசார்யர் / ஆசிரிய (acharya)

தாமே ஐந்து ஆசாரங்களையும் அனுஷ்டித்து, பிறரையும் அனுஷ்டிக்கச் செய்பவர்; சங்கத்தின் நிர்வாகத்திற்கும் தத்துவநெறி நிலைநிறுத்துதலுக்கும் தலைமை.

உபாத்யாயர் / உவஜ்யாய (Up dhyaya)

ஆகம/சித்தாந்த விளக்கம் அளித்து, முனிவர்களுக்குப் பரமாகமப் பயிற்சி அளிப்பவர்.

சாது (Sadhu)

மஹாவ்ரதம் முதலிய உத்தமச் சாரிதரத்தில் நிற்கும் துறவிகள்; ஆத்ம சுத்தியைக் சாதிப்போர்.

பரமேஷ்டி (Parameshti)

வணக்கத்திற்குரிய உச்ச ஆன்மிகத் தரத்தில் நிற்போர்: அரிஹந்த - சித்த - ஆசார்ய - உபாத்யாய - சாது.

ணமோ / நமஸ்காரம்

வணக்கம் / அடக்கம் / அர்ப்பணம். ஜீவனின் விநயத்தின் வெளிப்பாடு.

லோஏ (loe)

“உலகத்தில்” (லோகத்தில்) என்ற பொருள். மந்திரத்தின் இறுதிப் பகுதி.

ஸவ்வ (savva)

“அனைத்து / எல்லாம்” என்ற பொருள்; எல்லா காலங்களிலும், எல்லா சூட்சுத்திரங்களிலும் உள்ள சாதுக்களை உள்ளடக்கும்.

பஞ்ச மந்திரம்

ஆறு/ஐந்து பரமேஷ்டிகளுக்கான நமஸ்காரம் கொண்ட நமோகார மந்திரம்.

B. மங்கலம் சார்ந்த சொற்கள்

மங்கலம் (Mangala)

மலம் (அழுக்கு / பாபம் / பந்தம்) நீக்கும் அல்லது உருக்கி நாசம் செய்வது. ஆன்மிக நல்விளைவைத் தருவது.

மங்கலாசரணம்

கிரந்தத்தின் ஆரம்ப / மத்திய / அந்தத்தில் இடையூறுகளை நீக்கத் துதித்து தொடங்கும் முறை.

லௌகிக மங்கலம்

உலக நடைமுறையில் “சுபம்” எனப் போற்றப்படும் மங்கலப் பொருட்கள்/அடையாளங்கள் (மஞ்சள், நீர்க்கலசம் போன்றவை).

லோகோத்தர மங்கலம்

அதீத ஆன்மிகத் தளத்தில் மங்கலம் - அரஹந்தர் முதலியோரின் தூய ஜீவ திரவியம், ரத்தினத்திரயம் முதலியவை.

மங்கல - பலன்

மங்கலத்தின் விளைவு - அப்யுதயம் (உயர்ச்சி / நன்மை) மற்றும் நிஃஸ்ரேயஸ (மோகூ சுகம்).

C. “ஆறு அதிகாரங்கள்” (Sixfold framework) சார்ந்த சொற்கள்

மங்கலம்

எது மங்கலம்? (வஸ்து/பொருள்)

நிமித்தம் (Nimitta)

சந்தர்ப்பம் / காரண கூழல் / தூண்டும் காரணம்.

ஹேது (Hetu)

காரணம் / நேரடி காரணக் கூறு.

பரிமானம் (Parimana)

அளவு / விஸ்தாரம் / எத்தனை வகை என்கிற அளவியல் தளம்.

நாமம் (Nama)

பெயர் / நாமம் - சொல்லால் நிறுவுதல்.

கர்த்தா (Karta)

செய்யுநர் / காரியத்தை நிகழ்த்துபவன்.

D. நயவாதம் / பிரமாணம் சார்ந்த அடிப்படை சொற்கள்

பிரமாணம் (Pramana)

சம்யக் ஞானம் - அறிவின் நம்பகத் தளம் (பிரத்தியக்ஷம் முதலியவை).

நயம் (Naya)

ஒரு பொருளை ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கில் / கோணத்தில் உணர்த்தும் பகுதி - நோக்கு.

திரவ்யார்த்திக நயம் (Dravyartika - naya)

சாமான்யம் / நித்தியத் திரவியத்தை (substance) முதன்மையாகக் கொண்டு விளக்கும் நயம்.

பரியாயார்த்திக நயம் (Paryayartika - naya)

நிகழ்கால பரியாயம் / மாற்றம் / விசேஷ நிலையை முதன்மையாகக் கொண்ட நயம்.

சங்க்ரஹ நயம் (Sangraha - naya)

அபேதமாகப் பொருளை நோக்கும்; சாமான்யத் தரத்தில் “திரவியம் சத்” எனப் பற்றுவது.

வ்யவஹார நயம் (Vyavahara - naya)

பேதமாகப் பிரித்து விளக்கும் நயம்; ஜீவன் - அஜீவன் முதலிய வகைப்பாடுகள்.

ருஜுகூத்திர நயம் (Rjusutra - naya)

நிகழ்கால பரியாயத்தைத் தளம் ஆக்கும்; பரியாயார்த்திக நயத்தின் “மூல அடித்தளம்”.

சப்த நயம் (sabda - naya)

சொல் / லிங்க / வசனம் முதலிய இலக்கண வழியே பொருள் வேறுபாட்டை சுட்டும் நயம்.

சமபிரூட நயம் (Samabhirudha - naya)

வ்யுத்தபத்தி (சொற்பிறப்பியல்) வழியாக பொருளின் நுண் வேறுபாட்டை விளக்கும் நயம்.

ஏவம்பூத நயம் (Evambhuta - naya)

ஒரு பரியாயச் சொல், குறிப்பிட்ட செயல்நிலை - காலத்தில் மட்டுமே பொருந்தும் எனக் கொள்வது.

உத்பாத - வ்யய - த்ரௌவ்ய (Utpada - Vyaya - Dhrauvya)

உற்பத்தி - நாசம் - நிலைமை என்ற மூன்று இயல்புகளும் உள்ளதையே “ஸத் / திரவியம்” எனக் கொள்ளும் கொள்கை.

E. நிக்ஷேபம் (Nyaasa / Nikshepa) சார்ந்த சொற்கள்

நிக்ஷேபம் (Nikshepa / Nyaasa)

பெயர் முதலிய வழிகளால் பொருளை உறுதியாக “நிறுவும்” முறை.

ஆறு நிக்ஷேபங்கள்

நாமம், ஸ்தாபனா, திரவியம், க்ஷேத்திரம், காலம், பா⁴வம்.

நாம - நிக்ஷேபம் (Nama-nikshepa)

வாச்யார்த்தம் சாராமலே பெயரால் நிறுவுதல்.

ஸ்தாபனா - நிக்ஷேபம் (Sthapana - nikshepa)

ஒரு பொருளை “இது அதுவே” என்று பிரதிநிதியாக நிறுவுதல்.

திரவிய - நிக்ஷேபம் (Dravya - nikshepa)

தற்போதைய பரியாயத்தை விவக்ஷிக்காமல், திரவியத்தை அடிப்படையாகக் கூறுதல்; எதிர்கால பரியாய நோக்கமும் இதில் வரும்.

க்ஷேத்திர - நிக்ஷேபம் (Kshetra - nikshepa)

இடம் / ஆசன - க்ஷேத்திரம் முதலிய புனிதத் தளத்தின் அடிப்படையில் நிறுவுதல்.

கால - நிக்ஷேபம் (Kaal - nikshepa)

காலத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு மங்கலமாக எடுத்துக்கொள்வது (கீக்ஷா நாள், நிர்வாண நாள்).

பா⁴வ - நிக்ஷேபம் (Bhava-nikshepa)

நிகழ்கால பரியாயத்துடன் கூடிய திரவியம் / அதன் பரிணாம நிலை.

சத்பா⁴வ ஸ்தாபனா (Satbhava - staphana)

உருவம் கொண்ட பிரதிமை / மூர்த்தி முதலியவற்றில் நிறுவுதல்.

அசத்பா⁴வ ஸ்தாபனா (Asatbhava - staphana)

உருவமின்றி (சதுரங்கக் காய்கள் போன்றவை) புத்தியால் கற்பனை செய்து நிறுவுதல்.

உபசாரம் (Upacara)

நேரடி பொருள் அல்ல; பிரத்யக்ஷமல்லா - “உபசாரப் பொருள்” (metaphorical / secondary usage).

F. தாது - நிருக்தி / சொற்பிறப்பியல் சார்ந்த சொற்கள்

தாது (Dhatu)

சொல்லின் வேர்ச் செயற்பொருள் / அடிச்சொல்; சொற்பிறப்பின் மூலக் காரணம்.

பிரத்யயம் (Pratyaya)

தாதுவுடன் சேர்ந்து புதிய சொல் உருவாக்கும் இணைப்புப் பகுதி (suffix / affix).

நிருக்தி (Nirukti)

சொல்லின் வேற்றுமூலம் / மூலப் பொருள் விளக்கம் (etymological explanation).

ஏகார்த்தம் (Ekartha)

ஒரே பொருள் தரும் பல பெயர்கள் / புதங்கள்.

G. அனுயோகம் & அனுயோக - வாயில்கள்

அனுயோகம் (Anuyoga)

ஆகமத்தின் சுத்திர - அர்த்த தொடர்புகளை இணைத்து - பொருத்த விளக்கம் - அளிக்கும் முறையியல்.

அனுயோக - வாயில்கள் (6)

• 1. பொருள் என்ன?	• 2. யாருடையது?
• 3. யாரால் நிகழ்கிறது?	• 4. எங்கே?
• 5. எத்தனை காலம்?	• 6. எத்தனை வகை?

H. திரவியம் - குணம் - பரியாயம் சார்ந்த சொற்கள்

திரவியம் (Dravya)

குணங்களும் பரியாயங்களும் உடைய சத்; நிலைத்த அடித்தளம்.

குணம் (Guna)

திரவியத்தில் நிலைத்த பண்பு; பரியாயங்களுடன் முரண்படக் கூடிய / கூடாத தன்மை.

பரியாயம் (Paryaya)

திரவியத்தின் மாறும் நிலை / மாற்றம்; நிகழ்காலத்தில் வெளிப்படும் வடிவம்.

அபேதம்

விவகையில் பிரித்துப் பார்க்காமல் ஒன்றாகப் பற்றுதல் (non-difference).

பேதம்

விவகையில் பிரித்து / வேறுபடுத்திப் பற்றுதல் (difference).

I. கர்ம, மலம், மோக சார்ந்த சொற்கள்

மலம் (mala)

மாசு / பந்தம் உருவாக்கும் கூறு; திரவ்யமலம் & பா⁴வமலம் என இரு வகை.

திரவ்யமலம் (Dravya mala)

வெளிப்புறம் : வியர்வை / தூசி போன்றவை; உள்புறம்: கர்மக் கட்டுகள் (ஞானாவரணம் முதலிய

8 கர்மங்கள்).

பா⁴வமலம் (Bhava - mala)

அஞ்ஞானம், அதர்ஷனம் முதலிய உள் - பரிணாம மாசுகள்.

மோகம் (Moha)

முக்கிய அரி; சம்சாரத் தொடர்ச்சியின் மூலக் காரணமாகக் கூறப்படும் கர்மநிலை.

காதியா கர்மங்கள் (Ghati - karmas)

ஆத்ம குண வெளிப்பாட்டைத் தடுக்கும் நான்கு கர்மங்கள்.

அகாதியா கர்மங்கள் (Aghati - karmas)

உடல்/பிறவித் தொடர்ச்சியைச் சார்ந்த மீதமுள்ள கர்மங்கள்.

அந்தராய கர்மம் (Antaraya - karmas)

இடையூறு கர்மம்; செயலைத் தடுக்கும்.

J. பிற முக்கிய பரிபாஷை சொற்கள்

தேசாமர்ஷக சூத்திரம் (Desamarsaka - sutra)

ஒரு “ஒரே கூறு / சின்ன குறிப்பினால்” முழு அதிகாரப் பொருள்களையும் அறிவிக்கும் சூத்திர வகை.

தாலப்ரலம்ப சூத்திரம் (Talapralamba - sutra)

“தால” (பனை) என்ற ஒரு சொல், பல தாவரங்களை “உபலட்சணம்” மூலம் குறிக்கும் மாதிரி.

உபலட்சணம் (Upalaksana)

ஒரு பிரதிநிதி சொல்லால் பலவற்றையும் உள்ளடக்கி குறிக்கும் முறை.

டங்கோத்கீர்ண ந்யாயம் (Dangothkeerna gnaya)

ஒரே கல்லில் செதுக்கியது போல பிரிக்க இயலாத அபின்னத் தன்மையை வலியுறுத்தும் நியாயம்.

பரிஸ்பந்தம் (Parisbhandam)

அசைவு / இயக்கம்; கிரியா என்ற பொருள்.

ஜாதி (Jati)

சாமான்ய லக்ஷணம் - தத்பவ - சாமான்யம் / சாத்ருஷ்ய - சாமான்யம்.

தத்பவ - சாமான்யம் (urdhvata - samanya)

ஒரே திரவியத்தின் மூன்று காலங்களிலும் தொடரும் அன்வய சாமான்யம்.

சாத்ருஷ்ய - சாமான்யம் (Tiryak - samanya)

பல தனிப்பொருள்களில் ஒத்த இயல்பின் அடிப்படையில் வரும் சாமான்யம்.

சம்யோக திரவியம் (Samyoga dravya)

இரு திரவியங்கள் சேர்வதால் உருவாகும் தொடர்பு / உடன் பொருள்.

சமவாய திரவியம் (Samavay dravya)

ஒரே திரவியத்தில் உட்புகுந்தும் தாதாத்மயத் தொடர்போடும் உள்ள உட்பொருள்.

தாதாத்மயம் (Tatathmyam)

ஒற்றுமை / அழியாத இணைப்பு.

விக்னம் (Vignam)

இடையூறு / தடை.

ப்ராயச்சித்தம் (Prayacitha)

திருத்தம் / பரிகாரம்; குற்ற நீக்கச் செயல்கள்.

அந்தகதீபகம் (Andhadweepag)

இறுதியில் வரும் சொல் / பகுதி முன் வந்த பல பகுதிகளோடு இணைத்து அர்த்தம் கொடுக்கும் “இறுதி விளக்கு”.

பிற்சேர்க்கை

சமணத் தத்துவத்தின் அடித்தளம் - அனேகாந்தவாதம்

சமணத் தத்துவத்தின் மூன்று முக்கியத் தூண்களில் ஒன்று அனேகாந்தவாதம் (பலதரப்பட்ட உண்மை) ஆகும். மற்ற இரண்டு அகிம்சை மற்றும் அபரிகிரகம் ஆகும். ஒரு பொருளுக்கும் ஒரே ஒரு உண்மை மட்டும் இல்லை; அது பல கோணங்களில் பல உண்மைகளைக் கொண்டதாக உள்ளது. இந்தப் பல உண்மைகளை நாம் எந்தக் கோணத்தில் பார்க்கிறோமோ, அந்தக் கோணமே நயவாதம் எனப்படுகிறது.

நயவாதம் என்றால் என்ன?

நயம் என்பது ஒரு பொருளை அல்லது ஒரு விஷயத்தை நாம் பார்க்கும் பார்வை / கோணம் (*Standpoint*) ஆகும். உலகமும் அதில் உள்ள பொருட்களும் எண்ணற்ற தன்மைகளைக் கொண்டவை. ஒரு சாதாரண மனிதனால் அவற்றை ஒரே நேரத்தில் முழுமையாக அறிய முடியாது. நாம் காணும் ஒவ்வொரு உண்மையும் ஒரு குறிப்பிட்ட கோணத்திலிருந்து உண்மையாகத் தெரிகிறது.

பொருளை விளக்கும் முறை

ஒரு பொருளை விளக்க வேண்டுமென்றால், அதன் தர்மங்களை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக பிரித்துச் சொல்ல வேண்டும். எந்த தர்மத்தை முதலில் சொல்ல வேண்டும், எதைப் பின்னர் சொல்ல வேண்டும் என்பதற்குச் சரியான நிரந்தர விதி எதுவும் இல்லை.

வாக்காளரின் பங்கு

சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப, அறிவுள்ள வாக்காளர் ஒரு தர்மத்தை முக்கியமாக எடுத்துச் சொல்லுவார். அச்சமயத்தில் மற்ற தர்மங்கள் இரண்டாம் நிலையாக இருக்கும்; ஆனால் அவை மறுக்கப்படுவதில்லை.

கேட்பவரின் பங்கு

ஒரு பாகுபாடு இல்லாத கேட்பவர், இந்த விளக்கத்தை ஒழுங்காகக் கேட்டால், இறுதியில் பொருளின் உண்மையான முழுப் பொருளை மனதில் புரிந்து கொள்வார். ஆகவே, குரு - சிஷ்யர் இடையே இந்த முறை மிகவும் பயனுள்ளதாகும். இந்த முறையை அடிப்படைக் கொள்கையாக ஏற்றுக் கொள்வது சரியானதே.

நயம் என்றால் என்ன?

இந்த முறை, கேட்பவரை பொருளின் அருகே கொண்டு செல்லுவதால், இதற்கு *நயம்* என்று பெயர். வாக்காளரின் கருத்தை வெளிப்படுத்தும் அறிவையோ, பொருளின் ஒரு பகுதியை மட்டும் அறியும் அறிவையே *நயம்* என்று சொல்லலாம்.

பிரமாணம் மற்றும் நயம்

முழுப் பொருளை அறியும் அறிவு பிரமாணம். அதன் ஒரு பகுதியை அறியும் அறிவு நயம். (*பிரமாண நயயரதி⁴ க³ம: | - தத்வார்த்த ஸூத்ர 1.6*)

சரியான நயம் - தவறான நயம்

பல தர்மங்களையும் நினைவில் வைத்துக் கொண்டு பயன்படுத்தப்படும் நயம் அறிவு சரியானது. மற்ற தர்மங்களை மறந்து, அந்த ஒரு தர்மமே முழு உண்மை என்று பிடித்துக்

கொள்வது தவறானது.

ஏழு வகையான நயங்கள்

சமண நூல்கள் உண்மையை அறிய ஏழு விதமான அணுகுமுறைகளை விளக்குகின்றன:

(நை³ம ஸங்கீ³ர ஹவ்யவஹாரஞ³ ஸூத்ரஸப்த³ ஸமபி⁴ ரூட⁴ ஏவம்பூ⁴ தா: நயா: | - தத்வார்த்த ஸூத்ர 1.33)

1. **நைகம நயம்** - காரியத்தின் நோக்கத்தையும் அதன் பகுதிகளையும் சேர்த்துப் பார்ப்பது.
2. **சங்கீரக நயம்** - பொதுத் தன்மையை மட்டும் பார்ப்பது.
3. **வியவகார நயம்** - அன்றாடப் பயன்பாட்டுக்கான வேறுபாடு பார்வை.
4. **ருஜுகூத்திர நயம்** - தற்போதைய நிலையை மட்டும் பார்ப்பது.
5. **சப்த நயம்** - சொல் - இலக்கண அடிப்படையில் பார்ப்பது.
6. **சமபிரூட நயம்** - ஒரே பொருளுக்கான சொற்களின் நுண்ணிய வேறுபாடு.
7. **ஏவம்பூத நயம்** - அந்த நேரச் செயலை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்ப்பது.

ஸப்தபங்கி நயம் என்றால் என்ன?

ஒரு பொருள் பல தர்மங்களை உடையது. அதனால், ஒரு பொருளைப் பற்றி ஒரே ஒரு விதமாக மட்டும் சொல்லாமல், ஏழு விதமான முறைகளில் (ஏழு பங்கிகளாக) சொல்லும்போது, அந்த விளக்கம் முழுமைக்கு அருகில் செல்கிறது.

இந்த ஏழு முறைகளில் சொல்லும் நடைதான் **ஸப்தபங்கி நயம்**.

ஸப்தபங்கி நயத்தின் - ஏழு வகைகள்

எண்	நய வகை	எளிய விளக்கம்
1	ஸ்யாத் அஸ்தி	ஒரு கோணத்தில் அது உள்ளது
2	ஸ்யாத் நாஸ்தி	மற்றொரு கோணத்தில் அது இல்லை
3	ஸ்யாத் அஸ்தி - நாஸ்தி	சில கோணங்களில் உள்ளது, சில கோணங்களில் இல்லை
4	ஸ்யாத் அவக்தவ்யம்	சில கோணங்களில் சொல்ல முடியாதது
5	ஸ்யாத் அஸ்தி - அவக்தவ்யம்	உள்ளது; ஆனால் சில வகையில் சொல்ல முடியாது
6	ஸ்யாத் நாஸ்தி - அவக்தவ்யம்	இல்லை; ஆனால் சில வகையில் சொல்ல முடியாது
7	ஸ்யாத் அஸ்தி - நாஸ்தி - அவக்தவ்யம்	உள்ளது, இல்லை, சொல்ல முடியாததும் ஆகும்

ஒவ்வொரு நயத்தின் கருத்து

1. ஸ்யாத் அஸ்தி (ஒரு வகையில் உள்ளது)

ஒரு குறிப்பிட்ட இடம், காலம், தன்மை, நிலை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அந்தப் பொருள் உள்ளது என்று சொல்லலாம்.

2. ஸ்யாத் நாஸ்தி (ஒரு வகையில் இல்லை)

வேறு இடம், காலம் அல்லது நிலையை எடுத்தால் அந்தப் பொருள் இல்லை என்றும் சொல்லலாம்.

3. ஸ்யாத் அஸ்தி - நாஸ்தி (உள்ளதும் இல்லை என்றும்)

ஒரே பொருள், ஒரு கோணத்தில் உள்ளதாகவும், வேறு கோணத்தில் இல்லாததாகவும் இருக்கும்.

4. ஸ்யாத் அவக்தவ்யம் (சொல்ல முடியாதது)

பொருள் மிக நுண்ணியதாக இருப்பதால், அதை முழுமையாக வார்த்தைகளால் சொல்ல முடியாத நிலை.

5. ஸ்யாத் அஸ்தி - அவக்தவ்யம்

ஒரு வகையில் அது உள்ளது, ஆனால் சில அம்சங்களை சொல்ல முடியாது.

6. ஸ்யாத் நாஸ்தி - அவக்தவ்யம்

ஒரு வகையில் அது இல்லை, ஆனால் சில அம்சங்களை சொல்ல முடியாது.

7. ஸ்யாத் அஸ்தி - நாஸ்தி - அவக்தவ்யம்

ஒரே நேரத்தில், சில கோணங்களில் உள்ளது, சில கோணங்களில் இல்லை, சில வகையில் சொல்ல முடியாததும் ஆகும்.

ஸப்தபங்கி நயத்தின் முக்கியத்துவம்

ஸப்தபங்கி நயம் நமக்கு இதை கற்றுத் தருகிறது:

- எந்தக் கருத்தும் முழு உண்மை அல்ல
- ஒவ்வொரு கருத்தும் ஒரு கோண உண்மை
- பிறரின் கருத்தையும் மதிக்க வேண்டும்
- பிடிவாதத்தைத் தவிர்க்க வேண்டும்

சாரம்

பொருள் ஒன்று - பார்வைகள் பல. அந்தப் பல பார்வைகளையும் ஏற்றுக் கொள்வதே ஸப்தபங்கி நயத்தின் அடிப்படை.

நயவாதத்தின் முக்கியத்துவம்

நயவாதம் நமக்கு பிறரின் கருத்துக்களையும் மதிக்கக் கற்றுத் தருகிறது. எமது பார்வை ஒரு பக்க உண்மை மட்டுமே என்பதை உணரச் செய்து, பிடிவாதத்தைத் தவிர்த்து, இணக்கமாக வாழ வழிகாட்டுகிறது.

பாதுபாடு வேண்டாம்

ஆகவே, பேசுவவரோ கேட்பவரோ ஒரே கோணத்தில் பிடிவாதமாக இருக்கக் கூடாது. ஏனெனில் ஒரு பொருள் ஒரே கோணத்தில் மட்டுமே இருப்பது இல்லை.

ஸ்ரீ தவளாதி சித்தாந்தங்கள் காகிதப்பிரதிகள் வரலாறு

(ஸ்ரீயுத தவளா - ஜயதவளா - மகாதவளா நூல்கள்)

ஸ்ரீ தவளாதி சித்தாந்த நூல்களை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டு வந்து, அவற்றை வடஇந்தியாவில் வாசிப்பும் போதனையும் வழியாகப் பரப்பும் எண்ணம், பண்டிதர் டோடர்மல்ஜியின் காலத்தில் ஜெயப்பூர் - அஜமேர் பகுதிகளிலிருந்து முதலில் எழுந்ததாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எந்தப் பெரும் பணியும் முறையாக நிறைவுற வேண்டுமாயின், அது ஒரு மகாத்மாவை எதிர்பார்த்தே நிற்கும்.

மும்பையைச் சேர்ந்த, தானவீரர் எனப் போற்றப்படுகின்ற, பரம உதவி புரிந்த அமரர்.சேட்.மாணிக்கசுந்தஜி அவர்கள் பொ.ஆ.1883-ல், சேட் சங்கத்துடன் மூடுபத்ரிக்கு யாத்திரை செய்தார்கள். அங்கே அவர்கள் ரத்தினமயி திருமேனிகளையும், மேலும் தவளாதி சித்தாந்த நூல்களின் பிரதிகளையும் தரிசித்தார்கள். அந்த அரிய உருவத் திருமேனிகள் அவர்களின் மனதை ஈர்த்த அளவையும் விட, அவ்வளவு மிக்க ஈர்ப்பு அவருக்கு அந்த நூற்பிரதிகள் மீது ஏற்பட்டது. அவருடைய நுண்ணிய “தருமக் காவலர் போன்ற பார்வைக்கு,” அந்த பிரதிகளின் தாளோலைச் சுவடிகள் ஜீரணமடைந்து கொண்டிருந்தது மறைந்து விடவில்லை. அந்தக் காலத்து பட்டாரகரும், அங்கிருந்த நிர்வாகப் பெரியோர்களும் இதனை கவனமாக நோக்கச் சேட் அவர்கள் தூண்டினர். மேலும், “இந்த நூல்களை உண்மையில் படித்தறிந்து கொள்ளக் கூடியவர் யாரேனும் உள்ளார்களா?” என்று விசாரித்தார். பஞ்சர்கள் பதிலளித்தார்கள்: “நாங்கள் இவற்றை தரிசித்து பூஜை செய்வதையே எங்கள் பிறவிப் பயனென்று எண்ணுகிறோம். ஆம்; ஜைனபித்ரி (ஸ்ரவணபெளகொள) என்னும் இடத்தில் ஸ்ரீமான் பிரம்மகூரி சாஸ்திரிகள் இந்த ஏட்டுச்சுவடிகளை படிக்கத் தெரிந்தவர்.”

இதைக் கேட்ட சேட் அவர்கள் சிந்தனையில் ஆழ்ந்தனர். அப்போது உடனடியாக அதற்கு மேல் எதையும் செய்ய இயலாத போதிலும், சித்தாந்த நூல்கள் மீட்கப்பட வேண்டி கவலை அவருடைய மனத்தில் வேருன்றியது.

முதல் முயற்சிகள்

யாத்திரையிலிருந்து திரும்பிய பின்னர், சேட். மாணிக்கசுந்தஜி தமது நெருங்கிய நண்பரும், பரம ஒத்துழைப்பாளருமான சோலாபூர் நிவாசி சேட். ஹீராசந்த நேம்சந்தஜி அவர்களுக்கு அதில் தவளாதி நூல்கள் மீட்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தையும், தாமே நேரில் சென்று அந்த நூல்களைத் தரிசித்து, பின்னர் மீட்பு வழியைத் திட்டமிடுமாறும் ஒரு கடிதம் எழுதினார்.

சேட். மாணிக்கசுந்தஜியின் இவ்விருப்பத்தை மதித்து, அடுத்த ஆண்டே சேட் ஹீராசந்தஜி தாமே மூடுபத்ரி பயணம் மேற்கொண்டார். அவர் தம்மோடு ஸ்ரவண பெளகொளாவின் பண்டிதர் பிரம்மகூரி சாஸ்திரி அவர்களையும் அழைத்துச் சென்றார். பிரம்மகூரிஜி அங்கே சேட். ஹீராசந்தஜிக்கும், கூடியிருந்த நல்லோருக்கும் ஸ்ரீ தவளா சித்தாந்தத்தின் மங்கலா சரணத்தை வாசித்துக் காட்டினார். அதைக் கேட்ட அனைவரும் பேரானந்தம் அடைந்தனர்.

இதனால் சேட் ஹீராசந்தஜியின் மனத்தில் ஒரு உறுதி ஏற்பட்டது: “இந்த சித்தாந்த நூல்களின் பிரதிகளை எழுதச் செய்து, காப்பகமாகச் சேமிக்க வேண்டும்” அவர்கள் பிரம்மகூரி சாஸ்திரிகளிடம், பிரதியெடுக்கும் திருப்பணியை தாமே மேற்கொள்ளுமாறு வலியுறுத்தினார்.

மூடுபத்ரியிலிருந்து திரும்பிய சேட்.ஹீராசந்தஜி மும்பை-க்குத் திரும்பி வந்து, சேட்.மாணிக்கசுந்தஜியை சந்தித்து, பிரதியெடுக்கும் எண்ணத்தை உறுதி செய்தார். ஆனால் திரும்பியவுடன் இருவரும் தத்தம் தொழில் பணிகளில் மூழ்கி, அந்த எண்ணம் பத்தாண்டுகள் மனத்திலேயே உறைந்து கிடந்தது.

அஜமேரின் முயற்சி - எழுத்துப்பணி தொடங்கியும் தடைப்பட்ட நிலை

இவ்விடையே அஜமேர் நிவாசி சேட். மூல்சந்த சோனி, பண்டிதர். கோபால்தாஸ் பரையா அவர்களுடன் மூடுபத்ரி யாத்திரையை மேற்கொண்டனர். அப்போது அவர் அங்குள்ள ஐந்து தர்மகர்த்தாக்களுடனும் ஸ்ரீமான் பிரம்மகூரி சாஸ்திரிகளுடனும் ஆலோசித்து, இந்த சித்தாந்த நூல்களின் பிரதிகள் தயாரிக்கப்பட வேண்டும் என்று முடிவு செய்தனர். அதற்கேற்ப எழுத்துப்பணி தொடங்கியது.

யாத்திரையிலிருந்து திரும்பும்போது சேட். மூல்சந்த சோனி சோலாபூர், மும்பை ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்று, சேட். ஹீராசந்தஜி மற்றும் சேட் மாணிக்கசந்தஜிக்கும் தமது நடவடிக்கையை அறிவித்தார்; அவர்களும் அதை ஒப்புதல் செய்தனர்.

அமராவதி நிவாசி அமரர். சிங்கை பன்ஷிலாலஜி அவர்கள் பொ.ஆ.1890-ல் மூடுபத்ரி சென்ற போது, ஸ்ரீமான் பிரம்மகூரி சாஸ்திரிகளால் எழுத்துப்பணி தொடங்கி இருந்தது. ஆனால் சுமார் முந்நாறு சூத்திர அளவு பிரதியாகியதும், அந்த வேலை நிறுத்தப்பட்டது. காரணம்: சேட் மூல்சந்தஜி அந்த பிரதியை அஜமேருக்கு எடுத்துச் செல்ல விரும்பினார்; இது மூடுபத்ரியின் பட்டாரகருக்கும் ஐந்து தர்மகர்த்தாக்களுக்கும் உகந்ததாக இல்லை.

பிரதியெடுக்க பெருந்திட்டம் - நிதி திரட்டலும் திருப்பணியின் தொடக்கமும்

இதையடுத்து பொ.ஆ.1895-ல் சேட்.மாணிக்கசந்தஜி மற்றும் சேட்.ஹீராசந்தஜி இடையே மீண்டும் கடிதப் பரிமாற்றம் நடந்தது. அதன் விளைவாக, பிரதியெடுக்கும் செலவுக்காக நிதி திரட்டும் பொறுப்பை சேட்.ஹீராசந்தஜி ஏற்றுக் கொண்டார். அவர் தம் “ஜைனபோதக்” இதழில், “ஒவ்வொருவரும் நூறு ரூபாய் உதவியாகச் சேருங்கள்” என்று வேண்டுகோள்களை தொடர்ந்து வெளியிட்டார். ஒரே ஆண்டிற்குள் 14000 ரூபாய்க்கும் மேல் நிதி திரண்டது. பின்னர் சேட் ஹீராசந்தஜி சேட் மாணிக்கசந்தஜியை சோலாபூருக்கு அழைத்து, அவரின் முன்னிலையில் ஸ்ரீமான் பிரம்மகூரி சாஸ்திரிகளிடம் மாதம் 125 ரூபாய் ஊதியத்தில் பிரதியெடுக்கும் ஒப்பந்தத்தை உறுதி செய்தார். உதவிக்காக மிரஜ் வாசி ஸ்ரீமான்.கஜபதி சாஸ்திரி என்பவரும் நியமிக்கப்பட்டார். இரு சாஸ்திரிகளும் மூடுபத்ரி வந்து, அதே ஆண்டின் ஃபால்குன சக்ல சப்தமி புதன் அன்று பிரதியெடுக்கும் திருப்பணி தொடங்கியது. ஒரு மாதம் மூன்று நாள் கடந்த பின், சைத்ர சக்ல தசமி அன்று ஸ்ரீமான் பிரம்மகூரி சாஸ்திரியார் கடிதம் எழுதி, “ஜயதவளாவின் பதினைந்து தாள்கள்; சுமார் 1500 சுலோகங்கள் எழுதப்பட்டுவிட்டன” என்று செய்தி தெரிவித்தார். ஆனால் அதற்குள் அவர் உடல் நலிவடைந்து, பின்னர் அமரரானார் .

நீண்ட கால எழுத்துப்பணி - நாகரி, கன்னட பிரதிகள்

ஸ்ரீமான் பிரம்மகூரியாருக்குப் பின்னர் ஸ்ரீமான் கஜபதி சாஸ்திரியார் பிரதியெடுக்கும் திருப்பணியை தொடர்ந்து செய்தார். சுமார் பதினாறு ஆண்டுகளில் ஸ்ரீ தவளா மற்றும் ஸ்ரீ ஜயதவளா ஆகிய நூல்களின் நாகரி எழுத்துப் பிரதிகள் முழுமையாகத் தயாராயின.

அதே காலத்தில், மூடுபத்ரியின் பண்டிதர்கள் தேவராஜ சேட் தி, சாந்தப்பா உபாத்யாய, பிரம்மய்ய இந்திர ஆகியோர் இந்த நூல்களின் கன்னட எழுத்துப் பிரதிகளையும் எடுத்தனர்.

இந்த சமயத்தில் சேட். ஹீராசந்தஜி மீண்டும் மூடுபத்ரி வருகை தந்தார். அவர் மேலும் ஒரு ஆசையைத் தெரிவித்தார்: மூன்றாவது நூல் மகாராஜமான “மகாதவளா” நூலையும் பிரதியெடுக்க

வேண்டும்; பாதுகாப்பிற்கும் பயனுள்ள படன – பாடத்திற்கும், பல பிரதிகளை எடுத்துப் பல இடங்களில் வைக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த யோசனையில் பட்டாரகரும் ஐந்து தர்மகர்த்தாக்களும் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை.

எனினும், மகாதவளாவின் கன்னட பிரதியை பண்டித நேமிராஜ் அவர்களை மேற்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது; இந்த திருப்பணி பொ.ஆ. 1918-க்கு முன்பே நிறைவுற்றது. பின்னர் சேட்.ஹீராசந்தஜியின் முயற்சியால் மகாதவளாவின் நாகரி பிரதியை பண்டித லோகநாத்ஜி சாஸ்திரியார் சுமார் நான்கு ஆண்டுகளில் முடித்தார்.

இவ்வாறு, பிரதியெடுக்கும் திருப்பணி பொ.ஆ. 1896 முதல் 1922 வரை, மொத்தம் இருபத்தாறு ஆண்டுகளுள் நிறைவேறியது. இந்த காலத்தில் கன்னட எழுத்தில் பிரதிகளை செய்தவர்கள்: ஸ்ரீயுத தேவராஜ சேடி தி, சாந்தப்பா இந்திர, பிரம்மய்ய இந்திர, நேமிராஜ் சேடி, நாகரி எழுத்தில் பிரதிகளை செய்தவர்கள்: பிரம்மசூரி சாஸ்திரி, கஜபதி உபாத்யாய, லோகநாத் சாஸ்திரியார். இந்த திருப்பணிக்கு சுமார் இருபதாயிரம் ரூபாய் செலவானது.

ஸ்ரீ தவளா - ஜயதவளா பிரதிகள் வந்த வரலாறு

ஸ்ரீ தவளா - ஜயதவளாவை நாகரி எழுத்தில் பிரதியெடுக்கும் போது, ஸ்ரீமான் கஜபதி உபாத்யாய அவர்கள் இரகசியமாக அதற்கொரு கன்னட பிரதியையும் எடுத்துத் தமக்கே வைத்துக் கொண்டார். இந்த வேலையில் அவரது பாண்டித்யமிக்க மனைவி லக்ஷ்மிபாய் அவர்களின் பங்கு பெரிது. இந்த நூல்களின் படன - பாடம் பரவ வேண்டுமென்பதே அவருடைய உறுதியான விருப்பம்.

பொ. ஆ. 1915-ல் கஜபதி உபாத்யாய அவர்கள் அந்த பிரதிகளைச் சோலாபூருக்கு கொண்டு வந்து, சேட்.ஹீராசந்தஜிக்கு அர்ப்பணித்து, தங்களிடமே வைத்துக் கொள்ளுமாறு வேண்டினார். ஆனால் சேட் ஹீராசந்தஜி அதை ஏற்கவில்லை. மேலும் தமது நெருங்கிய நண்பர் சேட் மாணிக்கசந்தஜியிடமும் எழுதி, அவரும் அவற்றை வைத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று தெரிவித்தார். காரணம்: மூடுபுத்ரியிலிருந்து பிரதிகளை வெளியே கொண்டு செல்லக் கூடாது என்று பட்டாரகருக்கு வாக்குறுதி அளித்திருந்தார். அதனால் நூல்கள் பரவ வேண்டும் என்ற விருப்பம் இருந்தாலும், அவற்றைத் தமக்கென வைத்துக் கொள்வதை அவர் நெறிப் பார்வையில் சரியில்லை எனக் கருதினார்.

அதனால் கஜபதி உபாத்யாய அவர்கள் அந்த பிரதிகளை சஹாரன்பூர் கொண்டு சென்றார். அங்கே லாலா ஜம்பூப்ரசாத் ரஃஸ் அவர்கள் உரிய பரிசளித்து, அந்த பிரதிகளைத் தமது கோவிலில் வைக்கச் செய்தார்.

கஜபதி உபாத்யாய அவர்கள் “நானே அந்த கன்னட பிரதிகளை நாகரியில் மாற்றிக் கொடுக்கிறேன்” என்று உறுதி அளித்திருந்தார். ஆனால் மகனின் நோயால் அவர் உடனடியாக வீடு திரும்ப வேண்டியது ஏற்பட்டது. பின்னர் அவரது மனைவியும் நோயுற்று மறைந்தார். இவ்வாறான துன்பநிலைகளால் அவர் மீண்டும் சஹாரன்பூர் செல்ல இயலவில்லை; பொ. ஆ. 1923-ல் அவரும் காலமானார்.

பின்னர் லாலா ஜம்பூப்ரசாத் அவர்கள் அந்த நூல்களின் நாகரி பிரதியை பண்டிதர் விஜயசந்தர்ய்யா அவர்கள் மற்றும் பண்டிதர் சீதாராம் சாஸ்திரியார் மூலம் எழுதுவித்தார். இது பொ.ஆ.1916 முதல் 1923 வரை முடிந்தது. 1924-ல் சஹாரன்பூர் நிவாசிகள் மூட்பித்ரியின் லோகநாத் சாஸ்திரி அவர்களை அழைத்து, கன்னட - நாகரி பிரதிகளை ஒப்பிட்டு சரிபார்த்தார்கள்.

சஹாரன்பூரின் கன்னட பிரதியை நாகரியில் மாற்றும்போது, பண்டித சீதாராம் சாஸ்திரியார்

இன்னொரு பிரதியையும் எழுதி தமக்கே வைத்திருந்தார் என்று (சுஹாரன்பூர் லாலா ப்ரத்யும்னகுமாரர் அவர்கள் தரும் தகவலால் அறியப்படுகிறது. மேலும் ஒரு தகவல்: விஜயசந்தர்ய்யா வாசித்து சொல்ல, சீதாராம் சாஸ்திரி வேகமாக எழுதுவதற்காக காகிதக் கட்டுகளில் நாகரியில் எழுதிக் கொண்டார். பின்னர் அந்தக் கட்டுகளைக் கொண்டு மிகவும் கவனமாக “சாஸ்திர நியமப்படி, இறுதியாகச் செப்பமிட்டு எழுதப்பட்ட பிரதியாக லாலாவிடம் அளித்து, அந்த முதற்கட்டுக் காகிதங்களை தமக்கே வைத்துக் கொண்டார். அந்தக் காகித அடிப்படையிலேயே பின்னர் பல இடங்களில் ஸ்ரீ தவளா - ஜயதவளா பிரதிகள் எழுதப்பட்டன. அவற்றின் பிரதிகள் இப்போது அமராவதி, ஆரா, காரஞ்சா, டெல்லி, பம்பாய், சோலாபூர், சாகர், ஜாலராபாட்டன், இந்தோர், சிவ்னி, ப்யாவர், அஜ்மேர் முதலிய இடங்களில் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

கஜபதி உபாத்யாயரும் சீதாராம் சாஸ்திரியும் எந்த நோக்கத்தால் இச்செயலை செய்திருந்தாலும், அறநெறி என்ற கட்டுப்பாட்டில் அது முழுமையாகப் பொருந்தாது என்றாலும், இந்த மகத்தான சித்தாந்த நூல்களை நூற்றாண்டுகள் நீண்ட ‘சிறையிலிருந்து’ விடுதலை செய்த பெருமை அவர்களுக்கே உரியது. அதன்மூலம் அறிஞர்களுக்கும் ஆர்வலர்களுக்கும் மாபெரும் பயனைச் செய்துள்ளனர்.

தகவல் தந்தோருக்கு நன்றி

சித்தாந்த நூற்பிரதிகளின் வரலாற்றைச் சேகரிக்க, நாங்கள் வெளியிட்ட கேள்வித் தாளுக்கு பல பெரியோர் தகவல் நிறைந்த பதில்களை அனுப்பினார்கள். அவர்களது பதில்களின் அடிப்படையிலேயே இவ்வரலாற்றைத் தொகுத்து வழங்க இயன்றது. அதற்காக அவர்களுக்கெல்லாம் எங்கள் நன்றியறிவித்தலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தவளாதி சித்தாந்த நூல்களின் பிரதி - வெளிக்கொணர்தல் தொடர்பான கேள்வித்தாளுக்கு பதில் அனுப்பிய நல்லோர்கள் - பெயர்ப்பட்டியல்

1. ஸ்ரீமான் சேட் ராவ்ஜி ஸ்காராம்ஜி தோஷி - சோலாபூர்
2. லாலா ப்ரத்யும்னகுமார் ஜி ரஃஸ் - சஹாரன்பூர்
3. பண்டித நாதாராம்ஜி ப்ரேமி - பம்பாய்
4. பண்டித லோகநாத்ஜி ஷாஸ்திரி (மந்திரி),
வீர்வாணி சித்தாந்த பவன் - மூட்பித்ரி
5. பண்டித ஷீதலப்ரசாத்ஜி
6. பண்டித தேவகீநந்தன் ஜி சித்தாந்தஷாஸ்திரி - காரஞ்சா
7. சிங்கை பன்னாலால் ஜி வன்ஷிலால் ஜி - அமராவதி
8. பண்டித மக்கன்லால் ஜி ஷாஸ்திரி - மொரேனா
9. பண்டித ராமப்ரசாத் ஜி ஷாஸ்திரி -
ஸ்ரீ ஜ. பன்னாலால் தி. ஜைன் சரஸ்வதி பவன், - பம்பாய்
10. பண்டித கே. புஜபலிஜி ஷாஸ்திரி -
ஜைன் சித்தாந்த பவன், - ஆரா
11. பண்டித தயாசந்த்ரஜி ந்யாயதீர்த்த -
ஸத்தர்க்க ஸுதாதரங்கிணி பாடசாலை, - சாகர்
12. சேட் வீரசந்த் கோதர்ஜி காந்தி - பல்லன்
13. சேட் தாகுர்தாஸ் பகவான்தாஸ் ஜி ஜவ்ஹரி - பம்பாய்
14. சேட் மூல்சந்த் கிஷன்தாஸ் ஜி காப்படியா - கூரத்
15. சேட் ராஜ்மல் ஜி பட்ஜாத்யா - பேல்ஸா
16. காந்தி நேம்சந்த் பால்சந்த் ஜி (வக்கீல்) - உஸ்மானாபாத்
17. பாபு காம்தாப்ரசாத்ஜி (சம்பாதகர்: “வீர்”) - அலிகஞ்ச்

இவண்

அச்சிட்ட ஆசிரியர் குழு

முனைவர். ஸ்ரீ ஹீராலால் ஜைன், சித்தாந்த சாஸ்திரி, ந்யாய தீர்த்தர்

பண்டித ஸ்ரீ புஷ்பசந்திர ஜைன் சித்தாந்த சாஸ்திரி

வ்.வா.சா.கூ.பண்டித ஸ்ரீ தேவகிநந்தன் சித்தாந்த சாஸ்திரி

முனைவர் ஸ்ரீ ஏ.என்.உபாத்யாய

வீர நிர்வாண சம்வத் 2465 (பொ.ஆ : 1938)

ஸ்ரீ ஷட்கண்டாகமமும், திருவுரை ஸ்ரீ தவளாவும்

குறிப்புகள்...